

گیدی قصہ

(سومی)

نزار ————— امان اللہ غازی

بلوچستان کی تاریخ کوئٹہ

گیدی قصہ

(سومی)

امام ابی بنی

بلوچی اسکریپٹ می کوئٹہ

کلیں حق پہ باوچھے الیٹیکے کا وقت

جولائی ۱۹۷۱ء	اولی وار
پنچ صد	سیکھو
چار گلدار	پہا
بلوچی اکیڈمی کوئٹہ	شنگ کنوئج
زمانہ پریس کوئٹہ	چھاپ کنوئج

فہرست

۱	شاہ بہرام و شاہ کشور و قصہ	۱
۲۳	شاہ محمود و قصہ	۲
۳۱	گنوک و سار و قصہ	۳
۴۲	عقل مندوبے عقل و قصہ	۴
۴۹	شاہ امان اللہ خان	۵
۶۱	بلگہ و تماگ و لقمان حکیم	۶
۷۰	وصیت نامہ عبد الجبار و بہرام	۷
۷۸	شہزادہ خدا داد خان	۸
۹۶	ورقہ رنگشہ	۹
۱۱۶	ہنگ و قصہ	۱۰
۱۲۷	بادشاہ عزیز	۱۱
۱۳۷	اعظم خان	۱۲
۱۴۷	ملائش	۱۳
۱۵۵	شاہ حبیب اللہ	۱۴
۱۷۲	نہلانی	۱۵
۱۸۱	بہرام	۱۶
۱۹۲	سے زہگ او سے ٹھیکہ	۱۷
۱۹۶	ماتر چکو	۱۸
۲۰۳	الدین و چراغ	۱۹

پیش لفظ

بلوچی داستان "و تہا من بلوچی کسوچ کنگ آن کہ بلوچ استمان
 شہ کرتاں وتی سینگانہ تہا داننگ انت۔ کس نہ زانت کہ اسے کسو کبام دخت
 جوڑ کر تگ انت بلہ اہی کسوے دخت و است انتاے پتانی و خاں مے
 پیرکانی دخت و چد و پیش و ہم بوتگ انت چمے پیرکان گوں راستی و ماراوتی
 رولج رفایات و شان دانگ انت ہے دول وکے کسوراش ہم مارا دانگ انت کسو
 یک راج و لوزانگ و بازائیں بہرے انت۔ گیشتر پہ بلوچ راج و اہی باز راست انت
 بہرہ کہ مہی زانت و بلوچی لوزانگ شعور دستانگ انت۔ فریہ انت فقہ انت و بس بلوچ
 لنگ پیش و نوج دخت و دانوک و زانتکاریاے نہ بوتہ پیش ہر یک راج و بیت کہ جنگ
 مڑائی شان تورہ وتی مستری یکیت برنہ اگوشنگیں بلوچی لوزانگ و ہر شیں بہرہ
 جنگ و مڑائی شان و تورہ و بارہ انت پرچہ کہ اہی یک قدرتی چیز سی انت کہ راج
 و لوزانگ آں راج و رسم و رولج، ننگ پاو آگ، اوراک، آدت و فکر و وڑ و پیش و ایت
 من کہ شہراں مینگان ڈنی جاگہاں دکوہاں بلوچ دیگنت باز کم شعراش یات انت۔
 نو لیس ب ڈولیں چہ آتر ایت "وڑیں شعربے نہ انت" ڈیہی رو ورا تکی بلوچان و تہا
 است انت او دانہم گیشتر۔ ہیر یا، لورہ یا ایشاں جننت۔ بلہ کسہ چیز نہ چیز سی ہر
 شواہے ہر نہ گت و ہر پت و ہر پت و ہر پت و ہر پت انت اہی و اگر ماہی کشاں کہ
 کسہ بلوچی لوزانگ و مڑیں بہر لیکگ ببیت تو مار و نہ آں مے خیال و بلوچی لوزانگ
 و مڑیں زبان و راج کلاں کہیں شعرا کہ بارادست کہنگنت شہ کلان و شعرا انت و آستان
 کل کلاں ما شہر پدیاں بلہ انیں کسہ کہ مہ اداچ کنگاں و بازیں و کہ کسہ اچ چو شیں
 لوزاں پڑت کہ انیں بلوچی و کلہ مڑ نہ بہت و ما آیل تکالی مڑ نہ ہاں ہمیشی وکے

شہت بیت کہ بلوچی کستواج بلوچی شعراں ولونانک و ایدگ تہراں باز کہن ترانت
 چہو کہ شاہ بہرام و کسہ و تہا چھوش انت کہ چار چاک انت ترنجی چاک انت یک
 و بنی چاک و ہیت نامو چکورو کسہ ہر تہا بلگو کارنگ پلا ملک بیچی درا
 تہلو و کسہ تہانت کہ کراچی و بلگی آرا گشت گنراں گا (۱) سن باز ترانیں بلہ
 و درسا کی بلوچی عوم گشگ بیت کہ باز کسہ آنی تہا چوشیں لونا سنت اہرودا ایشی
 وہ نہاں چو کہ کسہ و ہلاسی و دخت و اگشاں - من و چنڈے نال مے من پودا کپٹہا
 ہتوں آدمگ و بازیں مردم چوم گشت کسہ شہ آس تہرا من آتھکاں بدی ڈھیر
 سرا ایشی تہا لوز "بدی" جو مانا و پوچ کس نزانت اسی کل گشگ و چہ معنی ایش انت کہ
 کسہ آنی تاریخ باز کہن انت پھو ما گشت نکناں کہ بن و یا بلوچانی دگر زبانے بو تہا ہی
 کسہ دگر زبانے و تہا جوڑ بو گنت بلہ لے گو شگ بیت کہ آدھتاں کہ اسی کسہ جوڑ بو گنت
 انت بلوچی و تہا بازیں چوشیں لونا سنت کہ آں دخت و گشگ بو تھگ انت بلوچی
 گو شگ نہ بنت - پووشا گوں ہر زبان و بیت بلہ ایشی و پو کزن و ہزاراں سال آنت
 ہمیشی و وقتہ ہزاراں سال ہمیش و جوڑ بو تھگ انت ادر شہ و پ و آد چہ پ مار تھگ انت
 چو کہ اسی راست انت کہ اسی کہ تن مار سنگنت اے ہم راست انت کہ اسی جوڑ بو تھگ
 ماں لے دخت و ہزاراں کسہ گوں وقتی دا جہاں ڈغار و چیرا کہ کھو بو تھگ انت ہزاراں
 وقتی بنی شکل بدل کرتے اسی یک مزنیں قومی بیلا انت پھو کہ اہا کسہ مارا وقتی پت و پھرنی
 بی راہ و ڈس و دینت آراہ کہ مارا باز دوست انت و ما آئیانی سرا تھل و نارنگاں
 مے کہ آنی تہا - مذہب، و ہم، جنگ و شہر - غیرت، و شان ہر زیارت
 انت، اسپ و ہشتہرتہ نہ ہم، بادشاہ او دنیہ
 ڈوسب و لوہری آنی پچار باز کانت، یک بڑے میٹھے یادگ او دار و گوں
 دگر ساہ داری و گپ کنت، بانیں ساہ داسے پیش و انمان جوک انت - بلہ

مذہب و رہ بنیادی لہ دیگر و سبب و گشت کہ آسانی دم گشتہ اوساہ دار
 بوگ انت یک ساہ دارے شہ دگر ساہ دار و کم تریا دار تر بو تہ چیا کہ آہی و
 پیغمبر و گپ نہ منقہ۔ پلانی و چہا شنبہ و روش و حج ششنگ ہمیشی و گنوگ
 بو تہ یاسبک بو تہ پلانی و گون پدی تے دوستی بو تہ یا پلانی گون جتے و در منی
 بو تہ ای کل چیز مذہب دو ہم و اثر و نشان دینت مردمی و مردے و
 نغ کشتہ آئی معاف کرتے بے ہا مردم و کہ آئی لوڑی کشتہ پہ لوڑی و بیہ و مردے
 مردم کشتی۔ مردے و پہ دتی با ہوش و دتر اگون منتہ مردم و کشائینتے لے کل
 غیرت و شان و نشان دینت اسپ و اشترو و کچک، ایک و بلو چانی سنگت
 بو تہ انت ہمیشی ایشانی باب الہی چیزے انتہا ہے ڈول و تیر و زخم ہم بلو چانی
 نہ سند و کیس سنگت بو تہ گنت ہمیشی و ایشانی ہم پد من پد اپچار کیت۔ کہہ آئی پیر
 یات و ہاں مردم بیت کہ نہ و تیر جنگ و آہی مرگ کس نہ بیت آئی اسپ
 و ہشتہ ہم بے مرگ انت۔

چو کہ من ہمیشی و گشتہ ای گیشتر کسو کینیس و خانی جوڑ بو تہ گین انت و آ
 وخت بادشاہی وخت بو تہ گ انت کہہ آئی تہا بادشاہ و سپت و سنا الہی بیت
 و بادشاہ و آئی حق ہمیش دارگ بیت وختے وختے وکے بادشاہ و بادشاہی
 عزت بلہ جاتو اور پرسی آئی بادشاہی و ہم گر دنییت وزیر یک باز سر حایین
 و دانائین مردے گو تہ گ بیت کہ آوقی بادشاہ و شہ ہر کر یابی و جہالی و مرد
 برگ و جہد و گنت بے وختے وختے آہی بادشاہی عزت و آدخت و
 آٹھ ایک نمک ترا میں و خراب میں مردے گو تہ گ بیت۔

باوق بالیں ڈیہاں آباد انت ہمیشی و گیشتر آمانی کتہ حانی جاگہ جتا
 جتا انت من دتہ اسی کتہ اش پنگور و ایدگ تہ یکیں ڈیہاں نغ کرتا کل

بله با زین کسه بھی جاگه گنت و با زین شمه دوکھا ڈیہاں آہنگ انت گہ پیش
 انت کہ چوکہ پیسے من گشتہ کہ ہما ڈیہہ یا بہار توہ بہنت ہما لانی ہر چہ
 پیش دارانت - نیاب و واج نہ و زہیکس مید و ہا ہی لیرانی رسم و روات انت
 کہ ہر پھالانی یا دیر کتگیں بزگرانی رسم و روات ہاں جتا انت ہمیشی عیشانی کہ
 آنی و رسم جتا انت من وقتی پورینی جہد کرتہ کہ ہر وڑیں کتہ کہ من آ دست ..
 کتہ انت یک شہرین ڈوے و دالوکان و دیم و پیش کنگ بہ بنت من
 وقتی نازاتہ و کم پورہی کساں سالی و مگس و تھوچ نہ کنیں من وقتی کل بلوچ
 براشانی جو اینہ سلطوں پہ پھیل اوہ .

آخر مؤرخہ وقت مستریہ واجہ حاجیہ عبدالقیوم صاحبہ او
 واجہ ملکہ خدی پناہ و سکہ منتہ دارلوہ کہ آیا لہ ہر ڈولہ
 عہدتہ او کما گرتہ .

اللہ
 امان اللہ غازی

خدا آبادان پنجگور
 ۲/۸/۴۰

شاه بہرام شاہ کشور و قصہ

ہستت رو چکانا بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ جنبت۔ ای نیک
امروزی بادشاہ ات۔ ایشی نام شاہ کشور ات۔ ایشراہستت یک
زہنگے زہنگے نام ات شاہ بہرام یک روچی بوت شاہ بہرام سرگپت
پہ شکارا شاہ بہرام گشت کہ اہو ہر کسی دیما کسی و گدا ہمانی جنبت
دومہی کسی و زندہ کپیت۔ یکا ہمانی بگت قدرتا اہو شاہ بہرام و
ویکا و آحت گدا آئی رندا کپیت وئی اسپ را سمرانی و ات
دور آحت یک جا گئے وگہ ملک جنگل و تہا آحت شاہ بہرام ایشرا
جلال و کت و اتی چار چاکاں تیج چاکاں یک چاکاں بی چاکاں چمی گل
خندی اناریب کنت کتے ماوریں پچار ماں۔ تگو تکا لنگ پدا ملک
بہی ورا چار مجلاں چاک اش کئے چاک باں پشت ایش کئے پشت باں جن جن
گنڈاں دست پاوانی بنداں تائی میشی تائی گا میشی ایشی قسمت و جتا
گو میشی پچا شہبیک و شہبیک المہیک و کڈک و بستاریکے نرانت وئی
بہرنیکا جنگ و کو یگ لرزنت مرہست بلگے کرزنت۔

نوں شاہ بہرام خیال چارت تنکہ اندھا سی وگہ جا گئے
چماناں دور شاہک و دات تہ دور یک گنبد و ددی بیت شاہ بہرام
شت ہمو گنبد و نزدیکاتاں یک مرد و گنبد و تہاروت گنبدیت
در کیت ڈن گرت۔ شاہ بہرام ای مردار اجت کرت کہ اے
مرد پر چہ تو چوش کئے تہار وے گندے در کا کے گریوے مرد و

جواب دات که منی جست غر مکن من امی سلب غر هندی نگر یوس
 که گلندان دشاہ پریانی بت ایشی تہا ایرنت وقتی عو کہ من تہا
 ایشاں سبل کنیس منی دل بازوش بیت و من کنیدیں۔ وقتی دن دکاش
 چاریں ہیج نیست گڈامن گر یوس۔ من وقتی عمرار اہملا پیر کر تا کہ من
 ای ددیں دستاں بگندیں بلے من تنگی ہیج نگندیں۔ شاہ بہرام
 تہاشت ای دوینی چارنت۔ پدا مردار گوشتی کہ انشاء اللہ
 اگر من زندگ بوتوں مناتا وخت عو وقتی لوگ عو آپ حرام انت
 تا کہ من ای دوینا نیاریں پدا شاہ بہرام انچو وقتی اسپ عو سوار
 بودیم پہ دگہ ملکیار ہادگ بوت۔ ای جاگہ یک دیسہ است کہ آئی نام
 شاہ کیپور انت دکیپور عو دگہ شش براس است یک گہاری۔
 شاہ بہرام دست ہی کیپور عو جاگہ عو تا مزین فصیل عو ای فصیل تہا
 اسپست در ہیج ہرچی مچیں۔ ایشی نریانا فصیل تہا دور کرت شاہ بہرام
 گوشت وقتی نریانا را تو ادا اسپست بور من ای ساہگ عو و پس
 نریان اسپست عو چرگا لگت دت و پت ہمیشی گنبد عو تہا کیپور
 گہاں نشتا ای جنگ عو چماناں چپت کرت چارت تاں سبحان اللہ
 یک نوجوان عو در ہیج چیرا و پتا و یک اسپ اسپستان ماننت۔ ای
 جنگ پادا آحت دیم پہ بہرام آہت گوشتی پادا مرد تو دچہ شخصے
 ادا اسپستان چارینے و عو ہیج عو ساہگ عو و سپے۔ شاہ بہرام
 دات کہ من یک مسافرؤں وقتی گرما سرد کنیس ریش۔ آئی گوشت
 وقتی گرما سرد مکن برو پر چہ کہ منی بہت براساں حیدہاں آہنوں
 شکارا خدا نخواستہ آیانان شکار مرسی نڈا تھی اسپ گہاں تو کیو

وارنت۔ تو چلا برو کہ تو کسانیں نوجوانٹھے برو۔ جنک آہت ورتی
 جاگہا پد اچارتی تاں ای مردنشتا ایشی ورتی دل عر گوشت مسافری ایشی
 یک رکابی عر نارشت نان ہرنج برت ای مردارادات دگرختی پورسیر
 بو مہربانی کن چلا برو کہ منی براسانی وختیں نون کایاں۔ ایشی دکاناں
 وارنت وزاناماں خالی کرت جنکا زرتنت ورتی گے نیمگار بادگ بہت
 آہت گسا انچکا آرام عر کرت پدا ویرا گوشتی بچاریں باریں ای
 مرد ہمدیں یا کہ شتا چارتی تاں ای مردنشتا پدمنتہ درگ عر
 ہار کو کار عر کرت کہ اے مرد پادا برو کہ آدور عر ہفت لوٹاں
 پیدا کاں منی براسانا پادا برو کہ تما کشتت امر واپتودات کہ فون
 تو سنا ورتی براسانی حال داتا نون من ہج نریں۔ آہنتیں براس آحت
 قلاتارستان۔ یکیا چلاناں چت کرت جارت تانکہ یک ای وجیت
 واسپی اسپستان چر گائنت کیپورگشت کہ ڈے برو آٹھا بگر ہبار
 کہاب عر کناں درانیں مارادت ہرجی ہج نرستار یک دیہی آحت
 گوشتی ڈے چوشی پلانی تو پنچورستنگ کہ ادا سردیں ساہگ عر بو سپے
 ادا ادا اسپ عر بچارینے۔ گڈا شاہ بہرام گوشت کہ منی گوش انچکا
 گراں ننت دیہا بیا دیہہ دیہا آحت گوشتی کہ تھی گوشاناں چی اے
 گرانیا گپتا ایشی گپارا بنجت کہ بہرام انچو کنبہ عر آئی سرادورات
 ورتی کونے چیرائی دات۔ شاہ کیپورگشت ڈے تو برو با آئی دیر
 کرت یکا گت موارتی ہوں۔ وومی آہت ایشی انچو د آئی ہنچو ورتی
 کونے چیرادات تا سیمی آحت ہنچو ہنچو شش براس آہت ایشی
 ہر شینا گپت کنبہ ورتی کونے چیرائی دانت تا کیپور عر جند آہت

گوشتی باریں من بریش کہ اسی چونپنی کہ منی ششش براسس شستا
 تنگی یکی غیبت۔ کیپور آحت گوشتی ڈے مرد ترا این زوہیکہ داتا
 کہ تو منی اسپتال ہیکارینے او منی براساں وتی کرنے چیرا بدے۔
 شاہ بہرام گوشت کہ نمنا اسی زور منی اللہ منا داتا تو چچی کنے کیپور
 گشت شریا من توئی گراں شاہ بہرام ایشاں پتینک کرت دوری
 داتاں وت آحت پہ تل گرگا۔ اووا کیپور ہیکار اوشتا قلات
 سرادتی براساں چاریت۔ ایشاں وتی لاکاناں بستاں او تل اش
 شریا کرت شاہ بہرام ایشراجت کرت برزا جت پہ زمینا وتی
 ہی گشت کہ ایشراکتیں گدا گہارا کیپور او کوکار کرت کہ نمک خوری
 ننے کہ نئی ماسا نزا گتسا کہ نمک خوری مکن کہ نمک خوری خرابیں چنری
 تو منی نمک داتا بہرام ہختی آئی گہارا اشکت ایخوتی زہمی دورات
 ایشراختی کیپور پاو آحت شاہ بہرام شت آشیش براسی چہ کنبد ہتا
 کرت پداشاہ بہرام او شاہ کیپور گوں وتی براساں دگہارا بوتنت
 ہشت براسس دیک گہاری آتش بیداں آہتاں قلات ہتا کیپور
 گرانڈی گشت شاہ بہرام شہمانی کرے در ہاوش وشدل بوتنت
 یکجا نشتت پدا شاہ کیپور گشت کہ لالا منایک دشتاری است
 آدانوں یک مرین ہ ہیا اژدہا مینیا ہتی براتانوں آیک چاہی اسے
 تہانت شاہ بہرام گوشت بریاں باویں اگن منا خدا زوری دنت
 سن تی دشتارا کتیں اگن نہ گدا ہما نیت۔ ای ہتیس براسس سرپہ
 آحتاں چاہے نیمگا چاہے کراچہ دور کیپور گشت کہ لالا آتا آنگونوں
 نیان گوں پرچہ کہ اسی بلاہیں اژدہائی امراد رستاں دانت چاہے

ہما انت گڈا چون بوت کہ شاہ بہرام و ت شت و تی اسپا سوار
 بو چاہے دپ و تی اسپ و دستاریزی بستی ایر کپت ہما جنک و
 کیپور و دستار کا ویت و پکارا او گر یوگا لگت پدا بہرام جبت کرت
 کہ تو چیا گر یوسے جنک و گشت کہ من ای واسطا گر یوس کہ ای یک
 بلاہیں اثر دبار و ای اتوں سالے دا بائنت ایشی چارچم انت او چار
 ویشی اوسے ٹانگنتی اتوں یک ٹانگی ای تحت و سرا انت کی آٹیا
 کی آٹیا او من کہ ہنتوں شاہ کیپور و دستار وں کہ آہفت براساں
 بلاہاں ایشی مناچہ زور بلاہانی دستا اور تا اولوں تو مناچہ گشت
 نہ کنے او ایشی سرگ و کہ ایشی سرگ قد چتوبی ہنتوں ای سالے دا بائیں
 منجن بکشی پدا پا و کیت امراد رستاں چٹ کنت بجنی بکشی جنک و
 گوشت - شاہ بہرام گشت کہ من ایشرا چ نکشیں کہ سالے دا بائیں
 چو من لگور میں باندا تور و سے مناشر کنے کہ ایشی پہ لگور و گشتا
 شاہ بہرام جنک و گپت یکر ایر کرت و اثر دہائے لست رازرتی
 ہستی کی کہ پا و ابتر با بانی دیہہ گشت ابو کہ مناشگ و آوارت -
 انچو کہ دیہہ پا و آحت و پارا پچ و گشت کہ من بہرام و دریں شاہ
 بہرام انچو یک زحمی جت اثر دہائے و پی سست دگہ یک زحمی
 جتی اثر دہائے سرگ سست جت جت اثر دہا یا را ختم کرتی -
 مکر مکر و کرت شاہ بہرام جت یک نعرے ڈنے مردمان نعرہ
 اشکت ہر کہ یہ ویم تجرت تانکہ دیہا ایشاناں ختم کرتوں نہروا
 پرما پیدا کیں جنک و اثر دہائے چا بیال شاہ بہرام و دات آئی پتھے
 و پارا پچ کرت ای پتھے تہا یک پکیا را عجائبیں مہرگزاں قیمتی قیمتی چمی

ہر گاہ شاہ بہرام مشقی زرت کی تو کرت پداپتے وہ پء کلف کرت
 چاہیاں جنکارا دانتی جنگ و مشقی کہ تو زوں ریزا بگر ڈن درام
 نشتگون بلکنا کہ ایشراوگہ آڑ بھی گڈامن و آبناماں تو دراجنگ
 ریزا راگپت ڈن و راحت و ختی کہ براساں جنگ و راویست گڈ
 شایاں پنج آہرت کی پوری جن دنیا حوت ایشاں بست کت کہ چہ
 حالت جنگا گوشت حال دش انت۔ آئی اژدہا بار اگوشت نون
 تواری کنی کہ جنبدی در بیت شاہ بہرام و توارش کرت کہ در انون
 شاہ بہرام ریزا راگپت ڈن و راحت براساں پنچو بغل کرت
 آہتاں قلات و در ہادش حال بوتنت نشنت پداشاہ کی پور
 بہرام جت کرت کہ لالا تو انگوچہ خیر رو گائے۔ ایشی گشت ہاں
 من دیم پہ گندانی شاہ بہرام پر یانی نیم گارد گادوں ایشاں گوشت
 کہ آتے گندان دوریں آدختی کہ ماگندان و دیست و چداشتانوں
 آکجا منت۔ ایشاں ہر یکیا و تی بروقی ٹال دانت کہ ایشاں بزوہر
 وخت و کرت اسختی و کپت ایشاں ماندا اما تئی مدوتارستاں
 مدوتیا کناں۔ نون بل ایشرا بگر آرار۔ چار چاکاں پنج چماکان یک چاکلی بی چاکا
 جی گل خدی اندر لب کنت کتے ماوریں پچارماک۔ مگو تنکار لنگ پدا ملک و مہمی
 در چار مچولاں چک اش کچے چک ہاں پشت اش کئے پشت ہاں جان جان گندان
 دست پاوانی بننداں تانی گیشی ایشی قسمت و جتا گویشی پچا شہبیک و شہبیک
 البیک و گڈک و بستار کجا نرانت و تی بدزکا جنگ و کوگ دزنت و سمت
 نون شاہ بہرام سوار بوونی اسپ و ر ہادگ بوت نون دیم پہ گندان و
 نیم گاہ۔ آمت دیما تاں یک دیہیارا بلا ہیں کوہ و بڈائیں آرا گشتت کوہی
 و دوپس انت، ہی کوہے سرا چننت ورننت۔ ادای کوہی یچا پڑاننت
 کہ من اد شکتا کہ ملک و تہا یک مل و است شاہ بہرام نامی وونی کے

انت بیارتی من انچکا بگندیں باریں کو ہی دیکاشت تہن شاہ بہرام
گویشی ڈگ لگت بہرام گوشت ڈے مرد توچی گئے توجہ شخصے
گشتی من یک بلاہیں دیہیلوں منی نام انت کو ہی من نون ویم پہ شاہ
بہرام رویش کہ انچو گشاں کہ آبلاہیں مل گری شاہ بہرام گشت انچو گشتی ہو
بہرام گشت آچہ بیا کہ من آئی پیک اول سارٹیا گو من مل گر پراپہ بہرام
برو کو ہی عرتی کوہ ایر کرت لاکش بستان دویش مقابل بوتان آئی زور جت
انگوزور جت انگوبلے پھی بنوسواسے کنگ و پونشگار شاہ بہرام ایشرا
برت برزاجت بر زمینا۔ انچو زحمی کشت کہ کشینی۔ کو ہی گوشت واجہ
من غلام تو واجہ من مناکش۔ گدا شاہ بہرام ایشرا یلووات۔ پن
اش کشتان کو ہیا و تیار اکشت آئی و تیار اکشت بہرام ہما دویش
ناگکاناں کباب کرت وارنت آدگہ درہانی کو ہی راد اتنی کو ہی بلاہیں
آچہ کرت و تیار پرانی تہا گرمی کرت ورتی۔ نون ویم روانہ بوتان
کو ہی پشتا واجہ دیما سواریں سشتان۔ تنکہ دیما یک مرد میارادو گراند
نوں ایشی نام انت گراندی ہنچو گشاہیں دیما آیانی کہ ملکہ تہا شاہ بہرام
میٹس یک پہلوانی است کجا نہ کجا من گویشی ڈگ بوریں۔ آحت دیما
ناکہ ڈکش ورت شاہ بہرام جت کرت کہ توجہ شخصے پڑانے گراندی
گشت کہ من اشکتا کہ بہرام نامی یک پہلوانے است ہمانی واسطامن
کس چرگاؤل منی نگندیں کہ گویشی ڈگ بوریں شاہ بہرام گشت کہ ڈے
چہ من آئی غلاموں سارٹیا تو گو من مل مگریرا پہ شاہ بہرام برو گراند
نی گراند گشت بہرام ورتی عرت گشت وراثش ہر دوکان ملاگر شروع کرت
یشرا ایشی گپت آرا آرورجان انگوزورجان اینکو مگر آچی بنو۔ بہرام
پت ایشرا برزی برت جت بر زمینا زحمی کشت پہ جنگ واجہ

من تہی غلاموں و اجہ تو داجہ اد من تہی غلام و اجہ من مکش ای و اجہ
 او آ غلام بوتان شتا دیمیا۔ دیمیا تاں یک لنگی لنگک جنان جنان
 پیدا کیں گشی کہ ملک ایک نو کیں پہلوانی شاہ بہرام نامینس استیس
 ای گجا اتت چنگہ دختیس من ہریشی چر گاؤں سبے منی ننگدیں کجا انت
 ای انچو انچو تا کہ بہرام و نزدیک آحت۔ بہرام جست کرت ہاں
 ڈے لنگ تو کجا لگو شک جنانے لنگ و گشت تو ڈے منی جستا
 کمنی ای ملک ایک مرد و استیس شاہ بہرام نامینس استیس دنیا گشی کہ ای
 کلی بگندیں باریں من ایٹی ملیا بگندیں باریں من ایٹی ڈو یا بہرام گشت
 ڈے لنگ من اجہ آئی غلاموں بیا باریں من انچکا تل گہراں۔ لنگ و
 گوشت۔ ہوں بیا اجہ لنگ و گپت آرا آئی گپت ای شرا شاہ بہرام
 لنگ و را گپت انچو پہ زمینا جنگی کرت گت کہ لنگ گوشت کہ تو و اجہ
 من غلام مناکش و اجہ تہی مشکوں مناکش نوں ای ہر سے۔ یک ہ
 کوہی دومی گرانڈی سیھی لنگ بوتان غلام شاہ بہرام بوتش و اجہ
 دیمیا شتاں آسوار او آ پیادہ ستاں دیمیا تاں۔ یک میران و
 شاہ بہرام گشت انچکاں بنندی او اشکاری کنان۔ کوہی را
 دو سیر برنج و دہت پائی روغن چہ زک کشت و اتی کہ ای شاں
 بگا و اما رین شکار کنن پدا کا من بزاں شادیاں کہ اما آ و گنا تیاں دم
 بردہ ان آشتاں شکارا کوہی لگت گول گرا دگا۔ کوہی ای لویا را راست
 گوشتی باریں برنج و ش انت ایٹی ہنچو دستار اجت تیو گیس لونی و
 خلاص کرت۔ پدا زو زو بر کرت برنج و مان کرت گرا دگ و لگت
 گراست ہلاس و کرت تلن یک پیریمی دی آہت عرضی کرت کہ و اجہ
 مٹا کوٹ بٹ بدے کہ منی ہما سگ او و اگر بوکا منت۔ کوہی گشت

ڈسے واجہ ایساں من ترا بدیں منشن لنگ عر ابد میں گرانڈی عر
 بد نیش یا کہ واجہ عر راکو ہی انچو انچو دیگی کرت کہ پیر مردا کچینت
 کچینت یک بروتی ثالی درو کرت وستی کو ہی عر ا فدوی
 دات عر اور لودیا راتو گا چندنی لادیت شت وتی چات عر
 تہا وختی عر کہ آجات تہا نشت ادا کو ہی برات سست کو ہی کچ بوت
 پدا کو ہی نوزو لودیا راکرت آپ عر مان کرت وگ لودیسے گراسترو
 تیاری کرت۔ تاں ہنچو واجہ عر زی چہ شکار عر آحتاں درگ عر لگتاں۔
 واجہ آہت واجہ عر گوشت ڈسے کو ہی تھی برنج گرم انت کو ہی
 گوشت کہ واجہ منی سو جا کمن واجہ منا گپتا لاپ عر آہی واسطہ برنج
 گرم انت واجہ عر گوشت خینہ ایساں نشت دیاکرت لگتاں درگ عر
 دارت ہلاکش کرت۔ واجہ عر گوشت ڈسے پرواں پدا شکارا
 نول ڈسے گرانڈی تو بیا برنج آن بگرا داجا رواں شکارا۔ شاہ بہرام
 گرانڈی عر ا دو سیر برنج دات ویک پاروغن کہ ایساں بگرا داجا رواں۔
 بلے بزاں اے آیکا سردوباں بیگاہ عر روچا پراشکارا خنتت گرانڈی
 ہمدانشت وگوشتی کہ تھی میں نپزور انت چرا بلکیں لاپ ممکن
 آشتنت شکارا ایسی برنج عر گراوگ شروع کرت گوشتی باریں
 ڈسے برنج و ش انت ایسی یک لومعی گراست و ہنچو چوتی دست عر
 تہا جت دتیوگا۔ لومیا راکالی عر کرت۔ پدا لویا راجلدی جلدی گراوگ
 شروع کرت نیمائی آحت پیر میں مرد آحت ادا انچو برنجی لوٹت۔
 گرانڈی عر گوشت کہ ان بزکا د من ایساں واجہ عر لنگ عر اش
 ۴ میں یا کہ ہی عر اش یا تراش بد میں ایسی گشت منالیک بدسے

کہ منی زہک گریگیا منت۔ ایشی ملک دیگی کرت کہ آپیریں مرد
 دتی برو تاناں کچھیت کچھیت یک ثالی کشتے انچو ایشی دست پاوی
 بستان پداپیر نیا لو یارا تیوگا چنڈت دتی کاسکے تہہا اوپیریں مرد
 سیدھا دتی چاتے تھا۔ انچو او اگرانڈی دست پاوی بونقت۔ ایشی
 زو زوکا یارا پر کرت دیتار کرت۔ لوئی گرم ات۔ واجبے زمی شہہ
 شکارا آہتاں ڈے گرانڈی باریں تو برنجیا بیار گرانڈی برنج آورت
 تان برنج گرم ات۔ شاہ بہرام گشت ڈے گرانڈی تھی پس
 ویزور بونکت تی برنج چیا جو گرم انت۔ گرانڈی ع گوشت واجہ ضاہم
 لاپ ع کرتا۔ من شتا اہنگول نم روج ع وپت واجہ پدا پاو آحت
 ڈے برواں شکارا ہنوں رنگ مندی باریں لنگ لنگ برنج خون نینت

واجہ کو ہی۔ گرانڈی۔ شقنت پہ شکارا لنگ نشت برنج ع
 گرا دکا لکت لنگ ع بیچارگانوار قنت تان آئی اقلی لوی آہت
 تیار بوت تان کہ آپیریں مرد آہت گو شین لالہ منا انچو بدے کہ
 منی زہک گریوگا انت لنگ گوشت بیچارہ ایشاں من گرانڈی ع
 راجدینت۔ یا کو ہی یارا یا واجہ ع راپیریں مرد گوشت واجہ منا
 انچک بدے کہ منی زہک گریگیا منت۔ ایشی انچو دیگی کرت کہ پیرتیا
 دتی انیشا ناں کچھیت کچھیت یک ثالی کشتی انچو لنگ دست پاوی
 بستان ولومی ع را چنڈتی دسیدھا شنت پروتی چات ع۔
 چات ع کہ شت انچو لنگ ع دست پاوی بونقت لنگ ع بیچارگان جلدی
 زوت برنج راگرا کی ایر کرت تا واجہ آیت واجہ گوشت ڈے
 لنگ برنجیا ناں آورت واجہ ع در کرت ڈے لنگ ترا لاپ ع کرتانہ

کرتا۔ لنگ عجماب دات واجہ مناو پ عرفکرتا واجہ عگوشت
 ڈے لنگ تراشا یا میند اگر منی ڈولانیاں پر پھلی چایا نیا شرتانت
 ایشاں برنجاناں وارتاں۔ واجہ گشت شمار میں باریں شوکارا من ننہ
 آشتاں شوکارا واجہ نشت برنجے گراو گانگت۔ آشتاں شوکارا ایک
 کرو دیے چیرا زندتاں واجہ ع برنجاناں گراست۔ آہت پیریں
 مرد لوٹ چہ واجہ ع بونج کہ واجہ منا ننگ بدے کہ منی زبگ
 گرتو گانت واجہ ع گنگ دیگی دات کہ پیریں مردا چو تیں بردت
 کچھیت کچھیت ٹالی کشتی ہنچو واجہ وانبہ گی ع کرت شاہ بہرام
 انچو یک زہمی جت سرست و سید بھا کٹھے تہا شت کپت۔
 جنکانی دیا۔ گرانڈی۔ لنگ۔ کوہی آہت شت شہ شکارا واجہ
 گشت ڈے شوہاں منی برنجاناں ای پیریں مرد ع ختم کرتا ہشتا
 منا حال مند ع۔ گرانڈی گشت واجہ من گشتا ترا حال دیں۔
 بیانی نوبوری دتی برنجان ایشاں بونج وارتاں۔ پدا واجہ شت پہا خوان
 واجہ آہت ہی چات جو کرتا تاکہ ای خون ایشاں چات ع تہا شتگاں۔
 شاہ بہرام کوہی را ایر وایت کوہی تنگی میا بہ شتا ہیا واجہ من سہتوں
 واجہ من سہتوں مناور کن ؟

واجہ ع انچو کوہی ع را در کرت پدا گرانڈی را دیم اش دات
 گرانڈی تاں نیما شت ہیا واجہ سہتوں پدا لنگ ع را واجہ ایر دا
 لنگ تاں نیما شت ہیا واجہ سہتوں ہیا واجہ سہتوں واجہ لنگ ع را
 کشت۔ واجہ ع گوشت شہ بہ شتا ورا سہتوں ہیا منا ایر وئی باریں
 اداجی است۔ ہیا منا ایر وئی۔ واجہ تہا شت تاں ایسی تہا جنگ نشا

ایشان واجہ و راویست اش کریوگ و سگتوں۔ واجہ بہرام جست
 کرت شما چیا گریوی ایشاں گشت کہ آتے پتارا تو کشتا آفوں مارا
 کے نان دنت۔ شاہ بہرام گوشت کہ من آرا چون نکشیں کہ آئی آتے
 دربار بنجاناں ختم کرت من ہی واسطہ آرا کشت شاہ بہرام گوشت
 ڈے ایشاں کشت۔ ساریا مترین گویا آتش کش ات۔ پدا ہر دو
 دو میں گویا نا کشتتی۔ ایشاں پدا واجہ ایشانی دہو میں سامان اش
 کشتاں۔ واجہ و فوں و ترا بست کشتاں لگتاں ہنچو کہ تن نیما
 نشت تا ایشاں دن دیزا رابر ت شہ بہرام انچو تھا کہت۔ ایشاں دن
 جنکاناں و سامان و ناں زرت۔ در چو جھنگلے تھا شقنت۔ شاہ بہرام
 تر بان جست دور شت ہنما شاہ بہرام حیران بر آئی انچو ہا بردی
 ٹالاناں ماں داشت ہما کیپور گو فو تی بنین براساں دست۔ و گوشتی
 کہ اتا ترا نگشت کہ دیما مرو۔ ترا سختی دیما کہت۔ شاہ کیپور
 شاہ بہرام و بڑا کرت و ڈن کشتی واجہ و کیپور و گوشت کہ واقعی
 شامنی براسو کار حقیقت و شامنی دیما کار دہیت انچو کا پٹاں گیشتر
 کنیں۔ شاہ بہرام و درانگ و آئی اسپ آہست۔ نور۔ واجہ راہ گپت
 ویم یہ پردی غلامانی نیگا آہت ناں جنگل و مزین و صونکائی واجہ
 آہست دیما۔ ننگ و چنی اسی کپتان کہ ہما درر یک سواری پیدا کیں
 ایشاں انت کہ واجہ انت پیدا کیں۔ ننگ و گوشت کہ من دیما بریں
 انچو کا واجہ و دیما پکپس ننگ آہست ایشی دیما۔ گوشتی کہ واجہ امریک
 شاہ بہرام نامی و واجہ و استت نزا ناں شو میں گرانڈی و اد کو ہی
 اے شو میا اتے واجہ و سر کہا کہت۔ نزا ناں آتوٹے کے انت

شاہ بہرام گوشت کہ من نغوں من مسافروں لنگ و گوشت ڈے
 کوہی اوگر نڈیاں شمارا بجے لوٹیت آواجٹو چوتی دستا گوارینت۔ نوں
 بیانی ای مسافرا راہ و پیش داری کہ رومن و لنگوں آیاں جواب دات
 کہ لنگی گوں و بہا برد راہ و دے ہجی تر لنگیا لنگتا برد پیش و دہ لنگ و
 گوشت کہ من پدراہ و بوقیں من وت واجہارت و سرگرت۔ واجہ و
 آبا نلی ہکل دت کہ بیانی من شمار نوں مناراہ و پیش داری آکوہی او
 گرانڈی آہتہاں گوشتش کہ شراب و ای گے تہا ہر دوکاناں شاہ بہرام
 گپت من دستہ ہنچو ہلکا پتھتی زمین و کچنتت شاہ بہرام پاوی ایشی
 سروا یر گرت۔ پاوی آئی آ۔ و چوتی ہر جینا تیر و در گرت۔ عجب و گوشتی
 آسار کہ گن ایشاں ہنگ و گرم کن۔ ویشانی سمہ جہا کن برزا

واجہ و گوشت کہ من پر شمائی کی کرت دشما پر من بدی کرت۔ شما چی
 گوشت کہ آما ریزار راست نوں آمرت ہر دوکانی شلواری و کٹ و
 بھرتاں د لنگ و گوشتی کہ آیاں آپ کن بیماری لنگ و آپ کرتنت
 و آورتنتی شاہ بہرام ہر دوکانی کونا یک یک ہنگ تیرا ہمت ای ہر دو
 مرتاں لنگ و گوشتی برد آنگو و درش و دے نوں واجہا ہر سے جنگاناں
 لنگ و رادات کہ بزدا ہی ہر سے تھی انتا ایشاناں نیہ بھی کہ سختی و
 کئے نہ تھی حال ہم انچو ہیت من ہنگروں من بھی مردموں نوں شاہ
 بہرام اسپ و سوار بوت بالاشت دیم پہ گندانی نیگا آحت دیاتاں
 یک کور کئے چیرا پیریں مردمی نشا گوشتی دے گندناں وائے گندناں و اجہا
 کور کے چیرا سرگشت تاں یک پیریں مرد؟ گوشتی دے گندناں وائے گندناں

مل آرا بگر استیرا۔ چار چاکاں چار چماکاں یک چاکی بی چاکا
 چمی گلخندی اناریب کنت کھتے مادرین پچار ماگ۔ مگوتگانگ و
 پدا ملک و بمبئی و در چار مجولاں چک اش کنے چک باں پشت اش
 کنے پشت باں بچا شہبیک و شہبیک و المہیب و کٹکی بستاریکا
 جنک و کوپگ لرزنت سردسہت آئی بلیا کرزنت۔ نون شاہ بہرامی
 آحت گلندانی ملک و سر بوت آحت یک بلکے لوگا گوشتی بتی مناپنیں
 روح و ہمد جاگہ بد سے ایشی گوشت کہ بتی و شنک ہی نو اسٹ و
 منی دت ایشاناں جاگہ نیست ترا من چوں جاگہ دیں۔ شاہ بہرام
 پنجاہ روپی دات بتیارا و نعت ہمد پیدا بلکار استو کلداری دات کہ
 ایساں بزوپر من یک پٹری بگر بہار ملک شنت پٹری آدرتی و شاہ
 بہرام گوشت برایشرا درزی و را بد سے آرا بگوش کہ ایشی یک کوٹی
 دراجیں دیک کلاہی جوڑ کنایں۔ بلیا برت درزی اے گا درزی و
 گوشت کہ مناپنجاہ کلدار بد سے بتی آہت شاہ بہرام و شاہ بہرام
 پنجاہ کلدار دات۔ درزی و شاہ بہرام و کوٹ و کلاہ تیار کرناں۔
 بلیا زروات و آور تننتی۔ شاہ بہرام گپت کوٹ و راگور اگرت کلاہ و
 سراگرت بلیا راجست و کرت کہ چون ملی چہ حالت بتی و گوشت حال
 دش شاہ گلندان ہر روز دتی طوطی بلہ دنت مگر طوطی کھئے نندی۔ انجو
 گمش ہاں صحب بوت شاہ بہرام شنت شاہی محل و تہا اوشتات
 یک کر یاگوں عاشقانی مردا۔ یکیا گشت طے پٹری آگلندان ترا دیت
 اما د ترا کشتا تننگی اچی بنیت نون توئی پٹری و رار سیت۔ یک قطرہ و
 بعد گلندان طوطی و را یلہ دات طوطی چراں چراں سیدھا آہت پٹری اے

سرانشت۔ کوکار بو آئی گو منی سرانشتا آئی گو منی سرانشتا چی شی پر شاہ
 گلندان و مولد آہتاں تالی گونش۔ آئی روچی آئی دوروچی تانے تہا دورات
 نانکہ آیا آیاں شاہ بہرام و کرا آحت۔ ایشی گوشت کہ بلی و من یک
 مسافروں مناہچی نیست بلکا انگو انگو ترا دیگ لوٹی شاہ بہرام انجو دست و
 جاگ و تہاسی وات و چھا اژدہاٹے مہرگاں کہ شما چاہ و تہا زرتنتی یکی
 زرتی و تالی و تہا دور و ات ای تانے تہہ وینوگیں محل رو شنا بوچی مہرگے
 رو شنا تیا مولد و زور و بھی مہرگا زرت دتی گفٹانے تہا دورات و آہت
 ویم پ بی بی گلندان و نیمگا آحت گلندان جست کرت بیابلی باریں چکے
 گپتا پدا بی بی و گوشت کہ ہما پٹری فقیر و چیز ی رو شنا یں دروات باریں
 چی ان اسی مولد و گوشت بی بی بھی نیست ایشی گوشت بل مولد و
 دتی مکر پہلوان تھی گفٹانے تہہ روکیں۔ بی بی و انجو دستار اگفٹانے تہاسی
 وات و مرگ کشت زرت دتی تحت پادگے سراریر کرت گوشتی ارماں
 اگر دو بوتناں باز شرات۔ مولد و گوشت کہ بی بی باندا قسمینا پدا سرکش
 آفیر بلکنا پرایکی دورونت۔ باندا تیں روح بوت پدا عاشق معشوق مع بوتنت
 بی بی و طوطی و یلودات طوطی چران چران سیدھا آہت ماں پدا ہی
 ٹیری و سرانشت کوکار بو آئی گو منی و نشتا آئی گو منی و نشتا انجو تاں
 خبر ارکا دوش کرت مولد پدا تالار زرت آہت پہ میدانا آئی و شی آئی
 شش، پنچو، پنوتان ہما فقیرے کرا آحت ایشی گوشت بلی منا تیگول بلی
 منا تیگول بلی و گوشت ناچونی ایشی، پنچو دستار و تہاسی وات و شما
 مہرگاں یکی تالے تہائی دورات تیوگیں تال و میدان رو شنا بوچی بی بی
 ہم چارگا اتنت۔ مولد شت بی بی و گا مہرگی ات۔ سیمی روح پدا انجو بو

مرغ پداشت، ہمی مرد و سرانشت آئی گو منوں آگو منی سرانشتا پنجا
 تاں خبراش گار کرت۔ ہمدچارمی روح ات بزاں دگہ یکا ملکے بادشا
 کہ چہ گلندانی پسا مستر میں ایشرا خراج دنت کلبہہ دیم دانہ چہ گلندانی پر
 کہ باندا تیں روچا دتی جنگ و دست پاواں بند پر منی دیم دے کہ من
 دتی زنگ و ای نکاح دیش پدا ایشی بادشاہ و جواب دات کہ واقعی تو من
 مستر من تئی کستریوں بلے منا پوشیں جنگ نیست کہ من دست پاواں
 بندیک پر تو دیم دیش۔ تو گر ہرچی کنے بکن تو مستر من کستر پدا ہما بادشاہ و
 جواب دات کہ سرتا باندا دتی تیار یا بکن کہ من رستوں گوں تو جنگ کین
 قاصد و آحت ادا ایشرا حال و دات ادا ای بادشاہ و دتی لیکتا تیار
 کرت تیوگیں دتی بادشاہی محل و راجہ آہنے ٹٹ و بست سراں تا بنا فوج
 تیار و دتی تیوگیں عاشق معشوق غریب بزکار در ہاجت شتاں۔ ادا بلک
 شاہ بہرام دت من دت و صبر انت بلک گشی کہ بہ باندا ای بلا ہیں
 و پیدائیں پہ جنگ تیوگیں مخلوق جتا روکانت کوہ جنگلاں من ہم رویا
 و تراپک جاگہہ چیردیں۔ تو نو بردشاہا مخواہ منی آسا تو پچے سشاہ بہرام
 گوشت۔ بلی تو منا بچا ادا ترا بچا من مستر و تو من تناوخت ادا اوشا نگوں
 کہ آبلر بے تنکہ منائی نکشتا من تراچوں کلیں پہ کشگا اگر منائی گشت گدا
 توچہ من شر تر نئے پنچو بلکار اول بڈ و دات بلک و گوشت شرابی
 منایہ دے فل شہی این۔ آئی فوج آمت است انکسا دے گاتاں
 یک نیم نشت و اشتی ہمی شپ ؟
 دتی بنوار سامانی جتاں شاہ بہرام و معلوم بوت کہ بزاں آہت
 است۔ شاہ بہرام بلکار گوشت کہ تلی تو بوسپ من چپ جاگرد

چریں لشکر تھی ہدایت۔ بلکہ دیت داب گپت۔ دتی نریان ع
 سوا۔ بوشت ویم پر آ بلا میں بادشاہ عرگا۔ راہ نیم گانشت ہما کیپور
 چناناں مامنی داشت۔ شاہ کیپور گوں دقا ہنتیں بر اسان رست یکجا
 بوتزت شاہ بہرام گوشت کہ من اینکہ خواری د عذابی دارت پر گلندان
 آہت رستوں۔ بے اد ایک بلا میں بادشاہ عرگا ای گلدانی پسا را گوشتا
 کہ دتی جنگ ع دست پاداں بند پر من ویم رستے۔ ایشی۔ بنی گلدانی
 پسا آئی ہمایس آرش کر تا جنگ آہتاں نون مناچوں جنگ اسیت من رویں
 عیشی عاقبتا معلوم بین باریں چہ جنگ کنت گدا من گومانی ہما جنگ کنیں۔
 شماسیل کنی اد منی مددتیا ہم کنی گدا شاہ بہرام آہت سر بوت بادشاہ عر
 چرینتی کہ تو بادشاہ شہ بادشاہ عرگا آ تو درے اتر اچیشیں جنگ نیست کہ اما
 دست پادانی بنیداں پر تو ویم ع دیاں بزناں بادشاہ عرگا راید خبر ع گشت
 نون تو ہرچ جنگ کنے پاوا من تیاروں۔ ای بادشاہ جنگ ایشیں کہ یک
 ہرے اشقی ایشی سرا دتی یاد ا ایر کن ریک دست ع پادانی بگپت ددی
 دستا سرینائی بگت نون چست بزنا پدا بخت ع زینا ہر کس ع ددی ع جب
 آئی سرگا بربیت۔ شاہ بہرام گوشت کہ ساریا من ادشتیں تو منا بجن
 شاہ بہرام دتی لائک یست دادشتات من نشت ع سرا بادشاہی بتی
 لگتگاں مخلوق کچاویں در ہا ہما بادشاہ فوج اوشتا تاسیل چارگا انت۔
 ای بادشاہ عرگا گپت شاہ بہرام ع چست ع کرت بزنا ہکل ع کرت زمینا
 زمینا نکپت انجو میہا میہہ اوشتات نون آپہلوانا دتی لائک بست
 سرا اوشتات شاہ بہرام یک دست گپت من سر نیایک دست
 گپتیں من پادا ناں چست ع کرت ملن بزنا ہکل ع کرت بہ زمینا۔
 ایشی سرگ زمینے تہا ایرشت، پنچو دتی نریانا سوار بو پنچو آئی لشکر ع سرا

کپت شہید بیما اسی شاد و پادشاہ پھپور چست بکن بلذبحی ہیس کورک
 گول دتی ہفتیں براساں بجن پر کسار اباگ آئی جگ درانتان۔ اسی
 لشکر ارجت ختم کرتی تیاریں ختم بوتان چیزیں جت۔ پدا آہت
 سرگے کر بادشاہ سرگے گا۔ سرگے برت سرگے پیشانے پومست
 دور کر آئی سراکھتی :

ای کارا کرتا شاہ بہرام ولد شاہ کشور بہ دوستی گلنداں۔

نوں شمشے مرضی انت، دپٹی اندر تئی شمر،

پدا ہی پنے تھا شاہ کی پورا گول دتی براساں اجازت بروات کر
 شمارتی اگر مناسختی و دیما آحت من شمارا لوئیں شاہ بہرام زرت ہی
 کڈوگے ورا گول یک تبنوٹے داریا جتی و زرت آرت و بادشاہ و
 دیوانے تہادر ہاداب انت کے را اسی سدانہت، کت و کرت۔ دت
 آہت بلکے گا۔ بلکارا پاد و کرت کہ پادا بلی غریب کرسی بادشاہ و
 تیوگیں آفوجا راجت ختم کرت و پروتا کونٹ و گلینے چنے پادا برو
 پیلہ جواب دات بھا بھی اسی چونی گرتے سائیگ کر سیت اسی روت بلاہیں
 بادشاہ و گول شکر و بخت گرتی شاہ بہرام بلی و گڈا چشیں منی ڈولیں
 دروگ بندے۔ بلی و گشت نایابی تو دروغ بندے بل و منی مناسگ و زرت
 رشتنت دیم پہ ہما لشکر و فوج نیمکا کہ پروتا چیزیں بچیں بلکشت ادواتا
 اینیں در ہاتھی اور قبو در ہا کپتگنت ایشی دمناسگا یک بلب و و یک دو
 بلاہیں کونٹ کرکناں آرت دتی گسا بوت صحب بادشاہ و حال معلوم بو
 نماز و کرت آہت دیوانا نشت بلکا آحت دیم پہ بادشاہ ہیکا بادشاہ
 صاحب ہیا کہ شیں چشیں اودا مزین شکر و تراکتا کیے چاناں چت

کان یک کر ونگ در ہنگا گند و گ اش ایر کرت مادشاہ و تجارت تان ایشی
 سر ہشتا میں کہ اسی کارا کرتا شاہ بہرام راہ شاہ کشور بہ دوستی گلندان
 یوں شے سنی تکی نکتا سنی بادشاہ جیلان رڑے سرباں باریں سیلے کناں۔
 در ہا عاشق معشوقی سب سے بہادر کرنا و پیر ویم پر وقا سامانی چیت گر کناں
 شدال دنی گسا بادشاہ ہم پیری آحت وئی گسا کہ باریں شام بہرام کے این
 کہ ایشی پوشیں نیکیں کاری کو شہد غریب بنکار کہ یہ جنگلی شنگتاں در ہا آہتاں
 وئی سرے ڈہہہ جاگہاں ایدیکہ رونج بوت عاشق در ہا آہت ادشتا تان
 شاہ بہرام سم دتی کوٹ گورا کرت ادشتا تان گول۔ جنک و طوطی و ذرا یلہ
 دات طوطی نیرا تیر آہت تھی پڑکھے سرالشت۔ جنک و گوشت
 مناشق بیت کہ طوطی ایسی پڑکھے سرالشت مناشق انت کہ شاہ بہرام
 اہمی زر توکتیں۔

ادشاہ بہرام و ماس پیمانی جیم کوراں حیر غمان بہرام و گان بہرام و
 یک مولدی است سکیں پادرہ سے ماہ راہ و یک شہا بہت گڈا
 شاہ بہرام و ماس و گوشت کہ تو برو آرا دیگیج۔ ای مولدا چو داسنی
 جٹ دومی سٹ غسیدھا شاہ کیپور و جاگہہ دست ادا کو دم کرت
 کیپور گشت سہر کی آٹھا ایاریں رکہ درنی کڈا کیپور و گہد آہت ایشرا
 رتی ایشی گشت کہ متا شما چو سوری من یک قاصدوں یک ہر و مے
 جت پدا کنس مناراجہ استیں نام بہرام انت۔ آڈویریں گادیں من
 اجاتی پٹ و لوٹارویں۔ ایشرا انچو گپت جننل اش کرت۔ شاہ کیپور
 گشت کہ تھی داجہ جوز سلامت انت آئی۔ شہوہر گشت برو چو داسنی
 جینی گلندان جاگہہ آئی فاک تام پدرہ رشی جت سٹی آہت گلندان جاگہہ
 سر جت مشت گلندان ہسرتی کرت۔ بی بی و روح کرت کہ تر پہ رسی

آہنگے۔ مولداگشت کہ منی یک دلہے بیگوا میں۔ بی بی عرگشت کہ ہاں
آہمدیں بلے کسی نزان کہ کجا انت۔ زندگی انت پرچہ آہمی مردار انت
دشمن عرگشتا اما ہائیں چیرگا ننت۔ بیگئی شہیا تو ہمدابو باندا فرقیقا
صحب عر بنند من طوطی عر یلہ دیس گڈانوقتی واجہ عر دت گندت۔ اسی
شب عر نشت صحب بوت عاشق مچ بوتنت بی بی عر طوطی عر رالیوات
طوطی بی چک پد عر سیدھا آحت من شاہ بہرام عر سرانشت۔ مولد
راہ گیت دتی تالا گردینی آمولد گرتکوں آئی کڈار آئی دو کڈار آئی سے
کڈار مولد چراں چراں آہتاں پڑورے کرا ایشی نشت سنانی کوں من
مسافرؤں انگو آنکو شاہ بہرام چوٹی کیسٹا یک مہر گے در کرت دات تراہ
گپتاں شاہ بہرام انچو یک چونڈ کی پاحت مولد سگئی بوت کہ منی داجہ
ایں آہتاں ہر دوتی بی بی اسے گار۔ لہا بی عر جست کرت کہ ہاں مولد چہ
حالتت تو در۔ جہارادیت مولد عر گوشت کہ ہاں من سرائی شک شبہ
بوتوں بیگاہ عر ترا حال عر دیس۔ مولد داجہ ریشٹے چراں چراں دت ماں
دت بعل بعل بوتناں۔ واجہ عر گشت کہ چی حالتت مولد عر گوشتت حال دت
انت تھی ماس عر اوپس چم کوراں تھی غماں تو نوں چی گئے من آہنگوں تھی
رندا پدا ایشی گشت کہ مولد تو برو بادشاہ عر بگش کہ من دتی واجہ عر رادیت
منی داجہ گشتی کہ منی سورے بند دیتت بکن منی پس و ماسانی حالت ای
ڈولاں۔ مولد آہت بادشاہ عر اکلہہ داتناں بادشاہ عر گوشت کہ من
پرز شاہ بررامی عر دیدار انوکوں بیبا بگو سور کسی۔ گلندانی ماسا گوشت کہ
سو انچو پدا گس تھی دگہ۔ کوٹی نلوٹی انچو گوں گورے پچانی۔ ہاں کہ
بارنی گڈا داجہ سو داجہ۔ عر راہ شکت بد عر برت گشتی کہ الی پرشا
انکس خدمت کرت داکشتا نو گئے مال بدے آرا ادار الی کبیس۔ مولد تراہ

گیت بی بی عقیقا ماں دنبلا را کہ مولد تو منند ماس بر گپاں گوشمار موار
 نشت درگ چرگی گوشت - برنج - کباب - حلحہ در ہاپہ واجہہ واسطاداتی
 کہ ایشاں دا جہل کن - مولد آحت واجہے گا - واجہہ گوشت مولد تو ہر
 کینے توجہ گئے کہ ایشرا مال نی گل زمین ر خاک بر کمک داتی مولد را کہ تو
 برو منی پس مامے گاند گے کارا کن تو برو ایشاں آیانی چیاں بلگاش
 خداش چیاں بچ کنت - مولد آہت سیدھا دتی جاگہا ہی اللہ درواناں
 چماناں لگا شتنتی ایشانی چم پیشے چم جوتاں - بادشاہ آحت و تی دیواناں
 وزیر اگشتی کہ من دتی شاہ بہرام آدیست آئی دوشی مولد آہتا آئی درہیں
 حال منادا شتنت کہ آگشی نوں منا آردس بے - وزیر اگشت صاحب
 ای ڈول باز و شہ آئی چرین کاری کرتا شاہ بہرام دتی پوشاک بہل کرتش
 آحت و یکم پہ بادشاہ بر نیمگا دیواناں سربوت بادشاہ او آہنل ماں بغل
 بوتماں بادشاہ دتی تختے سزما دینت - پدا دتی سورے گپ بر جت
 بادشاہ منظور کرت - شپا آحت شاہ بہرام دتی بلکے گسا دا ہما
 بردتی مال بر ماں داستاں - ہما کیپور آحت است گوں دتی ہنتیں
 رساں - ادا شاہ بہرام گوشت کہ نوں منی آردس بر تیار میں ای ماں
 لہیت شماسے بڈ بیاری فصیلے تہاچ کنی دگہ دو بڑو ق تالان کنی کہ غریب
 بزکار بخت بوارت - صحب بوت بادشاہ چارت تا سکن اللہ گپ بر
 جت آدر ہا ڈق غریب بزکار گریگ در ہا سیرانت تہے گال بل - نوں
 شاہ بہرام بر سور بر تیار ہی بوت -

گلندان دتی طوطی آرا دیم دات کہ تو برو شاہ پر یانا حال بدے
 کہ بیامنی آرد میں منی دستار آحتا شاہ پر یان شودا در ہا سہت
 زبورتیچ پوشاک شاہی آورت پہ دتی دزگہا صاحب ٹھک زت دم

دما رہ بوت ہنزہ بازی بوت نیزہ بازی و شاہ بہرام گشت مخلوق
حیراں بوت کہ واقعی ای ایک نوجوانی شیعے سور بوت۔

در درج و بعد زرتی دتی بنیابی و را در شاہ پر بیان و۔ آحتاں
ہمداکور کے بناں تا شاہ بہرام گشت کہ یاریں اسے مرد چچ
گوشی دائے گلندان دائے گلندان۔ اسے آہتاں ایشر دیتش۔
پدا دیا آحتاں تاں ہما گنبد و تاں مرد و تہاروت کیند پیت
ڈون در کیت گر پیت اسے مرد و گوشت کہ ڈے من ہما
مردوں من ترا گشت کہ من ایشاں کاریں زندگ بوتوں۔
اینیں من آورتاں ایشی دیت گلندان او شاہ پر یانا زیار نیم اش

کرت۔ تا قدرتاں ہی پیریں مرد ہمداکور ایشرا گیت
ہمداکندش کرت و سیدھا دتی گساشتاں۔ اودا پسانی
پس گوک اشتر در ہا گشت خون و جو اگوازیں۔ پدا بوتنا
ددیں مرد جنیں۔ شاہ پر یاں شما گنبد و کرایلہ داتاں۔

”شاہ محمودؒ قصہ“

ہستت روچکانا بادشاہؒ بادشاہ خداوند تعالیٰ جہنت ای
چار مجوں چار ہارگ بادشاہ ات۔ ای بادشاہؒ راہست ہفت
جنیں جنیانان زہگ بنو۔ اور ایشراہست ہفت اسپ اسپانان
ہم کرگ بنو۔ چہ زہگ بنوئے او کرگے بنوگے غم دواں ای بادشاہ
شت ماں یک کشکؒ سراکپت کہ ملکہ ہر شرگندگ منالگت
بدنت۔ مخلوق آیان ایشراگت دیاں گوشت آہت یک فقیرے
مولانگی ایشراہتی لگتی کہ پادا تو انکیس مزین مردے راہ سراکپتگے پادا
برو ای مرداء گوشت نہ من پادنیائیں۔ دنیا لگت دنت روت تو ہم
لگت دے برو۔

فقیراء گوشت اگر من تراگت بدیں گداچتو پچی پنچی۔ پادا لگش
تراچہ سختی سو ریاکپتا من گوشتی ربؒ دعا کنیں نون این مردلشت
فقیر ہم نشت مرداء گوشت من کہ ہستوں ادے بادشاہوں۔ منؒ
است ہفت جنیں مگر بد قسمتیؒ ایشانان زہگ نبی او مناسہت
ہفت ماوگیں اسپ ایشانان ہم کرگ نبی ایشانی غمؒ من آحتا
ای راہؒ سراکپتگوں۔ فقیرء گوشت انجوگشی ہو۔ فقیرادات وتی
اسایار اگوشتی ای اسایا بز و برو دتی باغؒ ہر کجام انار کہ دستریں
آرا بجن چائی یک انارؒ کپی انارؒ کپ دتی ہما جنینا را بدے کہ ترا
دوست ترانت او کپؒ ای ہما اسپؒ بدے کہ ترا دوست

انت۔ اسی بادشاہؑ گوشت کہ واجبہ اسی وقتی سردیئے موسم انت
 انار چکچ پیدا بیت۔ فقیر گوشت کہ تو توکل بر خدا بردن انار بیت
 اسی مرد و عصابا رزرقی سیدھا شنت بارغ ءیک دشمنیں انار ء
 جتی لٹی چائی یک انار ء کپت اسی مرد حیران بوت۔ کہ اسی سردیا
 انار چوں بوت۔ پدا سیدھا آحت ہی فقیرے گا فقیرے عصابی
 دات فقیر گوشت تو برو اناراں آیاناں بد سے خدا ترا دنت یک زہگے
 ویک کر گے دختی کہ تھی زہگے پیدا بوت چار تہج ماہ ء پدا آرا برس یک
 مولوی ءے گا پوانیگا بلے براں تھی زہگے تاکہ ہفت سالہ ء بوت۔
 آرا تو یک غار ءے تہائی بو اینس ہر وقت ء تو زگہارا چہ غارا
 در کرت مبادیم دئے من فلانہ جاگے یک چائیئے تہاؤں اد دتی زہگے
 نام ء بکن شاہ محمود قدرتا چند دخت ء پدا ایشرا خداوند تعالیٰ یک
 زہگے دات ایشی دتی زہگے نام ء راکرت شاہ محمود، شاہ محمود بوت
 پنج ماہ ء گڈا ایشی ماسا پسا یک مولوی لوٹائیں ویک بلاہیں غار ء
 برتی ہی غار ء تہا مولوی ء ایشرا و اینت و ایشرا پنج رو چا پیش
 نداشت مولوی ہم دت ڈن ء در نیاہت رو چئے تہا یک بار مولوی
 ڈن شت دتی زہگانی چار گاؤ اسی غاری دپی کلف کرت۔
 یک روچی بوت شمی غار ء ہد ایک مشکلیا کونڈ جنباں تاں ہما غار ء
 تہا شت غار کڈک بوت وچی کڈک ء روچ ددی بوت اسی زہگے
 ادا دور کرت ادا دور کرت کہ من ایشرا بگریں مگر روچ گرگ نہ ہی
 و ہد ء آحت مولوی گشتی کہ توچی گرگائے پچہ زہگے گوشت کہ داجہ ای
 چہ ء من ہمائیں ایشرا گرگ کڈ بلے اسی منادست نہ دنت مولوی

صاحب گوشت کہ بابائشی نام انت روح ای ڈنائیں دن دگہ دنیائے بہت
 زہگ گوشت ہوڈن دگہ دنیائی بہت کہ تو مناد ادا سیاہیں غلام ہوا بند
 کرتا جلدی مناچہ اور کن مولوی گوشت شرمین رمیں تھی میں اور اجرت
 نہیں گڈا ترا در کنیں پدا مولوی در بہت ڈنا آہست پتے گڑ واجہ ہتیں
 روح بیت کہ شو میں مشکہ آکونٹر جہاں کونڈ جہاں تاکہ غار ارے کڈک
 گوتا دھما گڈ کار روح ددی بیبت۔ نون تھی زہگ روچارا دستیا کے بی گوشتی
 کہ مناد۔ کن من گوشتا شرمین۔ میں تھی پتہ راجت کنیں گڈا اکائیں تو فل
 جی گتے بادشاہ گوشت شرا کہ گوشتی مناد گڈا در ی کن۔ مولوی گوشت
 در کرت بچک اور دنیا را دیمت جیران بہت مولوی سیدھا آدرت گسا
 ادا پسائی پس۔ گوک کشت خونے جو آئی گوازیں۔ زہگ جان اور اشستی
 بادشاہی بیچ اور پر کرت۔ پدا پس گوشت تو دتی زیا ناما سوار بوچدا سیدھا
 بہداد و اچاہی است آچاہے تہا یک فقیری است آرا تواریکن آکے ترا
 ہرچی کہ گشی ہما ڈوں کن۔ زہگ سوار بو سیدھا آست ہی فقیرے گ۔ فقیرا
 را تواری کرت کہ اور اجہ بیامن آہنگوں فقیرا گشت کہ تو کے اے ایشی
 جواب دات کہ ہما شاہ محمود اون۔

فقیر دراحت آہست دن فقیر گوشت کہ فلانہ ملک ایک بادشاہ
 نام انتی کے کیلاوس ایشرا ایک جنگی استیں ایشی دتی جنکارا پر سے شرط
 ایر کرتا ہر کس گو کہ ای سے اس شرط کٹتاں جنگ ہمائیں۔
 اولی شرط۔ کہ یک بان جو جو گوشت پرانت۔ ہر کسا کہ ای
 نان و گوشت یک شتا دار ناما سیر و اندازہ نہ بچا کینت آئی شرط کٹتا۔
 اگر نہ سر ہتی گڈا آئی سرگ برگ بہت۔

دومی شرط:۔ یک گونئی چہ ارزنے دانا پرانت۔ وایشاں گوں
 اور کنت پداایشاں نئے کین گونے سراہر کسا پدا گونفیارا ہما
 شک جت جنک ہمایس آئی شرط کنتا۔

سیمی شرط:۔ آراہستیں یک پیلے اسی پیل ماں جنکلایلہ انت ہر
 اسی پیلارا آورت بازار چریت گدا آئی شرط کنتا۔

پدا فقیر و محمود و گوشت کہ چدا برو دیما یک دیہے جاگہ کیت
 پادا یک بندیں گتا آدا ۵۰ جنکا انت تو برو ہمودا آرا جت کن کہ
 سختی انت دیہہ گشت کہ منی پادا را بند ہی ماں گوا اترا پنچی دگہ بند
 ایشی دیما ایر کن کہ بلکنا آچہ آئی کشگ و وردن ترا بگپت۔ و
 کہ تو در کرت گدا آترا جت کن کہ ترا چہ سختی و گپتا من تی ملد
 تو گکش کہ منی سختی ہمیش انت کہ مناوتی لہتیں ٹال بدے ہر گہ
 سختی و گپت من ایشاناں ماں داریں تو برس۔ بل ایشرا بگر آرا
 پنج چماکاں یک چاکا بی چماکا چھی۔ گلندی اناریب کنت کنتے ما داریں
 تلوونکا لنگ پدا ملک ببئی درار۔ جان جان گلندان دست پادانی
 تانی میشی تانی میشی تی قسمتہ جتا گوشیی چار مجول و چک کنے پشت
 اش کنے چک ہاں بچا شہبیک و شہبیک ادالمبیک کڈکی بستار
 دتی بدنیکا۔ جنک و کوپگ لرزت سرداست آئی بلی و کرزت۔
 کنتدرانت دادشکر ہمسرانت۔

شاہ محمود دیماشت بلا ہے گا آئی پادے بند ہی در کرت
 گوشتی کہ تی چہ سختی انت ایشی گوشت منی سختی ہمیش انت
 بروتی ٹال بدے۔ دہیا بروتی ٹال دات۔ شاہ محمود دیماشت

مرد و کار انت جی دیما کار ایس اودان کشان انت چا دیما درہیں
 ناں مکنتنگ درگ و انت۔ اسی مرد و را معلوم ہم نقشت چچاں
 ست کن چارہت تال ابو مننی کار بی فاندہ انت جی دیما من
 کاندن و ادن چا دیما مورش درگانت مرد آحت سیدھا پی
 مکنتنگ و نی کوندے دپاکہ من ایشانی کوند اگدیں ایشاں منی درہیں
 بکنیں بر باد کرتا۔ اسی لگت گرگا شاہ محمود ہم بھی کرا نشتگت۔ شاہ
 ہود گشت کہ تو اسی بیچارگانی کوند گڑ۔ تو بکش ہر چنکہ کہ تھی ڈکار دان
 ہاری من اش تر ا قیمتا دیس۔ آمرد و منظور کرت ایشی دد ہرار روپی
 در دات۔ پدا مرد و داناناں کوندے دپار و در دات۔ آمردنی گئے
 میرگاشت۔ شاہ محمود سوار بوت وتی مزیا نا مکنتنگانی بادشاہ شاہ
 محمود و منبل و لچت وختی کہ آراہ گپت مکنتنگانی بادشاہ و گوشت کہ
 بادشاہ تو پر ما چوشیں نیکی کرتا بکش نوں من پر توجہ نیکی بکنیں۔ شاہ
 محمود انت کہ منی نیکی ہیشنت کہ منا چوتی بردتاں لہیں ٹال بدے
 مکنتنگانی بادشاہ و لہتیں ٹال دات دایر کپت۔ دشاہ محمود ہم پہ
 کیگاوس و نیرگاشت۔ آحت بادشاہ کے قانوس و فلک سر بوت
 شت یک بلکے کرا نشت بلکارا تعد کلاری دات۔ نشت صحب و
 شت بادشاہے گا۔ گوشتی کہ واجہ منا پروتی جنکا زامات کن۔ بادشاہ و
 گوشت شر من ترا زاماس کنیں بلے منی سے شرطان اگر تو پورا کرتاں
 گڈا تو برتا اگر نہ گوں اولی شرط و تھی سرگ سنگ بیت۔ بردا ودا
 کوٹے تہا بجا کہ در ہا جو اینس جوان ہستیں و سرگش ستگاں۔ محمود آئی
 شرطان منظور کرت بادشاہ و گشت جوانس باندا بہا بادشاہ و بان و

راجہ نان گوشت پر کرت۔ و چاہی داتاں۔ شاہ محمود و دستا شاہ محمود
 چارت تا سبحان اللہ بلاہیں بان و چہ نان گوشت برنج تا کونٹاں
 انت۔ شپہ و شاہ محمود و پے بروقی ٹال چیر سہتاں دیہہ گول و تی
 براں آہت دست دیہاناں گوشتی کہ مناجح سکتی و نگہتا من شے
 دعوت کرتا۔ بر تہنتی بان و تھا کہ اسی دہاں نان گوشت برنجان
 بوت در سیر و اندازہ پشت کچی شاہ محمود شت دیہہ مقابل
 بوتان درگ و نگتاں ختم اش کرتاں۔ گول کنٹاں مقابل بوتان صحب بوت
 شاہ محمود بادشاہ آہنتت پہ چارکا بادشاہ گوشت کہ اسی در ہا و نگتے
 بادشاہ منخور کرت

دو می شرط و ہاری بوت۔ بادشاہ و دان دور دانتت۔ گوک و سرا
 کاری کرتنت گول ایک و اسی ملائقتت سر چیر و کرتنت بادشاہ شت۔
 ایشی شپا ہا کنڈگانہ پٹاناں مان داشت۔ تیوگیں دنیا ہے کنڈگ
 آہت یکجا بوج بوتنت بکش واجہ ترا چہ سختی انت شاہ محمود گشت۔
 اے ہ ہایش دانان بچنی پدار ہی گونے تہا بگشی ہما ڈول و شکا شک اسی
 بگنی۔ اسی در ہایش شپا کنڈگانہ اسی داناناں یکجا کرت۔

بام و وحد و کنڈگانہ بادشاہ شت شاہ محمود و پاد و کرت
 بیبا کہ واجہ تہی گونی شک انت شاہ محمود آحت و پاراد ہتی و کنڈگانہ
 اجازتی دات۔ صحب بوت شاہ محمود شت بادشاہ گاک کہ بیادتی گونیا
 ہر بادشاہ و آحت چات گوشتی انصافیں ہر در آحتاں گونے کرتا
 گونیا راطول اش کرت تان برابر بوت۔

سیمی شرط و۔ بادشاہ و گوشتت برو منی پہلا بیار محمود گشت شر واجہ

منا گام و بد سے بادشاہ و گوشت نامن ترا پچی تھیں محمود گشت
 خیر بذاں چہ پیش ہما بلکائے لہ یا محمود و گشت و کہ پیلے نشانی بادشاہ و
 جنگے کراہیں۔ بادشاہ و جنگ ہفتمی ماڑمی آنت شاہ محمود چہ بنا تاں
 سرا در ہاشک جناں تا نکہ بادشاہ و جنگ و کھڑکی و دپاشت او
 کھڑکی و راجتی۔ بادشاہ و جنگ پا داحت محمود گوشت بی بی سیا کہ
 من تی پیے گا آہنگوں پہ زاماسیاتی پیے سے شرط من پورا کرتا
 بلے سیمی شرط ہمیش پیلے گنت بلے پیلے نشانی تی کراہیں منی مدو
 تیا بکن گوں جنگ و گوشت ہنچو گشتی ہنچو جنگ و انچو تی رومال دات کہ تو
 پیلے کاریے آپر تی درگا کیت انچو ایشری پنیش دارا ہنچو جگھی تو سرائی
 سوار بو بیاری۔ محمود رومال زرت شت پہ جنگلا پہ پیلے دگجیگا پیل ہنچو بلو
 پہ محمود و درگا آہت آئی ہنچو رومال و راور کرت پیل و رومال رادیت
 انچو بولی جت پیل جکت پیل سوار بو چاد ہی گنا دات روانہ بوت پہ
 بادشاہ نیمگا۔ مخلوق دست گوشتش کہ دیما میاری امرا دات جنگ
 تی انت جنگ تی انت بادشاہ و جندا کو کار کرت کہ جنگ تی انت
 پیلہ بر جنگلا پدا شاہ محمود پیلہ برت جنگلا پدا آحت۔ بادشاہ گوشت
 کہ باند ترا نکاح و میں محمود گشت نامن ادا سور نکینس۔ من ہمو د انکاح
 سور نکینس۔ شرط من و برتا جنگ و ویئے ہرے شپ و بادشاہ و
 جنگ دات جنگ و گوشت کہ من و تی و ایسا زوریں گوں۔

بی بی و تی برقعہ راسرا کرت ہر دو اسپ و سوار بوتوں بلکے
 جاگہ آہتاں۔ پدا ہر دو سوار بوتوں سیدھا فقیرے گا آہتاں فقیرا
 آواز و دات من آہتوں بی بی من آورتا فقیر و آحت گوشتی کہ

تراشا باشیں من تھی دل چارتا۔ برو جنگِ نکاح بکن بہ حق ہلالی تھی
جنییس۔ بل ایشرا بگر آرا۔

چار چاکاں چار چاکاں یک چاکی بی چاکا چھی گلنخندی انار لیب
کنت کتے مادریں پچار ماگ تگوتگانگ پدا ملک بمبئی دراجان جان
گلنداں دست پادانی بنداں تانی میشی تانی کا میشی تھی قسمتہ جگیشی۔
چار مجول وچک اش کنے پشت پاشش کنے چک یاں پدا آحت شاہ
محمود دتی جاگہہ سر بوت پسائی ٹوک گڈت خون و جوانی گوازینت
ڈھول بوت دم دمارہ بوت قاضی و را آدرت نکاح وات مرو جنیں
بوتاں من شمو دا آحتوں۔

گنوک، سارے قصہ

دو چکانا ہمت بادشاہ خداوند تعالیٰ جہانت۔

ہی بادشاہ علیؑ ہمت گریے نامہ

سبز خان ارت۔ سبز خان ء دو بچک ہمت یک گنوک ء یک

سارے یک روح بوت سبز خان مرت۔ گداہم، دو میں برس

وت مروت نشکستان گنوک ء گشت کہ لالا ساری ء آپس زندگ

سلامت انت ماڈ شہا ہمایس مالانان نشت وارتا۔ نوں کہ

پس مرتا بیا من تو ہی مالاں بہر کنان سارے براس گشت شر سبز خان

بچتگیس مال جی اتنت۔ یک ہرے ء یک گوکی سارے گوشت کہ

تو گوک ء زورے یا کہ ہرے گنوک گشت من گوکا زورے گنوکا گوکارا

زرت شت کو ہا ٹوہٹیس کوہے بنا گوشتی بے ناکو کوہی من اسی

گوک ء بہا کینس تو زورے یا ترورے گوکے بہا وہ کلہا انت۔

گنوک ء گوشت شر بازاگپ مجن ایشیں۔ من کوکارا یلہ دات دگہ

دہی روچا من کائیں۔ دتی زرانہ رندا گنوک آہت دتی براسے گا۔

براسار گوشتی بیالالا من روچ کاری ء کرتا براسا گوشت کہ شربہ

تو داتتی مال بوت۔ بوت بوت دہی روچ پوٹا بوت گنوک شت

کوہے گا گوشتی رونا کو ناکو کوہی منی دہی روچ پورا پو منی زراں بدے

کوہی ء اپجو اب دات کہ اونا کو کوہی منی زراں بیار گنوک ء گوشت

ہو آرچی شرات کہ من دتی گوک ترا پہ وہ کلہا دات مروچی زرانی

باری انت تو مناجواب دے کوہ و ہم سچ گوشت گنوگت در اینت الاخت
شیطان کوہ گشت الاخت کار بد شیطان گنوگت

گوشت کر ڈے منی زراں بیار کوہ و گوشت ڈے منی زراں

گنوگت و شیطان بد بوت ایشی زرت بلا میں سنگسے ٹھوک ٹھوک کوہ

جنکا لگت گدو پکا گدو پکا کوہ و راستی کوہ و دپ سچ بوت تان سپست

کان خدار اسی کوہے تہا چارده بادشاہ و مللی ایرنت گنوگا دستا نالی

سرا کرت ہمد لگت گون گریوگا کہ من سکیس گنوگتیں کار و کرت

پہ ذہ کلدار ۱۰۲ ناکو کوہی سرار اڈن کرت و آئی سرار پر

گنوگت و گوشتت کہ من روی کاری کرتا مننا پہل بکن من چہ

کلدار گیشتر سچ نوزدیں گنوگت و وہ کلدار زرت دولت و را ایلی

کرت شت و تی گسا گڈاراه و دپی گنوگت و دپی مارینے ہر دو

لگت آل گنوگت و سارینا را گوشتت کہ لالا من مردچی سکیس گنوگتیں

کار و کرتا براسا گوشتت کہ توچی کرتا گشتی کہ من شداشتوں ناکو کوہ

اکہ منی زراں پدے آئی مناجواب دات من گڈاز ہرا کپتوں سنگ

زرت جنکا لگتوں تانکہ کوہ و سردوں پردشت تاملی کوہے

تہا چارده بادشاہ و مال ایرانت من و تی دہنیں کلدار زرتاں باقی

ناکو کوہی دولت ہمودہ دات و گڈا ہی ساریں برسا لگتت لالا

منہمی دولت پیش دارنوگت و گشتت نہ لالا من ترانی پیش نداری تو ناکو

کوہی دنیا یا قیوگا برے سارنیا گشتت کہ منا ای ای کس انت کہ من

آتی دولتانه بریں انجو چارینی گنوگت ساریا ساریں براس پداشتاں

کوہی و نیمگا ساریں براس و دنیا و را دیت و پدا ربا دگ بوتار

پہ و تی گس و اہ نیمگا ساریں براس گشتت گنوگت کہ لالا تو بردگس

انگور ویت و تی۔ سنگتے گسا گنوک آحت وتی گسا بزاں
چا دیما ساریں براسا دہ اشتر زرت چه سہر دزر ع ای بار کرت کوکنت
بیوا اللہ بندہ تالا چار چاکاں بیچ چھا کاں یک چاکی بی چھا کا چھی۔
گل خندا نار لیب کنت شاہ پر یانی چونکی سٹی کپی لیب کنت
کیکاں کا کاں پیر یانی ورتا کنت سہریں چند ناں تو کا خوشبو کنت گلذانی
زلفاں تار پتار پتار یزدیپ کولا۔ کراچی ع بنگی ع را گوشاں گنگراں
کاں پدا گوشتنی بیبا نکا چو دیں کا۔ جت ع تحت کرسی ع ملیپار ع
پٹا۔ پنچن بوپ گالی سنت سنی سنے بری گری کی تلی تنہ پہلو طوطی
زبان ع ملگو وودی کرم زفن نازک بدن۔ دروغے بندگ ہڈے
پروشکیں مچکے چسکیں۔ زبان گوشتی دنتان ہڈی لنت پوستی اگہ
ماگھٹ باں دراجیں گپاں مامیاری نیاں جی جی نہ کٹی چنڈے
بادشاہ کینجر ناخوار بی بی نامہر یا سوار دومی ع چه خبر دار۔ تش نشنگاں
تراشاں تبر سچنت تی دل جگر وار تش دگر۔ پیچ پیچ سمبے دار گنجان
منجان آپ چنڈ سے لفظ منا چھانیں مشکے ع ہونے نام درانی
کلام جان و سیت پادانی بننداں گوں تو دانی بدرنجان۔
ساریں براسا سہر ناں زرت آورت وتی گے دپا ع ایر کرتاں گڈا
گنوک چه گسا دراحت دینتی ادے تو پہ نا کو کو ہی چیز ی اشتیا نیشتا
خیر اگر خدا صاحب ع مکن ہگر ملک ع را بادشاہ ای است گڈا ترا سوج
پدکنت۔ اگر نہ تو خیر ای ساریں براس حیراں بولہ من فون چه در کنیں
کہ من پیشی دستا بھچیں گنوک شت و پت وتی گسا ای ساریں
براسا چون کرت شپوشپ وتی چھلے تہا یک جلا ہیں چات ع حتی

ای دریں سہراناں چات چرتھا ایری کرتنت۔ چات و دیار الیہ
 سربراہ پتر کت و اینچو پری سربراہ ایر کرت۔ شب گومت
 گنوک یاد آحت سیدھا شت بادشاہے کار بادشاہ چہ خبر
 کہ حنی براسا دوشی ڈا بار سہرز آورتا چہ نا کو کو ہی دولت کو بادشاہ
 پولیس ویم دات ہی ساریں براسا رالوٹا سینتیش۔ بادشاہے نانت
 لٹ و جنگ کہ ہی یا منا پیش وار کہ تو اور تا سار نیا گشت کہ بادشاہ
 سلامت منی براس یک گنوک تو برو منی گسا بچا اگر تو دولت و
 گڈا منی دو اکشگ انت اگر نہ منا چو انواب کن بادشاہ و چار مرد
 ویم دات ایشاں گسا را شکم کرت ایشی گسے تہا پچی در نیا حت۔ بادشاہ
 دتی دلار الیکم کرت گڈا و در وح گو سمت گنوک چچی بادشاہے میتگا
 گوز گایت شت یک سو داگرے ماڑی دیما تاں برزا سو داگرے
 جنگ نشتا دتی سر سے رند گانت۔ اسی گنوک و چماناں چشت
 کرت چارت برزا کہ سبحان اللہ ای سو داگر ایک گرانڈی گپتا دتی
 سرانی بستہ۔ سیشی خدا کن من ایشرا ہلار کنیس ایشی سرگ لائق برنج
 ہما دختی کہ کہ منی ماس پس ستان نتاں۔ منی پتسا سرگی گپتا آورتا
 منی ماسا سرکار ابرنج ورتھا گرا ستما من ایشرا ہما ڈول و گرا دیں
 آہمت و تی گسا براسا رگوشتی کہ لالا پلانہ سو داگر ایک گرانڈے
 است ایشی ماڑے سر ایشرا ایشی سرگ لائق برنج ایشی سارنہا گوشت
 کہ لالا ترا کارنی گون گرے گرانڈا۔ تو چیا چارے گنوک شب و
 کیا یاد آحت شت جنگسا و سرگی برت مٹاناں و گپت بڑا
 کرت آورتی گسا کہ ایشی لالا تو گشت کہ نیاریے سار نیا گشت

ایٹ و تراشٹنک جنیس نو مناشتر منام کرت۔ براسا گوشت
 نون من و تی سراچوں کارکنیس گلی گنوگ و براسا گپت یک بزی
 مردم و توار کرت گوشتی کہ اسی پیسے گوشتا بوری او مناتہنا
 و اسی بدعی آچار نیاپتے گوشتا ہر کہ یہ ویم برت اور
 و ساریں براسا زرت آہت و تی گنوکیں براسے گا گوشتی
 لا اتوا ہی سرکا بز و آرا منا بد سے کہ من پیلا شینی اور بر
 ہائی گرا دینی ہما ڈول کہ مے ماسا گرا ستا۔ گنوگ و پیسے سرکارا
 رت و جنگے سرگی دات گنوگ و گشت کہ ترا خدا بجن کوں اسی
 رگے ویکار۔ سرگ چون نرم و نازک ات اسی و شہہ پٹا پریں
 ن زاین کہ تو منائی پہ ورگانڈے، عیشانی گیسے ویکما یک چاہ و استت
 کا وختی سبزل خان جنگ و ات۔ ساریں براسا پیسے سرکارا زرت
 ہی چاہ و تہما دوروات۔ گنوگ و گشت کہ اگن خدار وچی بکن من ریں
 بادشاہے کاتئی بند و بست و کیں۔ شپ گوست روج بوت گنوگ
 شت بادشاہے گا۔ ہر کہ یہ ویم گشی دوشی زرگر و جنگ و سرگ اش
 برتا تاں وختی کہ گنوگ گول گیشیا ڈگ لگت جت و کرت ڈے شما اینکہ
 پیا جگا کنی ایشی گوشت کہ دوشی زرگرے جنگ و سرگ برتا کس نزاں
 کے برتا۔ اسی گنوگ و ہنچو گشت کہ من برتا بادشاہ مناچی کن من برتا
 دوشی شپا گنوگ و را گپت برت بادشاہے گا۔ بادشاہ و دیما ہم ہی
 جوانی دات کہ من برتا بادشاہ و پلس و نا گوشت کہ برئی ایشی ساریں
 براسا بیاریں سپا ہی شدت ساریں براسٹن آورت بادشاہ و جت
 ہم کرت کیٹی جنگانی لگت دوسے شپ ساریں برما شپولٹ دارت

ساریں براسا گوشت کہ واجہ منی گناہ چٹینت بادشاہ عر گوشت
 بس کن۔ تو یک گنوکیں براسی داشتا کہ مخلوق زہرگانی سرگان بہری
 اگر ای چتو ثابت بوگڈا آو گنوکی من ترا جیل عر پچھانسی چھٹ سنیس
 (دورا بالا کشیں) سارینا گوشت کہ بادشاہ سلامت مناری ای قسم
 کہ من سئی نول۔ ہا منا ہما یک دختی دتی پے سرا خیرات عر خدائی نام
 پر بوتما کہ اے خدا ایشی تو اباں منی ماس پساناں برستت من یک
 پس عر کشتا دمن ایشی سرگارا زرتا فلانہ چاہ تہا دوروانہ کہ چہ کرم عر
 پر بوتما ای شو میں گنوک عر دیتہ نول گشی ہمیشیں کہ تو کشتا جنگ عر سرگ
 انت۔ گنوک عر انچو دپے تہا گپارا پروشت کہ نا بادشاہ عر سلامت
 آپے سرگ نٹنت جنکے گنت ای دوغ بندیت۔ سارینا گشت کہ
 شرا بگن شما گشی کہ جنکے سرگ انت گڈا ایریاں گنوک عر ایر گیمجی اور
 کنت اگن ہی بوت گڈا منی دوا کشگ انت بادشاہ عر گوشت کہ شر
 بریاں آحتاں در ہا چاہ عر دپاریزی زرتش گنوک عر ابستش چاہے تہا
 ایرش دات گنوک چاہے تہا ایر کپت دست عر آپے تہا ایر داتاں
 سرگ عر درگہت شہہ تہا گنوک عر کوکار کرت کہ بادشاہ صاحب بکنی
 چمنی نیمگا سلام بگت بگشتی کہ تمی زرگرے جنگ عر شاہ چنکس انت ساریں
 براسا جواب دات کہ ترا خدا بجن شاہ عر دو ننت تو شہہ تہا جست
 مکن در عر کن وثق کہ بادشاہ سلامت عر وت چاریت کہ شاہ عر پریا
 کہ فی پری بند می ریزا پدا تر اور کناں۔ گنوک عر سرگارا بست سرگش
 کرت تہ دو ہا حیراں بوتماں کہ واقعی ای پسی سرگی در ہا سترتا ہما شاہ
 گوش عر استا کس دپا دقتناں دگہ ہجی پریشی نیست۔

بادشاہ عرگوشت کہ من ای بیچارگہ را بے فائدہ انگس سزا داتھ
 روچی گوشت دومی روج عسارین براسا چارت کہ ادا منا گنوک
 شارینی من وتی جان عکشیں بل عر کہ گنوک ہمد اکپتا شپ عکپ
 سار نیادتی حرار تپچ عر کرت سواری بو برو کہ ندرے۔ روچا کہ ٹک
 ات گنوک پاو آحت وراحت چوتی گسا چارتیں تانکہ ہرے وانڈ
 پنجویلیہ انت لالا گسانٹت ای گنوک چپودا دراحت ہرے پدے
 پتال شت شت تاں نیم روج شت دور وتی براسارا سینتی توار
 رت کہ اولالا بوشت من کائیں گوں من تئی گنوکیں براسول منا بگول
 سارین براسا چکارا چرنیت تاں منی براسیں ایشی گوشت کہ لالا گوں
 میا گوں انچیس جاگہ بیت کہ تو منا کرک کنائینے۔ گنوک عر گشت کہ لالا
 گر من وہی کرت گدا تو ہرچی کنے بکن گوشتی شریریاں ہشتاں یک
 جاگہ کہو رے بنا ہشتاں گوشتی کہ لالا من ادانشت گوں تو بروکتو
 برنشوک وچڑھو بکن بیار حرے دیما بدے ای شت بناں ہمیشی
 دیمی نیمگا یک بلاہیں باغ عر است ای گنوکا گشت کہ لالا آباغ عر میں
 کتو اسپت ریں کائیں ایشی گشت بروہ اسپتاہہ بزار انچو برنشونک
 بیار گنوک تل ملان شت باغ تہا گشتی کہ باریں ای کہہہ مادر کھیں کے
 من ننڈیں تناد ہلای ای گنوک عر گپت اسپتاناں رو سینگا لگت
 تیوگا ہنڈاناں ختم عر کرتنت۔ بڑائی کرتنت آحت براسے گا حرے
 دیمائی داتاں۔ سارین براسا گشت ڈے شوم من کدی ترا گشت
 کہ برے مردے اسپتتاں ہنڈاں بگوج بیار۔ گنوک عر گوشت
 کہ لالا منا آئی وت دانگاں شر۔ نکلنے ای باغ یک بلاہیں دیہیگیں

دیہا چارت تاں یک شومیا آختا تو گامنی اسپستاناں شہر بناوہ
 بریں باری ای مرد کے انت دیہہ آنت گپتتہ ساریں براساں
 بہ زمیناں کشکائی آدرتہ گنوگ ء گشت کہ ہما گنوگوازی بکنی چند پال
 شے پاوی سنی برنجانی تہا پکپی شے خیر نیئیں ساریں براساں سببت لگتی گنوگ
 دیگے تہا ایٹی ورتگ در ہارچ بوتنت گنوگ چوتی جاگہا پاو آخت گپتی
 دیہارا یاداں جتی بہ زمینا دیہہ کپتتہ زمینا سرگ ء لگت گوں لوریا
 او بلاہیں سنی جتی دیہہ مچگ دراہتاں ساریں براساں کپتتہ تست
 دیروز براسد ء کرت گشتی کہ بابانوں مہربانی کن گومن میا گوں ترا
 نبی منا گوشارینے ای سہی مصیبتیں کہ منی سرا آو گامیں تو میا گومن
 کاتے کوں گومن میا گوں گنوگ ء گشت کہ لالانوں منا تو بہ انت
 چوشیں کار من آندگانا کنیں گوشتی شر بریاں آہتاں دیما یک بلاہیں
 شہر قلاتے تہا ادا یک بلاہیں سور ء استیں یک لوڑیا ر بلاہیں
 ڈھل ء بڈامیں انچستی جنت کہ ایٹی چارگ ء کس سیر نکنت
 ہر کس گوشتی کہ ڈھل سنی بوتیں آہت گنوگ ء گوشت مہربانی کن
 انچکا بدے کہ منی جنیں لوڑیے بختتہ کپکا بچا لوڑیا ڈھلارا
 دات گنوگ ڈھل ء رازرت راگپت ڈھل واجہ شت بادشاہے گا
 بادشاہ من عرض کنیں یک مرد ء آہتا در ملکی ایٹی سنی زہگاناں
 کشت یک ڈھول ء منا استت ای ڈھلارا مرد ء پہ زبردستی چہن
 برت ایٹی منا اواب کرت بادشاہ ء دوسپاہی دیم دات کہ
 برے بگر بیارتی ای شتاں گنوگ ء رازرت
 گنوگ ء گشت کہ واجہ ای ڈھل سنی بوتامنی ہما وختی پے والا نہیں

بادشاہ؎ گوچوں ڈھل تئی بو تا گوشہ بادشاہ اگر من شہر ترحبت منی این
 اتر آئی جت ڈھل بہائیں بادشاہ؎ گشت کہ شہر ڈے لوڑی بجن
 سر تو لوڑیا ڈھلارا بڑا کرت جت ایڈگہ لوڑیاں بازینیا ناج شروع کرت
 بادشاہ؎ گشت کہ شہا باش شہا باش ڈے گنوگ نون توئی بجن بارین
 گنوگ؎ ڈھلارا بڑا کرت لٹ بڑا می دستمالٹ بڑا دستا شروع بڑ
 کرت گھڑیمب گھڑامب ڈیمب ڈامب بادشاہ؎ گوشت کہ
 بس بس بابا ڈھل تئی انت توائے و گوش کر کرتنت ڈھل تئی انت
 ابا لوڑی تو بروای حد کللا دیگہ روچا ڈیل بڑا نا مگر لوڑیا زرتنت بہ
 گریوگی چھی مشنت گنوگ؎ ڈھل بڑا زرتنت پرتی براسے
 نیمگا ویما آہت تاں گونڈ دیارا ہرگی گوں کاہے رنگانت۔ گنوگ؎
 گشت کہ لالا بے انچکا من تئی ہرگا چارین۔ اسی زہگا ہرگ وات
 ایشی ہرگ بڑا زرتنت گوشتی کہ اسی منی ہما پیٹے والا میں ہرگ منت۔
 بس زرتنت آہت آہت تاں براسارا رسیتی ہاں ڈے تو گڑمب
 گڑامب ڈھلی بڑا بڑا میں گنوگ؎ گوشت کہ لالا بیا کہ من ایشیاں
 چتا گوشتی بابا تو ہر جا کہ ہی پنگلے رو ایرش کن اسی ملک بادشاہی
 ملی گنوگ؎ گشت کہ نالانا خدا کہ مال بڑا دنت من دوری حیس دگہ
 مسلمانے کار کے ویما آختاں تا ایک شہری واسرا میں ہمیشی ویما یک
 چدگی چہر گانت اسی گنوگ رندانی کپت جتی سنگی انچو گپتی دتی لکھے
 نہائی جت کہ لالا امرا گوازی دارینی ہمی قلاتے تہا دو جنگ نشا انچیں
 جنگ کہ چو ہمیں بلوریاں جنگاں اسی دو بیناں دیست لگتاں گوں گریوگا۔
 گنوگ؎ گوشت کہ پرچہ شہا گریوے جنگاں گشت کہ اداہت ہفت

دیہہ ای ہفتیس دیہہ کہ معلوم ہیاں شمار ازندا نیلاں ساریں
 گوشت کہ لالا کش کن کہ رواں گنوک ء گشت کہ اولا ہنگا من گوشت
 کہ من ریوں نوں کہ ہفت دیہے سوہیں من زویں سارنیا گوشت
 کہ توندے نند من روں گنوک ء گشت کہ تو منا گشتا کہ رستے
 چو من ترانیلیں جنک ماں بانے تہا یاں گنوک دساریں پترتاں
 دپاراش بست اش تہیا گڈا انچو کہ بعد ہفتیس دیہہ آہتاں گوشت
 بوئی بوئی آدمی بوئی بوئی آدمی گنوک ء گشت کہ ما آدمی ناں مارن
 بل ایشرا بگر آرا ہیلو اند کوش کرنا تالی ء متباک شرکنیں جوگ کہچہ
 پنجگوری خرماگ کہ دپائی کنے کٹا کٹا آواز کنت دارنیگاں سجاں
 گاش نگوٹگا لنگ ء پدا ملک مہبی درا بچا شہیک ء شہیک المہیک
 کڈکی بستار پکانزاں وتی بدنیکا جنک ء کوہگ لرزنت سرو سہت
 بلیا کرزنت جی جی نہ تلخو پیر واد لشد چکر چند تہنائی جاچکول بانزل
 بندائی جارے اے کلنکا گوادری لنکاں ہمبی پرپکاں کپچی جنکاں جس
 کناں مار کو جگراں پچکا سچی گرا دگا لڑی کا شدر انت کشر انت داد
 شکر ہمسرانت ہہیٹ مشو کے نفا را گڈیا جنت دلبرے دپارا کرچی
 اے بنگی آرائشاں گنگراں گاں رندا گشتی بٹیا نکا جو دیں گا۔
 دیہہ گوشت کہ تو مزویہے گشتی ہاں من مزویہیوں۔ دیہہ
 گوشت کہ تو وتی کراماتا پیش دار گنوک ء گشت کہ ترا گو منی
 کراماتاں کارنی سرا تو وتی کراماتاں پیش دار گڈا یک دیہیا چوتی
 دنناں یکی کشت بان ء تہا دور واد۔ گنوک ء گشت کہ شرنوں
 بچار گنوک ء ہر گارا دن دور واد دیہاں دیرت کہ واقعی ای

نزدیکی ایشی دستانان دستان پر دیہا گوشت کہ چھان پچ کن منی بوڑا
 بیار دیہا پٹ پٹ یک دوس بوڑی گیتی بان و تہا چکل و دات۔
 پدا گنوگ و گوشت کہ تو چھان پچ ایشی شہہ لکچاوتی جد کارا گشت دن
 دور دات ایشاں دیست ڈے واقعی کہ اسی نروہی بوڑی دیہہ گوشت
 کہ جوان گوشاں بدار من تری دیں اسی دیہا یک دوس بب تری یلہ
 کرت گنوگ و گوشت کہ جوان تونوں گوشاں بدار کہ من یک تری
 دیں ایشی زرت و ایشی دستا لٹ و ایشی دستا ڈرمب گرامب
 ڈرمب گرامب و ڈرمب گرامب و ڈرمب دیہاں چارت تان
 تانی تہا ترو کیت واقعی کہ اسی نروہی دیہاں جاگہ و رایلہ دات
 شتاں تا کمر یا پدا گوشتش بابا اسی یک انسانی بریاں پکاٹی کنان
 بلے ہنچو بریاں کہ مانی بگنداں آمار گندی دیہہ کہ آہتاں یکی نشت چیرا
 آئی سرا ہنچو ہر ہفتیس دیہہ سر نیچے آدشتاں باریں اسی مردماں یا کہ
 دیہاں گڈا ادا تہا گنوکیں براسا گشت کہ لالا ہما منی پے والا میں زحابدے
 کہ من چیرے گے پاداں گڈیں آدگہ دت کتیاں دیہا گشت کہ ہاں
 سر برے گا کوریں چیرے گا گڈی چیرے ہنچو دشت آہر ہفتیس یکے
 سر پشت یکے پاویرشت اسی دیہہ چشت مشتاں ڈک گتاں گوں
 ملارو بلو ملارو بو گشت ڈے شہا کجا گنو پچی گشتش ڈے آخبرے جسا کن ڈے
 کہ ادا یک نزدیکی آتہا ایشی مارا کشگا آورتا ملارو بو گوشت ڈے اسی
 انسانی شہا چہ انسانی ترسی برین ڈے گوشاں ما ہنچو کایاں گوں تو انی کایاں گوں
 چیلکا سر انبند وتی لانکا ما پشتا و ترا بنداں ریاں پے نردیہا۔ ایشاں
 اچو کرت آتہاں سارنیا گوشت لالا اسی ہفتیس دیہہ پیدا کاں بلے

ملارو بو گونینگون گنوک ء گشت شمریہ خداش بیاری بیاطوسے ملارو بو
 شاہاش ڈے ملارو بو من و ترا لو تو کون اگر شش روت ہفتی تری لاکھ
 بتا سلائی کشیں بادشاہے زہگ گورا اسی دیس۔ دیہہ گوشت کہ آوے
 منازوری بادشاہے زہگ ء گورا دت ایشان تگاناں زرت آرا اگر کنان
 گرکان تا نکه موٹو بیس ملارو بو راجت اش دکتش۔ ہی گنوکا دیہانی
 پدرند گپنت شہ باناں در آحت۔ سارنیا گوشت کہ لالا ترا گول دیہانی
 کارنی ادا بنذاں برداں ہی گنوکے زندے گپتاں آحت دیہا تاں تہا
 ای ہفتیس دیہہ یک بلنئے تہانیت ایشان ہفت نان پہتا و گنوک
 ای دیہانی بان ء تہاشت دیہاں گشت کہ توجہ شخصے گنوک ء گشت
 کہ من ہما نزدیہوہ من آہنگوں شے چار گاہر یکیا دتی نان ء کپ دات
 ایشی دارتاں ہنگہ گوشی کہ دگہ چڈ متڈی ماگشنگاں دیہاں گشت کہ فہ
 ای نزدیہی۔ ہمدایک دیہیاتی دات ای گنوک ء تہی بوا شکت
 ای سٹت گول کنٹاں پت دیہاں گشت کہ ہاں تو کنٹانی بناچی کن
 گنوک ء گوشت ماں چاری باریں ای بان ء دگہ است نینت ابیدچ
 دروازہ ء کہ شما مجھی دیہاں ای گپ اشکت در ہاجبت شتاں۔
 تے کہ بو ہلاس بو گنوک چہ کنٹاں کپت تست دیر زیراجم ء راج
 کنت۔ پداوتی براسے گاشت براسا گشت ہاں دستینتے یا کہ ندینتے
 بریاں نوں دتی گسا بریاں گنوک ء گشت کہ لالا من رہیں ای دیہانی
 حالتا معلوم ہیں گڈا کایں۔ یں۔ گنوک شت پہ دیہانی نیمگا دگہ یک
 گنوکیں بلوچیا گشت کہ بریاں مرچی من کایں گول سیلی کنیں ای ہرد
 مشنتت بزاں آنگو یک کہوری است ای دیہانی پیرانت ادا کہوری

چیرا نندنت خیرات کناں وراں ای دوئیں سنتاں شایاں نی آیکا
 ساری سرانشتاں ساعت ء بعد ہفتیں دیہہ درہا آہت
 نشت درگا گھتتاں یک دیہے یارا بلاہیں بجلی ء گوشت و پائیت اپنی
 سہت آئی وپ ء کرت آدگہ گنوک ء ہمراہ ء ویست آئی گو
 ایشانی درگانی تہارتہاں۔ گوں گوانی رچکا جنڈ ء ژمب ماں لودیئے ہتا
 کپت دیہہ درہا جتتاں گنوک ء گشت کہ ہما کورا بگر ورساں بل ہما
 کورا بگر چم پچے وراہ جت شتاں ای کور ء بیچاہ ادا سٹک جت
 ادا سٹک واجہ منا توبہ ایں انچکا کہ راہ سیدھا بوت دورا گشتی
 توبہ سینی گنوک ء گشت نیلے ڈے۔ کور تچاں تچاں انچو یک کنڈیئے
 تہا کپت۔ گنوک ء گشت نہ بیئے ڈے ترا ما سانیاکا تا کور ء گشت
 کہ نوں واجہ منا توبہ ایں واجہ منا توبہ ایں۔ گنوک ء گشت کہ نوں منا
 توبہ ایں۔ بوشت نتچے کٹینے کورا وشتتاں واجہ منا کش ہرچی گٹے
 من پر تو کینس گنوک ء گشت کہ برو پر من ہڈی زرسہر و منا بکن بڑا
 سیدھا ہما دوئیں جنکا نیاں بر۔ کور ء گشت کہ واجہ تو بلاہیں نہر دیہے
 من ترا چل بڑ کرت کینس گنوک ء گشت کہ من نہر دیہی نیوں نہر دیہے
 مجگ ء اول برو نوں زرسہراں بیار کور ء شت بلاہیں بڈے زرسہر آوارتہ۔
 کور ء گنوک ء راگوں زرسہراں جت بڑا سیدھا آہت ہی دوئیں
 جنکانی دیما ایر کرتنت وت شمو دا جت۔ ساریں براسا گشت لالا
 نوں بریاں وتی ملکا ادا نندگے ہیج کارا مکن۔ دوئیں براساں زرسہراں
 بڑا کرت سیدھا آہتہ آہتہ گپ جنناں وتی ڈھل و ہرگ درہا نش
 ہمانگو دور داناں۔ سیدھا آختاں وتی لوگا سر بوتاناں۔

عقل مند بے عقل قصہ

روچکانا ہستت بادشاہ بڑ بادشاہ خداوند تعالیٰ اسے بندہ
 ای ایک مجازیں بادشاہ ات بادشاہ و وطن غر ہستت دو براس
 یک بے گشت چرت بے عقل ات یکی آسوداگری کرت عقل مند
 ات۔ ایشر مخلوق بے گشت کہ تھی براس جو اینس براسی پچی گنوکیا
 نکپتا۔ تو ایشرا مال بے بد سے کہ ہنچو تھی ڈولا سوداگری کنت ایشی گشت
 بہ منی براس سوداگری نکنت ایشاں گوشت کہ بابا کنت تو بد سے
 عقل مند بے گوشت سرگڈا بیارتی ایشاں لوشت آوردت آہت براس
 دوکان بے پیدا مخلوق بے گشت ڈے تھی براس ترا مال دنت تو پرچہ
 سند سے ایشی گوشت منا گدی مالی داتا من چون کار نکینس براس
 گوشت شرا دا سوداگری بکن ہمنکہ نکان کہ تو وتیانان دیئے ہمنکہ
 دنیا ناں ہد سے دکان بزاں تھی انت تو بزاں دکان بزاں۔ اسی بے عقل
 نشت دکان بے و آشت من وقتی ڈکانی سر عقل مند بے گشت دتی
 شریکاناں کہ شما کار بوم برتافوں یکی برئی منی براس سے دکانا شمارا
 حراماگ دنت۔ شریک آحت حراماگے رندا کہ بد نجت ترا حراماگ
 دنت آئی حراماگ دات۔ بد نجتیں براس نشت دکان بے گون شریک
 گپ بے جنکا لگت جت بے کرت کہ منی براس شمارا چنکس دنت۔
 اسی شریک ایشی ہنچو دروغ راست سستی دات کہ امر اہر یکیارا دوسد
 من حراماگ۔ صد من ہارگ دوسد من دان دوسد من ہرنج ریت۔

شریکا چودا خراگاناں زرت آحت ڈکارے سراوا زوار نشکت پدا
 بد بخت ء نیک بخت ء را گوشت کہ لالا منادکانا مدے دکانا
 خدا تہی قسمت بکن براس ء گوشت کہ چون تو چہی کنے بد بخت ء
 گشت کہ مناوقی شریک بکن (بزرگ) نیک بخت ء گوشت شرمن
 ترا بزرگ کنیں نیک بخت ء یک بزرگی آرا گشت کہ تو برو منی
 گستا کار بکن تاں ہتہیں روچا اسی شت بزرگ بد بخت ء را گوں دیگر
 جوڑ غیتی۔ آئی گشت شر بہ منی کار آپے بندگ انت شپ ء تو آپ
 شپ ء من بندیں۔ یک شپی ایشی آپ ء بندگ ء باری بو شریک ء
 گشت کہ شپی تہی آپ انت تاروچے ٹک چونبی یلہ بکنے گدا واجہ
 مارا اپچی نہ دنت ایشی بردار زرت آپ ء بندگ ء شروع کرت
 بست بست تانکہ شپے کہپ بو اسی داب کپت انیکس وقتیں ایشی جو
 نکرتا ایشی برو ء لٹ ء سرگ ایر کرت داب کپت اوشتا تاہمی
 باغ جو جن آہت چیشی پیشیا نیا برو ء دور کرت ویک کڈ ہے
 آحت مک ء کرت۔ آپ آہت آہت تاں ہمی کڑ بارانمبا جت
 کپت اسی گنوک اپنو تہا کپت لچے گا۔ اپنو پاو آحت جن گوشت ڈے
 مرد تو چونے کہ آپ ء بند گائے ایشی جواب دات من تہی براس ء
 بختوں۔ گدا گنوکا گشت ہاں تو منی براسے بختے مگر ای گپ ہو بجن
 کہ منی بخت کجاہیں جن گوشت کہ تہی بخت ماں چارتا تہی بخت
 تو دہلیئے بادشاہ ء بنکے دستاہیں۔ تماوقتی روح بو آدگہ بزرگ
 آہتاں بناں اسی درما پریں نشی جاوگا آہتا تہ آپے خلاص کرتاوت
 گس ء آحت گوشتی لالا منی دوشنی شتگوں آپ ء بندگ تہی بخت ء من

دیتے من و تہی بخت ہم جست کرتا۔ منا گوشت کی کہ تھی بخت
 ماں دلی پانت بادشاہ و جنگے کرا میں۔ نون توڑ ہرگاں خیال کن کہ میں
 رویں و تہی بخت و کار میں۔ براس و گشت کہ تو واقعی گنو کے آج
 ہوتا۔ بے عقل و گوشت کہ جتنی ہوتا مردمی ہوتا کہ نوز ہرگاں خیال کن
 من میں۔ بے عقل ہوتا و نہ بول عقل مند و گوشت برد کہ پدا آئیگ مزانہ
 بے عقل شت شت تا یک بلا ہیں درہچے سر ایک دیہارا بلا ہیں
 کنٹکی لگتا پادے تہا انتی بے عقل شت ہی دیہے کرا دیہا گوشت
 ڈنے مرد تو کجا نگور دے بے عقل گوشت کہ من رویں و ہلی کہ دہلی
 بادشاہ و جنگ کرا منی بختیں من و تہی بخت و اندار و گاؤں۔ دیہہ
 گوشت کہ و تہی بخت بیار اور منی کلہانی ہم بدے گوں بگشی کہ دیہارا
 کنٹکی پاد میں آئی چوں بگشی۔ بے عقل و گشت شرشت و میا ناں
 یک بلا ہیں باغ تہا شر درحت بازیں بلے چمی در مچانی چیرا دوت
 در کایگاں او در ہچا ناں بر نیت ای بے عقل شت ہی در، سچے کرا باغ و
 تہا شت مالی و آہت مالی و آراسوج و کرت کہ ای چہ وجہ ایں کہ
 نون میوہ و حدانت بلے ای در ایچ سہرانت برش نیست مالیا گشت
 ای در ایچ ادے مزین مردے گاں نون ہی واسطہ ای چوشاں ہی
 مرد و یک و نختی کرا بدی نون ایٹی ترہ ہمیش انت مالی و جست کرت
 کہ تو کجا نگور دے گوشتی کہ من و تہی بختے رندار و گاؤں دلی و مالیا گشت
 کہ آدیما بازیں آباد شاہ و محل انت چھو دا برد اجازت بگر تہا برد
 بے عقل شت تاں واقعی گھاٹ انت سپاہی پولوس در ہا مچنت ای
 بے عقل و یکیار گشت کہ تو برو بادشاہ صاحب جنگ و را بگوش کہ چہ

فلانہ ملک و یک مروی آحتا و تہی بختے رندا آئی بخت تہی کر آئیں۔ ای
 ہر دلی و کلہہ برتاں بادشاہ جنک و سر کرتنت جنک و گشت
 آرا بگوش بیاتہا گنوک و راتہارش برت جنک و پروگ بخت
 تہادت نشت ڈن بچک بچک گشت بیاکہ یک روچے من شتگول
 آپ و بندگا من آپ بستا بستا من داب کپتگول شپ و کپ
 بو تا گڈا ہی بانے جن آحتا من پدا جہی کرتہ من کہ بخت کرتا گشتکے کہ
 من تہی براس و بختوں من گوشتا کہ اچہ منی بخت گوشتگی کہ تہی بخت
 دلی و جنک و دستائیں۔ من چہودا آہنگوں یروقی بختے رندا بدنی ایشی
 گشت شرجنک و وزیرارالوٹائیں وزیر آحت وزیرار گشتی کہ ای
 مرد و را پر من خدا یادیم داتہ ایشی بخت منوں تو انچو بکن بردیک
 قاضی بیار من گوشتی نکاح کینیں وزیرا ہنچو یک قاضی آورت ہی شپے
 تہا نکاح کرت گنوک و رانوکیں بچ بادشاہی سرٹاپ کرت سوردات
 سورے دومی روچ انت کہ بے عقل و گٹھ کشتوں بیامنی بخت و بیار جنک
 گوشتکے تہی بخت منوں ای وزیر ای تہی بادشاہی درہا تو بچلا میں بادشاہی
 تہی دستائیں ہرچی کئے بکن گشتی نامنی بخت و بیار منی بخت و بیار و گہ من
 نرائیں تاں دوسے روچ ہنچو بخت سرامٹتاں گڈا بچکا کہ ہستیں جنک
 سون داتا اوہما دیہہ کلہہ و ہم داتاں۔ جنک و گشت کہ دیہہ راگیش
 کہ بے عقل و مجگٹ بوروش بی تہی پاد و بچک و راجہ محل و گلینتی بچک
 درہت سیدھا آہت ہی دیئے گا دیہا گشت ڈے تو ہما بختے
 داچہ ایشی گولہاں دیہا گوشت تو ادا بیامنی کلہہ جواب و بدے بے عقل
 نزدیک و آحت دیہا گشت کہ تو و تہی بخت آورت گشتی ناڈے

من آرا سانگ کرتا پدا ماں یلہ داتا کہ منی نخت نداتا

من وت باد شاہی کرتا دیہہ عرگشت کہ من کلہہ جواب جی لبوت
 بے عقل عرگشت کہ آئی گشتا کہ بے عقل عر مجگ عر فوہ ایشی پنچو گپت
 ایشراجات جات مجگ عر وارتاں کہ بے عقل توئے۔ ایشرا ختم
 کرت۔

شاہ امان اللہ خان

روچکانا ہستت بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ اے جنت
ای یک بجازیس بادشاہ ات۔ بادشاہ نام شاہ امان اللہ ات
زہگ و نام عزیزات وزیر و زہگ و نام بازیرات۔ بادشاہ و
زہگ او وزیر زہگ و ت مان و تا ہر دو ملک دوست اتنت
ہنچو کہ ایشانی و پت و داب نند و نیا و گردگ سیل یک و ات۔
دختی کہ اے و ویش شکتت شکارا گڈا ای مخلوق و بادشاہ و را
گشت ای وزیر و زہگ تھی زہگ و شربد نام کنت ای دو کنیاں
ہنچو کین و ت ما و تا جدا اش کینا میں پیدا بادشاہ و ای جار جت
کہ ہر کس ای دو کنیاں جدا کین من آرا چہ زر و مہرا بار کینیں۔ آہت
یک بلکی گشتی کہ بادشاہ صاحب تو امی و طیس جار و جتا آیا ای
راستی بادشاہ و گشت کہ ہاں راستی بلکا گشت کہ شر تو منا بلکا
بدے۔ من تھی زہگ و جدا کینیں اگر من نکرت گڈا منا ہرات کین۔
بادشاہ و لکنت و ات بلک و راحت و تی لوکا آحت و تی
مناسک و گشتی کہ پر من ادواراہ و سرا یک گڈکی بہند ای
دو کنیاں راہ سرا مناسک و شت کڈک بست تیار کرت۔
بلکے سامان و راجی برتنت بلک نشت مناسک پدی و تی جاگہ
آہت۔ بادشاہ و زہگ او آئی سنگت شکتتاں پہ شکارا
بیگاہ و دیما آحتاں و تی گے نیمگا بادشاہ و زہگ و گوشت

ڈے مرجی مے راہِ سرا ایک نوکیں کڈ کی بستہ۔ آحتاں ہی
کڈ کے دیمآڈے برداں باریں ای کڈ کے تہا مردمِ عراستہ
ای پترتاں تہا تہ یک بلکے نشتا ایشاں بلکے عراستہ کرت
بلی تو ادا پہ خیرہ نشتگے۔ بلکے عراستہ کہ بلکے شنگ بلکے
مناسکا ادا بابی نشتگول و تی چم و ش کینیں۔ یک روحی بادشاہ
بادشاہ عوز ہگ چدا گوزاں منش سیل کینیں و ای پس و سبگ
چاریں۔ و تی پساں چارینی پدا آدو میں دوست شنتنت و تی گسا
ایدگہ روح یو ای دو میں شتاں پہ شکارا رستنت بلکے کڈ کے
دپا بلکے عراستہ کہ بادشاہ عوز ہگ تو بوشت وزیرے زہگ
تو ادا بیا ترا من گپی گشیں۔ وزیرے زہگ آحت۔ بلکے عراستہ
گو میں و تی پٹانی چارگا ننت۔ جتی و تی سرا ایک چانپٹی ابو من بھابی
گپ عراستہ بیخیاں کرتا مرجی برو باندا بیا آدو میں شتاں شکارا
ایدگہ روح بوت ای دو میں پدا شتاں پہ شکارا ہی کڈ کے دپا
بلکے عراستہ کہ بادشاہ عوز ہگ تو بوشت وزیرے زہگ تو بیا
ترا من گپی گشیں۔ بلکے عراستہ آدو میں دیما ات آحت بلکا جت
و ترا چانپٹی زار پر منی روچاں بلکے ہوش عر نی بھابی من پرا بیخیاں
شنگ ہیں پر تو مرجی برو باندا قسمتینا من دل عراستہ ای واریں باندا
روح بو پدا شنگا گوستاں۔ بلکے عراستہ پدا توار کرت کہ بادشاہ
عوز ہگ تو بوشت وزیرے زہگ تو بیا کہ ترا گیا گوشیں۔ بلکے
آدینک عراستہ چارگات پدا جتی چانپٹ کہ ہنسکسا منی دلالت شمہنی
شو میں ہوش عراستہ تو منی دست چٹ عر بند کہ من بیخیاں ہیں

باذراتانی گشیں گوں مرچی برد وزیرے زہگے و چٹ و بست ۔
 بادشاہ و زہگے دتی دل و ہتاگشت کہ ارے اسی سے روچی گپی کہ
 گو منی دلی جانی دوست و جنت بلک بلے اسی گشی کہ بلک مناشی
 کہ باندا بیا پوشی بیا اسی منانگو شیت گوں ۔ شد اشتاں شکارا پدی
 کہ آحتاں دیم پہ گسا بادشاہ و زہگے و گوشت کہ چدا برو دتی گسا
 مروچی وزیرے زہگے شت دتی گسا شپ و بادشاہ و زہگے دتی
 پسا رگشت کہ باندا برو وزیرے زہگے و بکش او پر من یک تاسی
 خون بیار کہ من دریں اگر تو نکشت گڈا من ترانتم کنیں ۔ بادشاہ و
 جواب دات کہ یابی من آراچوں بکشیں کہ تو داولی جانی دوستو منی چوں
 بکشیں او پر تو تاسی خون بیاریں زہگے و اسی جواب دات کہ نوں ہتوں
 برو اگر تو نکشت خون نیارت من ترا پر سی پنگ و ختم کنیں بادشاہ و
 سرازور بوت بادشاہ و دو سپاہی دیم دات کہ برئی وزیرا رگشی کہ دتی
 زہگے و بکش دیک تاسی خون پر من دیم دے کہ منی زہگے گنوکیں وزیرا
 جواب دات کہ بادشاہ و را بکش کہ اسی دوئیناں یک تاسیے تہا آب وارتا
 او ایشانی کشانی جوانی پک رنگ و بوتار ۔ اگر منی ایشرا بکشیں او پرانی
 تاسی و خون و میں گڈا باندا کہ اسی قبر و بی تسی زہگے پدا گنوک بی کہ برئی
 جندانی بیاری اگر نیار دتی زوں من چون کنیں آو گنوکیں شمرا کشی ۔
 سپاہیا گشت کہ ما بادشاہ و حکم پدا و کرت نکناں ہرج پیم با توئی
 کتے وزیرا ایشاناں رشوت دات کہ بابا بزوری اسی صد صد کلدا و او من
 اسی گرانڈا کشیں آو گنوگی شمبا بی تک و توار و گوشتاں بہری دتی گسا
 سر کنی ۔ او اسی تاسی خون و برئی بدتی آو گنوکی بگشتی کہ ما کتتا او من

وقتی زہگ و تہ زندگیوں وقتی زہگ و چہ گسا در نکینس وزیر اگر انڈا انڈا
 سپاہیاں خوناناں آورت بادشاہ دست و دوات بادشاہ و زہگ
 دستا داتاں زہگ انچو چماناں مچھ کرت وارتنٹی۔ ایدیکہ روح بوبوش
 زہگ ایوکا شکاراشت تیاب و نیمکا شکار و کرت پدا بریکہ و ایوک
 وقتی گسا آحت۔ بلک و چارت تان یا خدا مرچی بادشاہ و زہگ
 ایوکا شکاراشت و ایوکا گسا شت بلک آہرت وقتی نما سگار گشتی
 کہ با پی بر و منی بارنگ ساماناں بیار نما سگ و ساماناں ایدیکہ
 روز بوبادشاہ زہگ پدا چمداشت تا شکارا بومرچی ادا کڈک نیست
 آہرت تیاب دیما تا یک بوجی بوجی تہا یک جنگی جنگ و دیت
 بادشاہ و زہگارا ایشی چوتی گھنتا نا یک پوپلے پیالہ و وری کرت
 بادشاہ و زہگ را پیش داشت پوپلار برتی وقتی ناخک و دیما پدا برتی
 وقتی سرا پدا کرتی گھنتا۔ بلک شت بادشاہ و کہ واجہ من تہی زہگ
 چہ وزیر سے زہگ و جدا کرت نون تو وقتی وعدہ سرا بوشت بادشاہ
 بلک و را شاہما کرت ایدیکہ سرا چہ زر سہرا پری کرت و اتنی بلک
 را بلک و زرتنت آحت وقتی گسا پیت۔ بو بادشاہ و زہگ چہ تیاب
 آحت وقتی گسا بے حوش بو انچو کپت پسا را لوٹا کینت آورتی کہ برو
 وزیر سے زہگ و بیار ہرح پیم کئے بیاری بادشاہ و گشت کہ تو
 چوئیں شوئیں زگئے آرا تو کو شاریں و خوناناں وارتنٹی نون من آرا
 چکج بیاریں ایشی گشت کہ تو کار سے کہ من ترا کیشیں بیار سے من ترا
 کوشیں زہگ و تو پک و ٹال کرت کہ بادشاہ بہت شت آحت
 سپاہیاں جستی کرت کہ شما گشت یا گشت سپاہیاں جواب دات

کہ واجہ ماؤ گشت خوناناں آورت بادشاہ ء گشت کہ اگن من شمرا
 بریں ای گنوکیں زہگ مارا شمارا درستان کشی۔ ہر چون کہ بی شما
 برئی بلکنا وزیر ی نچتیس وقتی زہگ ء مکشی شمارائی جستی بکنی مناد
 کسانیلی اگن من بریں جنداؤں کشی سپاہی آختاں وزیرے گا
 وزیرا را گشت کرت کہ بادشاہ ء زہگ گنوکیں مارا دیم ء داتا کہ
 برئی بیاری آؤ اپخوادشتا تا پہ بادشاہ ء کشگا وزیرا جباب دات
 کہ بہ شرمن وقتی زہگ ء ہما میں میں بے ای گپ ہماروچی من شمرا
 گشت اگن من ای وڑھ مکر تیں مروچی من بادشاہ شمارا مانیتنت۔
 وزیرشت وقتی زہگ ء گا کہ بہ تئی براسا ترا لوتتا تو وقتی پجاں برکن
 جان ء بشودگون سپاہیاں بروگون کہ آؤ بادشاہ ء کشگا تیاریں
 پکاناں بری کرت در آحت گوں سپاہیاں آحت بادشاہ ء
 زہگے گا زہگ او آ بغل ماں بغل بوتان تست کپتاں۔ بل ایشرا
 بگ آرا۔

چار چاکاں پنج چپا کاں یک چاکی بی چپا کاچی گلر خندی انار
 ییب کنت بے چارگیں ہچارماک تگوتگار لنگ پدا ملک
 بہئی آورا چار مجولاں چک اش نچک ہاں پشت اش کنے پشت
 ہاں۔ ہچا شہبیک ء شہبیک المبییک ء کڈکی بستاریکا نرانت
 وقتی بدیزکا کشت رانت کشرانت دادو شکر ہمسرانت۔
 ہر دویں براس روانہ بوتان دیم پہ شکارا آختاں تیاب ء دیم
 نشتاں بادشاہ ء زہگ ء گشت کہ لالا ادا گوستا یک بوجئی
 بوجیارا مال بوتان یک ہنکی جنک ء وقتی گردن کشتا د چوتی گنتا نیک

پوپلی کشتگی منا پیش و داشتا پدا بر تگی و قی ناغک و دیما پدا و قی
 سرگے سرانی داشتا پدا گنتا نائی کرتا پدا و قی سرگ و جہل کرتا
 وشتا من کو کار کرتا آشتا وزیرے زہگ و گشت کہ ہمیشہ
 عقل کہ تو گو برئی وزیرے زہگ و بکشی او مناتا سی خون بیارے
 برئی تو ہی بے عقل و نا اسی دانکیں کاری نیت۔ بیگاہ و دیما
 ہر دو آحتاں و قی گسا او تیارش کرتا ویم پہ جنکے نیمگا ہر دو
 آحتاں جنگ و ملکا جنکارا درش گہت جنگ و ملکا سر بوتان
 شتاں یک بلکے جاگہ کہ بلک ماتھی مہماناں بلک و گوشت
 باباشما دو بادشاہی زہگو او شمرا دو زریان گوں منی کرانگس جاگہ
 کجیں بادشاہ و زہگا دو صد کلدار زردات وشتاں۔ اسی دو
 و ترا فقیر و بر بست و گشت پنڈت اش شتاں جنکے گسے دیما
 صدا اش کشت بی بی و گوشت مولدارا کہ برو پنڈکارش بدے
 مولدا پنڈگ آدرت ایشاں جواب دات ماچنڈ پنڈس فقیریاں
 بی بی و جواب دات کہ بوشتی من و قی سرارندیں شمرا خبر کنیں بی
 و قی سر دست شہ پتیا یک برسی حلوا و دری کرت پلیٹ و اے
 تہا یکے سہ جاگہ کرت یک ٹکریے سرگ و سست و دانتی مولدا
 کہ برد ایشاناں اش بگو ایشاں بور معنی کن۔ ایشاں وارتاں مولدا
 وزیر و زہگا گشت کہ برو بی بی و را بگوش کہ اتے ملکانیں مرگ
 بانگ دیاں شھے ملک و ماگیں مرگ بانگ دیاں۔ بادشاہ و زہگ
 وزیرے زہگاراجست کرت ایشی معنی چینیٹ وزیرے زہگا گشت
 کہ بریاں گسا بلکے گاترا معنے اسی گتیں گوں آحتاں گسا وزیرے

پہلے گشت کہ ایشی معنی ہمیش انت کہ آئی سرگ کہ لڑت گشت معنی ہمیش
 انت کہ جنگ و گشتا کہ بیگیں شپا تو بیا بانڈم و ہمانی کہ سرگ لڑتا
 تو ہمداد بیا۔ شپ و بادشاہ و زہگ شت ہمداد پت۔ وزیرے
 زہگ بادشاہ و زہگارا داب بند کرت جنگ آہت جنگ و بڈھ
 کرت انگوانگو سرینتی بچک داب سنت جنگ و پدا چار مجول کیتوا
 و دروات کہ تو گونڈیں زہگیے تنودا ترستگے چوریے بڈوا جنگ و
 پلوات و آہت و تی گسا ملائے بانگ و وختا داب بند و تیج
 کرت بچک آہت و تی گسا گوشتی وزیرے زہگارا کہ بہ ایشی مند
 و ات وزیرے زہگ و گشت کہ آئی ترارد نداتا تو دت داب
 کیتگے پچار باریں و تی کیتواں بلگنا آئی نشانی و تی مان کہ تگیاں ایشی
 کیتوا چارت تاں چاروانہ مجلول و مان وزیرے زہگ گوشت کہ ایشی
 مطلب ہمیش انت کہ تو تھنگی چوریے برو مجولی بکن بیگیں شپا
 آدگے گنبد و برو شپے بادشاہ و زہگ آحت دومی گنبد و پدا
 آئی داب بند کرت جنگ آہت پدا ٹوہنیتی ای پادنیاحت جنگ و
 پدا چار کچک کیتوے تہا دور آدات کہ تو تھنگی کسائیں زہگیے برو کچکی و
 بکن ملائے بانگ و وخت بوت وزیرے زہگا جست کرت
 بادشاہ و زہگ و گوشت کہ اسی شپی پدا نیاحت مناردی دات
 بادشاہ و زہگارا وزیرے زہگا گشت کہ آہتا تو داب بوتگے
 و تی کیتوا پچار باریں نشانی و مانیں بادشاہ و زہگ و کیتوا چارت
 تاں چاروانہ کچک و مانیں وزیرے زہگا گشت کہ کچکانی مطلب
 ہمیش انت کہ تو تھنگی کسائیں زہگے برو کچکی اسی بکن سیمی شپ

بوقت بادشاہ و زہک شت سبھی گنبد و وزیر سے زہک آفری چہ
 لکھارا کا چت و کتو وادیر جت بچک شت گنبد و تہا
 نشت جنک آہت و ت ماں و تا بغل گیر بوتان تست کپتیاں
 گورپہ گور سینہ پہ سینہ بجن وائی مائی چونیں کارا شتر کن۔
 چار چاکاں پنج چماکاں یک چاکی بی چماکا چمی گل نختہ
 انار لیب کزت بنے چارگیں پچار ماک تلو تکار رنگ پیدا
 ملک مہیسی و در چار مجول و چاک اش کئے پشت بان
 عیتش کئے چاک بان جان جان گلنداں دست پادانی
 بنیداں تانی میشی تانی گاشی جنکی قسمتاجتا گشی بچا شہبیک
 شہبیک المہبیک و کڈ کی بستاریکا نرانت و تی بد نیکاں جنک
 کوپک لرزنت سرو سہت بدکا کزنت۔ گشدرانت گشدر
 انت وادو لشکر ہمسرانت۔

چونکہ داراں دست ای دویناناں کو کاراش کرت کہ
 در آمدیں گوکی بادشاہ و اسپتاں مائیں ای خبر بادشاہ
 گوشاں کپت وزیر سے گاں عزیز و سنگت و گوشاں کپت
 وزیر سے زہک و بلک و پچکاناں برکرت و دگہ یک گونڈیں
 زہکی زرتی شپور و شپ آحت گومی گونڈیں زہک گنبد و تہا آحت
 و دوسیر برسی حلوا شہہ سپاہیاں۔۔۔ دانتی گوشتی کہ ای منی
 زہکیں بہاریں من گنبد و را یاد کرتا ای مٹھایاں بوری او منا
 بل و کہ من ریئیں پدا منی تالک و خالی بکنی کہ من ریئیں۔ شت
 گنبد و تہا چانپٹی جتی آرا چانپٹی بی بی ننتی را کہ پادانی بچاری ای دگہ

دنیا ہستیں یا کہ نا اسی پاؤ آختاں آتو۔

وزیرے زہنگا وتی لیکنڈ و اتاں بی بی اے گوراؤ زہنگ را بی بی متی

ڈاکرت دراحت ہما تانی زرت شت بلکے گسا او بادشاہ و زہنگ

تہا چرکش بتا نشتگان۔ بلکے و آرا برت ماں شاہی محل و رسیت۔

سویب بو آست وزیر وزیر بادشاہ و را گوشت کہ بیجا چو شیں اعلان و

بوتا بادشاہ و گشت کہ بیامن اشکتا ہما میں سنتریں او گھاٹ لگتا

و رب بو بادشاہ شت ویم پہ گنبد و نیمگا وزیر او بادشاہ آختاں

گنبد و تاں اسی دو بیناں (فقیراں) ہنچو گشت کہ اے بابا اگر یک

فقیرے بے مشپ و بیست روح کین گدا بادشاہ چپ چا گرو بے

او گھاٹ بدائی۔ بادشاہ حیراں بو کہ اسی و چر کینیں فقیراں بیچارہ

بے سپاہیاں گشت کہ نامادت دیست کہ تکا تکا زچکایت بادشاہ و

سپاہیانان گشت کہ من شمرا من جلاواں کاریں شمرا ختم کینیں۔

جلاواں گشت کہ تو او اغار و بہر ایشی تہا بیت بارا شمتری دار سپوچ

جنگ و وتی و ایشی تہا ووردے اگر تئی جنگ دراحت۔ گدا بزاں

دروغاں او مارا جلاو بکشاں اگر در نیاحت گدا بزاں شتا او تو ماہر

کیاے خون و دو ہزار و دو ہزار زربدے زو ذو غارش جت دارمان

کرتاں آس روک بوت اشکر بوتناں جنگ و را آورت جنگ و

جان شمت جنگ آہت چا دیباہر دکیں فقیر آہتاں مخلوق مچ

بوت۔ وزیرے زہنگا جنکارا دست ہڈاجت او گوشتی کہ اے

بی عدالیتیں بادشاہ اسی ڈولیں جنگ و ہر کس گپت ماں پہ چار پیئے

سپاہیہ گپا غار و تہا دور دنت - فقیر انچو مانترست - جنگ تیار
 دور کنگا جنگ و گشت کہ اے آس ترا خدائی درویش کہ اگر
 فقیر ابید گہ یک و آ مناسبت جتا گڈا من چہ آج تہا در میا
 اگر نہ ای فقیر ای عزیز انت ہمیشی طفیل و تو آچہ و انچو کمن کہ سر
 پر ہی - بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ و انت دور و کرت آج و تہا در
 ایشی مودے یک ٹالی نہت - جلا دانان لوٹت آورتی جلا و آہت
 دوہیں سپاہیانی گردنش جتاں برت آنگو کڈے تہا دور و اتاں
 دگہ یک ملکہ بادشاہ نام عقرب بادشاہ انت ہمائی زہگ گوں
 بی بی ننتی دستاریں - بادشاہ و وتی وزیر ارا حال دات برد بی بی
 ننتی و پسا را کہ بگوشش ای مالان منی زہگ نون سور کنت پدا بی بی
 ننتی پسا جواب کہ من ای دہدی وتی جنگا سور ندیں تو مالان بل دیے
 ماہا بیا کہ من سور و دیس - عزیز وتی وزیر ارا زرت تچ پوشاک
 بر کرت جنگی آرتی بادشاہ و گا - بادشاہ و را گوشتی کہ ای منی جنگ
 انت تھی کرا امانت انت کہ من ریس انگو منی زاماس و ہیراں بو تا
 عاقبت باریں چو میں راستی یاد روغنی ای شود اور آحت آہت ہی
 بلکہ گانشت دومی ماہ بو آ بادشاہ و پورا آگوں ڈھل ڈیم آحت دی
 نا کو و گارست سورے تیاری بو بی بی ننتی پسا ہی امانتیں جنگا زرت
 برت وتی جنگی کرا بی بی ننتی و گا - یک ہفتگی پورا میں ڈھل اش داشتاں
 آ بادشاہ و زہگے او بی بی ننتی سانگ بوت کلہہ و پترت مولد ارا
 سالونک و را گشت کہ کمو اڑ کن او ایک امانتیں جنگ و است
 بی بی مولد ارا گشت کہ او ایک تھے بجن امانت و سپی ای امانتیں

جنگ تاں سے شب سے روج ہمدایت چار محی شیا بی بی بنتی
 مولدارا گشت کہ تو برو بی تک او تو ارا گور کوشا بیمار مولدارا گور کوش
 درت قبری جتی بی بی ع و تی نوکیں مردار اجت ز ہی کشتی او قبرے
 ہتا کندھ و کرت۔ شب و امانت شت و تی بلکے گسا او و تی سکتدا
 وزیر و زہنگارا) حال بدات کہ اما سالونک ڈرا کشت صوب و
 بی بی بنتی پاد آحت شت و تی پتے گا کہ بیمار آبادوشی شپہ و ختیں
 سالونک و امانتیں جنکارا برتا اللہ بزناں کجاری۔ بادشاہ و وزیرار
 دیم دات برد سالونک و پتارا بگوش من شریں کاری کرت گوں تئی
 زہنگ سور و یگا۔ ہزار کرت سور و آئی اتے یک امانتیں جنگی گپتا
 برتانوں اما شکھی دریکجمن۔ وزیرا پدا ادا آحت کہ بادشاہ سلامت
 اگوشی کہ من و ہما میں کہ و تی زہنگارا دیم داتا ہما میں شتا پ سورا
 من چہ و زائی کہ کجا شتا ہفتنگیا بعد فقیر او بادشاہ فقیر و سنگت
 ہر دو آہتاں بادشاہ سلاما نوں من و تی زاماس شتا آورتا و تی
 پ سورا نوں منی جنگ و بیمار کہ من سانگ و دیں۔ بادشاہ و
 جواب دات کہ ہیا منی و چشیں واقعہ گپتا کہ تئی جنگ و منی زاماسا
 دزتا ہر قح مال دولت و تو لوٹے من ترا پدی جنگا دیں۔ فقیرا
 گوشت کہ تو منا و تی تیوگیں بادشاہ ہیا بد سے من پر و تی جنگائی
 زدریں بس جنگ بدل جنگا انت انچو کہ منی جنگ شتا من
 تئی و پنچو بریں۔ وزیر مخلوق و گشت کہ دگہ راہ و تی بد سے جنگا
 بادشاہ و گشت کہ جنگ دگہ اے جنینس آئی مرضی انت ادگوں
 یا کہ نزدگوں بلکنا ایدیم نہ آدم آئی مرد بے بادشاہ و شت

دتی جنکارا جیت کرت کہ ابا فقیر سے زہگ کہ گاریں۔ نوں ماچھل
 کتن ہر چنگہ من مال ۽ دیس آتوری تو دے گوں یا کہ زہنگ
 جوات کہ ابا منا تو ہرچی گئے من کیں ۽ فقیر آبختے منی مرد و شوہر
 چانپٹی گتگا بادشاہ ۽ اسی فقیر ارا دجہم کرت کہ ششی بیا جنگ و کور
 فقیر شیا آحت تو اے کرت بادشاہ ۽ جنگ ۽ را او ہما بلکار
 دات دیم دات فقیرے کار فقیر ازرت آحتاں بلکے گسا بل
 ایشرایات کن آرا سر گپتاں آحتاں دتی ملکا۔

چار چاکاں پنج چاکاں یک چاکی بی چھا کاچی گل خندی
 انار لیب گنت بے چار کیں پچار ماک تگوتگار لنگ پدا
 ملک بمبئی در اچار مجولاں چک اش کنے چک باں پشت
 اش کنے پشت باں جان جان گلستداں دست پادانی
 بنداں تانی پشتی تانی پشتی ایشی قسمتتا جتا کمیشی۔ پچا شہبیک
 شہبیک المبیک نرانت دتی بد نیکا کڈکی بستار بکا جنگ ۽
 کو پک لرزنت سر سہت بلکا کرزنت گشدر انت گشدر
 انت داو شکر ہمسر انت عزیز با زینر بی بی ننتی ہر سے
 آہتاں دتی امی ملکا سر بوتناں ہر سے امی تاناں چہ خون
 جو اگوازیں قاضی آورت بی بی ننتی را گوں بادشاہ ۽ زہگ
 (عزیز) سوردات کلہہ ۽ پتر نیت وزیرے زہگ دتی
 گسا شت پدا ہتیس رو چا پد جنگ ۽ یک خطرو لکھت
 دتی پستارا کہ تو دلا امی صبرا نیارے کہ من یک فقیرے گسا
 من ادا شاہ امان اللہ ۽ زہگ گسا وں ۽

بلکے مناسک اولقمان حکیم

ہمت روچکانا بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ جنڈنت
 ہی ملک و ہمتت یک بلکارا ہمتت مناسگی مناسک گوہالی
 ات گشت گوک و چارنیت - یک روچی یک ریکے تہا ہتیس زہگ
 گوازی و اتنت زہگکاں وتی نصف و گپت ماں ریکے تہا کنڈش
 کرت او گوازی اش کرت - قدرتاں یک روچی بادشاہ و جنک
 و مولدراہ و روگا اتنت - تن ای گونڈ و گوازی و اتنت تھی گونڈواں
 بلکے مناسک گونٹ گوں ای جنک و ای ہی بلکے مناسک و نصف و را
 لکت و ات گوشتی کہ ایشی واجہ پادے بگشتی کہ من باند جنینی گریں
 پدا جنک او مولدشتاں وتی راہ و گونڈ و ہم ہر کس شت وتی گسا۔
 صوب و سزا بلک و مناسکا وتی گوک زرتنت او شت کوہ و بیگاہ و
 دیا گوک زرتنت و آہت وتی گسے نیمگا گوشتی کہ چی لند و بلکے
 لوگاچی لند و بلکے لوگا جنڈی وخت و بعد یک روچی بوت -
 خداوند تعالیٰ ایشی و لاچی دور دات کہ تو برو بادشاہ و را بگوش
 کہ مناوتی جنکے زلباس کن - ایشی ہی گپارا جت گوں بلکا بلکارا گوشتی
 کہ برو بادشاہ و آرا بکن - بلک و گشت کہ ہما گوا بور کہ تھی پستاناں
 ہیرکار و ارتا من تو گوبا لاں گرداں گوک چاریناں آ بلاہیں بادشاہ و
 من کجا او آ کجا - مناسک و گشت احمق گوں بلکی گریا پیرتھی گوکاں
 بہا من گوکے چارینگا زبیس و ت برو دتی گوکاں بچا ریں بلک بیچارہ

من زینہ منی

ناہلراج بوگوشتی شرتو گوکاں بزور و من ریس / قیدی احتیاج ہرچی
 من زاینس مناکو شارینے مناسگ ء گوکاناں زرت رہا دگ بودیم
 پہ جنگل ء بلک رہا دگ بودیم پہ بادشاہ ء گار۔ بلک شت چارتی
 تان مخلوق کچاریں بلک ء گشت نکرت پدا دیم پہ گسا آہت۔
 شودا بیگاہ ء بلک ء مناسگ ء گوکاناں زرت دیم پہ گسا آہت
 گوشتی جی لنڈو بلکے لوگا جی لنڈو بلکے لوگا۔ مناسگ آہت گسا
 گوشتی بلی توشتے جی گوشتی بلک ء گشت کہ من شتوں بلے اودا
 کچاری مچکانی بازات من گوشت نکرت۔ باندا پد ء قسمتینا پداریں
 مناسگ گشت صحبا برو صحب ء مناسگ ء دتی گوک برتاں چارینگا
 بلک رہا دگ بودیم پہ بادشاہ ء گار۔ بلک آہت دیمی زنت
 وزیرا گشت بادشاہ سلامت یک بلی دور وچیں ای روت کے
 پہ خیرمی ایشرا پر تو کار ء است بادشاہ ء گوشت برو جستن
 وزیرا آہت جہت کرت بلک ء گوشت بادشاہ ء را پر من
 بکن سلام وزیرا برت بادشاہ ء گار بادشاہ ء جہت کرت بلک
 انچودست پادانی کپت دیرزیرا پادا آہت گوشتی کہ بادشاہ منایک
 بے روہیں گپ ء است بادشاہ گشت چہ گپی جواب ء دات کہ
 منایک شو میں مناسگ ء است آگوشتی کہ منادتی زاماس کن بلک
 منا بچو بیت کہ گپی گپے جنگ ء من تراز جمی بچتیں کہ تسی سر جدا بوتیں
 وزیرا گشت کہ نا بادشاہ چو نہیں خیر باز بیت انا گاہ ء دوکاندارے
 کرا بادشاہ ء کرا پوشیں باز بیت تو آرا یک ہنچیں یک ارزی مرا
 ایر کن کہ آکرتی کن اگر تسی اوز ء کرت زامات ء کن نکرتی گڈاوت

حتم بیت۔ بادشاہ ء گشت کہ من آراچہ ارزو سرا ایر کینیں
 وزیرا گشت کہ آرا بگوشش کہ تو برو لقمان حکیم حکیمیاء بگر بیار گڈامن
 وتی جنکا ترادیں۔ بلکہ ء را اجازت ء دات کہ بلک تو برو
 بیگاہ ء وتی مناسگ ء ویم دئے۔ بیگاہ ء مناسگ چہ کوہ ء
 گوک زرتن آہت چی لنڈو بلکہ لوکاچی لنڈو بلکہ لوکا آہت گسا
 بلکہ ء حال دات۔ مناسگ شرت بادشاہ ء گاجرت پرسا کہ
 لقمان حکیم ء جاگہہ کجانت من بریں۔ بادشاہ ء گشت من ترا
 چون سوچ دیں کہ ملکی اودا میں برو ہر جاگہہ ء این بگر بیاری
 من ترانگشیں گوں۔

مناسگ ء چھدا دیارا سیدھا کرت شرت۔ بل ایشرا بگر آرا۔
 چار چاکاں پنج چماکال یک چاکی بی چماکاچی گل خندی
 انار لیب کنت بے چارگیں پچار ماک۔ تنگو تنگار لنگ پدا
 ملک بھئی درا چار مجولاں چک اش کئے پشت بان پشت
 اش کئے چک بان۔ جان جان گلنداں دست پادانی
 ہنداں تانی پشتی تانی گایشی ایشی قسمتتا جتا مکیشی۔ بچا شہبیک
 شہبیک المہیک ء کڈکی بستار یکا نراں وتی بد نیکا جنک ء
 کوپک لرزنت سرو سہت آئی بلیا کرزنت۔

بچک آہت لقمان ء حکیم ء ملک ء سر بوت۔ لقمان حکیم ء
 گوشتی کہ من آہنگوں وانگا من تئی غلاموں منا ہمداسبق بدے۔
 لقمان گوشت جو این آئی گشت من بنکی نشتگوں۔ نشت ہمداداتی۔
 ہر چیکہ بیمار آحتاں لقمان حکیم بیماراناں دوا کرت وبلکہ ء مناسگ ء

نشت چارت یک روچی یک گلاسی آپ لقمان حکیم ع لوشت بچک
 را دیم ر دات ہی گے تہا لقمان حکیم ع جنگ نشتا بچک ع جنگ
 را دیست ہنچو دست پادانی کپت بعض منت زاری ع لوشت
 گوشتی کہ بی بی من ادا تاں وہ دوازده سال ع نشت تکنیں منی
 جاگہ دورانت ہنچو کن مناوتی پتے حکیمیا ع بگش گول۔ بی بی ع گوشت
 کہ وقتی تو آرا درگ برے دیئے درگ ع پد ہرچی کہ سرکیت
 آہاں ڈن مریج دست شوداں ایشاں انچو بور تا ہفت روچا۔
 ای بچک دست شوداں یک ڈولا درگ ع انت دست شود
 آورت لقمان گشت کہ بچہ تو دیر کرتا گوشتی کہ من ہی واسطادیر
 کرتا کہ منا لانک بوجیا گپتا۔ لقمان حکیم بیماراناں دارو درمان کرتنت
 ادشتاں۔ یک روچی بو یک بیماری ع سرے کانپول دردگنت
 مردینی آرتش لقمان حکیم ع گا۔ لقمان ایشی سرے کانپول چت بچک
 نشتگت چارتی کہ باریں چوں سرک ع ای چنت۔ ایشی سرا بلاہیں
 گرمی کرے سردراحتا لقمان زرت گازی و کرے درکنگا گنت بچکا
 گوشت کہ واجہ گازاں دوکن پکی ع گرم کن دوئے سراکشی آرا گرمی
 جنت سراچست کن پہ دومی گازاں درو کن لقمان گازاناں دو کرت
 یک ع گرم کرت آئی سراکشی گرم ع در کرت مردے سر آرام بو۔
 سرے کانپول ع لچینیت مردوش بوت نشت بچک ہم دراحت
 لقمان بچک ع راتوار کرت بچک درشت بچک ع گوشت من
 نٹو شتیس بچکا گوشت کہ تہو منا گپت ہنچو و ترا ماری کرتی لقمان حکیم
 و ترا انچو جو گیر کرت دیا آحت آپ ع مار انچو آپ ع تہا شول

پت جو گیر ہم آپ ۽ تہا ایر کپت دست مٹو ۽ لگت مارا
ارت تاں منا گپتی مارا پنجو و ترا ڈن ۽ گشت جو گیر انجو لگتو
گپت لقمان گپت آدرت و تی گسا بت گرانڈی کرتی گے ویما
را نڈارا بتی جنک ۽ گشتی کہ خیال کن ایشر انجو نکلے جنڈ ۽
شت بازار ۽ جنک ۽ گشت مرچی بچک گاریں نہہ کہ لقمان حکیم
یشرا گرانڈی جوڑ کرتا۔ من ریس آپ ۽ ویس اگر گرانڈی آپ
درت کارینی اگر بچکیں گڈاروت جنک ۽ برت آپ ۽ تیاب ۽
جہ جہ آئی و ترا پنجو مائی ۽ کرت آپ ۽ تہا شت جنک حیراں بو
آحت گسا لقمان حکیم چہ بازار آحت گوشتی کہ ای گرانڈ
جنکا گوشت من آپ ۽ برتا آئی و ترا مائی ۽ کرتا آپ ۽ تہا شتا
من نزاں کہ بچکیں تو منا حال ندا لقمان حکیم گوانٹری ۽ پنجو و ترا یک
ہورزی ۽ کرتی شت ویم پہ دریا ہا دریا ہا دگہ باز ماہگیر ہم مایے
گر کا آنت لقمان حکیم گوشت کہ شامائی گیت بیاری زندگیں
مائیاں من بہا زوریں یکے دام ۽ تہا یک زندگیں ماہی ات
ایشی توار کرت واجہ بیامن یک زندگیں مایے گپتا لقمان حکیم
آہت نزدیک ایشر پنجو چہ دام ۽ دور کرت و ترا یک آسکی جوڑی
کرت پدا لقمان حکیم و ترا یک تازی جوڑ کرت درندائی کپت۔
آدر جنناں دور جنناں ای رندا کپاں۔ ویما آحت یک کاروانی
آسک چھی کاروانے تہا درشت کاروانیاں گشت ڈے آسکی ڈے
آسکی ایشاں آسک ۽ را دو چار کرت اش پدا گشت ڈے تازی
تازی رندائی کپتا آسک کار بوت پنجو و ترا یک خڑ گوش ۽ جوڑ ۽

کرت لقمان و تازی ات خرگوشک دور جنباں نازی رندا کچال
 دیماشت خرگوشک و ترا مردمی کرت و دگہ اشتری جوڑ کر
 اشتراراپونزا مہاری پیشے جوڑ کر پونزائی و ات لقمان حکیم
 دیماحت چارتی تن ادا خرگوشکے پد نیست یک مرد مے پد
 ویک اشترے لقمان و ترا مردم و جوڑ کرت رندائی کپت
 مناسگ آحت ماں کاروانے کرا کاروانے گا اشتری بہا کرت
 پد و صد کلدار گوشتی کہ من و تی مہارا ندیں کاروانا گشت ہم
 بیاتئی پیشے مہارا کاروانا اشتر زرت بجک شت کاروانا لنگ
 بوت تاں ای اشتر کار بو ای دیم ویم و چارت ای اشتر کار بو ای
 حیراں بوتان کہ ای کجا شت آہمت میم ڈے شما چی چاری شے
 چی گاریں کاروانا گشت کہ مے اشتری گاریں ہنتوں ایشرا ما پ
 دو صد کلدار زرت گار یو لقمان گشت کہ شما مہارا رازرت ایشاں
 گوشت مہاری پیشے و گی ات اما و چون کنسن لقمان گشت
 ہٹ ڈے شما شما منی دشمن گوازیں لقمان گوشت کہ نوں شما
 برئی آ اشتری نیت آیک طلسمی اشتری ات ایشاں گوشت
 نمانہ ریاں ما کایاں گوں۔

دیماحت لقمان حکیم دیست کہ آ منی دشمن انت بلے
 مناسگ و انچو و ترا یک کپوتی کرت بال و کرت لقمان حکیم و ترا
 یک شاہ یعنی جوڑ کرت بالی کرت کاروانا دیست میراں بوتان
 گوشتی کہ بہ آئی و ترا کپوت و کرت ایشی و ترا شاہ یعنی ما کے رادئی
 ذراں بگراں پیر و پد ابی بریاں پشتا ز مستان و دخت ات

کہوت آحت باغ و تہانشت در پتے سراد ترا یک خوبیں پھلی
کرتی اسی باغ ہی بادشاہ و باغیں۔ بل ایشر ابر آرا۔

چار چاکاں پتچ چماکاں یک چاکاں فی چماکا چمی گل خندی
انار لیب کنت بے چاگیں پچار ماک تگوتکار لنگ پدا
ملک مہندی ورا جان جان کلنداں دست پادانی بندیاں تانی
میشی تانی گا میشی تانی قسمت و بتا کمیشی پچار مجولان چکش کتے
چک ہاں پشت اش کتے پشت ہاں کشدرانت کشدرانت
داو و شکر ہمرانت۔

پدا باغبان آحت وتی باغ و تہا سہیل و کت تان
سبحان اللہ زمستانے دستیں و رایج وارنتکاں بلے یک
عجابیں پھلی ہاں ورتے سراییں من ایشر ابر بندیں بریش بادشاہ و
را بدیں آمنافر و در منا چیز ہی العام و اوادشاہین فشتا
پھلے انتظار و ایں۔ باغبان آحت پھلار راستی آورت بادشاہ و
را دیوانے تہا دانی بادشاہ و پھلار چارت گوستمی کہ عجائبیں
پھلی منی باغ گیس باغبان و گوجی ہاں بادشاہ و پھلار زرت
وتی پاگے تہائی مان جت لقمان حکیم و کرت و ترا یک شاعری
آہمت بادشاہ و دیوانے تہانشت جت سرور بہت دونی جت
جت بادشاہ و گوشت کہ چوئیں عجیبیں شاعری اتے دیما مہرچی
آحتا وزیر اگشت جی ہاں بادشاہ و گوشت کہ شاعر تو ہرچی
لوٹے من ترا دیں زہک جنیناں ابید ہرچی لوٹے من ترا دیں۔
لوگ۔ اسپ اشتر۔ مال زر۔ دولت ہرچی لوٹے شاعر و

ہچی مناپہ کار نہ انت بغیر چمی پھلا۔ بادشاہ عرگشت کہ منی
 بادشاہ ہیا چمی کرت کہ من وقتی نام عر پہ پھلپا بد نام کنیں
 تو دگہ چیز سی بوٹ من ترا دین پھلے نام عر مگر۔ شاعر عرگشت
 مناویئے ہی عاسمی عر پھلا بدے تی دگہ ہر چمی پر من ہوک
 خرے گوشتنت۔ بادشاہ عر انچو پھلا را گوہت کہ بز و آئی
 انچو کہ پھلا را و در دات پھل ارزنی دان بوت آہت۔ لقمان حکیم
 و ترا انچو کنیکی کرت گوں پنجاہ چورواں براں یک ارزنی دانی
 بادشاہ عر کوشش عر تہا گستا۔ نون بادشاہ او آئی کجاری جیروں
 بوت کہ شاعر مرگ بوت گو پنجاہ چورواں او پھل و ترا ارزنی دانی
 کرت آہت بادشاہ عر گوشت ڈے برئی باغبانا بگری
 بیاری۔ پدا چون بو ما سینکاں گوں وقتی چو و نکواں ای داناناں
 دار تفتی چار تہ تہی نیست ہما کوشش عر تہے دانا چم و وچم کرت
 و ترا یکہ گر گے کزتی انچو ساریا ما سینکے سرگی ست پدا درہیں
 چو نکوان سرگ عر ست نون انچو و ترا یک مردمی کرتی۔ بادشاہ عر
 دیماشت۔

سلام علیکم بادشاہ سلامت من ہما بلکے چوروں کہ چہ
 تو زاماتی من لوٹت تو منا گشت کہ برو لقمان حکیم عر حکیمیہ بیار
 ایشیں بیزار چہ جندا آئی ایشیں بین آورت کشتوں بادشاہ عر
 جواب تو کہ کشتا تو منی زاماسے بچک شت وقتی
 بلکے کا بلکے کنڈویس گوک کشت خون جوا گوازیں۔
 بچک عر مسور بوت شپا مرد حنیں بوتراں و ہتاں

بچک و دل و ہسب کرت بچک و وقتی ہما
 کسانے گپ جتاں کہ من ہماؤں گندے
 اقا یکے تہا گوازیہ ایتنت تو آہست منی لفض و
 رائگت وات۔ آہیراں مرچی من تہا اگرین۔
 جنک و گشت ابو تو ہما بکے ہما سگے ۛ

وصیت نامہ عبدالحمید الجبار بہرام

ہفت روچکانا بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ اے
 جنت امی یک بجازیس بادشاہ و ات۔ اسی بادشاہ
 نام حاجی عبدالمطلب ات ایشراہتت زہگی زہگی نام
 عبدالجبار ات یک روچی بو حاجی عبدالمطلب وتی زہگ، ورا
 گوشت کہ بھابی بیامن تراچار نصیحت کنیں بلکنا یک روچی
 من مرت شتول ازہگ آہت ہر دونشتاں پس و گوشت
 کہ بھابھی منی اولی نصیحت ایشیں کہ گما بادشاہ مجلس نند و نیاد
 بکن ہفت پشتا بادشاہ و بوتامگائی نند و نیاد بکن دومی ہما
 قاضی و نند و نیاد بکن کہ ہفت پشتا قاضی و بوتاسے می ہما
 سوداگرے گا برد کہ ہفت پشتا سوداگری بوتام جارجی ہمارنڈیے گا
 برد کہ ہفت پشتا رنڈی بوتام۔

یک سال و بعد عبدالجبار و پس مرت اسی وتی عثمانی
 تہا بوت وتی ماس و را گوشتی کہ اما دست و بڈاجن کہ من رییں
 و کہ ملکیا وتی غماں تالان کنیں بادشاہ و وزیرے گیں۔ آبنال
 بادشاہ و ماس و دعانیک کرت۔ اسی زہگ سوار بودتی زریاں

جی پے شہر ولایت آہت ملکیا سر بوت شت بادشاہ پے دیوان پے
 سلام پے دات وش آہت بر امت بوت۔ بادشاہ پے گوشت
 بیاد ورنہ ناچہ کجا نگو کا یگائے عبد الجبار گشت کہ من شوقی ملک پے
 بدرہ پے کائیں پے نوکری پے چرگاؤں۔ بادشاہ پے گشت کہ اگر تو
 نوکری کنے من ترا نوکر کنیں۔ جبار گشت کہ من ہماں بادشاہ پے
 نوکر یا کنیں کہ آہفت پشتا بادشاہ پے بوت بادشاہ پے گشت
 اچہ من ہفت پستی بادشاہ پے نمٹوں من پنج پستی اول۔ ایشی
 گواچہ من نوکری نکینیں سوار بونریان پے جی شہر ولایت شت
 دگر ملکیا شت بادشاہ پے سلام پے دات بادشاہ پے گوشت
 بیاد پے ورنہ تو کجا نگو عبد الجبار گشت کہ من چہ ملک بدرہ پے
 کائیں بادشاہ پے گشت کہ تو نوکری کنے کنے ایشی گوشت کہ
 من ہما بادشاہ پے نوکری پے کنیں کہ ہفت پشتا بادشاہ پے بوت
 بادشاہ پے گشت کہ ہفت پستی بادشاہ من بوتگول بادشاہ پے
 وتی سراتا بنا ہفتیں پستانی سوچھ داتاں عبد الجبار ہمیش نوکر بوت
 بادشاہ پے ایشرا دوست داشت کہ من وتی زہگ پے کنیں
 بادشاہ پے را یک گونڈی زہگ پے امت نام بہرام ات بادشاہ پے
 نام حاجی جمال ات ملک پے نام بغداد ات عبد الجبار پے کار ہمیش
 ات کہ اسی گونڈیں زہگار پے زرت اوادا اودا باز پے چہ منی۔
 بل ایشرا یاد کن آراد پے پے جر زور بہت سال ماہ دیر گوزنت
 عبد الجبار تاں شش ماہ پے ہمدان شت نوکری پے کرت وتی ریگ پے
 آخری روچا عبد الجبار گشت کہ من ترا سے سوال کنیں اگر سینیں

سوال تو پورا کرتا من گدا من ترا زندگی تال یلہ نہ دیس باوشاہ
گشت کہ تھی سوال چی انت بچک ء گشت تھی ملک ء اگر ہفت
پشتے قاضی ء ہفت پشتے سوداگری بو ہفت پشتے رنڈلی بوت
من ننڈیں بادشاہ ء گشت کہ اسی ہر سے ہمدانیت عبدالجبار
نشت ہمدانو کریا گشت یک روپی بوشت قاضی ء گا قاضی ء
سلام ء دات گوشتی کہ من ادا بادشاہ ء جاگہ نو کروں من کہ
ہستیں بادشاہ ء زہگا وزیر کاریں تہا کہ امانت کنیں تنہ وختی
کہ من نیاستگوں تو ای زہگ ء ایچ ڈاندر مکن اگر بادشاہ بگشی
کہ من وتی تیوگیں بادشاہیہ دیس منی زہگ ء بیاری تو ای
در نکلے اگر ای کار ء کنے تو شتریں اگر نہ گدا منی نیاریں اوتاں ہفت
ہشت سالہ ہی قاضی ء گشت شرمشت سال چی ای من تا
زندگوں آراڈن در کنیں بچک شت رنڈیے ء گارنڈیے ڈک
دپا مولد ء اوستا تا دلار ء گوشتی ای چی اے جاگہ این دلار ء
گوشت کہ ای رنڈے جاگہ انت عبدالجبار گوشت من تہار میں
ایشی گوبی اجازت ء من نہ نیلیں دلار گوشت کہ تو نقص گندے
پترت دیما تاں بمبی در آحتا ایشی بمبارا سے لٹ بی جت پداجت
بی بی اے مولد آہت گوشتی کہ ترا حکم داتہ کہ لٹ بجن ہر یک
لٹے قیمت یک ہزار کدرا انت ترا سے ہزار من لوٹیں۔
عبدالجبار گوشت من دوکوں منا بہر تہا بہرتی تہا بی بی ء پردگ
جت بی بی ء گوشت کہ چی آہتنگے عبدالجبار گوشت کہ مناگوں تو
یک گپ ء ایشیں جنک ء گوشت بجن وتی گپ ء ایشی گوشت

من بادشاہ بر نوکردن من رئیس بادشاہ بزہگ و دین کاریں ایشرا
تو ہمدادار روح و جوڑ و روح و بر من ہر روح جان و ای بشود او یک
سیر ہئے جو بکن کہ سری ادا سری قاضی و گسا ببیت او ہی زہگ
پہی پدیا لکانی سلگوزیت د زمین و چیرا چو پشتک و ہی چھی پشتک و
تہا ای زہگ قاضی و گا بروت و بے ... ای ویم آدیما بتی ر بلی ا
او گوا تو شب و تان روچا بلگنت رندی بازات من کیا نشتوں
من و منی پتا سو جہ و اتا کہ ہما رندیے کا نند نیاد بکن کہ ہفت
پشتارندی و بوتانوں من رئیس بادشاہ و زہگ کاریں بو اینی
تان زہگ شمر شمر بوانی تان زہگ بالغ بیت ہر چکے ترا خرچ
گت زرائی و دگ من دتوں پی بی و گشت شرتو او ادا ای
ببارا سے لٹ جت ایشانی زراں و نڈے جبار گوشت
کہ من دیکے و اسطاتیاروں ایشی اپنچو تکیتوا ہما و تی ماسے
و انگلیں لکھ روپے ہار بادام در کرت واتی بز و باقی منا پیچ
بدے ر جنک و گشت کہ مناتھی ہار و کارنی ہنچو جنک و
پر دگ تچ کرت بچک جنک و شکل ویست ہنچو چتی بو کپت
سدرگ و یکیا بخت مولداں ہنچو گپت و تی زانے سرا و
کرت جنک و مولدارا رومال و ای ویما بلگامش و ت سار بیت
مولدا اپنچو کرت و شمال و رنگاشت بچک پا و آحت جنک و ہرے
کرتی جت بچک ای سرا و نشت بچک و را اجازت و و دات
کہ تو برو تو مروپے من تھی در ہیں کاراں ٹا مینیں بچک آہرت
بادشاہ و گا و تی نوکریا لگت - بادشاہ و زہگ و نرت و تی

نریان و سوار دعاء کرت کہ یا خدا یا انجیس گوات و بکشتیت
 کہ چم چہارا مگندی قدرتتاں اپنی گوات و آہست کہ چم چہارا
 نکتت بچک سیدھا شت رنڈیئے جاگہہ وقتی اسپ
 دلا ر و ستامہ من ریس زہگ و سرکنیس پداکائیں جبار زہگ
 رازرت شت تہمازہگ و را بچک دست و ای وات کہ
 اداکو منند من ریس کائیں و ن در آحت وقتی اسپ و سوار
 دعاء کرت کہ یا اللہ گوات و نہہ کن گوات بند بوت بچک
 آہست وقتی جاگہہ و بادشاہ و گشت کہ زہگ کجیں نوکراشت
 کہ زہگ و راکوات و برتا اسی مرد جنیس حیراں بوتان کہ زہگ
 یکنیں ادا اسی نوکرش ہم سک دوست است ایشان وقتی
 رب العالمین و شکرش ادا کرت نشتاں بادشاہ و بچک و
 اجازت دات کہ تو اتوں برو وقتی ملک و کہ اما وقتی غماں بوراں
 بلکنا ادا ترا دگہ خبر و بد بگشاں تو پدا بادشاہ و جار چین و را
 گشت کہ تو جار جن کہ زمیں علامتیں گواتا بادشاہ و زہگ گاریں
 ہر کس و کہ در گہت من آرا ہم سنگ زر مہر کنیس در ہیں دنیا
 مشہور بوت ہر کس پہ وہم تگ کہ منی در گیبیں بادشاہ و مارا
 زر مہر دنت کس و ندست در ہا آختاں واپس کہ بادشاہ ما ای
 نگنداں زہگ شت عبدالجبار آہست وقتی پسے ملک و آشت
 شش ماہ و پد پڈشت جمال و ملک و بادشاہ و اسلام و
 دات بادشاہ و گوشت کہ بیامنی فرزند اداشت ہتیں رو
 پداشت ہما وقتی رنڈیئے جاگہ رنڈیئے نام انت بی بی راجہ خاتون

رندیا را وقتی زہنگے جست بر کرت رندیا گشت کہ تی زہنگ
انت قرآن مجید در برتانوں ہشت سال انتی پدا شمی پشتکے تہا ہشت
وت زہنگ قاضی و کما قاضی و را و لجمی و دات قاضی و گوشت تی
زہنگ و انتانوں وانگ زانت تو جست پر سی بکن۔ بچک پدا ہشت
سو داکرے گا سلام و دات بیادھے ورنہ تو پہ خیریا آنگے عبد الجبار
گوشت بیاکہ منی بادشاہ و زہنگ ای علامتیں گواتا ہوتا کارنوں من
در کہتا تو مہربانی کن سنا یک کلا کلا در زردے کہ من و گراہ و
جا کہ نو دین زری و ات دو مزدے دیما زرافاں زباناں ایشی زرت
شنت سیدھا قاضی و جا کہ قاضی و تواری کرت قاضی و رات
بہا گوشت کہ بیٹک و بیچ کن بیٹک و بیچ کرت شنت نشتاں
بہار و زہیں زرافاں داتاں قاضی و را کہ بزوتی گراہ انت خلدوینتا
قاضی و گوشت کہ من راضی اوں پدا آحت بادشاہ و جاہہ
بادشاہ و گوشت کہ کجا بوتگے گشتی کہ من انجو بازار و گشت گوں
بیچ شش ماہ و پدا بچک و عبد الجبار سوار بوت و تی زریان و
شنت جنگل و دعا و کرت کہ یا اللہ سہاڈولیں گوات و بکشی کہ چم
پہارا گندی۔ ایشی و ما منظور بوت۔ شنت سیدھا رندیے جاہہ
زہنگ و رندازہنگ و زرت پدا جبار بست کرت کہ تو چنگس
خرچ کرتا رندیا گوشت کہ من دونگہ کلا در خرچ کرتا بچک و گوشت
اچہ من ترا پار لکھ کارار دین پدا کائیں جنک و گشت شر بچک
سوار بو و تی اسپ و بہرام و ویم و سواری کرت سیدھا آہنت
بادشاہ گسا پہ گوات بندیا دعا و کرت گوات بند بوت آہنت گسا

بادشاہ و گامسروت غلام آن در ہادعا کرت جبہا پداہست
 ایری کرت بادشاہ عجت کرت کہ ای چونین زہگ و عبد الجبار
 گوشت کہ ای واجہ تہی ہما گاریں زہگیں تہی زہگارا ماں دایتا
 اور نڈیے جاگہہ انچو کہ کس و نڈیستہ چہ زمین و چیرا من یک
 پشنگی برایتا ایشی تہا یو پہ گالی بھلی در ہا جانوں عمر و ہشت سال
 انت بادشاہ و انچو عبد الجبار و گپت بغل کرت پداشتاں بلبل
 بلو شاہ جمال گوشت بی بی ای تہی ہما گاریں زہگیں بی بی و انچو
 گپت ہر دوکاناں بغل کرت . پدا بچک (عبد الجبار) گوشت کہ من
 ای شے چارگاہ . ای کار کرتا باریں شتا گو من چی کئے بے شمار آفرین
 انت کہ شتا منی دیما گل و بخت بادشاہ و گوشت کہ توے زہگ
 فرزندے کل و اختیارے عبد الجبار گوشت کہ تو منی پس او تو منی
 ماس نون منی دل کثیت کہ من گو می رنڈیا سورکینس بادشاہ و گوشت
 کہ با باہر چی کہ تہی دل پسند انت . بچک و گوشت کہ شر من ایشی
 ریوں جنگ و لوٹا نہیں بیاعشاء و دخت بی بی و را گوشتی کہ ترا
 ساز سامان من میں بیاتہی نان بادشاہ و گسا انت
 مرغ . برنج . نان در ہا کرت درہیں مزین مزین میر وزیرانی جنگ
 اش آرتاں رنڈی گوں وتی مولداں بہت رست شپاگسا
 ایشی وتی کہ برف پٹینت کرت چیز ی کہ مردم استت در ہا چپی بوتنت
 وتی ہنہ مال و دامولدا کہ درسانی دیما و بلگاش بادشاہ و مولدارا
 گوشت دست مشت شتاں ورگ آدرت دیما ایرکتاں ورگ و
 رنڈ کمو پہ بی بی رابعہ اجازت گپت کہ مارواں نون آور ہا شتاں .

صحب بوجیک شفت رنڈیئے گار۔ کاغذ و نشتہ امی کرت کہ
 تو مناسانگت یا بکلنے آئی جواب دات کہ تو مناسانگ کئے
 من ترا سگ سانگ کینس۔ باندا پونشی ڈھل بودم دمارہ بو
 کہ بادشاہ عزہگ فلانہ جنیادوم و گپت۔ شب و ملاحی
 آہت نکاح دات سورواتاں بو سورابعد

وہ دینار عزت آوردت داتی سوداگر ارا کہ بنو من و دام پر پوتا
 سوداگر اگشت کہ مناسی و ختی زر و کا فیس۔ سوداگر از زر زنت
 پدا بچک آہت بادشاہ و گاجازت ٹوٹن من بل منی جاگہہ دگر
 بادشاہ و جاگہہ شہر بدرہ این۔ مناسی نیست یک ماسی منی
 پس توے من ریس پدا کامیں مناجازت وے کہ من
 ریس۔ بادشاہ و اجازت دات عبد الجبار زرت دتی جنیارا او
 فوج سپاہی تچک و آہت دتی ملک شت سیدھا دتی
 ماسے گھا ڈھول و م دمارہ ماس و گوک کشت پس کشت خون و
 ہوا و گوازیں خیرات بو حنات بو۔

او پ وشی او جوانی ایشاں دتی زندگی گوازیںت

شہزادہ خدا داد

روچکانا ہمت بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ
 جنت ای یک بجاییں بادشاہ ات بادشاہ و نام بہن
 ات آئی ملک و نام بہن ات۔ ای بادشاہ و پنجہ جنین
 اتنت ہر پنجہیں جنین ناناں زہگ تیت۔ یک شہی بو
 ای بادشاہ و داب دیت تہ یک پیریں مروی ایشرا
 گوشت بادشاہ صاحب محب و ماہلا نماز بکون چہ نماز و
 بعد بروتی باغیچہ و قی مالیارا بگوش آترا انار و دنت انار و
 ہر چکس دانگ انت ایشاں بیاردتی جنیناں بدے یک
 دانگ دت ہم بور بادشاہ محب و پاو آحت شت نماز و
 کرت نماز و بعد پاو آحت شت بارغ و انار و را آرت
 اناری کپ کرت اور دتی ہر یک جنیناں دانگی دانگی داتی
 یک دانگی دتی ہم وار تہ۔ ہی شہانی تہا بادشاہ گوں دتی
 جنیناں یکجا بوت۔ قدرت خدا ہر یک جنینے لاپ و زہگ و
 تخم کپت جنیناں زہگ ہر یک ای دتی وخت مدت و پیدا
 بوتنت در ہا بچک ایں زہگ بوتنت یک بی بی کہ آئی نام ملکہ
 فیوزات ایشی لاپ درس نبوت کہ آیا ایشرا زہگ است
 یا نیست۔ بادشاہ و ملکہ فیوز و گوشت کہ زہگ کہ متیں
 یک خدا و نعمتی توشہ خداے نعمتاں محروم و من بکشیں بادشاہ

وزیر گشت که نه واجه ملکشی بلکنا که ایشرا هم خدا ہانچ ای ای
 ماس کرت بادشاہ ء گشت کہ شر تو کہ گشتے ملکشی بلے منی
 ادائیں من ایشرا شہر حراء ء وقتی براس زہگ ء گا کہ منی
 براس زہگ اودا بادشاہ این ہمو دا ویم ء دین بادشاہ ہمو دا
 ویم دات او آرا نبشتہ ء کرت کہ منی جنیں پیدا کیں ایشرا دتی
 کرا ایشرا زہگ ورس نیجا وخت ء زہگ ء پیدا بوت
 بچک ء بوت نام ء ای بکن شہزادہ خدا داد اگر جنگی بوت نوت
 زانے ای جینے وخت مدت پورا بوتنت ایشی ہم زہگ پیدا
 بوت قدرتا بچک ء بوت نام زرا کرت شہزادہ خدا داد شہزادہ
 خدا داد ای بادشاہ ء رودیت اوداشتی ہفت ہشت سالہ
 کہ بوت پہ وانگا ویم ء دات خدا داد مدرسہ ء تعلیم دانت
 پیدا اسکول ء بوت اسکول ء تعلیم ء دانت بچک ء نیزہ بازی
 زخم بازی اسپ سواری ء بچک یک آزمودہ کاریں پہلوان ہو
 جوڑ بوت یک روچی شہزادہ خدا داد آحت وقتی ماس ء ویم ء
 نشت گشی ماسی من نونی جوانوں من گاردو ہا سکتاں یک آزمودہ
 کاریوں پہلوانیوں من اشکتا کہ منی پتسارا دشمن ء چپ چاگرد
 کرتانوں من چون اوانشت کینیں من رہیں پر دتی پسے مدد تھا
 ماس ء گشت کہ ابا تا کہ تمی پس نرانکوئی تو مرو ہی پئے تھا
 اتنت تا کہ شہر حراء بادشاہ آحت آئی گشت کہ چہ آپی پداری
 بچک ء گشت کہ نا کو من اشکتا کہ منی پتسارا دشمن ء چپ
 چاگرد کرتا من وقتی پسے مدت رہیں۔ پیدا آئی گشت کہ با تا کہ تمی پس

ترا نلوٹی تو مرو ایشی گشت کہ شر شاگشتی مرد من زمیں ای
 شب و دپت ایدیکہ صحب پاد آحت و تی اسپ و رازینہ
 کرت تو شک گلگی و کرت ماس و گشت کہ ہاں آبا تو دور
 گشتی ہاں امال میں سیل شکار و اسپ و سوار بوسیدھا آحت
 یہ شہر حیرن و تی پسے گا پس و ای کہ دیت حیراں بوت
 کہ ای چون شہزادہ و درس و حکمت و پاد و راحت۔ پس و پ
 عزت بچک و ر آرت و تی کر انندا دینت جستی کرت کہ تو
 کجام بادشاہ و زہگ و شکجا کائے کجا نگورینے۔ ایشی گشت
 کہ من شہر حیر و بادشاہ و زاہگون من اشکتا کہ ترا دشمنان
 چپ چاگرد کرتا من تمی مدت و آحتگون بچک نشت پسے
 پداپتا کہ ایشی کاراناد دیت ایشرا و تی فوج سپہ سالار و
 کرت ای کار و تھا ایشی زبردست کار کرت پس و دل
 شیشی بازوش بوت پداپتا ایشرا و تی چل گھنیں زہگانی
 استاد و کرت۔

چار چاکاں پنج چاکاں یک چاکاں بی چاکا چھی
 گل خندی انار لیب کنت بے چاکاں چہ چار ماک
 تگونگار لنگ پدا ملک بھبی و دارا چار مجولاں چکس کنے
 چک ہاں پشت اش کنے پشت ہاں۔ جان جان گنداں
 دست پادانی بننداں انار و درانی بدر نجاں آپچنی
 ما بننداں۔ شہزادہ خدا واد چل او نہیں زہگاں دانینگائیں
 او فوج و سپہ سالار و کنگائیں۔ نوں نزدیک ات کہ پس و تی

تاج تخت و اسی بدنت نون ہمی چل او نہیں زہنگان دت
 ماں دنا شور کرت کہ اما ۴۹ زہنگ زندگی انت ہستنت
 ادای یک در آمدی سے پستارا انجو دوست انت کہ وقتی تاج و
 اسی دنت براساں گشت کہ نون چونی کناں یک و آگشت بہا
 چو کناں آئی بلے کشا و آخیر و صلہ ہمی بوت کہ اما د بادشاہی زہنگ
 انت صحب و کائیں دانگے اما گشتاں استاد امرا چھٹی بدے اما رین
 پہ شکارا آوت امرا چھٹی دنت اما رین پہ شکارا مروچی نیائیں باندا
 نیائیں پونشی سیمی روج و اے پس آراگٹ کنت کہ منی زہنگ کجاں
 نون اے پس آرا اے بدلا پھانسی و چھٹرا یعنی پدا اما کایاں پس اے
 پس ایں گساتے کیس۔ صحب کے بوت بچک آحتاں پہ دانگے و
 گشتش واجہ امرا موکل بدے کہ اما مروچی ریاں شکارا شتاں پہ
 شکارا مروچی نیاحتاں شیپا ہم نیاحتاں باندا تیں روچا ہم نیاحتاں
 نون پونشی شہزادہ خدادادوت پادا آحت شت پسے گاشت سلام و
 دات بادشاہ و راگشتی کہ واجہ مروچی سے روچیں کہ تئی شہزادہ
 شتگاں پہ شکارا تئی وحدی گواہ اش نیست بادشاہ و گشت کہ تو پرچ
 منی لارگیں زہنگانان موکل داتاں پہ شکارا بردہنوں منی زہنگان دیر
 بیار اگر نہ من آئیانی بدلا ترا پھانسی و چھٹرا یعنی شہزادہ پادا آحت
 تو شگ ادکلی و کرت سرگیت شت پہ بچکانی و ریکہ گا۔ انجو کہ یک
 شبانگے پس کارنت چون کنت اسی انجو شیپ پہ شیپ چرکائیں
 پراہانی و ریکہ گا۔ آحت تاکہ شہزادہ و سر پہ یک پٹا و آگیت
 ایشی ہی پٹا گیت شت شت تاں یک سنگے قلات و ایشی

دیما آحت اسی نشت ہی قلات دیوا سے دیما نچکا دم و کرت پانگ
 دور کرت شک و زرت و تی سر سے رندگ و لگت سر سے رندگ
 چناناں برزی کرت قلات و راء چارت تاکہ ہی قلات و سرانش
 یک بی بی اسی بی بی اے مودتچ انت رنگ و زرد و دانت نون
 شہزادہ و جت کرت کہ بی بی تو ادانشنگے چوزد و ترنگے کیس
 نام تو گجاشنگے بی بی و گشت کہ تراگو من چکار منی جستا مکن پا و ابرو
 یک آدم خور و استیں اسی ہنوں در بیت ترا ختم ننتہ ایشی گشت کہ
 بی بی تو و تی گیاں بجن باریں تو شکجا کائے دیما کیسے تہا نشت تاکہ شہ
 میدان و یک لور و جت بوت بکنے کہ اسی آدم خوریں پیدا میں آدم خور
 کہ نزدیک آحت آئی چارت تاں اسی یک بچکی پریشی من و تی زحم و
 چیا بکشیں و تی زحم و رالانکا کی جت بچکا چارت تاکہ آئی و تی
 زحم رالانکا جت من و تی یا چھل بکشیں بچک و ادو تی و رالانکا جت
 آدم خور آہت بچک و دیما اوشتات بچک و رالانکا چیا و جتی
 بچک و گشت و تی زحم رالانکا آدم خور و گشت و تی زحم رالانکا
 زحم جتی شروع بوت۔ جنک او وانشت و دعا کنت کہ اے اللہ
 اسی بچک و رالانکا فتح بدے۔ قدرت خدا بچک و یک زحم
 لگت آدم خور و رالانکا دست آدم خور و زحم گوں دست ادا
 کپت بچک و وار آحت بچک و آرا زحم پہ زحم کرت بچک و
 آدم خور جت کشتی ایشی نعرہ جن تو ابر و کر تکہ چیز سی کہ ایشی قیدی
 لگت و رہا جت سنتاں نون بچک شت سر برانوں گشتی کہ تو
 بی بی و تی گیاں بجن باریں تو چھنے بی بی و گشت کہ من مصرے

۱۵۰ جنک اول آدم خوردے منا ادا اور تانوں سے روچیں
 منانکاح کن اگر نہ من تراوریں۔

چار چاکاں پنج چاکاں یک چاکاں بی چاکا چچی گل خندی انار
 کنت بنے چارہ کیں پچار ماگ تلگو تنکا لنگ پدا ملک بمبئی ء
 جان جان گلنداں دست پاوانی تانی میشی تانی گامیشی
 ی قسمت ء جتا گیشی بیج ء شہدیک ء شہدیک المبییک ء
 اں وتی بدنیکا کڈ کی بستاریکا جنک ء کوپک لرزنت سردست
 لرزنت چار مجولاں چاک اش سنخشت باں پشتش کنے چک باں
 منی پسار ادرگہ زہگ نیتت یکیں من اتوں منا پسار ہیں ہنر
 گھارینت پسار گشت کہ شمن بعد منی باوشہئے سرابیت ہیں
 منی یک روچی شکارا شت گوں وتی فوج لشکرا منی پس مد دست
 یک گورخری پس منی چوتی فوج ء جدا بولت شت پہ گورخر ء نیمگا
 گورخر جت شت نوں پسار اشپ کہت پسا وتی ہا ہا راکار کرت
 بہت یک جنکے تہا تاں یک گسی ہمی گسے تہا سری کشت چارتی
 تاں یک آدم خور یک ٹوہیں مرد ء آراجتا اودر گاشتی ادا اگر ایک
 یک پیری زالی اور گوندیں زہگ ء نشدگان ر آدم خور ء وار کرت
 کہ من امی زالا دریں منی پسار انجو آدم خور راء یک پیر کمان ء حتی
 اور آدم خور کہت مرت نوں پس شت بانے تہا ماسیارا گشتی
 کہ عاسی تو چونئے بریاں من ترا سر کنیں ماسیارا گشت کہ اماہنتیں
 پاموال آن امی آدم خور پء منی مرد ء دوست اتہ امدالا
 دشمن ات یک روچی بولت کہ منی واجہ کار گسانیت گڈا ایشی

موقع کرت مارا ہر دوکانا گرفتار کر کے درگ و واسطہ
 لیکن ترا خدا ہا چو غیبی فرشتہ و گادا آدرت تو مارا چچی مٹی دست
 چھڑات نون منی پس و گشت کہ ماسی بریاں من ترا تھی جا ہما
 منی پس اووسا لگئیں زہگارا او ماسیارا زرت شت ایشانی ہکا
 اووا شتنت کہ آیانی ہکا روتا ماسی لگت گریوگا بعد جیران پریشاں
 بوت منی پس و گشت کہ ماسی تو مگر می بریاں من شمر ابریں وتی
 جاگہاشمے گور بسیر یا کنیں منی پس اہمی زالارا او زہگارا وتی گسا
 ناوینت شری و بچک و پردش کرت او رو دینت بچک لائق
 بوت نون منی پس گشت کہ تو منی زہگ و من وتی جنک و گول
 تو سانگ دیں۔ بلے شرط ایشیں کہ تمنی جنک و سر براو کہ جنیں
 مگر ہمیں بچک و اسی گپ وتی دلا خراب سمجھت منی پس و گہ یک
 روچی شت شکارا اسی بچک و موقع کرت شت ہی شکار جاہ و
 منی پسار و جت گشت کہ نیکی و بدلا چو بدی کناں تو پدا ہی
 بچک آہت پر منی کشکا منی پس و وزیرا من و مال دولتدات
 مولد غلام دات آحتاں دریائے کنارہ و مناہاز و سوار و کرت
 دیم پہ شہر قاہرہ و رہادگ و کرت من گشت کہ من شہر قاہرہ و
 ریسی اودا منا مردم است ہی مردم کے انت کہ منی پیسے بدلا گراں
 بلہ ما دریائے تھا آہنتنتے جہاز دریائے نیام و کیت منی
 مال مولد غلام در با غرق بوتنت من یک دارے سرانشتکتوں
 گوانا مارا جباں در کرت دہم پہ گور بچانا من در ہتوں خشکیا من
 نشت او وتی کوہنیں حالانی سرا گریوگا لگتوں گریوگے تھا منی

و شان تاہیب و شدگ و نوار بوت من چارت تاں یک
 شہزادہ پہ شکار اور تہا پیدا کیں ہی شہزادہ و دو مردم دیم دات
 رہی بایں ای ماسی و راچی تکلیفیں من گشیاں و تی گپ جت
 کرت پدو شہزادہ و جند آہت آئی گشت کہ بریاں گہار من
 ہی گور بسیر یا شریا کنیں من گیشی شتوں ایشی منی گور بسیری کرت
 شش سال گوشت نون شہزادہ و گوشت کہ من ترا سانگ کنیں
 من زالبوں اتوں منی و گہ راہ نشتت مشب و برات و شپت
 ہی شہزادہ و گہ یک دشمن و استت آئی دشمنای درہیں
 شپا مشب خیزی جت کہ شپی من ایشرا کنیں گڈا منا
 و منی دستارا را معلوم بوت او داشتنت ہر دو بوجیا سوار
 بوتان ہا وگ بوتان دیم پہ قاہرہ و کہ او دامنا مردم است
 بلکنا یک و منی مدو و بکن قدرت و اے جہاز پدا کپت
 دریا ہا نون ما چارت تاں مے پھناقا و گہ یک جہاز و پیدا یس
 من و تی دزمالا را کشت آ جہازا اشارہ دات کہ بیا انا پتنگان
 آ جہاز کہ نزدیک و است امرا چپ چاگردش کرت او منی
 ہمراہ و دست پادش بستان او منی سراڈتاں آئی گو منی
 بریں آئی گو منی بریں یک و ذی چی شان گیش بوں آدرستی
 جت دوری داتان نون اما پدا روانہ بوتان دیم پہ قاہرہ و
 من دش بوتانوں کہ اگر کہ مارا اودا بارت منی مردم مارا چا
 دزا بچارنیاں او منی پے بدلا ہم آ بچکا جنان اما شتنت سے
 جہاز اوشتات ماورہتہاں خشکی آ آتہاں نوشہ شہر قاہرہ و

دو منزل پشپگت اسی دزء من گوشت کہ اگر ای مرد تھی
واجہ کاریں منی او ایلہ دیں اگر ناڈتی ای گڈامنی اچو دور
دیں۔ من نزانت من گشت کہ منی مردیں دزا مناگون
در پچیا بست او آرادوری دات نوں ماڈن نشتاں سرگتیاں
دیم پہ قاہرہء تاکہ ہی آدم خور آحت رستہ امر گشی
پا۔۔۔ ریاں دزگمائی جنگ ء تیار بوت آدم خور او دز مڑتاں
آدم خور ء دزا راجت گشت من ء گشی کہ پاوا کہ ریاں آماشتہ
نہا ادا آڈتی شپس کہ من ء گشی سورکن اگر نہ من ترا دریں۔ دوشی
من ء گوشتگی کہ من رہیں شکار اپدا کائیں اگر تو منا نکاح کرت
و کرت نکرت من ترا ختم کنیں نوں ہمیشیں ہرچی کہ بو تو معلوم
بوت یعنی توجت گشت نوں شہزادہ خداداد گشت بی بی ای
مزین جگائی چھے گی بی بی ء گشت کہ اسی کہ ہتیں در ہا مسافر
ڈتی مردم در ہا ہاں ای چاہ ء تہا بنداں تھی کہ چھڑکا ہا اشکناں
آگشاں کہ ہی شپس دیہہ پیدا یں پر مے ورگا بچک ء گشت کہ
منی دل گوشتی من ایشاں آزاد بکنیں بی بی ء گشت کہ سک
زبریں کلید ہائی کیتوا ہاں برو بیارش شہزادہ ء شت کلید
آورتاں دختیا کہ شتاں پریشانی پچکنگا ہر کرد کہ دیما شتاں
آیاں گینتر کو کار کرت بچک ء گشت کہ پروج جو کو کار کناں
جنک ء گشت کہ اسی منی او تھی پاو در نشپاں اشکناں۔
بچک ء گشت کہ بس کنی من پر شھے بچکنگا پیدا کون شہزادہ
شت پچ کر تنت درستان ڈن در کرت دیزگ ء کرتنت

نہ صد مردم غم گیش انتنت بچک و گشت باریں من بچاریں
 منی ہما چل دہیں براس گوناں یا نہ چارتی تا ہر چل ہنیں براس
 وناں آوگہ درستاناں یلہ وات وتی براسانائی داشت
 نون جنک و راکشی کہ بی بی امی ہر چل دہیں زہگ بادشاہ
 ہیرن وگاں گمی ہر کس تو صانگ بکنے تو بہ جوانی مندے او دا
 اگر نہ بکنے گڈا گمانی بکن کہ تراشہ دیہہ دستا پڑاتا بی بی و
 گشت کہ من ترا سانگ کینیں بی بی و ہمداسانگ سور کرت
 یک دور و بیچ ہمدانشتاں نون سرگپت آن پہ پتے ملک و
 شتاں دور نون شہ ہیرن شہر و دو منزل دور شتاں شیانان
 اش کرت وارنش براس درہا یکجا نشتاں دش گپی بوت شہزادہ
 گشت کہ شہزادہاں من ہم گپی جنیں آیاں گشت کہ بکش تھی
 گپ چی انت شہزادہ و گشت کہ من ملکہ فیروز و زہگ اوں
 پس سے او شھے یکی آبراس دیاوشس بوتماں دلا غیر انتنت
 نون ہر کہ شت بروتی تمبو آن و پت نون پدا چل دہیں
 براساں وت ماں وتا اتفاق کرت کہ ابا اولانگہ پسار معلوم
 نیت کہ کے این نون و بروتیں آسیدھا وتی تا جائی سرادنت
 انجو کناں بیائی گشتی دہد و شہیا پا و آختاں امی شہزاد ہار زحم
 پر زحم اش کرت ٹکر ٹکر اش کرت آبراس شتاں دتی
 پے گار پسا گشت کہ ہاں کجا بوتگی گشتش کہ اما سبیل و سواد
 شنگاں دگہ بیچ اش نگشت۔ بل ایشی بگر آئی۔
 شہزادہ و جنیں پا و آحت تا سبحان اللہ

ادا کس نیت او مردار اور با جتا پر و شتا جنیا چارست
 بنا ہلکی جنیں شت ہی ہلکا تہ یک پیریں مرد و شتا
 رسی جنیا گریت گشی بریاں منی مرد و بچاچ حالتیں دست
 آمروک آہتاں ادا آہتاں جنیا جت کو کار و کہ اللہ منی
 مرد ادا تہی این جنیں لگت گوں زار فریاد و اللہ بزاں
 برت جون و برت ملائکہ آیا گر کیا کے زان جنیا گریت
 پیریں مرد گشت کہ ماسی تو چو مگری بریاں منی ہلکا پیرا
 برو بادشاہ و گاوتی عرضا بکن ماسی شت گوں تاں یک
 ہفتہ ہی سمودانشت پدا جنیا گشت کہ نون من ریئں بادشاہ
 پیر نیانگشت کہ نہ با تو مرد بلکناز ہگ ترا بکنداں ترا کت
 من دست ریئں پیریں مرد پدا آحت شت شت شہر امر
 تا درہیں شہر اگاٹ لگتا پیریں شت یک سپا ہیا راجست
 کرت کہ شہرے حال چی انت سپا ہیا گشت کہ تو برو و تی
 پس پیش کوک چیلک و بچاریں ترا گوں شہرے حال چہ کار
 انت شہرے حال خاک پرانت ایشی گشت کہ چون خاک
 پرانت تو منا حال بدے باریں - سپا ہیا گشت کہ بیا کہ
 ادا بادشاہ و را بوتایک زہگی آئی ماس آحتا ادا پٹ لوٹان
 آرا دیریں کہ گاریں نون دشمن آنا بادشاہ و سرانیت اد
 بادشاہ و ای چل نہیں زہگ در ہانا بوواں افسوس کہ واجہ
 زہگ خدا داد مروچی زندہ بیوتیں گڈا تو بچاریں دشمنے حالارا
 ای پیریں مرد برت آحت پدا جنینے کار گشتی جنیا را کہ بیا کہ

تی ماس آہٹ اولوٹگائیں۔ ایدیکہ روج بوت جنیا گشت
 کہ من رہیں بادشاہ عرگا بلے۔ پیریں پدانشیت گشی من
 بوت رہیں پیریں پدانشیت آہت ہی سپاہیے گا ماسے
 جتی کرت۔ سپاہیہا گشت کہ نا کو تو مشدا برو بازار عزمین
 سوار پیادگ عرگندے اسی حاشتی و رہا خیرات کن گشت پہ
 لندا پداچراں چراں کے قبرستانا اوشتی خیرات کن تو ہی
 ہر دلپارا بکش کہ مناگوں بی بی عرگا یک خوفیس گپی بی بی عرگا
 بکش کہ کیت نا کو تحت آہت ہمیشانی رندا کیت شت
 ہر دلپارا گشتی ہر دلپارا شت بی بی عرگا شت بی بی آحت
 یگا ہی نا کو عرگا شت کہ بیہا کہ تی زہگ عرگا رابرا ساں چو گشت
 و تی زہگ عرگا لاش خدا بزاں چوں بوت گر کیا چی اسی
 یا وارت انجو ماس او پس ہر دو کیت بیہوش بوتان۔ دیروزیرا
 بادشاہ عرگا بی بی عرگا سد کرت بادشاہ عرگا وزیرا رگا شت کہ تو
 برو پشان اوشوکت جنیا بیار۔ وزیرا رشت زرت
 شت جنکارا آرتی بیگاہ بوت بادشاہ عرگا گوں وتی ہر دلیاں
 بی بی عرگا شت گسا۔ وزیرا شہزادہ خدا داد عرگا جنیں آرت جنیا
 وتی قصہ بادشاہ عرگا دیبا بیان کرتنت بادشاہ عرگا شت کہ تو
 سچ فکر کن من درستان پچانسی کنیں بادشاہ عرگا وزیرا آرت
 وات کہ اسی ہر چل نہیں زہگاں بند کن وزیرا درستاناں بند
 کرت۔ پدا بادشاہ عرگا وزیرا رگا شت کہ منی زہگ و مرت بلے
 منی زہگ یادگار سے واسطہ انچیں یک گنبد عرگا جوڑ کن کہ دنیا ہا

آئی مٹ بیت کہ من رمیں کایں زیارتی کنیں وزیرا گنبد
 بادشاہ ہرود ہداؤ گوں بنی بی ع نمازا ودعا او خیرات کنست
 اے اللہ مے زہک ع بیار۔ یک روچی کہ بو بادشاہ ہی گن
 تہایت کہ یکصد پنجاہ مرد آحت کہ ایشاں انسان و شکل
 چیشاں یک و آرا توہیں کتاب و بڑایت ای دورندان
 گنبد و چپ چاگرد و چرتاں سیمی گشت و آحت گنبد و
 اوشتاں۔ ایشاں تو ارکرت کہ او شہزادہ اگر اتے
 فاتحہ خیرات حسنا تئی کارا بیایاں اما تئی غلاماں بے
 خدائے کرنگیناں اما ناچاراں اتے دست نرسی انجوبال
 کرت کس نزاں کجاشتاں چیشاں بعد پنجاہ جنیں آحت
 جنیاں یکی آرا سبتکی سہر سیرایت ای دورندا گنبد و چ
 چاگرد و چرتاں سیمی رنداں گنبد و دیما اوشتاں چیشاں
 سہر والا یا گشت کہ اے شہزادہ اگر اے دعا فاتحہ شکل
 نماز خیرات اگر تئی داستایاں اما تئی مولداں تئی خدمتا
 بے شہ خدائے کرنگیناں اما ناچاراں اتے دست نرسی
 گپش جت کس نزاں کجاشتاں چیشاں پد بادشاہ گوں
 راج اور عیت در آحت خیرات حسنا و کرت دورندا
 چاگرد و چرت سیمی رنداں آہت دروازگ و دپا گشتی او
 نج بیامنی چھاں روشن کن بیا بادشاہ و ای گپاراجت پدا
 ستاں۔ بادشاہ و وزیرا را حکم دات کہ ای وزیر منی او
 درہیں زہگاں پھانسیا چھڑائیں۔ وزیرا زہگاناں برت پ پھا

اسی نام سے سردار ہا اوشتاں - چچی دیبا یک خفیس نامہ آحت
 بادشاہ و نام و کہ دشمن آحتا او دشمنان تی فلانہ فلانہ سرحد
 نون زہگاں پھانسی بنو کہ بادشاہ و تی جنگے تیاری و کرت
 جنگے تیاری کرت - دشمن آحت دیم پر دیم بوتان خوب
 بوت نزدیک ات کہ بادشاہ ہیرن پرورش بوارت
 بادشاہ و چارت تاں یک سواری او دو پیادگ شمی
 نے کوہ و نیمگا پیدا کاں - آسوار او پیادگ انجو لشکر دشمن و ہتا
 ایشاں جت جت لشکر اپدی کرت شانی سرحد و
 نون پدا سیٹیں آحت بند ابوت نشاں بادشاہ و
 سلام دیم دات کہ تو چہ شخصے کہ تو آحتے تو مناچی شی
 چھڑایت من تی سلام و کائیں گشی (شہزادہ و) کہ
 بادشاہ و را سلام بکن بکش کہ تو مسترین کستر تو میا من وت تی
 سلام و کائیں شہزادہ گوں وتی ہماہاں شت بادشاہ و گا بادشاہ و گا
 ابوت بادشاہ و انجو ویت گشتی کہ اسی منی ہما زہگانی ہریاں
 زہگ این - انجو بغل گیر بوتان ماس آحت در ہاست کپتاں
 وزیر کہ سد اش کرت بادشاہ و گشت کہ بروزہگاں پھانسی
 بچک و گشت کہ ابا تو آیاں چیا پھانسی دیے (منا آیاں گشت
 خدا ہا منا گشت) من وتی سد سما ہا بنو تگوں - منی ہڈاناں
 بگتیا چت و برتا او شش ماہ ہی ہڈاناں دارد در مان و کرت
 شش ماہ و بعد من جوڑ سلامت بوتوں من ہمیش ہمنگوں پیدا
 منارہ معلوم بوت کہ دشمن آحتا او گوں تی پس جنگا ننت

ای دو مردم من راہ زرت گوں۔ خدا ہا پر تھی عقبائے برکت
 دشمن و پرورش و ارت شبت نون منی براساں چیا پھانسی دینے
 آرا حال دات کہ تھی جنیں ہمیں ہمیں۔ ماس پس چل نہیں
 ترو چل نہیں براس در ہا یکجا ملاقات بوتان ۛ

ہنت یک مرد و مرد و نام ہالوات یک جنیں ای
 جنے نام سٹوات دت ماں دتا مرد او جنیں اہنت یک
 ہالوشت کوہ و دارا چتی یک مہرے تال و آہت گشتی سٹو
 من سہرے تالی و چتا ہالو گشت تو بس کن ایر بکن۔ سا عنیا
 ہالوشہ گسا در آحت ڈن شت گڈا سٹو ہمی تالارا زرت
 گشت کہ تالان تال و بہائی یک ماسیا توار کرت ہیا باریں
 چون تال منی زوریں سٹو گشت کہ منی تال و قیمت نہہ کیہ
 دان و گریا گشت کہ بیا سٹو من ترا یک گوئی دان و تیں سٹو
 گشت نانہ منا تو بہ من ہالو تالا پہ گونہی وانا دتیں۔ و گریا گشت
 کہ من ترا یک صد کلدار زر ویں۔ گشتی نا صد کلدار منا تو بہ اس
 و گریا گشت بیا من ترا نہہ کیہ دان ویں آئی دان دات سٹو
 داناناں زرت او دانکو چوڑ کرتنت آہت و تی گسا پدا ہالو کہ
 شہ کار و پدا آہت سٹو و انکو اناناں زرت ہالو و ویا ایر کرتنت
 آلودرگا لگت پدا ہالو گشت کہ سٹو جان ہما سہرے تال چون
 بو باریں بیاریں۔ سٹو گشت کہ ابو شو ہالو تو دانکو اناناں لاپ
 ورو نکرتان منا کے داتاں من ہی تالارا پہ نہہ کیہ وانا دات
 سٹو گشت من یکیا پہ گونیا گشت من دات۔ پہ یک صد کلدار

گشتش من ندات ہالو سٹور و گپت شریا جت سٹو گودانا ہتا
دشت پتہ -

یک دمانے بوہمی گودا نے تہا یک گو کی پترت گشتی ہاں پانشا
پش من ترا زائیں کہ ترا ہالو دیم داتا بلے منا لکھ تو بہ این۔
من نیا ٹیگوں پدا یک حرے آہت گشت و کہ ہاں ساڑاں
تر من زائیں کہ ترا ہالو دیم داتا بلے من نیا ٹیگوں۔ یک دمانے
گوشت تال مرغی گوں چونکواں آہت۔ سٹو گشت ہاں پانشا
پش آہت من نشتوں گوں سڑاں سڑا آہت۔ نشتوں کو ہتر کو
چودراں آہتا منا بازرت سٹو لٹی ماں کپت مرگارا جناں جناں
تا کڈ کے دپا آرتی دت، کڈ کے چارکے زندگی ہالو پدا کہ شہ کارو
آحت گشتی ہاں سٹور آہتے گشتی ہاں آہتوں پانشا پش آحت
نیاحتوں۔ سڑاں سڑا آحت نیاحتوں۔ کہ ہتر گوں چودراں آہت
من دتی گسا یلہ کنیں۔ ہالو گشت کہ من ترا نکشیں کہ دتی گسا یلہ دے
من ترا گشیں کہ چشیں بے عقلی کارا مکن۔ پدا ہالو گشتی او سٹل۔
ای گوں نینی دانیں ای ٹینی روغن آگرا نڈا ای درہا اتے رمضان و
گاں سٹل گشت کہ شرمون دست زائیں آلوشت کارو نمبزاں یک
مردیئے نام این رمضان سٹو شمیشی گئے دیا گوست سٹو توار
کت او داجہ رمضان داجہ رمضان مرد و راحت باریں جی ای
جی ای گشتی ماسی سٹور گشت کہ داجہ پہ خدائی نام و بیا دتی ساماناں
شمی گسا درکن کہ امرا خوارش کشت مردک و چارت تال ای
پاگل مرد و دگہ یک مرد و زرت سشتاں پہ سٹو و گسا زرتش داناناں

برنجاناں روغن پے کہ نیمگشت سٹوگشت رمضان جان اگر وتی
 پسا برے بلے ہالو چیلکا مہر گوں رمضان گشت ناجیجا من آئی
 نہریں وتی پاکائی نہدیں۔ ہالو کہ شہہ کار و آحت بزای انچو اسپستی
 گوں گشی سٹو اچی پس کجیں گشی ابو ہالو من و ترا دروی کنیں گوں
 وگے پسا رمضان شد اگوست من تو ار کرت اور رمضان رمضان
 آہت وتی گوئیے دان گوئیے برنج ٹھینی روغن پس را در ہا برتنی
 تئی چیلک و برگی کرتا من ندات۔ ہالو ایشرا گپت شریاجت۔
 پدا ہالو گشت کہ ڈے شوم ای سامان کہ ایرتاں یک ماہے
 نام این رمضان اما گو کہ من تو دتس لاپ دروش کناں۔ بل ایشی
 بگ آئی۔ ہالو گشت سٹورا کہ سٹو منی براس مروجی شہر کراچیا پدا کیں
 تو انچو کاں و ترا سنگار صاف کن کہ آبزای کہ منی براسے جنیں چینی
 ہالو یک مرگ و سٹورا را و ات بز و ایشراں جواں جواں بگرا د من
 ریں وتی براسا شہہ بازار و کاریں ہالو کہ دیم پہ بازار و گشت، ای
 سٹو چوں کرت مرغا را گوں پشاں گراستی برنجاناں گوں شالیباں
 آرتاناں گوں پکاں نان و کرت یک زکی شہہ روغن و نون پریں
 ایریں ای درہیں روغنی زرتاں او تیوگیں گے تہا چٹی داتاں جنبدی
 شت ماں کا پرے سر انشت شیدگ و ای گوشا و کرت شیدگ و
 آگوشا یک دمانے تا ہالو گوں وتی براسا آہت انچو کہ پترت
 بانا تہا چاری تاں پے ای در ہا روغناں۔ ما کجا بہنداں انگو آنگو
 چارتی جاگہنی ہالو کو کارا میں او سٹل سٹل جان تو ار ہست بلے
 جنبدی گاریں نون ہالو تلیے چیرا چاری تاں ہمو دانشتا ای ہالو

گشت کہ تے تے تو پرچہ و ترا چو کرتا درا بر و درگاں کش
کہ اما گڈنگاں سٹو دراحت شت پہ لویئے نیمگا تیوگیں لوسارا
گوں پٹاں آراگون برنجاں ناناں آرتنی۔ ہالوگشت کہ پرچہ سٹل
ای چوشاں۔ سٹوگشت کہ چے چے تھی براسارا دست ہست
دپء اسپ مرگے پٹاں بجن بوارتش برنجانی شالیاں ہپ
کاں بوارتش وگہ چہ نوں ہالوء براسء گشت کہ لالابزار مارء
چہ تھی ناناں سے درہا بچ شربوتاں ہالو وتی براسارا زرت شتاں
ہوئلء نانش وارث۔ پدا ہالو وتی جننیا راگپت او شریا جت
دوری دات۔ ایدیکہ صحب درہیں دنیا یا کو کاریں کہ دوشی بادشاہ
خزانہا وزہی بوتما ای سٹو پا و آحت گشی ریں ڈنء پیشاب برکنیں۔
ای سٹو کہ پیشاب کرت گشی کہ پیشاباں یکء شدا برنی یکی شدا
برنی ای دزاں دیست کہ ابوائے ورندا کپتنگاں ایٹاں زرصحرا ناناں
ژمپ سٹو ویا دوراش داتاں۔

ورقہ و گلشہ

روچکانا ہستت بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ جندرت
 ای یک بجازیس بادشاہ و ات بادشاہ و اورقہ ات ورقہ
 زامات بوت پہ گلشہ ای انچوشہ کسانیاوت دوست اتنت
 تا مزینیا گلشہ و پس و نام بہرام ات یک روچ و کہ بوت ورقہ
 وتی مولد و راویم دات یہ گلشہ و پس و کہ مناسور بدے ایشی
 پس او گلشہ پس دت مادانا کوزہگ اتنت بہرام و بی بی و
 گوشت کے تو مال و جمع بکن بدے ماترا سور دیاں یا کہ انچو
 ورقہ جواب دات کہ منا و مال و نیست منی مال در ہاگوں نا کو
 (بہرام) اتنت آدگہ مناسور داں و انچو بدیاں بی مال و بی بی و
 گشت کہ ترا اگہ مال نیست گڈا ماترا سورندیاں۔ واجہ بی بی و
 گشت کہ تو چو کشیتس گڈا ولاتنگ او آزار بی بچکہ و گشت کہ شرس
 تو کہ مناسورندے گڈا خیر من ریس منا آنگو نا کو است من ریس
 مال کاریں۔ ورقہ و را یک غلام و نام غلام قمبرات سکس پندہا
 یک ماہ راہ یہ یک روچ و بری ورقہ وتی غلام و راویم دات کہ
 تو برو نا کو و را بگوشش کہ ورقہ سور کنکامیں تو آگشی کہ منا مال
 بدے غلام شت ملک و سر بوت ملک و نام کوہ سبزات
 کوہ و سبز ملک و را یک وگہ بادشاہ و آجتا در ہاگس سہنگاں
 مردم نیست یک بلکی باریں پہ چونی بچتا یک کڈ کئے تہا نشتا

در کہ کار میں ورقہ غلام شت ہی بلکہ ع کا بلکہ در میں حال
 شتاں ای ملک و جنوگ کافران نام ظالم ات قمبر شت ہی
 ظالم ع کا ظالم ایشرا گپت گوشتی کہ اگر توتی ساہا زورے
 من ترایلہ دیں تو کہ ہستیں ای جاگہ ع کہ در آمدیں مردی کیت
 من تراکشیں برو سرائی ببر تو برو بہری او آبانے تہا دوری بدے
 تو ہستیں سر بر ہو اگر نہ ایشی نکلنے گڈامن تراکشیں تی سرابریں
 اورا دور دیں پدا غلام حیران بوگشی شری شنی کشکا من رییں
 سر بریں دگرے سراں بریں۔ ورقہ ادا حیراں بوت کہ منی غلام
 ماہ و راہ ع یک روچ ع بری ای سے ماہ انتی کے گاریں آداسے
 ماہ راہ یہ سے روچا بری من بریں باریں چوں بوت۔ ورقہ وت
 ادا تر سلا زرت وتی زریانا سوا بو راہ گپت پہ غلام ع نیمگاوت
 ہی بلکہ ع گا سر بوت بلکہ حیران بو باریں چونینی مناکشی ای آحت
 بلکہ گا۔ ماں غریں بلکہ تی چی حالت دریں ملک سہتا او ویراں
 انت۔ منی غلام ع ادا آحتا نیا حتا۔ ادا یک بادشاہ ع کہ نام ظالم
 بادشاہ انت ادا آہت درہیں ملکی سہت جت کشت چنیری
 دستگیر کرت بندی کرت۔ ادا غلام شدا آہت پشت پرایاں
 شت۔ ورقہ آحت دیما تہ مردم ع دیستی سوخی کرت کہ ملکہ نام
 آلی کشت کہ ملکہ نام سہیہ کوہ بادشاہ ع نام ظالم انت۔ ورقہ
 کشت کہ شریں برو ای ظالم ع را بگوشس کہ شریں جنگ تیار یا
 مین کہ من آہتوں ایشی آحت او بادشاہ ع را حال دات کہ
 بادشاہ سلامت بیا کہ چونیں مردو آگشتا کے برنی بادشاہ ع

را بگوش کہ باندا جنگے تیار یا بکن کہ من آہتوں بادشاہ و گشت
 کے فوج لشکر بازانت ایشی گشت کے اتا یک مردی دیت
 دگہ اتاندیت بادشاہ و وزیر ارگشت کہ جوشیں گپے باندا
 روح بوت ظالم بادشاہ و دتی فوج سپاہ ذرمنت تیار بوت
 ادای مرد (ورقہ) نسبت پہ پڈا بادشاہ و دیت تاں ای
 یک مردم ای ای ورقہ چو گرگ پسے گا ما کیت ایشی جت جت
 تا نکہ تیوگیں لشکر اجت اد ختم و کرت۔ ظالمیں بادشاہ و دتی
 پٹیں فوج و او مردمانی درستانی سرگ آناں سست او دور
 دات درستانی سرے بروک بیچارگیں غلام قمبر انت۔ ایدگی
 روح بوت ایشی دگہ ہزار دو ہزار مردم گشت پڈا اورنا ورقہ
 پڈا سرگیت آہت ظالم و فوج و ایشرا چپ چاگرد کرت
 ورقہ شمی نیامے تہاجت جت تا درہیں لشکر جت دور دات
 او پداراہ گپت پہ جنگے نیمگا۔ آظالمیں بادشاہ و ہرچ ٹپی کہ
 ہتا درستانی سری برتاں او دور و داتاں بادشاہ حیراں بوت
 کہ اے وزیر کس نزاں ای چہ چیزیں ملائکے چی ای کہ دو کیت
 کوشیتت درس نیست کہ مردم بگتی۔
 بل ایشرا بگر آرادگر یک ملک و سو داگرے زہگ و آحت
 پہ گلشہ و پسہ ملکا پہ گلشہ زاماتی ای لوٹت ہرچ حال ہرچ زر تو آگہ
 بگشہ کہ من زر سہرا تول و کن من تولی کینس بہرام و جنیس پہ مالا و
 گنو کہ عربی بی اے واجہ و گشت ڈے جنیس تو ایشرا زاماس کنے بلے
 ورقہ انچیں پہلوانی کہ آزندگ سلامت ہی بیت اے دیما سپاہ کن

جنیائت کہ آشت گار بوشہ آئی غلام کہ ماہ و راہ و یہ یک روح و
 بری آشت گار بوت نون او انچوشتا بیگواہیں جاکشنتش شرای
 کہ بے نون گڈاجنی اے راہ چینیس اوہ آکہ بے اما یک اسپیش کستی
 کشاں آرا قبر کناں اما کشاں کہ گلشہ مرتا قبر و سر الہتیں ملنگوک
 در نماں آقبر و دپٹی او پیدا درہیں مخلوق و آرڈویاں کہ اگر ورقہ را
 یکی حال دات اما آرا کشاں او شہ ملکاء کلکناں۔ آدختاں کہ اما
 سور دات گڈا تیوگیس مخلوق را نیلیس پوشاک گوراویاں اودت
 ہم گورا کناں نراں گلشہ مرتا۔ سبزل خان دنوکیں زاماس اے سور و
 بند و بست بوت ایشرا چیزیں کہ مال گونت درستی داتاں پے سورے
 جاگہا۔ بچک و را سور و دات گوں پے گلشہ را سے چلہ دستا یک چلہ و
 مولدی اے دستانی دات پے خاطر و ورقہ و آ او دو چلہ او دو مولد و
 گوں و تو ہر ایسا برنگوں او مولد ارا گوشتی کہ اگر ورقہ آہت او انگو
 انگری کرت گڈا بی وانک و منی چلہ ہائی بدے سو جھاء بدے او
 آرا گلش کہ ملک پنچپائی یا بید جنک و وتی درہیں مولداناں پے سلاح
 پر کرت گت مردار گوشتی کہ اتے مرد و خبر دار تناختی منی نرکیا نکلنے
 تانکہ منی دوست اور منی زاماس این آئی عاقبت و من معلوم
 نیوتگوں مرد او حلال زادہ و ات ایشی گشت کہ تنا و ختا من ترا نچا رہیں
 تاکہ تو من وت اجازت ندیئے ای درہاستاں پے ملک پنچپائی و
 بادشاہ یک بندی گپت بذرا کشتش قبرش کرت درہا پیل اش کرت صحرے
 ملنگوک اش درہمت دروازگ و اش جت۔ نون بل ایشرا بکر آرا
 کہ چار چاکاں پنج چاکاں یک چاکاں بی چاکا چکی گل خندی

اناریب کنت بے چارگیں پچار ماگ تگوتکار سنگ
ماگ بمبئی و در اچار مجولاں چکش کنے پشت باں پشت
کئے چک باں جاں جاں گلنداں دست پاوانی بلنداں اناریب
وارانی بد نر نجاں آبچنٹرمی ما بنجنداں پچا شہبیک و شہبیک
اوالمبیک نذاں وتی بد نیکا کڈکی بستار یک و چنے گوگ
لر زنت سر و سہت ہی زالمارا کر زنت - ای ورہیں مخلوق
رائیلین پوشاک و گوراوات او اعلان و کرت کہ شدت
یکی گوں ورقہ ای گپ و بنجہنی کہ سور و کرت و بکشی مرتا
ظالمیں بادشاہ و پداوتی فوج تیار کرت گوں ورقہ جنگ و
جنگ شروع بوت ورقہ جت چیز می مردم جت شت بادشاہ
کہ واجہ او اتے کاری نئی تناوخت کہ اتے زہم درے آسار یا امرا
فیصلہ کنت لشکارا و جت ورقہ پدی شت جنگل و ہی جنگل و تی
گزارنا کنت غلام قمبر ورسی کنت - ایدیکہ روج بو وزیرا گشت بادشاہ
تو تی فوج و پنج جاگہ کہن چار کنڈ و بوشتاریں پنچہیا نیاجیا کہن
ضرور یک و جنتی بادشاہ و تی فوج و را اپنجو گشت شانی آیکا
پیش دور کرت جنگ شروع بوت یک مردمی چرت چرت جتی
زخمی ای زخم و ورقہ سرار الموک زخمی کرت بلے پرواہ بنو ورقہ
دیما حیرنیت تا منا امر واجت ورقہ رندانی آراجتی یک زخمی
آکپت جت ورقہ نون سوار بوزیا نا تحت شت پہ جنگل و تی
ساریے جاگہ بدل کرت دگہ جاگہ شت اڑھ کرت یک درخت و
استت چنال و ہمیشی نہاد پت نون سری درد کنت او خون ہم دت

ہمیشی بناو پت چمی بدزا انت۔ دو مرگ اہت و راج و
 سراننگاں ای مرگاں وت ماں وتاگپ جت کہ ای و راج
 و راج چیریک شہزادہ دیتا اگر ای شہزادہ چم پچن اوے گیاں
 اشکت گڈا دایشی سرے چیرا یک چاہ و است آشہ خزانہ
 برایت دو میا گوشت کہ اگر شئی و راج و تاکاں بزوری وتی
 ٹپاں بلگاشی آئی زخم دور کانت او اگر شئی شاہرا آلی بری نریارا
 بکن مادگ بیت مادگ و راج راجن آنر بی مرگاں بال کرت نوں
 بچک پا داحت شت و راجے سرا انجو تاک و کرت وتی کیتوا
 کرت اولہتیں شاہری دار و تبرت وتی کیتوا کرت بچک
 ایر اہت تاکا ناں جکتی سرا راجستی ای شپ و درقہ دش داب
 کرت شہ داب و کہ دریائی کرت وتی سامانی دور کرتنت ای
 جاگہارا پٹی تا بلاہیں وانگی چاہ و دپائیں بسم اللہ کرت سنگسار
 دور کرت تا سبحان اللہ مال زر سہر بلاہیں چاہی پرایں۔ وانکس و
 رایشی پدا دیادات بندھی کرت شہزادہ و وتی اسپ و راتوار
 کرت اسپ آحت اسپارا زین و کرت۔ آظالم این بادشاہ و
 اودا وگہ وڑھ و سازت کہ ای وڑا گرگ نبی نوں چون کناں
 نہہ غار براں ڈھیں ای غارانی دپ و تگر دایر کناں تگر دانی
 سر برا انجو ہاکس دیان آ کہ کیت آئی اسپ ضرور یک غاریے
 تہا کپیت بس بزاں اما کپیت اگر آئی اسپ کہ نہہ دور بجن
 آوشہ یادے آڑیاں رو پدا کپیت او شہا فوج و تراشہ غلاں
 دور بداری ایشاں انجو کرت غار جوڑ کرت بادشاہ و وتی فوجارا

دور اوشتاریں یک فوج ہی غار ۽ دیما اوشتات کہ اچھو
کہ کپی آمانی گراں۔ نوبل ایشی بگر آئی۔

چار چاکاں چار چاکاں یک چاکاں بی چما کاچی گل خندی
انار لیب کنت بنے چاکیں پچار ماک تنکو تنکار لنگ ۽
پدا ملک بمبھی ۽ در اچار مجولاں چاک اش کنے پشت باں
پشت باں پشت اش کنے چاک باں۔ بجا شہبیک ۽
شہبیک المہدیک ۽ نزاں وتی بدنیکا جنکے کوپک لرزنت
سر و سہت ہی ظالم ۽ را کرزنت۔

شہزادہ ورقہ آحت ویم پہ میدان ۽ میدان ۽ تہا نریان
کہ اتوی غار ۽ رادیت نریانا کہہ کرت ورقہ جت کڈیا ناں
کہ تونوں تر سے اسپ جت غار ۽ سر برایک سستی آ اچھو کڈ
بنداں شت اسپ ۽ ہفت غار ۽ چہ دور کرت ہشتیا
دوری کرت ہسمے دور کنگا گوں اسپ ۽ پاؤنگر و ۽ سر اکتیاں
اسپ ۽ کوں اچھو شت غار ۽ تہا فوج ۽ اچھو تیلانک دات او
اسپ گوں سوار ۽ غار ۽ تہا کرت اچھو ایشاں سیٹی جت
در ہاچ بوتنت ورقہ ای دستش ہمو دابستاں جندارا پہ
ریز بست اسپ ۽ راور کرت برتنش بادشاہ ۽ گابادشاہ
نکہ جست نہ پرسی جلاوار اوتی کہ ایشراکش ایشی ترمپی خون
زمین ۽ مرچی تاسے تہا اش کن گوں جگراں بیارشس کہ منش
دریں۔ جلاو ۽ نرت آورت وتی کوٹیانوں چہ دست جیل
پاؤ جیل در ہا بندیں جلاوا گشت کہ نوں من ۽ گپتا شتا برنی

اور ورقہ را مردگان فی چیرا چیرا و است او یک مرد گئے خون اور
 کشتاں شت صحب و بادشاہ و را دانتی بادشاہ و انچو چانان
 کرت او یک و کرتنت نو کرد غلاماں جلا و در نان اش کرتنت ورقہ
 دست اش پیچ کرتنت جلا و ساریانان و نان ہمانی دیما دات
 و اخیر ورقہ انچو جلا و دیما و تی و پ و را پیچ گشت او یک
 نے جبکہ لگت ارس و رہتاں انچو جلا و او پ و را گیت کہ واجہ
 مناؤں کو شاینے کہ او اور ہا جون تہا تو گانا بنے بادشاہ و
 موت ترا منا کو شارینے ورقہ گشت کہ ڈے من و شہ موت و
 بیس جلا و گشت کہ تو اچہ چوش کنے گشتی من چوش کنیس من و و تی
 و خیالیں افسوس کہ امر و چمی منی و پما بو تیس من کجا چوش بوتوں
 و تی دوستیں و شتارے انچو گرتی نون جلا و گشت کہ تی
 نام منوں ایشی گشت ناگشتی منوں من کہ جو تینوں من و تی دیہے
 ن ترا چوں داتاں ترا من چوں اشت غلام تمہر مجنوں غلام تمہر
 ہا منوں توئے ہاں انچو گیت شہزادہ و
 بغل و آئی آرا ہمدانت کپتاں دیر زیر پا و آحت جلا و در ہیں
 پیداناں پیچ کرت اونشت شہزادہ گشت کہ تمہر نون من رہیں
 شتار اللہ بام و وحد و کائیں تمہر گشت کہ تو بچے گشتی نون من رہیں
 تو ہمدے من کجا رہیں کائیں دروازگی پیچ کرت اونشت دیم پہ جنگل و
 ورقہ را اسم اعظم یا دات ہمانگو نشت و انت و انت زکوٰۃ و گشت
 دیر زیر بام و و ہد در ستانان چم بند پ بند داب بند و کرت
 و انت در ستانی سرگ و برتاں تاں بادشاہ و سرگ و بہرت

پرچیکه استت درستی ختم کرتزت بادشاه و سرگی برت تحت پیرا
 دوری دات ایتیں غریب و عاشت صحب و دختنی بانگ و نیت
 کہ در ہا کافراں بگلہ تواریست چیز ی غریب صحب روچ ٹک
 در اہتاں شہ تمبوآں چاراں تا پا در ہیں چپ راست و ہور کیں جول
 سرگ آن کپتگاں ای حیراں بوتناں در ہا مچ بوتنت غلام اد شہزادہ
 در ہتاں شہ کوٹیا اعلان و کرت کہ در ہیں ادا غلام و کتا مچ بی
 من رئیس غسل کینیں نماز کینیں نون کائیں گوں شتا گپ جنیں شت
 نماز و کرت آہت مخلوق و گشتی کہ شتا ہرچی کہ بخا لودر ہا مسلمان ہی
 ادا مسجد و جوڑ بکنی یک و ملا ہی او یک وزیر۔ ہی یعنی ہرچ کاری
 پہ خدا و رسول و راہ و بکنی در ہیں بادشاہ و او ڈنی زالبولان گرت
 کہ واجہ مارا ببر گوں گشتی ناہرچی کنی ہمدابکنی من شتا مسلمان
 کرت جگر اکنی ہرچ کاری کہ بوت من شتا حال و میں ہمانو کرا
 من پد و دیم وئی نون من و بادشاہ و خزاندہ ہا پیش داری خزانہ و
 چارت در ہا غریبانی سر بہر و کرت نون گوشی ہشت اشتہ بیاری
 ایشاں شت ہشت نریا میں اشتہ آرت چار اشتہ و شتا بار کرت
 شہ زر سہرا در ہت شہ سبہ کوه آہت ہی چنال و نبا ہمداپت
 چار اشتہ و ہمداشہ زر صحر ابار کرت ایسی دپ گپت۔ نون و تو
 غلام سر گپتاں آہتاں پردتی ملک و رستاں بل ایسی بگر آئی ادا
 گلشہ و پسا در ہیں کو ہیاناں حال دات و کہ دختی کہ ورقہ آحت امرا
 ساریا حال بدے کہ اما ساریائی کناں۔ نون ورقہ کہ جا گہارا نزدیکی
 کرت ورقہ وئی غلام و را گشت کہ تو گوں اشتراں بیامن ساریا میں

ہاں آنگ سے حال چو نہیں آہت دیما بزاں یک دو دار بیاں یک
 آہیشاں دیست گشتی ڈے منی تھراں بیاری گوں کہ من تھیں
 رہیں کہ ہماں مرد ہمیشیں اسپ ء سواریں پیدا کیں اسی دتحت
 شت بادشاہ ء گا بادشاہاں را حال ء دات کہ واجہ ہمائیں ورقہ
 پیدا کیں بادشاہ ء گشت کہ وت او کے نیت گشتی واجہ ادایکا
 پیدا کیں بادشاہ انچو درہات بگی وئی جت درہیں زالبول مرویں
 درہا گوں وئی پوشاکاں درہت زالبول ء ملک گوں بی بی ء نشت
 مردینے گوں بادشاہاں درہا یک جارچ بوتنت او دیما شنتت
 ورقہ او اسی بادشاہ ء او بی بی اسی لشکر درہا یکجا بوتنت بادشاہ ء
 اسپ ء سرا ایر آہت وئی نا کو اے وست گپتاں خوش
 آمد بوتنت او دابی بی ء جت یکسا کو کاری کہ ابو من نبوتاں کہ
 گلشہ شی دنیا یا شت اسی ورقہ انچو درہپ زمین ء گپت تست
 بادشاہ ء گشت کہ ڈے شمر آپ نیگوں یکیا گشت کہ واجہ
 منا گوں بادشاہ ء آپ جت اوچم ء وئی تیج کرتنت۔ بادشاہ ء
 وئی زانے سرا آئی سرا ایر کرت فون سدی کرت درہا پاو
 آحتاں آحتاں وئی گس او جاگہاں سیمی رورچ ء غلام آہتاں
 گوں جلال غلام ء درہیں مالاناں زرت او ہمباراں بند کرت۔
 غلاماں پر ماتی کہ برو آپتا صاف کن کہ منی شپ ء داب جاہ انت
 غلام ء پٹ ء راصاف کرت غلام ء گشتی کہ پرداناں ورگ
 چرگ درہاوت بکاں اونہ پر من بیارنہ منا جت بکن تاکہ من
 تراوت حال بدیں اسی شہی تاروچی (ورقہ) زانت بتیے جنگ

ادبہ لاپ قُلْ هُوَ اللَّهُ دانگ نون غلاما خیال کرت کہ باریں من
 بریں واجہارا جت کنیں باریں واجہء جت پرس کرتا نکرنا
 منچو پہ دیم غلام شت واجہارا شریا جت پرس کرت واجہ
 دلا غلامء گپ نشتاں۔ واجہ شت قبرستانا گوں وتی غلام
 تا سبحان اللہ قبرستان درہا فصیل او دروازگ قفل ایس ای
 نشت ہی دروازگ بدیا اور زانتی اوبیت کو کار اللہ ای بزاں
 جنجال او غمگین ات انچو کہ شہ گٹ گلواں شت تا ہفت مشپ
 روح ای مرد انچو کپتگت نون آخر شپیا مولدا بدکا آحت۔
 قبرستان توارء کرت ادورنہ ادورنہ بیا کہ من ترا گپء گشیں
 ورقہ جواب دات کہ تی خیال چی گشی کہ گلشہ مرنا من ترا سانگ
 کنیں آئی جواب دات کہ واجہ خدا نگاہ داری من ترا گلشہ حالال
 دیں ورقہ گشت کہ آزانہ زندگ انت مولداء گشت کہ ہاں
 زندگ انت۔ ورقہ شت مولداء گا مولداء گشت کہ ای گلشہ چلہ
 انت منادائی کہ اگر منی واسطہ ورقہ پری پری کرت گڈا تو آرای
 چلہا بدے او آرا بگوش تی دوستارا سبزل خان فلانہ ملکء
 آرہتا مزین مالء زرنگی او آہتا گلشہ راسورء کرتا او وتی ملکء
 ای برتا۔ ورقہ گشت کہ گڈا ای چی ای کہ سمٹ کرتا مولداء گشت
 کہ ای یک نیلیں بذء کندیں جو قبرستانء کرتا۔ منی نامء مگر کہ
 منی جنبدء ختم کنت ورقہ مناتئی نامء چی ضرورت انت مولداء
 انچو دست چلہ دات ادجندی شت۔ ورقہ شت وتی غلام
 زرت ہی شپے تہا ایشرا شکمء کرت قبرارا گڈتی بذاراء گشت

دری نون غلام غراگشی کہ تو برو بوسپ نون باے دخت ات
 مخلوق پہ نماز روانہ بوت۔ ورقہ بدعرا چیلکی بست دات
 دشت دیم پہ بادشاہ ع ماڑیا۔ بادشاہ ع جنینا دلیت حیراں
 بودرقہ بذرا چست کرت جت ع تر دے سراگشی کہ تو وتی
 زہکارا منامداتیں تو امرا چوتھ کلیف مداتیں۔ نون بادشاہ آحت کہ
 چونیں کپ ع مولد ع جواب دات کہ ای ورقہ انت شمو دا بڈی
 گونی آحتا بی بی ع راجت ختم کرتا۔ ورقہ بادشاہ ع راگشت کہ تو انچی نیے
 جنینا نی تپتاں مزوری۔ بادشاہ ع ورقہ رازرت او آہت ماں
 دیوان خانہ ع تسلی ای دات گوشتی کہ تو دلا ڈو منی جنک ع گمانی یک
 وعدہ کرتا آئی مدوائے اقرار کرتا کہ منا عدیں تاکہ ورقہ مرگ ع یا زندہ
 حال نیاختا تو منی زہگ ع آرا سلاح مولد وراہ گوں پہ یک گر یوگی ع
 چم ع شدا برتی ورقہ ع وتی غلام ع را (قبر ع) گوشتی کہ تا ہفت روج
 من پر تو حال دیم ندتیں چی شی پداگر منی حال نیاخت پٹے کن بیا کہ
 مناسختی یا بزاں گپتا۔ ورقہ روانہ بوت دیم پہ گلشہ آحت دورتاں
 یک کوری جنگل ع آپیں ورقہ ہمداد رحجے نبانشت۔ یک
 مرگ ع آحت آپ ع تھا داریے سرانشت ورقہ گشت کہ
 من پہ کمان ع مرگارا یکی جنیں اگر سرگ اوگور چک ع رانی لگت
 گدا بزاں گلشہ منی دست ع کپت ایشی جت انچو مرگ ع
 ای لگت۔ شت کشتی پٹ او پوستی کرت کباب ع کرت
 نان ع شمانگو گونت نشت نان ع ورگ ع لگت تاں ہفت
 ڈنگ چپ چاگرد ع آجت ادشتاں ورقہ انچو وتی زہم ع

گشت یک ڈنکبارٹ و سرگ و جت سرگ و ہما ٹپانی گشت
ورقہ زہرا کپت ہر سفیتیں دزی جت کشتاں دوری داتاں۔
جنڈ و ہمد و پت سمرانی درد کرت۔ بل ایشی بگر آئی کہ سبز خان
درختا پہ شکار و شکار و چہ یک خرگوشکیا اسیہ بچی اش ندیستا
آیاں سے تازی اش گوں۔ ورقہ و اسپ انچو یک شدگی جتی
ورقہ حیراں بور سبز خان گشت کہ آمدوی زشتا اسپ لبھا۔
ورقہ گشت بلکنا ڈنگ آں تاکہ ادا کہ آحتاں لوں ورقہ گشت
بوای ڈنگ نیاں ای بازاریاں۔ آحت سبز خان سلام دات
وقی دے تہا گشتی کہ ای بالکل یک نوجوانی چو کہ منی خیاں گشتی ہما
بی بی گشتن بی۔ ورقہ ہی کباب و ٹکراں اوناناں ہمیشانی دیما
دات۔ سبز خان وقی پکارا گشت کہ برو واجہ اسپ و بیار
کہ واجہ برال ہسپتال و درماں دارونی کناں۔ سبز خان جت
کرت کہ واجہ تھی نام کے انت گشتی ورقہ انت ورقہ جت کرت
کہ تھی نام کے انت گشتی سبز خان انت۔ اسپ و رات
زین کرت تیار کرت واجہ ہارا سوار کرت شتاں دیم پہ
سبز خان و جاگہ بل ایشی بگر آرا۔

چار چاکاں پنج چماکاں یک چاکاں بی چماکا چھی
گل خندی انار لیب گشت بے چاکاں پنچار ماک
تنگو تکار لنگ پدا ملک بمبئی ورا چار مجولاں چک اش
کنے پشت ہاں پشت اش کنے چک ہاں۔ بجا
شہبیک شہبیک المبییک و کڈ کی بستار یک و نظراں

وہی بد نیکا۔ جنکے کو ہنگ لرزنت سر و سہرت بھی
ڈنگاناں کرزنت۔

سبزل خان ورقہ راہ ہسپتال غداخل کرت دو صد کلدار
سبزل خان داکتر ارادات کہ سیمی روج و ایشی ٹپاوش کن۔
سبزل خان سہب او بیگاہ نیم روج و شوئی کوہنیں جنینے گسا
شیرمان سپاہ آرت ہسپتال غداخل کرت گلشہ را حال ندات۔
اسپ غداخل ہم ہمو و ابر برتا۔ وومی روج مولد ای حال غداخل
سی بوتان آیاں آحت بی بی غداخل (گلشہ) را حال اش دات کہ باریں
ای چوینی۔ گلشہ حیران بو یک پلیٹ و موزا تپہ ہر ماگ او یک
بچکی گوں مولد یا گونی کرت کہ برئی بھی نوکیں ہسپتال غداخل
کنی نوکیں بیمار غداخل ہمارا اش بدئی۔ مولد آہست جست غداخل
در و گہت گلشہ بزناں دراخ ہر چہ وخت نان پد ہر ماگ او
شیرانت ورقہ را معلوم انت۔ مولد پترت تہا ہر ماگ غداخل
داتاں ورقہ بی جست پر سا ہر ماگ داتاں او پلیٹ غداخل۔
ای پدی آہتاں بی بی اسے گا۔ بی بی آحت کرت بچک غداخل
گشت من و تہا نشت گوں من معلوم تنوں۔ ایدیکہ روج بو پدا
ہر ماگ شیر مولد ابرتاں مولد دت تہا شت۔ شیر داتاں۔
ورقہ شیر داتاں اچکی پس گہت وتی دست غداخل ای زرت
ہمی شیرانی تہائی دات ای مولد شہ سبزل خان غداخل
مولد گشت کہ ہومنی بی بی ترا شیر داں کہ تو بیمار یے او تو آرا
چلہ ای دیئے۔ ورقہ گشت توچی زانے مولد غداخل کہ ہاں آپرتو

خیریں کارکن تو پرانی بدبو آئی گشت کہ آگن آئی پر من خیریں
 کرتا من پرانی بدیں بکنیں ای چلہ عو آدتی زہگے دست عو ای
 دنت۔ ایشی سرگ عو ہر ج قدر کہ ڈاکتر در ماں کنت دش
 بنیت در ہا ٹوہیں کر ماں کہ در کا یاں۔

ڈاکتر سبزل خان عو گشت کہ تئی بیمار ادا جوڑ نبی ایشرا شدا
 بر سبزل خان گشت کہ توفہ باندا پونشی بلی پدا منی بریں۔ باندا پونشی
 و سبزل خان نیاحت ای ورقہ گشت کہ من ببری ہمو واکہ مزین
 کار دانی گوزگ ریگ انت منا ہمو واکہ ببری در چشمے نبار۔ سبزل خان
 آہت تاں ورقہ ادا نیس سبزل خان جبت کرت کہ ای
 بیمار کجا شت۔ ڈاکتر گشت تو وزی پریری نیا خنگے ایشرا
 آٹوہیں در مچے نباش برتا۔ بل ایشی بگر آئی ادا غلام عو جہہ
 جتا کہ منی واجہار امر وچی ہشت روچیں نہ کا گذر نہ دگہ چیز
 غلام عو سڈت آہت سپ عو پد رند عو گیتاں آہت ہمداکہ
 ڈنگاں واجہ عو راجتا غلام (قمبر) ای خوناناں دیست گریوگ عو
 لگت۔ غلام عو ہمی پد رند گیتاں آہت دیم پہ بازار عو پد آحت
 دیم پہ گذرے بنا باریں ادا چشمے مچکا یئے۔ ادا کہ غلام سر بوت
 غلام جبت کو کاری دیر زیر اکپت پدا شد عو کرت گشی کہ شما
 مخلوق برئی بلی منا اومنی واجہ ہارا شپ کہ پہ واجہ او غلاماں
 نان اش آرت واجہا و زدارت بلے غلام عو دارت۔ ای در ہائیں
 شپا واجہ زانت کو کار بری سری در وکن بری لاپ بری پاد بری
 دست بری پشت تاں صحب بوت صحبا عو واجہ ورقہ ہا دفات

کرت۔ کاروانی شمد اگوست غلاما ایشاناں گشت کہ ہر دین
 کہ آٹاڑیے نباشتو در ہا دیا پکی بکنی بگشی کہ افسوس افسوس شہزادہ
 درتہ چشیں نوجوانیا آچناں ع بنا وفات ع کرتا کارواں آہت
 ہی ماڑیے بنا جتی کو کار گشتی کہ افسوس افسوس کہ ورقہ چشیں
 جوانیت آئیں کہ در مجھے بنا مرتا کپتا گلشہ ای تو ارار غرا شکست
 پنجوشہ کھر کیا سری کشت گوشتی کہ اے کاروان تو چی گشے آئی پدا
 گوشت کہ افسوس افسوس ورقہ چشیں جوانیت آئی کہ آدرچے
 بنا وفات ع کرتا۔ گلشہ انچو گوں وتی مولد ع مشہ کھر کیا دراحت۔
 کہ گلشہ ع پاد۔ سر۔ دست۔ تیج۔ دیم۔ در ہا چہ سہرا لڑتا کہ تیوگیں
 راہ چور و کائیں تیوگیں بازارے تہا پہ تگسار یگائیں درہیں مخلوق
 دن دراحتا چار گائیں۔ ابو چونیں جنینیں کہ ریگائیں مخلوق گشی اڈے
 سبز خان آتھی چیریں جنینیں کہ چور وچ ع روکیں پہ تگ ریگائیں
 گلشہ شت در سچے انچو کہ دیکھی ورقہ دن ع کرت انچو دلے سرا ع
 کپت گلشہ انچو مرت نون درہیں مخلوق ادشتاتا۔ غلام قمبر گشت
 کہ اے مردماں یکی انگونیا فی در ہا ہمو دیند سی۔ مخلوق در ہانت۔
 تاں محمد مصطفیٰ گوں حضرت علی آہمراہ پیدا کیں گشی مزینیں
 چکلایے۔ واجہ آہت ہی در مجھے بنا جت ع کرت واجہ کا
 چویناں غلام قمبر ع ایشانی قصہ گشتاں واجہ ع دعا کرت
 ہر دو زندگ بوتان گشت واجہ کہ شما اگر زندگی لوٹ گدا
 شاتاں چل سال ع زندگ بی اگر نہ موت دہیشیں ایشاں
 گشت کہ واجہ نشی زندگیا امرا موت دوست انت آخر کہ

یک روچی اما مراں پدا واجہ و دعا کرت ای مرتاں واجہ
جنازہ داتاں او ہر دوکاناں قبر کرت سبزل خان ہم ہمد
گونت در ہاشتا پردتی گسا واجہ او علی ہم سستاں۔

غلام قمبر او مولدا ہمد اقبیرے جالی روپ بوتان۔ من
شمودا کپت آہتوں۔ نون سٹوشت وتی گسا گشی او ہالو ہالو
من ستوں پیشا بیامن وتی پیشا باناں گشت کہ یکی شدا برنی
یکی شدا برنی۔ او دوشی بادشاہ و گسا دزب بوتان ای دزاں کہ
منادیت ایشاں وتی درہیں سامانا ناں ٹرنب منی دیما دور داتاں
پدا براسانی گشت کہ بیاییشرا کلاگ بنداں !

براس و گشت کہ سٹو و حالاً تودت سٹی اے انچوکان
سٹورا بو اپیں آدوشہ جہرا ترسی آرا گیش کہ سٹو سٹل بوسپ۔
ہالو انچو سٹورا گشی کہ سٹل بوسپ بوسپ کہ جہرچی گرنڈیں ای
سٹو گشت شاہا منا بو اپنی ایشاں واپیں براش دات نون
ہر دو براس سستاں پہ زر صحرانی رندا دراہیں سامانش آرتاں
گسا۔ نون ہالوزرت انچو آپ سٹو و دیم و ڈن و کرت او آپاناں
چھٹی دات سٹو گشی اتے ہالو انچیں ہوری کہ اے گس ریچی ہالو گشت
ہاں اچی آدر ہاکورانت او گرنڈنت سٹو گشت اچی منی دیما
ڈن مکن منا بروے۔

بزاں بادشاہے پدگیر چرگاں چراں چراں ڈوک لگتاں
گون سٹو گشت کہ سنج چری من زی ادا پیشا با آحتوں من وتی
پیشا باناں گشت کہ یکی شدا برنی یکی شدا برنی اسی ڈہالو گونتی

براس آحتا زرتگان کا ہرے سرا کا مبارہ تھا ایرانت۔ پدگیر
 ختاں بادشاہ کو ستش کہ بیابیا ہالوہ جنیں گشی کہ دوشی
 من پشیا باور احتگوں من وتی پشیا باناں گشتا کہ یک شدا
 بری کی شدا برنی گڈا دزاں درہیں زر صحر دور دانتگان گڈا پدا
 ہالوگوں وتی براسا اور ہا زرتگان او وتی گسا پات تہا بہت
 سپاہیاں ہالورا برت بادشاہ گشت کہ ای چو گشی گڈا
 ہالوگشت کہ واجہ ای پاگل و ہچ نزاں تو بگشی کہ کجام شیا۔
 کجام روچ و ستو گشت کہ واجہ ہما شیا کہ سکت ہور او سکت
 جہر بوتانا پنچو کہ من دیشگوں منی با تہا منی درہیں نیا و چنتگان۔
 ہالوگشت واجہ ای کدیں گپی او ہور ای دو سال ادا بوتانا
 بادشاہ و جت ستورا چا چٹی ہالوگشت کہ واجہ ای گنو کی ختاں
 گسا ہالوگپت ستورا شریا جتی۔ ہالوہ براسا گشت کہ تی جنیارا
 ماس او پس نسبت تو برو ہما یاناں بگش دیاں۔ ہالوچارارا
 بڑا کرت شت تر وے گا گشی تر وہ بیا کہ تی جنک و منا گشت
 ایر کرت اییکہ ستا من دم برت ہنگہ سار نجا منی سہرے
 تال و پہ نہہ کہہ وانا و دانا منی گونئی برنج۔ گونے غلہ۔ ٹینی
 روغن گرانڈی۔ او پدا اگر من و براس و یا ہمان و کیت مرگا گوں
 پٹاں برنجاں کوشا لیا گرا دی گسا تیو گیں زکی روغن چنڈیت۔
 او برنا حق و بادشاہ و گاشتا کہ ہالوگوں وتی براسا تی زر مال
 دزنتگان۔ ای در ہا منی عزت منی جان نقصان انت پنچو کہ وتی
 ہنگ و سجھائیں یا کہ شمن خلاص و کن۔ ماسا و دہیل و راجت

کرت آہرت سٹوہ گسا او گشی ہالو اصل ء منی جنک ترانہ گلی
 ماس جنک ء جاگہ ء نشت او جنک ء صحب او بیگا ہانان پاک
 کنت دنتی ہالو گشت کہ شہر تو بند اگر تھی جنک شہرینی ترانہ معلوم
 ہی اگر گندگیں ترام معلوم ہی۔

ہالوشت کار ء ماس ء تا پگ ء رابر کرت او سٹو گشت
 اتا تو تا پکارا بر کرتا او من ریس ہرے کا ہاں دیں۔ ماس ء گشت
 شر۔ ماس ء چارت تاں سٹل دیر کرت نیاحت۔ ایشی توار
 کرت کے او سٹل او سٹل ہاں کنت گاریں۔ ماس در آحت
 ڈنک چارتی توار ء شت دیما چاری تاں سٹو وتی پچشتنگاں ہرے گٹا
 دانگاں او جندی جاندارا کڈ کے نباز نڈتا ماس ء گشت کہ او سٹل
 ای توئے گشی ہاں منوں آبرے جت ء مکن کہ منی لاپ ء
 گوات ء دراتہا توں ساراں تر ہما چار دست پا دیں کہ من
 ہالورا حال دیں۔ ماس ء ای وتی جاگہ شلوار کشتاں تو ہرے
 گٹائی داتاں جندی ہمدانشت گوں بیگا ہا ہالوشہ کار ء کہ آحت
 گسا کہ بریس نان ء بوریں چاری تاں تاگے سرانانی انچوسیاہیں
 ایریں۔ اونکہ ترودا ایں اونکہ جنیں ہالو توار کرت توارویاں
 گاراں۔ ہالو چراں آہرت کڈ کے تہا پترت چاری تاں ہر دو
 جاندرایاں نشتنگاں ہالو گشت کہ چے ای چہ ڈری ترد ء
 گشت کہ بھابی جت ء مکن سٹو ای لاپ ء گواتی وراہتا نوں
 ساراں سرہمایں سمبجتا کہ من ہالورا حال دیں۔ سٹو وتی پچ
 کشتا دانگاں ہنگہ سارینی من حال دیں من وتی کشت ء

داتکاں ہنگہ سارینی ہالو گشت کہ شیریں ماسی ساراں سر منا
 حال ندامنا شما حال دانوں در اے ڈن ہالو پچاناں داتاں پچیش
 گورا کرتشت ڈن اے در احتاں ہالو گشت کہ شمر بزوری یکی دوسے
 منی ماس گو ہارے تو ساریا بو جنینا پشتا برتی وئی گس اے ماس اے
 وئی جنک اے رازرت وت ساریا آپتاشتاں مخلوق اے گشت
 ہاں چی بو ماس اے گوں چوں منی سیشنی داتاں مخلوق گشت ادہ ۶
 تو گوں جنک اے من شمو داکپت آحتوں ۶

ملک و قصہ

روچکانا ہستت بادشاہ خداوند تعالیٰ اسے جہنمت
 ای یک بجازیس بادشاہ ات بادشاہ شے قاسم ات
 وزیر نام و گزن ات۔ شپ کہ بوت بادشاہ و قی
 وزیر زرت اوگشتاں پہ ٹیلا سیا ای گرداں گرداں چار تاش
 تاں ہتیس جنیناں نشتگان لیباپاں شیشاں یکی ابید کہ جنگ
 زہگی آدگہ در ہاوتی مردانی سراکپگیاں یکی گشی منی مردی شوہ
 یکی منی شپا ویرا کیت بزراں ای چار ٹوہیں جنینیاں او
 (پہلوالی) ہر یکیا و قی بزراں مردے سرا زنگ جت گڈا
 جنگ زہگ و گشت کہ شما گوری مرد تلتگی شوم بوتاشوم
 بے غیرت شماؤں شما و قی مردانی درہیں کاراں پورا کنی شما
 مرد بخناں۔ بزراں بادشاہ او وزیر او دشتاگان او اشپانی
 گیاں گوشداراں وزیراگشت کہ بادشاہ سلامت منی
 خیال گشی کہ ای گونڈیں جنگ ہما اتے ہلکے سردارے جنگ
 انت بادشاہ و وزیراگشت کہ تو ہرج پیم کنے ای جنگ
 سور کن بلے اگر سور و بعد اگر تو گمی ششی سختی کرت گڈامن
 ترا چونکیس۔ بادشاہ وزیراقتاں و قی جاگہا او امی ہر کہ ہر کہ
 بوتان۔ صحب بوت وزیرا و جنیا و م ویم وات ہما ہلکا پردی
 سور و واسطہ و جنیا و م شتاں پدا آئی (جنگ و) گشت کہ

اتا پھوالاں او آیک وزیر کی کجا اتا او کجا آ۔ جنیا دم پدا
 آتال وزیر ارا حالش وات ایدیکہ روح و وزیروت شت
 آیاں پس کوش درگ چرگ مہمانی کرت درگ چرگ و بعد
 وزیرا وتی سانگ و گپ چست کرت وزیرا گشت کہ تو
 ہرج ارض و کہ ایر کنے من تسی درہیں ارضیاں پورا کنیں۔
 جنک و گشت کہ اتا پھوالاں اتا شہی اوایاں شہی
 او دیاں یک جاگہ اتا شندراں اما کوہیاں وزیرا گشت کہ تو
 ہرچونے ہرچی کنے مناقبول ایں۔ بلوچ و قبول کرت وزیرا
 پس۔ گود۔ برنج۔ یعنی ہرج سامانی کہ بلوچ و برکت
 وزیرا داتاں۔ وزیرا جن جوڑ کرت۔ نکاح و کرت۔

دو سے روح و بعد جنک و وزیرا برت او یک دگ
 جنیا دم و ہم برتی وزیرا وتی گسا آرت بناں وزیرا دگ
 ذہک ہم استت سیر چیری کہ گپت آوتی نیم و ایشادات
 نیم و نوکیں جنیا را اور نوکیں جنینے واسطا دگ گس و جوڑ
 کنائیں آرا جتانندارینتی۔ گوشت و گپت آوتی نیم و
 آجنیا را وات نیم و ای جنیا را ای نوکیں جنیا را معلوم نیت۔
 ایشی گوشت و راجا چاگہ و کرت یک انچو گرا دگا۔ یک و
 کباب و واسطا یک و بریکے واسطا۔ او یک و انچو خانگ و
 ایر و کرت۔ بریکہ و وزیرا آحت نشت پہ نان و درگا۔
 جنک و نان او گراستکیں گوشت آرت دیما داتاں وزیرا
 درگ و تہا گشت ارماں ارماں اگہ انچو کیں کباب و بوتیں۔

جنک و گشت کہ کباب او است جنے شمو و اکباب و بیمار
 کباب و آرت پداور گے تہا وزیر گشتی کہ ارے اگر مرچی
 انچکیس برتہگیس گوشت و بویتس بی بی بی و گشت کہ برتہگیس
 آرت برتہگیس گوشت آرت و میادات وزیر گشت کہ تو
 بلہ زالعے بلہ اما بیگاہ و لنگڑاں نارشتا بی بی و گشت کہ
 بیگاہ و واسطہ خانگیس گوشت ام است باندا تیں روح و
 وزیر ادو سیر ماہی گپت آرت یک سیر آجنینا رادات
 سیر و ایشرا ای جنینا و تیارا گپت زمیس وڑ چار جاگہ کرت
 یک انچو گراستی یک کباب کرت یک و برہتی او چار میارا
 انچو ایر کرت بیگاہ و آحت واجہ بی بی و گوشانان گپت
 پچگی جتاں او دیماناں پہ ڈن و ای کرت۔

وزیر نشت بی بی و چھٹی اسانان اونارشت و میادات
 وزیر گشت ارمان ارمان منی دل کباب و مرچی کشی بی بی و
 گشت کہ کباب ام ہست کباب آرت۔ پداورگ تہا وزیر
 گشت کہ ابو اگر مرچی انچو کیس برتہگینی بویتس بی بی و گشت کہ
 برتہگیس ام است برتہگیس آرت و میادات وزیر گشت کہ
 ترا ای عقل کے داتا ای سوچ کے داتا۔ ایدیکہ روح بو وزیر
 گشت کہ من ترا سٹے ماہ خرچ دیس تو برو دتی ملک و پروتی
 ماس او پتے گندگا۔ وزیرا مال دولت درہادات چیشاں پد
 وزیرا یک ماوگیس اسپ و بی بی و رادات کہ من سچی شی
 یک کرگی لوٹس بی نر و بی آسپا پدا وزیر گشت کہ شا کہ من

توں تو سور کرتا من گوں تو وپت واپ نکرتا بلے نول من چہ
 زہاک و لوٹیں۔ پدا وزیرا درہیں ساماناں لڈت او دو دوگہ
 غلام و عادات کہ بزور و ایشرا بھیری ایشی ماسے گا پہ سلامتی کہ نہیں
 ای غلاماں جنک و رازرت آرت سر کرت جاگہ۔ غلام پدا شنت
 دتی جاگہا جنک نشت و قی ماسے کرا جنک و و قی پسار اگشت
 بہا تو منی مرد و حال و سٹی نئے ہرچی کہ من ترا گئیں تو منی
 زمان بیو۔ پس و گشت کہ ہکش۔ جنک و گشت منی گشت
 ہمیش انت کہ شدا بلڈاں او آ کوہے نابریاں۔ ایدیکہ
 روچ و در ہا لڈتاں آحتاں بھی بازار و نزدیکیا کوہیے دیا ہمد
 کہن آتیں تلابی آستیں بیگاہ پہ بیگاہ بادشاہ و اسپ و
 کاراں پہ جانے شو وگا۔ بی بی و بیت کلدار زردات بچکیارا
 او و قی ماو گیس اسپ و عادات کہ ای زراں برو آمد راس بدے
 آرا بگو کہ و قی زریان و بل کہ یک رنداں منی اسپ و سمرانک
 کہی بچکا آہت زری غلام و راداتاں غلامے دول و ش بو
 غلام و اسپ و یلہ و ات اسپ آ اسپ و سمرانک کہیت
 اسپ و زو بچک و اسپ و ر آرت۔ جنک و پدا پسار اگشت
 کہ شدا بلڈاں سال و آبادیس روغن شیرچ بوت۔ جنک و ہتیں
 سندک کٹ (پنیر) جوڑ کرت او یک ہنزک و شیریک
 بلوچی زرت اور قی سیدھا وزیرے گساگشتی کہ واجہ ای ٹکی
 منی پسار و انکاں۔ پسار گشتا کہ واجہ منی کہ نہیں در سیئے بوتابرو
 بدیش بلے وزیرا ای جنک و ورس نکاں کہ منی جنینیں کے این

ایشی اجازت دات وزیرادہ سیرکنگ عادات پس تہج
 داں کہ ایشاں آرا بدے او سلام ای بکن دو سے روح و
 ایشی (جنک) رو آہمی دویس او ہی سامانی گوناں اونوں وتی
 چال چلن جنک و درہا کو ہی کڑنگاں۔ یک روچی جنینا وترا
 روز رو و گشت کہ من شہی ہمودا باں۔ ای آہتاں وترا
 عشاء یار سیتش بی بی و گشت کہ واجہ شہی امرا دیر بو اتا
 تہی مہاناں وزیر گشت شریں بی بی و وزیرا درہا درگ
 چرگ داتاں آخر شہی بو وزیر یاد آحت شت جنکارا کچنی
 جنک و چم و ناں تہج کرت کہ تو کے اسے گشی من وزیروں
 جنک و گشت کہ من تہی سنگتے جنکوں۔ جنک و گشت شہ
 ای تیوگیں شہا ای بغل ماں بغل بوتناں۔ بجن دانی مانی کہ
 چوینس کار و جوڑکاں۔ بل ایشرا یاد کن آرا۔

چار چاکاں تہج چہا کاں یک چاکی بی چہا کاچی
 گل خندی انار لیب کنت بے چاگنیں پچا پارماک
 تگو تکار لنگ پدا ملک بمبھی و درا چار مجولاں چک اش
 کنے پشت باں پشت اش کنے چک باں۔ بچا شہبیک و
 شہبیک المہبیک و کڈکی بستار یک و نزاں وتی بدینکا
 جنکے کو پگ لرزاں سر سہت ہی وزیرا را کر زنت ؟
 صہب کہ بو وزیرا اجازت داتاں نون و شہر شہر دست بوتناں وہ سیر
 برنج ماسے پے تہج درہا و اتنتی۔ لہتیس روح گو ست جنک و
 شیلانچ۔ روغن۔ کھڑ زرت آوت شہا نشت گوں وزیرا

بجای پت چومرد جینے گا۔ صوبہ پاد آحت اجازت و گیت ادشت
 غیر بوت بو جینے لاسپ پر بوت جنینا کڈن راجت۔ جنینا گشت
 دنی ہے ء کہ نون شدا بلڈاں دور بریاں جنینے ہنہ ماہ پورہ بو جنیاہ
 دراہ کرت زہگی بچگی بوت اسپ ء سال ء زرات کرگ ریزنی بوت۔
 زہگ رست بو مزنا اولاتی بوت برتھی و اینکا زہگ عالم زہگ ء
 رست ء گوں ٹک ء آندارینتی کہ بروگی ء پھک زہگ ء گوں شاہیں
 دزیاندارینتی کہ دزی۔ زہگ ٹنگی سکت دزی سکت آحت وتی
 کما ماس ء گشت کہ آباگہ تو سکتا من ترا جاگہ ای دیم دیں اگہ سکتا
 من ترا دیم ندیں کہ تو کرگ بے کشگ بے گشی جیجا من درہ سکتا
 کہ بادشاہ روج نیم روج ء نشتا من ریں آنی سرے تلج ء کشیں
 ہرین منا گنداں ماس ء گشت کہ شر تو برد بادشاہ ء سرے تلج ء
 کش بیار بچک آیت روج نیم روج ء بادشاہ ء سرے تلج گشت
 دستاناں چم بند ء کرت بچک شپاکے بازار ء روج ء کے
 بازار بادشاہ حیراں بوت تیوگیں دنیا یا اعلان بو بادشاہ
 گشی کہ منی سرا بوت اوزیر گشی تھی سرا نبوتا بادشاہ ء دگہ و ڈر
 کرت کہ تیوگیں محل ء شہ زرا پر کنی اوچپ چاگرد ء گاٹ بدنی۔
 آخر شہی بچک ء گشت جیجا پلک ء بدے کہ ای دویں بادشاہ ء
 مزین زرع چ کر تا من ریں جنیں۔ بچک آہت ایشاناں ادشتکایا
 چم بندی کرتاں اور درہیں زرع پلک ء کرتنت ادشتنت نماز
 دخت بو ایشاناں چم نچ کرتاں ای سپاہی حیراں بوتناں کہ ادا
 ہنگی نیست اترا بادشاہ شر کن بادشاہ آحت ہانڈے ای

زرانی چہ حال بو گشتی واجہ آما سٹی نیاں۔ بادشاہ گشتی کہ برائی
 دزی نئی آہت ایشی چہ راجین۔ بادشاہ و گشت کہ ایشی میں
 چو بکنی یکا اشتری چہ خزاہا زرا بار کنی ادا جکی من وت دنار گریں
 بچک و گشت وتی ماس و راکہ اما اودا کڈکی جو کڈکنائیں آتہا یک
 ہمشی ایرکاں اودہ بریت سیروان او جنیاومی دراجیں جاگی سیاییں
 او یک گشتانی۔ ماس و ای درہیں سامانا ناں تیار کرتا گوں کڈک
 بچک آہت او جاگے و گوراکرت اودانے در شگکا پکا لگت دازی
 بن داتی اشتر بادشاہ ہنگو چراناں دیم آچا آیانان نریک و کہ آہت
 ای بچک و جت کوکای کہ ابو ابو دزا مناکشت پردا اپنی نیست مردم
 پر من بے مناد ز گشت ابو بوشت باریں کہیگے ز ہگ منی مردم
 شتگاں دیری آپا آپ دوریں من ادا انخوداں دیشیں ادا نگے
 آحتا امر شری کرتا۔ ای واجہ امر اشکی گو من کجا مر شیک بنی بادشاہ
 کشت کہ کجاست گشتی واجہ انگوشت ہنتوں کے دیم پہ بانار و
 روتائی زانہ دیتا بادشاہ رشہ گلایرتھو بو کہ ہمیشیں بچک و
 گوشت کہ واجہ منی بچاں تو گوراکن تھی آں من گوراکنیں تو ادا
 منند داتاں بروش آ کہ کے تو انچکا تیار ترے من جنگیوں
 گو من نبی من تنا و ہد و اشتر اگر دینیں بلکنا منی اشتری دیست
 آہت من کوکار کینیں بلکہ منی مردم و تنا و ہد و آحت بادشاہ
 انچو کرت آئی تچ و وتی گوراکرتنت دیتی آئی گوراداتاں ادا بادشاہ
 لگت گوں دانے در شگکا بچک اشتر و درہیں ساماناں زراں چیری
 پہ ہرقا برت ادا دگہ در ستاناں بچک و کڈ کرتاں بادشاہ

بیوگیں شپا لگت ماں دانے در شگاد رہا تہست ایر بورش
 دپ او دیم در ہا شران بادشاہ ء گو تگی ناگو نیاحت نہہ ای
 شوے جنبدیں۔ بچک اشترار ہمودا گڈت دور و دات۔
 ملار بانگ و دہد بوت ای بیچارگیں بادشاہ حیراں بو ایشی
 گوں گمی جنیاومی لینگراں شمودا ناناں یلہ دات او آحت
 دیم پردتی گسا آحت دیما تہ دو مردماں دیم پہ دارا ریکایاں
 ایشی توار کرتا گشی بابا من بادشاہوں کہ چو شروں اپنوخنیں
 بریں وزیرار اگشی کہ شمودا پمن بچکی بیاری ای مرد آہت
 وزیرے گا وزیر ء پچاناں زرت آہت وزیرا بادشاہ ء
 رادیت لگت گور ہندگا بادشاہ تچ بدل کرتاں آہت
 وتی جاگہا سر بوت۔ دیوان بو کو کار بادشاہ ء جار چنیار گشت
 جار بن ہر کس ء کہ ای دزارا گپت منی بادشاہیہ نیم ہمایں
 مناد عدہ من آرانیم ء نیم ء زوری شریا کہ من آرا وتی زاماس
 کنیں۔ وزیرے جنک ء گشت کہ ای دزہ ء من کریں۔
 برنی پر من ستر کے سرا یک گڈکی ببندی۔ پہ جنک ء گڈکی
 بہت اونیا وعدا دات۔ نراں شہ بادشاہ ء گھاٹ ماہی ء
 نریک ات آخر شپی بو بچک آہت یک بخالیے دکانا گشی
 سیٹھ او سیٹھ بخال پاد آحت گشی منی جنیاوم دراہ بوتامنا
 وہ کلدار حلوہ ہا بدے۔ ای بخالا حلوہ دات بخالا دستارا
 ٹال کرت پہ زرا ایشی اپنوشہ کیتوا چا تو گشت پچی کرت آئی
 دست ٹال کرت ایشی اپنو چا تو ء راجت دست ء راشہ پنجکا

گڈتی اوتحت جست شت سیدھا آہست پہ وزیرے
 جنکے کڈکا جنک ء گشت کہ تو چوننے بجک ء گشت کہ من
 چونینوں ہی دڑوں تو بور حلوہ ء گڈتگیں دست بجک ء را
 کیتو ایس سجیس شپا گوں وزیرے جنک ء و پتا بجک ء چارت
 تاں باے وختیں بجک یاد آحت گشتی مسی کینیں جنک ء گشت
 کہ نوں من ترا کی کلیں تو گشتے کہ دزمنوں بجک ء گو من رمیں
 پیشاب ء کینیں انگو آنگو بجک گشت شرمنی لنککاں پدار من
 گسے دیا پیشابی بجکا ہما گڈتگیں دستے بندھی وت داشت
 لنککاناں جنک ء بجک آنجک تچ کرت انجو بجک ء دست ء
 بند ء یلہ دات اوتتک شت جنک ء گشت کہ بوہر تو کائیں
 بہیا بزاں تو وتی دست ء را گڈت اوشتے شر روج بود رہیں
 مخلوق آحت وزیرے جنکے کڈک ء پہ جست ء جنک ء وتی
 درہیں گپ جتاں وزیرا دست ء رازرت آحتاں دیوان ء
 بادشاہ ء اعلان کرت کہ ہر کسی کہ دست گڈت منی دشمن
 دزہمائیں تیوگیں ملک ء کو کار بوت گرداں گرداں بیچارگیں
 بخالار اگت اش۔ بخال بیچارہ نا واجہ من سعی نموں۔ دوشی
 من داب بوتگوں مرد ء آہتا شمن وہ کلدار حلوہ ء زرتازرے
 کہ واسطہ من دست تچک کرتا منی دست ء گڈت ء پدا ہی
 بجک گشت کہ واجہ ای گجا ادوزی گجا ای چنکس سالیں بیچارہ
 سوداگری کاں ایشرا ہمنکس طاقتیں کہ ای برو تھی سرے تلج ء
 بکشی ادانکہ گاٹ دیما زراں بزوری ترا جنینی بکن اور شتر اگوں

زراں بزوری پدا وزیرے جنک اش آرت کہ وز ہمیش
ایشی ہر تھ چاوت گشتی ہمیش۔ بے بچک ء گشت ایشی وتی
ورنایسی ای پیری گواز نیتا شما وزی اشکتانوں چوانکس کانا
دروغ ء بادشاہ وزیرا سوچھت واقعی ای کجا چوکرت کنت
ایشی رایہ اش دات۔ پدا بچک ء گشت کہ ٹھیکس تو ادا خدا قسم
اددعا بور کہ منی جنک ہما وز سے گیس اومن آوزارا ایچ کاڈاریں۔
من رئیس تئی وز ء ورگجیس کارینی۔ بادشاہ ء مخلوق دیما قسم
قران دات گشتی کہ من ء گوں وز ء کار نیست اوز منی
بادشاہیے نیما یا منی جنک ء بزوری درستانی دیما۔ بچک ء
گشت کہ اچہ آوز منوں۔ بادشاہ ء گشت چوں توئے گشتی
منوں بس۔ ای وزیرا منی ماسارا سانگ کہ تلے گو منی ماسا دپت
داب ء نکرتا۔ ریگ اے وخت ء منی ماسارا ایک ماڈگیں اسپ
داگی کہ بی نراچی ششی کرگی پیدا بکن۔ ہما ماڈگیں اسپ ء رابادشاہ ء
مزیں اسپ سوار بوتتا اوشائی مزیں کرگی درہتار۔ اومنی ماسارا
وزیرا گشتا کہ بی دپت و اب ء مناز ہگ ء پیدا کن بدے
وزیرا راست دروغ راست اومنی ماس بہ صورت یک کوہی
بلوچئے گا۔ وزیرے گسانشتا شیا ہمداد پتاشپ وختیا
وزیر پاد آختا منی ماسارا پہ یاری شکل ء دپتاکوں منی ماسارا
وتی مرد خیال کرتا دوشپ اپجو بوتتا راست دروغ راست
پدا قدرتا منی ماسے لاپ پتہ بوتتا اواسپ ء لاپ پتہ بوتتا۔ نہہ
ماہ ء من پیدا بوتگوں سال ء کرگ۔ منی ماسا من ساریا تعلیم

سکھارتیاں چیشی پد منادزے کار او ڈنگی ایس استاد امنی کرا
 اسی دو میں کاری سکھارتیاں۔ دگر پچی نیست نشانی ہمیش انت
 کہ تئی تاج تنگی منی گسا ہما ڈولا ایرانت بچک ء تاج ء رارت
 وقتی ماس ء وزیرے گسا پد امری کرتا پیسے کار بادشاہ ڈمب
 ڈامب بو۔ (وزیرے جنک ء بیچ کار شمر بنو جندی شمر بوت)
 بادشاہ ء جنک سور بوت گئی بچک ء بادشاہ ہنگلہ ء کشتاں
 وزیر بچکے پس او آماس۔ بادشاہ ء جنک بچک ء جنیں بوت۔
 من شمودا کپت آہتوں !

بادشاہ عزیز

روح کا ناستت بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ و جنت
ای چار ہارک بادشاہ و ات ای بادشاہ و نام عزیز ات
ایشی ملک و تھا سوداگر بازاں بلے رو و سوداگر کہ بادشاہ و
دو ٹیکس نتاں۔ ای دو میں شتاں مالے ہنگا بادشاہ و ملک و
سوداگرے جنینا و تی دستے آنکشتری و رادات و تی مردار
جنینے نام بی بی حوات گشتے کہ ایشرا دستا کن ہر ح کری
کہ شمر اسختی ای دیم آحت و تی دست پککنی خدا شے سختی و
آسان کنت ای دو میں سوداگر آحتاں ماں دریائے تھا
آنکشتری والاے سنگتے بوجی زیر آب بوت اید گرا
بسم اللہ کرت و گشتی کہ اے اللہ اگر منی جنیں نیکینی گڈا تو
بوجی و در کن قدرت و خدا و بوجی آب و مرا او شتات
آدگر سنگتے نیم گاشت کپنگیں سنگتے گشت کہ ڈے
ای بینگیں مردم کے ات کہ و تی دست و مال کرت او
مارا بچا پنتی کہ خدا آرا جنت و نصیب کن اید کہ چلہ والا
سنگتے را گشت کہ ڈے ای چلہ و برکت و خدا و ترا
بچا پنت نوں ہر رو در آحت شتاں ویم پہ بازار و پروت
مال جنکا آدگر سنگتے گشت کہ ڈے تو نوں منی گپ و
نجن کہ مارا چوں ای چلہ بچا پنت ایشی گشت کہ منی نیکیں

جنینی آئی اسی چلہ مناد اتا کہ ایشرا بزوری بلکن شمر اسختی
 دیا آحت دست و نال کنی شمر اسختی دور کے منی جنین
 قران وانی اید گرا گشت کہ تو گشتے کہ منی جنین نیکنی بیچ نیکنی
 منی اگر من شست او تھی جنینا را خراب کرت گدا تو چھی گشتے
 منی تھی اسی درہیں مال بستگان اگر کہ من خراب نکرت منی مال
 تھی انت اگر کہ من خراب کرت تھی مال منی انت ایشی گشت
 شرا ایشی گشت کہ نشانی منی بی بی اے چلہ و بیار اگر کہ تو
 آرت گدا واقعی کہ تھی راستاں ہر دو بوجیانی استاد نشتاں
 آوگہ سنگت ادشت آشت کہ من ریس ہر چھی کہ خدا یا
 آرت من سریں ترا حال دیس زندگی پدا کایس آحت
 وقتی ملک و سر بوت دگہ بوجی اے سرا بوجی و دریائے
 سرا داشتی جنیدی شت جنینی و گے درگیجگ گسارا درش
 گہت بلکارا دیکم و ات بلک و را گشتی کہ تو اسی بند و من خصد
 آرا بدے چو چو گیش بلک و گشت کہ واجہ آپوشی جنینی نئی
 مرد و گوشت کہ بلک زر کہ ہتیں دیم سیا ہی جوڑ کن تو برد
 بلک شت جنینی گسا جنینا گشت کہ بیا بلک بیا بلک تو
 کجا نگو بوتگے بلک و گشت کہ من بی بی پہ کار و آہنگوں جنینا
 گشت کہ کار چیشیں بلک و گشت کہ یک سوداگر و چہ فلان و
 ملک و آہتا اسی پنجد کلدار و اتا گشتی کہ بی بی آرا بگوش کہ
 منادتی دوست بکن جنیا مولدا ناں نوار کرت مولد دہا آہتاں
 مولداں گہت ہی بلک و را در ہا گوانا کشتاں ڈون دور دات۔

دیر وزیرا بلک سد کرت ادشت وقتی گسا گوشتی کہ واجہ
 منابیزا ریں با منابیزا ریں مرد و گشت کہ بلک نہ
 چنیں نایله دے پیشیں باز بی بلک جواب دات کہ نامہ
 نہ رہیں مرد و گشت بلک پرواہ مکن تو ہر چوں کہ کنے بروہی
 دست و چلہ اسی بیاراگن و گہ کاری نبی بلک و گشت کہ ہاں
 اسی بلکنا کہ بھی صحب و ماہلا بلک شت اودا جینے گسا جینے
 دست و گپتاں کہ من روی سنی کرتا منامعاف مکن نشت بلک و
 فان دارت دیر وزیرا بی بی و پت بلک و گشت کہ تھی سرا پٹی بی بی
 و پت و اب کپت بلک و دست و را کجیں کرت اور بی بی
 اے دست چلہ گشت اور نشت چلہ و بلک و آرت دات
 سودا گرا و سودا گر زرت آدرت پدا وقتی بوجی و سوار بوت
 آحت پردتی ایہ یگہ بوجی اور سنگتانی نیمگا آحت ایہ یگہ ملک و
 سر بوت چلہ و آدرا را پیشی داشت کہ بچا باری اسی تھی زالبولے
 چلہ میں یا کہ نہ آئی چارت حیراں بو واقعی زالبولے چلہ انت
 پیشانی قول او وعدہ ایشی وقتی درہیں زر مال دات جند و بار
 داتاں اور جند و غلام بونوں در ہاشتاں پہ بازار و پہ و تا
 مال و سامانش زرت مالاناں پدا آدرت تیاب و دیما ایری
 کرتاں او پدا بھی بوجیانی سرا مال و سامان اش لڑتاں آہست
 پر وقتی ملک و نیمگا آحت وقتی ملک سر بوتناں مالاناں آدرت
 در ہا وقتی گدام ان اسیر کرتا آدرا غلام و ہم گونیں گوں تیو گیں
 ملک و تہا نام توار رست کہ سیٹھ و مزین سامان گدے آورتا

درہیں مخلوق شت ای بی بی اے مولد ہم شتاں پر چارگ
 یک مولد آگشت کہ ای مرد کہ شاکوئی بڑائی اپنودس بیت

کہ چوے واجہا ہیں۔
 چار چاکاں پنج چاکاں یک چاکاں بی چاکاں چاکاں گل قند
 اناریب بے چار گیس پچار ماک تگوتنگار لنگا بے پدا
 ملک بمبئی دراجان جان گنداں دست پادانی ہندیاں
 تائی بیشی تائی گایشی ایشی قسمت عجتا کمیشی پچا شہبیک
 شہبیک المبیک کڈکی بستاریک عجنک عکو یک لرزت
 سر وسہت بلک عکرزنت چار مجولاں چک اش
 پشت پشت عچک باں۔

آحتاں مولد دتی بی بی اے گا۔ بی بی آرا گو شتس کہ ای
 سیٹھ ع مزین حال آورتا گد مدد رہا بلے کی آرا شاکی ای بڈا
 پت چواتے واجہات بی بی ع شپ ع تہا و ترا مردینی
 پوشاک برکت اوگوشتی کہ من رہیں بلے شتا مولد ہمدانے
 تہا بکنی بوری گوں کسا منی نام ع نگری کہ جہل شتا یا کہ باں
 آحت و گہ بوجی ع سوار بوت آحت و گہ بادشاہ ع ملک ای
 بادشاہ ع نام حلیب اللہ انت ای بادشاہ آبادشاہ ع
 راج دنت شت دیوان ع تہا نشت بادشاہ ع دست
 کپتان نشت بادشاہ ع گشت کہ من ترا نوکرے ایشی گو من
 نوکری نکینس بلے تو کہ گشت خیر من ہیں بادشاہ ع گشت کہ منی
 چشیں نوکری ای تہا منی نوکری کہ ہستیں من ترا وتی وزیر کیں۔

یک سال و نشت ہمدانو کرمی ای کرت نون کہ خراج و سال
 آہت بادشاہ روانہ بوت خراج گرگ و ایشی (وزیر) گشت
 آ ملک (دوقی ملک) خراج گرگامن وت رئیس آ ملک و کہ باری
 بوت وزیر ادہ دو ادوہ سپاہی زرت میللا سوار بوشت پردوقی
 ملک ای بادشاہ و جاگہا سر بوت بادشاہ و راگوشتی کہ تو
 عجیب بادشاہ و کہ تھی بادشاہ و آ کہ تھی ملک و تہا لندری
 بازانت لوفری وزی بازانت بادشاہ و گشت کہ نا صاحب سے
 ملک و تہا پیشین خبر نسبت وزیر گشت کہ چون نیست زلمے
 جاگہا حال رستا کہ دو پیشین سو و اگر بوتھاں۔

ایدیکہ روج بوت بادشاہ و سپاہی دیم وات
 سپاہیاں نشت ہر دو سو و اگر اور غلام آوردتاں پدا بلکہ و
 رندا شتال بلکہ و را آورد وزیر گشت کہ بچاری دروغ
 نبدی ہر کس و کہ دروغ بست من آئی چھاں سر و مجگ و
 چہ کشیں من ای ملک و وزیر نوں من حبیب اللہ و وزیروں
 دروغ ای شتا و میں مرد کہ شتی سو و اگر ایشی مالاناں تو پہ چونی
 زناں مرد و گشت آتا و میں شتاں دیم پہ سو و اگر یا من
 دست چپ شتوں اوری دست راستا ہما و میں شتاں
 تہ قدرتا خدائی منی بوجی زیر آپ ہواں بو آب و تہا پنچو آئی
 دوقی دست تھک کرت قدرت و خدا سے منی بوجی بچت
 من آحت ایشی بوجے کر اسر بوتوں من ایشرا جت کرت
 کہ ٹس ای چو میں و ڈری تو کرت کہ تو دوقی دست و شتاں کرت

مارا خدا یا بچائینت ایشی انجو چلہ نیمگا اشارہ دات کہ اسی
 چلہ منی زالبولانا داتا گوشتگی کہ ہرکدیں شمرادو دیناناں سخن
 گیت گڈا تو دتی دست و سہار انشاء اللہ شمرے مصیبت دور
 کیت۔ نوں کہ اما آحتاں پہ دریائے کنارہ و اما دو دیناں شرط
 کرت تیاب و دیما کہ من ریسی تھی زالبول و چلہ و کاریں
 اداگر من آدرت گڈا تھی درہیں حال منی انت اگر کہ من نیارت
 گڈا منی مال تھی نیست۔ آنتھاں دو بیس بوجی من و گہ بوجیا
 سوار بوتوں اداحتوں پر دتی ملک و نیمگا وزیرا گشت کہ شرفوں
 بکش کہ تو پہ چونی ایشی جینے چلہ کشت اسی بلک کہ ہستیں ادے
 دل دلاریں من ایشرا ہفت صد کلار و اتا نوں بلک و راجت
 کن ہرچی کہ ترا بلک گشی بلک و گشت کہ من واجہ آرا گوشت
 کہ اسی بی بی چوشیں بی بی اسی تھی کہ من بریں بکیشیں بلے منا
 زراں ددات من شتوں بی بی و آرا گوشتوں بی بی اے مولداں
 منا گیت ادریا منی گواش کشتاں من پداگریاں کپتوں
 ویرد زیرا پاوا آہنتوں گسامردار گوشتوں کہ منا تو ایشی کوشایں
 منی دپلا بچا مرد و پدا منا گوشت کہ بلک پہ چشیا تو پرواہ مدار
 چوشیں بی ایدیکہ روچا برو نو ہرچ پیہم کہ کفہ چلہ آئی بیار من
 پدا شتوں مناشو میں ندے لالچ ات من شتوں انجو بی بی اے
 دست پاواں کپتوں بی بی آرا تسلا اوں دات بی بی اے دلوں
 و شس کرت شپ بوت بی بی دپت من گشت کہ بی بی دسپ
 من تھی سرا پیس بی بی دپت و اب کپت من سرار اپت

دیر زیرانوں بی بی اسے لنگک و رانج اول جنت او چلہ
 اول کشت جنت آہت و مردار اوتوں وزیرا بادشاہ و
 کشت کہ بچانوں مردے جنیارا و ابی گہتا او دست و چلہ
 ای پہ دھو کہ کشتا اور مردے ۶ لکھے مال و برت و وزیرا
 حکم دات کہ اسی سوداگر و بگری اسپ پشستا بندی ٹکر ٹکر و کینی
 بلک و اپنوبندی ٹکر ٹکر و کینی وزیرا درہیں سپا ہیاناں زرت
 شت پریشی جاندا و چارگ ایشی درہیں دکان جاندا و وزیرا ہی
 مردار کہ ساریا آسوداگرے غلام ات و اتنتی مالارا آورت
 درہاگسانی تہا ڈہورتی و کانانی تہا وزیرا بادشاہ را گوشت کہ
 توت شپ و بچر گھاٹ بدے کہ ناگہاں یک دوتے مالا
 بخت امر و تیارینی غریبے آرا مجنت او مرد وزیرا و فی نوج
 زرت اوشت پدا و تی جاگہاں سربوت نون شوقی بادشاہ و
 سے ماہ و چھٹی ای کپت کہ منا چھٹی دے کہ منی زہک آں منا
 دستا سک چری چری اش کرتا۔ بادشاہ و سنے ماہ و چھٹی
 دات آہت پدا و تی اپنوبندی گے تہا پترت پدا ہی وزیرا
 موادرا کشت کہ اسی برو مردار را حجامتی و بکنا میں مولدازرت
 شت مجام و کا پدا آحت مرد و تی گسانوں وزیرا و تی پدیار و دن
 کرت من تہی جنینوں اپنوبندی گیر بوتماں۔ خیرات بوت شادہ
 بوت من شمو و کپت آہتوں۔

اعظم خان

روچکانا ہمت بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ
 جہنت ای یک بجاییں بادشاہ ات۔ بادشاہ و نام
 اعظم خان ات ملک و شاپاتاں ات۔ وزیرے نام
 نذر علی ات۔ یک روچی بوت بادشاہ و جاگہ آہت یک
 فقیری فقیرا ہمک سال بادشاہ نریانی نریانی پنڈگ دات۔
 شی پدی فقیرا گشت صاحب مناہرچ پنڈگ و دہے منا
 زر بدے۔ بادشاہ و دپاور آحت کہ وزیر فقیرا را چہ خزاہنا
 ہزار کلدار بدے۔ وزیرا گشت کہ واجہ ای ہزار میں فقیری تھی
 بادشاہ و گشت دو ہزار بدے۔ وزیرا گشت کہ صاحب
 ای دو ہزار نکرزی گشتی بروٹے ہزاری بدے۔ وزیر گشت
 واجہ ای کجائے ہزار کرزی گشتی بروچار ہزاری بدے۔ وزیرا
 گشت بادشاہ تو زوراکے ای چار ہزار کرزی بادشاہ و زہر
 گپت ڈسے شریس بروٹے ہزاری بدے۔ وزیرا گشت
 بریاں فقیر تھی زراں دیں۔ بادشاہ و گشت فقیرا و کہ
 دگہ مردی بہرگوں۔ وزیرا دگہ یکی زرت ادشت۔ زرانانی
 آورتاں بادشاہ و دیما و بچ کرتاں۔ بادشاہ و گشت کہ تو
 زرانان ادا منی دیما وچ کرت کہ براں بادشاہ اسش بگندی۔

کہ انکے زراں برو دگہ ہمنکس زر بیار وزیراشت دگہ ہمنکس
 ارت بادشاہ گشت فقیر صاحب ایشاں تو پہ اشتر برے
 یا کہ پہ اسپ فقیر گشت کہ واجہ ہرچی مہربا میں بادشاہ
 گشت نہ منی ہربانی تیں ہرچی تو گشتے فقیر گشت کہ واجہ
 اسپ برو منابدے کہ وقتی سوار ہیں منی جاگہ دوریں۔ بادشاہ
 گشت کہ شود اسپ جو میں بیاری اسپ آرٹش۔ بادشاہ
 گشت فقیر را گونڈیں نوکیں گونئی بدی کہ وقتی زراں مان گنجی۔
 گونیا را اسپ برو فقیر سوار بوت سلام بروات برو دجہ
 زئے۔ فقیر کہ شت بادشاہ برو گون وزیر گشت کہ فقیرے
 زراں تو باز کنائیں۔ بادشاہ برو گشت کہ نوکر زرا ہرچی
 گشت آرچو پکن چوڑی کا پکرزی یا مکرزی تو بدائیں۔ ہما و شنام
 کہ بادشاہ برو وزیر اروات۔ وزیر اروادہ داشت۔ یک
 روچی کہ بوت وزیر بادشاہ شتاں شکار برو ہمانگو کوہ انکاراں
 ہمانگو شکارش کرت دیم پہ گسا آہتاں تا یک کڈکی رتیں
 زالبولی تہائی۔ وزیر آحت۔ چارتی تا یک زالبولی مائیں۔
 زالبول راجت کرت کہ توجہ شخصے پکا ادچیا نشتگے زالبول
 گشت من کہ ہستون یک جادویوں۔ گشتی تو آگن جادوی اے
 توچی ورے زالبول گشت من ہرچی کہ بوریں منارسیں۔
 مردے دل برو من کشیں دریں ہرچی کہ من بوریں دریں۔ گڈا
 وزیر گشت کہ من ایک دشمنی استیں تو آرا شادرتی یاد کہ چیز
 بکنے بی نبی۔ زالبول گشت پر ح نبی سک نبی گشتی شرم من کارینی

آرا بجن شادوئی بکنی گشتی ترا منج صد کلدار لگیست وزیر اگشت
 من ترا ہزار کلدار دیں۔ گشتی شریاری آدر پکے تہا ہر دو ہوس
 وزیر راہ گیت شت بادشاہ نیمگا بادشاہ عوجست کرت
 چوین مردماں گشتی صاحب کہ پہلوا لال پس چاریناں۔ آہتاں
 وتی گس جاگہ ہاں سربوتاں۔ گشتی کینچر کینچر سبزیں مرگ
 درویش عگندے سر پدے کاں تو پکے ع پدے کاں یکس زدکاں
 بوت یک وخت مدتی یک روچی وزیرا بادشاہ را گشت کہ
 بیامن تو یکاریاں اور شکار ع بادشاہ ع گشت کہ یک ع
 مزدراں پہ آپیار۔ گشتی نادرساں من وت کینیں سرگیت
 شتاں پہ شکارا وزیر شہ کڈک ع گوشتاں دیتش ہتیں
 گڈیکیارا جتس حلا شس کرت بڈکس کرت آحتاں پری
 کڈکے نیمگا آحتاں ہمی در پکے نبا و پتا بادشاہ داب کیت
 وزیر آگاہ ات وزیر پا داحت شت جادو گرے گسا
 جادو گرارا گشتی من وتی دشمن آرت ہمداد این وزیرا ہزار کلدار
 وات جادو گرارا۔ جادو گر وزیر ہر دو آحتاں جادو گر اشہ پاداں
 بو کرت۔ پداسرے پاک ع دور کرت دو سو چنی جت بادشاہ ع
 انجو دریا کرت تا شادوئی بو شما گڈ ع گوشت ع دست ع جادو گرارا
 داتی۔ ہما سر چنی تک شادوئے سراپاں شادو آرا وزیرا زرت
 آخر شپیا وتی گسا آحت۔ شادو آرا وتی گے تہا خوب بستی۔
 صعب بوشت دیوان ع مخلوق ع سوچ کرت اچہ بادشاہ ع دیسی
 اشا آحتاں۔ اچہ تو کدی آختگے وزیرا گشت من دوشی شپا آختلوں۔

بادشاہ دیری آحتا۔ بی بی عرا بلہ معلوم کنی بلکن عگسائیں مولدا
توار کرت کہ واجہ تنگی دیوانائی در نئے وزیراگشت کہ واجہ دیری
آحتا گسائیں تو واجہ جست عر منا کنے۔ بی بی عگشت کہ منا افسوسیں
شی وزیرا کہ دو شیئی آحتا امرا حال نداں۔ نون روج عگشتی کہ
واجہ آحتا نیا حتاں۔ بی بی عگشت وزیرا پر من دیم دیں۔ من
دو پگی جنیں وزیرا را حال وات وزیر پا داحت شت۔ بی بی ع
گشت کہ افسوسیں منا کہ تو دو شیئی آحتے منا حال ات ندات ع
نون سپاہی دیم دئے کہ بچا باریں بادشاہ آحتا نیا حتا۔
سپاہیانان بی بی عگشت کہ برئی وزیرا بزوری گوں ہما جاگہ ع
پدلوٹ کینی۔ آحتاں ہی جاگہ ع وزیرے قسما در آحت یک
گوانے ای اسپ ع بادشاہ ع در ہیں پدگار بوتان۔ ای
چراں چراں بیگاہ ع آحتاں۔ بی بی ع وقتی دلا دا ایکم کرت شپ
کہ بو وزیرے دل پری جنینا مان بوایشی سپاہیانان گشت کہ
کہ شمانندی من وت شپی گھاٹ دیں۔ وزیر دز کائی شت
خزانہا چیز ی زر دزت زرنٹی وقتی گسائی برتاں آحت بی بی اے
در دزگ ع ٹکیس نیموں کہ من چابیاں دیں۔ مولدا گشت تو کئے
گشتی من وزیروں ای چابیاں بی بی عرا بدے بگو خزانہے گاں
تو وقتی سپاہ ہر چیزانان وت تنخواہ بدے۔ مولدا بی بی عرا
چابی داتاں۔ بی بی عگشت کہ من و جنیا دمیوں من دنیا میں
دگہ تنخواہ ع ندیں۔ او سپاہیارا کار ع بست نکیں۔ وزیرا پدا
کلیدانان زرت ادشت وقتی گسا۔ بل ایشرا یاد کن آرا۔

چار چاکاں پنج چاکاں یک چاکاں بی چاکاں چھی
 گل قندی اناریب کنت۔ سبے چارگیں
 پچار ماگ تگوتکار لنگ پدا ملک بمبئی ورا
 جان جان گلنداں دست پادانی بندیاں
 تانی میشی تاگا میشی ایشی قسمت عہرتا کمیشی۔
 بچا شہبیک ء شہبیک اوالمبیک ء کڈکی بستگی
 ایکانزاں وتی بدنیک ء جنکے کوپک لوزاں
 سر و سہت بلک ء کرزنت کشدرانت کشدرانت
 وادو شکر انت۔ چلے چلے بروں چلے چلے
 منا چلے ہین مین چل جلا بکری چو درپ چار
 چار مجلاں چک اش کنے پشت باں پشت
 اش کنے چک باں کینجر کینجر سبزیں درویش ء
 گندے سر پدکاں توپک ء پرکن یک زور عکاں۔
 صوب کہ بوت وزیرا آحت وتی دیوان ء نشت یک
 مدتی گوست شت وزیر کارروایاوت چلائیگا میں یک
 روچی بوت ہما فقیر سٹانو میں آحت۔ وزیرا فقیرا
 جلت داشت کہ شپی تو بند ترا من نان و میں گدا صعب
 ترا پنڈگی دیں فقیرا گشت جو این صاحب شپ کہ آحت
 فقیرا برتی وتی گسا فقیرا ایک دو جوڑہ گدی دات
 دو صد کلدار زردات۔ فقیرا سو جو کرت کہ اوے بادشاہ
 چوں بو آئی منا گیشتر دات وزیرا ہی شاد و آرا فقیرا

داتی کہ اسی شادو ہم تھی انت تھی نان انت ہر چونی کئے کہنی۔
 فقیرا گشت منی چون کار کتیں منی نائیں فقیرا شادو آرا برت
 وتی ملک عاید یکہ روج بوت وزیر آحت وتی دیوان عتشت۔
 وزیرا وتی حکم چلا نیست بل ایشرا یاد کن۔ یک مدتی گوست
 شت سال ماہ دیر گوزنت دپے جبر زوت بیت دو سال ع
 بعد اسی فقیر پدا چرت آہت ہمد ا شادوئی گوئیں وزیرا گشت
 ڈے فقیر من ترا گشت کہ پنج شش سال پد ہیا تو دو سال پد
 آحتے ہی دیوان جاگہ ع یک بلا ہیں اسپتیں داری مکیں اسی شادو
 آ کہ اسی جاگہا نادیت ہوائی کرت سٹیت کپیت سٹگ کپگ
 اے تہا فقیرا شادو آرا یلہ دات شادو اپنچو ہی بلا ہیں دارے
 سرا لکھ کپت۔ مولداے چم کپت شادو آ مولدا گشت
 بی بی اورا شادو آبچا بی بی آ شادو آرا چارت شادوئے چم
 کپت پہ بی بی ع شادو اپنچو تہ دارے نیم ع آحت جتی سٹ ع
 شہ دیوان ع دور دوری کرت سٹ جہاں آحت بی بی اے
 گئے تہنگے دپا ناخنی سک داتاں۔ مولدا بی بی ع را توار کرت کہ شادو ع
 اے دروازگ پر وشت مخلوق شادوئے رندا آحت اسی مولوئیں
 شادو چراں چراں مکان چپ چاگرد ع بنگلہ اے تاک اے
 دپ شادو آ ککر ککر بی بی ع توار اشکت بی بی ع وتی سرگ
 ڈن کرت تلکرینا قدرتاں خدائی بی بی شمو دا آحت پہ زمینا
 اسی شادو آ کپت اپنچو بگل ع کرت بی بی کپت شادو سربرا
 بی بی چیرا پدا قدرتا خدائی بی بی ع خدا ہا دوز بگ دات یک

شہ بغل اے بناور آحت یکی شہ شکمء مولدا گشت آنگوزنی
 بی بی کپتا بی بی عرا گول زہگان آرتش گسا دانی اشس آرتاں۔
 بی بی عرا مولدا گشت کہ وزیرا رانگش کہ فقیرا را یک ہزار کلدار زر
 بدے بلے شادو آئی مدے زہگ یک جنکی یک بچکی فقیرا گشتی
 کہ ترا ہزار کلدار زر دوست یا شادو فقیرا گشت کہ منا ہزار کلدار
 زر بدے۔ فقیرا را ہزار کلدار زرش وات او فقیرشت۔ بی بی عرا
 شادو آرا وتی گرا داشت۔ شپ کہ بوت مولدا آحت شادو
 آرانان برنج اسی دات۔ شادو آوتی سرگء رازرت مولدے
 زانے ملا گشت ہما سوچن مولدے زانے سرا کرگا لگت۔ مولدا
 بی بی آرا گشت کہ بی بی ایشی وتی سرگارا منی زانے سرا لگاشت۔
 ایشی منی زانارا کرت۔ بی بی عرا آحت شادو آرا داشت مولدارا
 گشتی بیابا ریس پٹی۔ مولدا دست چارت تہ بی بی اسی منی خیالا
 سوچنی منی دستء نکپت شریا بداری منی پہ دنشاں کشیں بی بی عرا
 داشت مولدا یکی پہ دنشاں کشت۔ دو میارا انچو پہ وپی کشت۔
 تہ اسی انچو پاو آحت کلیمہ آرت ہما بادشاہ ایں۔

بی بی عرا پوشاکاناں آرت بادشاہء پوشاکاناں جانائی کرت۔
 پدا بی بی آسوج کرت کہ اسی چول توو شادو متے نون چو بوتے
 تسی دشمن کے انت۔ بادشاہء گشت کہ منا و بیچ ہوش نکاں
 ہمیشی من زاینس کہ من او وزیرشتاں پہ شکارا اتاجت یک
 گڈی گڈارا اتا زرت آرت کڈ کیے بنا ہمدامن او وزیر و پتاں
 بس پدا منا ہوش نکاں کہ من کجا بوتنگول بی بی عرا گشت کہ ہنگ

تو دتی دشمن و نرانے تھی دشمن وزیریں بادشاہ و گشت کہ من
 چوچوں گتیں کہ منی دشمنیں خامخواہ بھینسی او خون ناحق و تی سرا
 بد میں منا خدا جت کاں۔ بادشاہ و گشت کہ شرگدا شاد و تنگجا
 آہتا بی بی و گشت کہ شاد و تھی ہما کہنیں فقیرا آرتا ہما کہ تو پندگ
 دات و تھی کہ فقیر بے تیں من آرا سوچھ کینیں کہ ترا شاد و آرا
 کے داتا۔ آئی کہ گشت کہ منافلانی دات و گدا منی دشمن ہمائیں۔
 تھی بختار خدا یا زور کرتا کہ تھی جان مولدا بچا نینا اول خدا
 بادشاہ و مولدا را بنیت سہر دات۔ ایدیکہ روج بو بادشاہ
 محلہ شت دیوان و گشت وزیر آحت حیراں۔ وزیرا گیت
 دستاناں بغل و کرت وزیرا سوچ کرت کہ تو دشمن ساری
 در حلقے اونون کا بیٹے کجا بوتگے۔ در ہا ہیں مخلوق آہکیں بادشاہ
 دستانی گرگ انت چلے چلے برف چلمتچیں منا چلے ہن میں
 جل جلا ربکری چو درپ چار کشدر انت کشدر انت داوشکر
 ہمسرانت و شس آحت کنگیں بادشاہ گوشت کہ من و سٹی
 منوں کہ من کجا بوتگوں۔ ادا منی زہگ گشاں کہ تو شاد و بوتگے۔
 ادا ہی سوچنا مولدا چہ تھی سر و در کرگنت شپ کہ بوت
 بادشاہ شت و تی کسانوں و تی بی بی و آرا سوچی کرت کہ اسی تھی
 دو نہیں زہگ چہ پیا پیدا بوتگنت۔ بی بی و گشت کہ فقیرا آرتگت
 یک شاد و تی شاد و لکپیت ہی دیوان خانہ دارے سرا شمواد
 شاد و تھے چم منا کپیت شمواد شاد و سٹی جت آہت منی
 دروازگ و مقابل بوت مخلوق آہت پہ شاد و شاد و بیچارگ

تگ نکاشہ کڈیا آحت من شہ کڈیا سرکشت قدرتا من شہ
 کڈیا کپتوں شادوسر برا او من چیرا شادو کہ دور آحتا قدرتا
 خدائی دوزہگ خاکے سراں لگتاں مولداں زوزو زہنگاں
 چت کرت اوگسائش برتاں۔ من ہمیشی گندیں کہ من چپیں
 بغل سچی اودمی کہ بچکی شمنی جانب ء دور آحت بادشاہ ء گشت
 اچہ من تراگشس وتی ای بغل ء زہگ ء جنگل بہر دور دے اولیٰ ترا
 تو نیچیں۔ ای زہگار مولدا بڈا کرت برت یک کوہیے چیرا
 ایشس کرت کہ ایشی رودنیوک توتی خدائے۔ قدرتاں خالق ہوں گے
 ہمد آسلیازات ء خداہا آسکارا حکم دات کہ تو بروری زہگ ء
 میچیں آسک ء وتی زہگ آرت ہی کونڈے دیما یک گوری وتی
 زہگارا داں یکی ای بنیاد مارا قدرتا اللہ ء گا ای زہگ ء دست
 پاو جت اوگون آسکاں چرگ ء لگت آسک دکاہ بوجہ وراں
 ایشرا قدرتا ڈنڈلو۔ ادہا لکو۔ خرگوش کاہ ای کونڈی ہنکے روزاں
 جبو۔ زہگ تنگ بوتناں آسک ء ایشاناں برت پہ کنتے تہا
 ہمودا آپش دارت۔ شپاگپت آحتاں وتی کونڈا۔ بل ایشرا
 بگارا چار چاکاں پنج چماکاں یک چاکی نی چماکا چمی گل قندی
 انار لیب کنت بے چاگیں پچا رماک تگوتنگار لنگ
 پدا ملک بمبئی ورا جان جان گلنداں دست یادانی
 بنیداں تائی میشی تائی گا میشی ایشی قسمت ء جتا ہمیشی۔
 پچا شہدیک ء شہدیک المبدیک ء نزاں وتی بد نیک
 کڈکی بستار یک ء جنکے کوپک لرزنت سرو سہت

بلک کر زنت چلے چلے برف چلے چلتی ہیں منا چلے
 ہیں میں جل جلا بکری چو درپ چار کشر انت
 کشر انت و او شکر کینجر کینجر سبیریں مرگ درویش و
 گندے سر پد و کاں تو پک و پر کاں یک زور و کاں۔
 یک روچی بوت بادشاہ و وتی زہگ اے نام لکھ بخش
 کرت۔ دیوان و تھا اعلان و کرت کہ منی در ہیں مال منی
 زہگ اے گنت وزیرا را گشتی سیا ادا نشسته کن۔ در ہیں
 مال و در ہیں مخلوق و دستخط گپت کہ شما شہد و گشتی و حتی
 منی زندگانیا خدایا منازہنگی وات۔ من کاغذ و اودرت کنیں
 مخلوق و اودرت کنیں شمن پدا گدا منی ہی زہگے سال ماہ
 دیر گوزاں دپے خبر زوت بی۔ امی زہگ رست لائق بوت
 گووتی پسا گوین دیوان و کیڈت بل ایشرا یا دکن آرا دکہ ملکہ
 سوداگری شتا پہ گدے خریداشمدا کہ جنکارا دورش داتاشمدا
 گوزی۔ ایشی بگسا و را گشت کہ شما شدا برئی من ای کوہ اے
 تہار میں آپ و چاریں شکاری کنیں۔ جنکارا اللہ تعالیٰ ہمد
 وت بلو چئے زبان و پادات۔ آہرت ہمد آپ اے سرا
 آپ وارت پدا چارتی تہ اللہ ای اسکے پداں بلے ای گونڈی
 زہگے کہ چوٹو ہنایں مرد مئے پداں۔ جنیں نوں چو ہازگیں ہی
 کونڈے تہامیں۔ اسی سوداگر چراں چراں آہرت ہی کونڈے
 و پدا سر کشت چارتی تاں تہا یکی سہر سہریں نشتا بلے درس نبی
 ایشی توار کرت کہ توچی شخصے مرد مئے پری اے جن اے

جاسوسے چچی اے۔ جنک ء تواردات کہ من بازگول اگر ترا
 چادری چیزیں گول پر من دیم دے من درکائیں سوداگر ادتی
 جامگارا او چادرات جنک ء جامگارا گورا کرت او چادرا
 را مانی پوشت۔ سوداگر گشت کہ تو منی زہگ فرزند سے جنکارا
 آدتی دیم پہ بگ ء بگ ء رانگی اسی دیما بیوجی۔ بگا ہمد بہت
 شپا ہمد اشتاں صحب کہ بولڑتاں پداردان بوتاپر ادتی
 جندے ملک جاگہاں جنکارا گسا برت جو اینس نوکیس پچی گورا
 دات۔ زہگے نامارائی کرت سہہ بخش بل آرا یادکن ایشرا
 بادشاہ ء وزیر ارا دیم دات کہ تو تیوگیں ملک ء بچرا پچی نی کہ
 منی زہگیں انجیں جنکی پر منی زہگا در گج بیار سہہ بخش نام تیوگیں
 ملکہ تہا مشہور بو کہ سوداگر ارا چشیں زہگی است کہ پہ حسن پہ
 جوانیا بچ مرٹ نلوٹی چینی بادشاہ ء دتی وزیر ارا دیم داتا کہ تو
 برو پر منی بچک ء یک جو اینس جنکی در گج بیار روم اے بادشاہ
 اے وزیر وہمی ملک آتہا کہ پہ روم ء بادشاہ بچکا جنکے در
 گیجگا۔ اسی ہر سٹیئیں وزیر آحت ڈک لگتاں یکجا ہی ہر سٹیئاناں
 حال رست کہ ادا سوداگر ارا جنک اسی رستیں کہ پہ رنگ صورت
 آئی کوئینتاں۔ نوں اللہ بران کہ کے رازوری نام سیہہ بخش ایں۔
 لکھ بخش ء وزیر ایک کاغذی نشتہ کرت دات پہ سوداگر کہ
 منی بادشاہ ء زہگ جو اینس خوبصورتینی۔ چینی بادشاہ سے
 وزیر اہم دتی کاغذ لکھت دات رومی اے وزیر اہم دتی کاغذ
 لکھت دات اسی ہر سٹیئاناں سوداگر اہمی جواب نشتہ کرت

دات کہ ای ہر سیٹیناں پر من دیم دئے۔ ہر کہ دتی ملک و
 شت پر دتی بچکانی رندا۔ چینی وزیراوتی بادشاہ راگشت
 کہ سوداگراگشتاوتی زہگا دیم دئے منی بگندیں۔ چینی
 بادشاہ اے زہگ و نام افضل حسین۔ روم اے وزیرا
 دتی بادشاہ راگشت کہ سوداگراگشتاوتی زہگا دیم دئے
 منی بگندیں۔ روم بادشاہ اے زہگے نام غلام حسین۔ لکھ بخش
 اے وزیراوتی بادشاہ راگشت کہ سوداگراگشتاوتی زہگا دیم دئے
 منی بگندیں۔ ایشی نام و لکھ بخش ایں۔ ای ہر سیٹیں بچک سر
 گیت آحتاں پہ سوداگرے ملک و سوداگرے ملک و نام
 پنچھی لکھ بخش شہ درستاں ساری آہت ایشی پد افضل حسین آہت
 ایشی پد غلام حسین آہت۔ ای ہر سیٹیناں سوداگرا پر مات
 کہ شتاہر سے کسانیں زہگو شتاہر سے برتئی ای قاضی اے کراتا
 سال و دو سال بوانی گڈامن شتاہر دیں۔ ہر یکیا دتی مال
 دولت گوئیں ہر یکیا را سوداگرا کھوٹی ای کھوٹی داتا ادنان درگ
 ہمدانشتگاں ہمداسکول و دانکایاں آجنگ سیہ بخش ہم ہمدادانگائیں
 بے جنکانا جنبیا دم سبق دیاں بچکاناں بچکانی قاضی ہر کجام قاضی
 اد ملا یانا باغیچہ باغیچہ است کہ ایشاناں ہی شاگرد آپ دیاں۔
 اد جنبیا دیم ماسٹرانان ہم انچو۔ مزین امیریں زہگانے نوکر ہم
 گونگول۔ زمستاں کہ بی سیہ بخش یکا کہ باغ و رو ای گل سحر کہ
 سیہ بخش و گنداں ای پھل کناں ایشی شمی پلاں ہتیں ست
 اد بی بی و آرادات بی بی حیراں بو قاضی حیراں بو بیگا ہاچھی اش

کرت ہر کہ ہر کہ بو۔ دو ماہ بعد اسی ہر سے عالم بوتان ایشاں
 سوداگر اراقبثہ کرت امرا دو سال بوت نون امرا جواب بیس
 سوداگر اگشت من یک سو پی زوریں ایشرا سوچن اسے تہا وین
 لٹھے سرائی کنیں او ایشرا پنج صد گام عر مک کنیں ہر کس عر کہ جت
 مہنی زاماس ہمایں۔ ایشاں قبول کرت۔ در ہا راضی بو تمنت سوداگر
 پنج صد عر قدم عر دارا راجت سے کرسی اشس ایر کرت ہر کس
 وتی تو پک دست ہر یکا دو دو تیرے جنگ حکم انت۔ اول
 لکھ بخش یک تیری جت نلگتی۔ چینی بادشاہ عر یک جت نلگتی
 رومی بادشاہ اے زہگ یک اسی جت نلگتی۔ نون پدا
 لکھ بخش داشت جت لگتی۔ نون چینی بادشاہ اے زہگ جت
 نلگتی۔ پدا رومی بادشاہ اے زہگ جت نلگتی پدا چاپ بوت
 لکھ بخش کھٹت آحت وتی پس ماسانیاں۔ شدا مال دولت
 ماس پساں زرت شتاں سورش دات زرشان بوت۔
 قدرتاں اللہ ہما فقیر آہت فقیرا را دو ہزار کلدار لکھ بخش دات۔
 بادشاہ فقیرا اسوج کرت کہ تراشاد و آرا کہ داتا فقیرا گشت
 کہ مناتئی وزیرا داتا بادشاہ عر وزیرا ہراتی کرت۔ لکھ بخش عر
 بادشاہ عر کرت ۶

ملا لٹ

روچکانا ہستت بادشاہ خداوند تعالیٰ کل جہان اے
بادشاہ ایس اللہ تعالیٰ فرمان کرت کہ چھے کوس ڈک ننگی
من زمین آسماناں جوڑ کنیں بے ہفت روچے سمرامنی
جوڑ کنیں کہ منی بندہ بگندی۔ اسی ملکارا بادشاہ نیتت
ایشی بادشاہ یک بلوچک یا کہ نام ملا لٹرات ملکہ نام گنداباؤ۔
یک کلگی استت ایشی تہا یک بلوچکی تشگت کہ اوے
بادشاہ وزیر وتت۔ یک بلوچکی شمی کلگے دیما گوست بادشاہ
جنک ایشراپنٹ ایشی گشت کہ منی گناہ چھا انت کہ تو منا
پانٹ ویئے۔ جنک جواب ندات انچو بانے تہا پترت۔ ہمی
بلوچک رہ گپت پر وقی گسے نیمگا دپتی نا جنکے تہا یک
روباہ اسی وراحت۔ ایشی گوشت ڈے ملا رو بو تو بوشت
روباہ اوشتات گشی بیا کہ من کلگے دیما گوستگون بادشاہ
جنک ۽ برناحق مناچانٹ داتا۔ من کمیشی چہ پیم بکنی کہ ایشر
وقی بیراں بگریں۔ تو منا یک سو جی بدے تی مہربانی ہمیش
انت۔ روباہ ۽ گشت کہ منی سو ج ہمیشیں کہ۔ ویک
بکن لوشے ڈکارے ایشی لوشاں پہ خدا مدے پہ زندے
انچا مدے پہ ملا لٹری ناما اش بدے ملا لٹری کاراں شرکاں۔
بلوچکا آہست یک وگی گشت اش کوٹنگ ۽ پر کرت ہمدادے مرد

نشلگت کلاگ اوکر گزاناں پہ ورگ ای نشیت۔ یک
 مرد ای کہ ڈے منا کو ڈگ بدے کشی پرچہ بدینے مرد
 گشت کہ اثر انکیس ڈگاری توچوں کنے کشی ہرچونی بکنی پدا
 مرد و گشت شرمی زہگ بیماریں منا پہ خدا یکی بدے ایشی
 گشت کہ پرچہ زانہ خدایہ ہر ماں پرچہ ترا بد میں گشتی ڈے
 منا پہ خدائی ناماندے پہ پیر بزرگانی ناماء بدے۔ بلوچکا
 گشت کہ ابہ منی سر پہ پیر بزرگانی ناماء قر بانی بلے ندینے
 ای مرد سیاہ دل بوراہ گپت شت پروتی راہ و دیما ای
 مرد و دیست تہ ملا رو پوٹس کہ شہ جنگلا درہتا پیدا کیس ایشی
 توار کرت ملا رو بود شتات۔ ایشی گشت کہ بیا کہ او امر دیا
 بالاہیں پالیزی کرت و منی زہگ بیماریں من شتگوں پہ
 کوٹنگے رندا مناندانگی پہ خدا اور رسول اور پیر بزرگ ایشی مناندان
 او منی زہگ ہم سکھ بیماریں من نزائیں گیمیشی چوں بکنی۔ ملا رو بو
 گشت کہ بہ من ترا سوجی دیس۔ بر وہ ملا لٹر ناماء بگر آترا
 بڈی دنت انجو کہ گون تو بڈھ ہم بننگوں گشتی ناڑے کشی ہاں ای
 مرد پدا آحت لو شے سرا سلام دات آئی و علیک کرت من
 آہنتوں تیا پہ خدائی ناموں گپت پیرانی ناموں گپت تو منا
 ندا من چہ زر لوٹ تو منانوں منا پہ لٹر ناماء دیئے ندے ایشی
 گشت کہ منی سرتنگ پہ ملا لٹر بڈھ کن بزور ہد ای مرد و دتی
 بڈار اجت راہ گپت شت پروتی گسا۔ ہر کسا کہ ایشرا دیست
 گشتی ہاں ڈے چوں کپنگے۔ کشی پہ ای پہ زرانداں۔ پہ خدانداں۔

یہ پیرنداں ہر کہ ملا لٹری نام عریگی بڈھ کن او بے آراداں
 گشی ناڑے کجائیں مرد و گشت کہ آئیں جنگلے تھائیں۔ وگہ یکے
 آحت اسلام عروا ت لوشیا و علیک کرت گشی کہ ڈے بہلکنے
 گشی انا گشی پہ خدائی نام عریگی بدے گشی انا زانا خدا عری
 مانی گشی پہ پیر مرشدانی نام عری منابدے گشی ندیں بہ ندیں
 پدا آئی گشت کہ ڈے اچہ مناپہ ملا لٹری نام عریگی بدے
 گشی منی سر قربان پہ ملا لٹری برو بڈھ کن بزور برو ای مرد و
 وتی بڈا راجت زرت اوشت وتی گسے نیمکا آحت وتی گسا
 سر بوت ہمسایگ مچ بوتال جت اش کرت کہ تو شکجا گیتا
 ایشی گشت ابہ ای حولی ہر کہ برو ملا لٹری نام عریگی۔ بڈھ
 کن او برو وگہ یکی آحت پالینرے سرا وگہ عری نام عری گیت گشی کہ
 مناپہ ملا لٹری نام عریگی لوشے بدے۔ لوشیا گشت کہ منی
 سر قربان پہ ملا لٹری برو بڈھ کن بزور برو۔ بل ایشرا یا و کن آرا

چار چاکاں تیچ چاکاں یک چاکی بی چما کا چھی
 گل قندی انار لیب کنت بے چاکیں پیچار
 ماک تنگو تنگار لنگ پدا ملک بھبی ورا جان
 جان گلنداں دست پادانی بنداں تانی ٹیشی
 تاگا ٹیشی ایشی قسمت عری جتا گیشی بیجا شہبیکے
 شہبیک المبیک نزاں وتی بد نیک کڈکی
 بستگی ویک عری جنکے کوپک لرزنت سر و سہرت
 بلکا کرزنت چلے چلے برف چلے چلے مچھیں

مناچے ہیں میں جل جبار کیری چو درپ چار
کشد رانت او کشد رانت وادھ شکر ہمسرانت
کینجہ کینجہ سینریں مرگ و ویش و گندے سرید
کاں تو پاک و پر کاں یکا زوی کاں۔

ہی حال شت ملا لٹرا معلوم بوت مخلوق مچ بوت شت
کہ ملا لٹرا تو پری مرد و چہ نیکنی کرتا کہ اما پہ زردیاں نروری پہ
خدا لوٹاں نداں پہ پیر بزرگ کناں نداں خاص تسی نام و بگ گشی
منی سر شنگی پہ ملا لٹرا۔ ملا لٹرا گو باریں من صاحب بریں ای چو من
مرد ای کہ پر من پالینری کرنگی او منی نام ای دنت۔ ملا لٹرا صاحب
یک آحت مردے جاگہا مردار اجستی کرت کہ ڈے مرد لوش پہلے
کئے آئی گشت واجہ لوش بہائی نیست گشی اگہ پہ بہاندے گڈا پہ
خدا یکی بدے کہ اما ہمد اکی کناں ورنی گشی زانا بہ خدا بہری پری
کہ من تلبدی منی کرانیت ملا لٹرا گشت ڈے شریں پہ پیر بزرگ
نام عی کی بدے ایشی جواب دات کہ بہ من ندیں۔ گشی ابہ منا پہ
ملا لٹری نام عی کی بدے ایشی گشت کہ منی جان پہ ملا لٹرا قرباں منی
سر قرباں بر و کچیں کن او بز و تو مناد رس کنے یا کنے ملا لٹرا کہ
ڈے ملا لٹرا پہ تو چہ نیکیں کرتا مرد و گشت کہ ابہ ملا لٹرا پر من پچی
مکن ضرور یک روچی منی کارا کے ایشی گشت کہ اچہ ملا لٹرا منوں۔
ای بلوچک انچو دست پاوانی کپت ملا لٹرا گشت کہ بر و یک
دولوش بیار کپ کناں گڈا و تی گیاں بجن بلوچ و دولوش آرت
تلی کرتاں ملا اے ویما ایر کرتاں ہر دو کاں دارت خلاص اش

کرت۔ بلوچک و گشت کہ بیامن شوقی گسا در ہنگوں او دایک
 بلوچکی بادشاہ ای است شمالی گسے دیامن گوستگوں ایشی
 جنک و منابی گناہ او بی فساد موٹ (چانپٹ) داتا۔ نول من
 دیا آحتگوں من دیتا یک رو باہ ۶ ملاو بودا من توار کرتا آرا من
 سوچھ کرتا آئی منا گشتا کہ برو یک پالیزی جوڑ کن لوشے کوٹگے
 ہر کس کہ ملا لٹری نام و گت آرا بدے ہر کس نہ نگہتی آرا مدے
 ہی گپ ملا لٹرا معلوم بیت آتراوت جنک و دنت ملا لٹ
 گت کہ تودقی پالیزا بل زوال نبی بیا کہ من تو انگو کوہ گیا بانیا
 رواں۔ آحتاں دیت اش شبانگی توارش کرت کہ ڈے
 گونڈیں گٹور است نیت امرا یکی بدے کہ نہنگی بیماریں سلی کنان
 شبانگ و گشت کہ بزوا ای گٹوری مناد و کلدار بدے ایٹاں
 دو کلدار چت کرت دات او گٹورا رازرت اوراہ گپتاں۔ وہ
 قدم و رہ گپتاں پدا برترتاں توارش کرت کہ او بلوچ او بلوچ
 اوشتات گشی بزوا ای دو کلدار تینت ای گٹورتی انت مارا
 اگرانڈا بدے وہ قدم اش پدا برترتاں توارش کرت کہ او بلوچ
 او بلوچ بیا بزوا او کلدار تئی گٹورتی امی گرانڈ تئی امرا آپا چا بدے
 کہ ریشی پر بلوچ و گشت بزوری شبانگ و گشت اڈے
 من ای مرداناں رودات۔ دو کلدار او گستاں۔

یک گٹوری۔ او یک گرانڈی پہ یک پاچنیا گسا کہ آحت
 پاچنئے و ہمداسوج کرت کہ منی پاچن کجیں۔ شبانگ و گشت
 تو اجنا چیا کنے۔ آمر و مناد و کلدار داتا۔ یک گٹوری۔ یک گرانڈی پہ

یک پا چنیا۔ پاچنے و ہمدانگشت بڈے شوم ای گورگ۔ گرانڈ
 واتے جندے گاں پہ دو کدار بلاہیں پاچنی واتگے ہنگہ گلانے۔
 ملا لڑوتی و تیار گشتی کہ بر و تو یک پستے لوش او کوڑگ بہاکن
 بیازواں منابدے۔ بلوچا لوشاناں بہا کرت زرانان ملا لڑا
 ای داتاں۔ ملا لڑگشت کہ تو برو ہما کلکے بادشاہ عو کرا
 مہمان بوا پنچو کہ جنک ترا گندی مردیں شکار یاشتاں مناحل
 بدے من دت کا میں۔ ملا لڑ زرانان زرت شت بازارا وتی
 ہزارا کڈکے تہائی بست بڈے ستارہ گپت او شیشگ ای گپت۔
 وڑوڑیں ژلنگو کی گپت۔ چارواں سیاہیں گدی گپت۔
 ملا لڑ ہی ساماناں وتی گسے مردماناں دات کہ ایشاں
 بزوری دمانا تیار اش بنلنا بدیشش۔ ایشاں گدارا خلاص کرت
 او آحت ملا لڑ زرت گدارا آحت وتی کڈکے۔ ژلنگوکاناں
 پاچنے شاہانی سرائی بستاں پاچنے لٹکے پٹی چتاں ایشی بنا ژلنگو کی
 بستی ہر دو پاداناں ژلنگو کی بست۔ ستار میں گدارائی زرت
 او پاچنارا جل ای کرت۔ شپ ملا لڑ ہی بلوچک آحت کہ
 کہ سپی آداناں شکارا شدگان۔ ملا لڑ گواچی پاچنا مہارکن
 کہ من تو ہمداریاں۔

بل ایشرا بگر آرا چار چاکاں پنچ چاکاں یک چاکی
 بی چھا کاچی بے چاگنیں پچا پار ماک مگو تگار لنگ
 پدا ملک بمبئی درا۔ جان جان گلنداں دست
 پادانی بنیداں تانی میشی تانی کا میشی ایشی قسمت

جتا گیشی پچا شہدیک ء شہدیک المہدیک ء نزاں وتی
 ہدیک ء کڈکی بستگی ریک ء جنکے کو پگ لوزنت
 مسرہت بلکی کرزنت۔ چلے چلے برف چلے
 چل مچلیں منا چلے ہین مین جل جلا ر بکری چو درپ
 چار کشدرانت کشدرانت داو شکر مہسرا انت
 کینچر کینچر سبزیں مرگ در ریش ء گندے سر پدی
 کا تو یک ء بر کن یک زوی کاں چار مجولاں چک
 اش کنے پشت باں پشت اش کنے چک باں۔
 آست ملا لٹر ہمداسر بوت دیگر شام بوئی بی بی آں ملاے
 دست بند ء ویرت گم پڑنک نرکی انی بی بی ء گشت کہ
 فقیرا رگش کہ بزا بیارگہ آما اسی چاراں بی بی ء گشت کہ تہنگ ء
 شب بند کاں ملا لٹر جم کرت کہ پا چنے ریشاں بگر ایشی کہ
 ریشاناں گپت ایشی جت کہ کاری بی بی آگشت کہ مٹھا چو بکئی
 یکی امرا شرکاں مولدارا گشی کہ ایشاناں نان درگ بدے
 اسی ہر دو درگ نماناں۔ آ آئی گوشاسی داں آ آئی پونزا
 مولدا تو ار کرت کہ بی بی اسی درگ نماناں یکیارا تو دپادے
 یکیارا من ملا لٹر گشت کہ تو بی بی اے نیمگا برو کہ تھی داوا داریں۔
 بلو چکارا بی بی دپاداں او ملا لٹر مولدار ملا لٹر گشت کہ بی بی
 امرا نوں ترسی سچی امرا ہمدابو اپینی دابے وخت کہ بوای
 آرا لگت جاں آرا مولدا گشت کہ بی بی نوں بچا سیل نوں دشیں
 مولدا گپت ملا لٹر او پینت بھلائی کرت او بی بی ء ہما چھٹیارا۔

ملا لٹر پاد آست کہ اللہ اکبر اللہ اکبر بی بی عگشت کہ ای چ
 دڑی ملا یا گشت کہ ہاں من دتی ہزار کلدار بانگ و پرتی شریا
 یلہ دیں بی بی ہزار کلدار دات۔ ای لٹر پیا پاد آست کہ
 اللہ اکبر اللہ اکبر ایشی پیا وگہ یک ہزاری دات سے ہزار کلدار
 گپت ادد پتاں نوں ملا بانگ و ہر دو پاد آست دیک پ گسا
 پداشتاں دتی پالیرے سرازماناں نیم اشس کرت یک ہزار
 پنج صد دت زرت ادیک صد پنجاہ آرادات۔ ملا لٹر دتی
 پاپن زرت اود دپات لاش او کر ڈگ زرت سیدھا آست گسا
 اد بوچک شت دتی گسا۔ من شمو دا کپت آستوں :

سینہ بنجیہ

شاہ حبیب اللہ

روحکانا، سنت بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ
جنت امی یک بجائیں بادشاہات۔ ایسا نام شاہ
حبیب اللہ اور زبیر کے نام شمشاد ات۔ یہو ملک و
ہا یک سو اگر سے استت سو اگر جو نام بہرک ات جنگ
نام صن بالرات ایشرادولت سک وچ ات بزرگ پوس
شت بادشاہ و گا کہ منا گرا تو یک عرضی است کشی راجہ
نامال دولت سک بالرات سے بادشاہ و ماں گوس
است بلے منا چکیں زہگ نیت یک جنگ و است نے
من ترا کشی کہ منی جنگ تھی باہویش ایشرادولتی زہگانیا
بردیوی۔ یک دوچی بوہندک حرت جھکارا سولہ غلام در پا
است۔ یک روحی بوہی جنگ فخت بادشاہ باگا۔
بادشاہ و استت یک اولیا و اولیا و یاہت و چل مر یک
باگہ کہ روچل مشت و گوں بھی چلیں است تا و سرا گتہ کا۔
نول حسن بانو بادشاہ و نام و یک کا گد و حکمت کرامی
چلیں مریدانی او گئی اولیا یا منی کرا و عزیلی حسن بانو و رندوبت
کرت دو صد سے سینو بہت اسپید گہ بزرگت بد کرت۔
حسن بانو دتی شککہ و رادر ہالال یا قوت زمر و ہر در باکری

ادسترتک سہرے گاں دیوالے ویکم در ہاشمہ گالی بوب
جناکہ قیمتش ہزار ہزار میں اسی در میں چیزی کہ تیار کرتاں
بیگاہ و دطوتی آہتاں۔

بادشاہ مرید اولیا در ہا آہتاں بانے دیش چکا کرت
چلچو لمبراش آرتاں دست ستش ششتاں۔ درگ چرگش
آرتاں دیما داتاں بادشاہ وزیرا خیال کرت دت ماں
وتاگپ اش جت کہ شا کہ من بادشاہ پوتنگوں من ہرکام
بادشاہے گاشنگوں مکہ من پھیں درگ وار تا او نکہ من
چشیں بان اد جاگہ ویستا۔ نون ہماناں اجازت لوشت کہ
آتاریاں جنک و بادشاہ و وزیر و اولیا و دست و گپتاں او
ای شستاں۔ ایساں بانے دپ ہند کرت بلے سا باش در
مخرتاں۔ شپٹ اولیو یا ہند و بست کرت۔ گوں وتی چلیں
سریاں ہما بانے تھے نہ صحرائی دزگار شپا در ہا آختاں ہر کیا
صحرے کونٹ گالی کرسی مینر ہرچی کہ ہستت ای چلیتاں و ترا
لڑت اد شستاں۔ آرتاں وتی جاگہ و صحب بوت ای
کایاں چاراں تہ بانے دپ پچیں خاک پہ کاسگ و پچی
نیست۔ حسن بانو درگہ کسی سراشک بنو خاص ہی چلیں مریدانی
سرا جنک وتی ہری و سوار بوت گوں یک مولد یا سیدھا
آمت بادشاہ و گاشکی کہ دا جہ تھی مریداں دوشی بتوگامنی
گسارا لڑتار بادشاہ و را وتی اولیا و سگ و دست ات
ای جنکا کہ گہارا جت تو گشے کہ بادشاہ و سرے جگاں توار

کرت گشتی اد اولیاد منی ہی اد آسواہ مہرے ہشتے دگر زینے
 سرانگی آچول چیں کارو کنناں گڈامن آیبانی گردنا نجینس بیوتون
 تو منی اولیاد ورا دزگتے ایشی دوا دزیر چی انت۔ جنگ و گشت
 کہ منا حلال بکن بلے منابد گتے وزیر ارجستی کرت ایشی دوچی
 انت ایشی دوا گشتگ انت سزا انت۔ وزیر اگشت کہ داجہ ای
 ہما سوداگر برزک و فرنگیس آئی تسی کرا امانت کرت تو نوں شر
 سنگ و ہنگہ غیر ملا کہ کن۔ بی ہمانگو ہر چون بی ہی بادشاہ
 ایشی درہیں جائیداد ارا کرت ہول ہر کہ پہ ویم بہر او ایشی
 بندارا دور گنیٹ چیز صحرماں بادشاہ و کرا اش
 کرت۔ جنگ و راجگل و تہاگوں یک مولدیا کپتگاں۔ یک در
 اچے چنال و ہمیشی نبا پیدا جنگ و مولد ارا گشت کہ پاداں باہیں
 زیاں پو آبی چات امانتگ بوقاں۔ ایشاں آحت آپارا
 درگیت ندرتاں یک بلاہیں گودھی شہ آب و پریں۔ آپشا
 دارت آستاں پہ و اب و کٹر انت گشدر انت دادشکر
 ہمسرا انت پلے چلے بر پ چلے چلتی ہیں متا چلے ہیں میں
 جل جبار حمداد پتاں نیم و اب نیم اگر یک ملاکہ آحت
 جنگ و ماسرینسی۔ گشتی یاد اچھا تو غم کنے۔ آماں کہ شنگاں
 آیبانی جاگہ و خدا ہا ترا داتامی یک چاہی تسی سر و نائیں کہ در ہا
 شہ صحر و زر و پراں۔ بیابی پادا آست بلے اچپنر و ندلیت۔
 نوں بیابی و چماناں کچ کرت دپت ساعتیابہ راسی ملاکہ پدا
 آحت بیابی و گونی جت۔ بیابی انچو نشت ملائلہ و گوں بی بی و

گفتگو کرتے۔ کہ آماں کہ آیاں بڑنگھاں آیاں جاگہ سرسہ ماں
تئی چیرا خدا ہا تردات۔ یک چاہی سر و نائیں یک ہر پادماں
ہر دو کمانی و پادانگی دانگی اسپیں۔ ملائکہ شنت بی بی پاد آحت
باوین راستی دروغی شنت چارتی تاں بلاہیں دانگی۔ بی بی امولہ را
یاد کرت مولد پاد آحت۔ ہر دوکان و انکارا دور کرت تا
سبحان اللہ در ہا گالیان گالی شہہ گالی شہہ تریں انچور زر صحرہ
زرت گفتانائی کرت۔ ایٹانان نون کجا داب کے نشت
نشت تاکہ روح بور روح بی بی امولہ اختراع سوار کرت۔
صحرہ دات کہ برو بازار بربنج۔ آرت۔ وگہ درگی ممان بگر
اومنی آمولدانان حال بدے۔ شمش گہ منی آاں کہ اوں لفتا
چایاں چہ دو چند متا خدا ہا ہدا داتا۔ اگر شہا۔ نازوری تو منی
واسطہ ہدا بیانی۔ اگر نہ تو خیر مولد آحت بانوار و لکھاں پتی
اسے دکان و کاندارا گہ ہر چی نو سے برو۔ چی شہا پارہ دارشت
آوگہ ولدانیا آیا ناں حال بڑ دات آیاں گشت کہ اماں تیداں
اما چوں چشیں بی بی امولہ یلہ دیاں۔ مولد بڑ زرتاں۔ آحت
وکانا بیت سی اشتر شہہ سامانا اور و نیاشہ گہدا پر کرت۔ او
سر گپتان ویم پہ بی بی امولہ۔ بی بی امولہ کنکائیں کہ سن اسی آپا
او ایک کاریور کشیں ہمداکارینی۔ مولد غلام گون اختراع ساماناں
آحت سر بوتتاں۔ بی بی امولہ شنت بی بی امولہ چیاں بن سامانش
ایر کرتاں کراہیہ و لایانان راہ و داتاں۔ نون گون دتی دستیں
مولد و آوگہ غلامان آحت کہ بریاں آپ و چاماں آپ و سرا

آحقان گشتی منی دل گشتی کہ من ای آپ ء چو ڈون بکشیں غلامان
 گشت کہ بی بی ای آپ ء کشک آسان انت غلامان پر ماتی
 کہ گند بگڑی ادا در ہا ہری کی پر و تا گڈی جوڑ کنی ہر یک من یک منی
 جوڑ کنیں پیشی پد گڈا حشت ء بند و بست ء کناں . بی بی ء
 تلام ء دیہ دات کہ بر و لیتیں ہشتی ہر چکہ کہ گندے بگر
 بیار شش ششس اشرا ہزار ء وہ کڈار دیاں من بہیت دینیں ۔
 غلام آحت خشتی در گہتاں ۔ آہتاں گتاں گوں نشتے جنگ ء
 ہزار ء بہیت کڈار ۔ نوں بی بی ء صد دانہ صحر دات غلام ء وا
 کہ ایشاں بز در و بازار ء پر و شش در با چاندے کڈار شش کاں ۔
 آہرت بازار ء صحر ء پر و شستاں زر زر قتاں بہتیں کارئی زرت گوں
 آحقان آیانان کار ء ای لگا نیتا ۔ زرافاں بی بی ء احساب ء
 کرت اودا ننتی ۔ حشت خشک بوتان غلاما سامان بہت اودرت
 بالے بندگ شردغ کرت مزینیں پیمیل ء ۔ دوسرے ء بستیں ۔
 غلاما ویم دات کہ بر و بہتیں زر گر بیار بی بی اودا مزینیں صحر ء
 جھانینی پر شتا فاند گلیں ۔ بی بی ء زر گرناں زر صحر دات لعل یا قوت
 دات کہ ایشاں قسما قسیمیں سامان بجن ۔ جگ ۔ گلاس ۔ کرسی ۔
 مینر ۔ در ہا صحرے بباں ۔ دوہیں سامان تیار بوتان مکان تیار
 بوتان ۔ شے تہا دتی درہیں عال دولت ء در کرت اودرت
 گس و جا گہانی کرت ۔ دتی درہیں مکاں کار بار و ہا یک ء
 نیاد پورائی کرتاں ۔ چھی زری زر گر نوکر کاری بہتت در ہا ہمدانشتاں
 نوں پر و تا نوکر سپاہی مولد در ہائی داشتے ۔ یک مرفی ء آحت

مشہ بی بی عرسانگ بر لوت - بی بی عرگشت کہ من سانگ نکین
 اگر تو گئے من دگہ مال دولت نلویش منی ہفتت سوالاں ایشان
 پورا کن من ترا سانگ کین۔ نویوان عرگشت کہ بگش ہفتیں سوال
 چی جنک عرگشت کہ مرچی بر وجهہ اسے روچا ہیا من ترا گشیں
 گوں۔ جنک عر دق مکان چو بچا سار یئے مکان عر ڈرا سنگارات
 صد کلدار دات کہ برئی اسپیدگ مرغ بگر بیاری۔ سپا ہیاں
 گشی کہ برئی کوہ سفینوں۔ شانقل کہ اسی مرغ بجنی بیاری مرغ اش
 در ہا اسپیدگ آستان۔ جنک عر کا گدی نبشتہ کرت یہ بادشاہ
 کہ تئی دعویش گوں چلیں مریداں اولیاء یا دتی سرچیرے
 مولد را اولیاء کا گدی دات اخترے سر کہ برئی بادشاہ
 رابد یعنی۔ تکلیفیا معاف کن من نئی ہما مولدوں حسن ہا نوشی
 تئی دعویش مہربانی کن گوں دتی مریداں اولیاء ششی منی جاگہ
 بیاء بادشاہ منظور کرت۔ کشر کشر انت داد فکر ہسرت
 چلے برپ چلے چلتیں متا چلے ہین میں۔ جل جبار
 کری چو درپ چار۔ بچا شہبیک عر شہبیک المبیک عر نزاں
 دتی بدزیکا کڈکی بستگی ریک عر جنکے کو پگ لرزنت سر و ہت
 ہی اولیاء را گوں چلیں مریداں کرزنت۔ چیا ای مریداں
 کرزنت ای واسطہ کہ ای اولیاء تئی یک ڈنگی۔ جنک عر مرگ
 کشت تنابگاہ عر در ہا تیاری کرزنت۔ بادشاہ وزیر گوں
 چلیں مریداں اولیاء آحتاں۔ بی بی عر بادشاہ عر وزیر
 اولیاء دست گپتاں تہا نامرقتی۔ ایسی جاگہ جاگیر ایشاں دیتاں

اسی دریا حیرانہ زمین آسمان مرگ مور ڈنگر دارانی مالک رازق انت
 دریا آنی مالک۔ ایچ کس مزاں کہ من اسی مالانان مشوقی طاقتبا جمع
 کرتا من عطاقت نیست۔ اسی دریا منا خدا ہا دانگاں۔ نون دستاناں
 غلامان ششتاں ہما وراک کہ ساریا جوڑ کرت عہما وراک عہ ایشانی
 دیادات درگاناں ایشاں وارتاں حلوہ آرت دیما فاناں۔ دستاناں
 ششتاں غلام عہ بادشاہ عہ گشت کہ نون آماشہ بی بی عہ اجازت
 گراں بی بی عہ را خالشی دات بی بی آحت بادشاہ عہ وزیر عہ اولیاء
 دست گپتاں ایشاناں اجازت عہ داتاں۔ اسی سوار بوت شستاں
 بدہ اولیاء راہ نیمگا دتا جلتی گمایاں نشت گوں۔ بی بی عہ وتی
 درہیں مخلوق عہ را گشت کہ شما چپ چا گرو عہ گاٹ بدئی کہ من
 اسی اولیاء شپی گریں۔ من زانیں کہ کے منی مالاں لٹی۔ شپے دومی
 بہر گوست اولیاء یا وتی چلیں مرید زرتاں آحت پھن بانو عہ
 بانے لٹگا اولیاء پیل اے کفل تچ کرت ادتہا پرتاں۔ ہی
 دعوتیں کوٹھے تہا پرتاں۔ ہر یک عہ آوتی بڑا راجت۔
 رہادگ کہ بوتاناں اپشاں ہر چلیں مرید اش گپتاں۔ اولیاء
 ہنگڑی جت۔ مریداناں چواشترے گاپشت ماں پشت بستاں۔
 بی بی وتی اشترے سواریں۔ غلاماناں مرید اولیاء کڈناں گوں
 لٹ جناناں۔ تتا وحدے کہ بادشاہ عہ کتا آحتاں روج بو۔
 مخلوق ایں کچاریں بی بی آحت دیوان عہ دیما جنک عہ گشت کہ من
 آروچی گوئی دادت کہ تھی چلیں مریداں مثلتا تو منا غیر علاقہ
 کرت منا کلینت بلے خدا ہا ہمو دامن زیمارا چت۔ بلے ایشی

دوشی پدا آحتاں۔ چلیں مریدا اولیا پانی در ہا آرتنش دیوان دیما۔
 بادشاہ زیرایت گشی ہر چلیں نانی گردناں بجتی۔ اولیا بر بی اودا
 نیل بکنی نیا مجیا او چپ چاگر ڈو چل کل بجنی مریداں، سہی کلائی
 تہا کند بکنی او آرا انجو بلی کہ دنیا ۷ بکندی۔ اولیا ۷ رانیل کرت
 چلیں مریدا ناں کند کرت۔ نوں شتاں پہ اولیا ۷ غار ۷
 چارگ ۷ تاں ماشاء اللہ در ہا میں حسن بانو ۷ مال دولت ہما
 ایرانت۔ اسی درہیں مالاناں چست کرت او جنگ ۷ را
 دانتی حسن بانو درہیں مالاناں زرت بادشاہ ۷ رارخصت
 کرت بادشاہ ۷ معافی لوٹت۔ بل ایشرا بگرا ۷ ہما مرد کہ
 جمع روج بی بی ۷ گوشت بیامن ترا ہفت سوال کینس سوال
 پورا بوتنت تھی بچک ۷ گشت اول سوال ایشنت۔ یک بار
 ہو دیدم بار بر نہ دیدم۔ اسی چہ شخصی ایشی مطلب ۷ بیار
 دومی ایشیں کہ نیکی ۷ بکن دریا ہا دوری دے گار نبی ایشی
 مطلب چی انت۔ سبھی سوال ایشنت۔ قبرے تہا مرد
 کو کار کنت کہ وار توں نداتوں وار توں نداتوں ایشی مطلب ۷
 بیار منابدے۔ مرد ۷ راگشی کہ یک بری ہی کہ ایس سوالاں
 پورا کن بیار پدا گڈامن ترا آدگہ چاریں سوالاں گشیں ای
 مرد ۷ اجازت گپت۔ کہ اسی اللہ من ای سوالاں چہ پہ ما
 پورا بکنیں من چی زہیں مرد راہ گپت تو کل بر خدا شت
 یک کوہ جنگل ۷ تہا گومی مرد ۷ ڈک لگت آپ حدڑ مرد ۷ ایشی
 دستاناں گپتاں درہیں گپی گپی شہی جتاں واجہ ۷ گشت کہ اے

بیچارگ ای سوال گوں تو کجا پورا یاں ایشاں یک فقیری است
 کہ آراکشاں حاتم طائی ہمارش بزاں ماں تھی نجت زور بو کہ تو
 گو من ڈک لگتے برد بلکہ گوں تو ڈک لگتے۔ واجہ ء گشت
 کہ چہاں مچ کن ایشی کہ چہاناں مچ کرت ایشی بانز لاناں گپت
 انجو حری دات۔ ای قدرت یک جاگہ کپت وہ قدم ء جت
 کہ گئی مٹی حاتم طائی ڈک لگت ایشی سلام دات دست یاد ء
 گپتاں۔ حاتم گشت کہ تو بگش۔ گشی کہ بیا کہ من شہ حسن بانز
 سانگ لوٹا۔ آئی گشتا من مال دولت لوٹیں مال دولت منا
 کارنی منہ ہفت سوالاں ایشاں پورا کاں گڈا من ترانکاح
 کنیں۔ تانکہ ای پورا نکرتاں من تھی گردن ء جنیں۔ حاتم
 گشت کہ چہ سوالاں گشی اولی سوال ایشیں کہ بیا بانا یک
 آواز ء در کیت کہ یک بار ویدم بار برندیوم ای آواز
 مطلب ء منابدے۔ دومی سوال ایشیں کہ سکی ء بکن گار
 ہی وجہ چھی انت سے می ایشیں مزین قبر استانیا یک فقیرے
 تھا آواز ء کیت کہ وار توں ندا توں ایشی مطلب ء بیارنا
 بدے۔ گشی وگر گشی وگرے منانگشتا کہ اول ہی سے
 ایں سوالاں پورا بکن پدا آدگہ چاریں سوالاں تراکشیں۔
 حاتم جت کرت کہ ای آواز کہ یک بار ویدم بار برندیوم
 چہ وختیا در کیت شپیار وچیا مردم پک ء کن۔ حاتم گشت
 کہ بریاں پدا ہمائی یا پکائی کناں آحتاں بی بی اے جاگہ ء
 کلمہ اش دات کہ ہما شخص ء کہ شہ تو چیز ی لوٹا۔ امر اجازت

دے کہ گوں تو گپی جنان مولد ع آحت بی بی ع حال دات
بی بی ع اجازت دات نیا محی ع بی بی ع سپر و گہ ع راجرت
کرسی اے سرانشتاں۔ بی بی ع توار کہ حاتم ترا گمی شی
چکار انت۔ حاتم گشت کہ من گوں و قی خدا ہا وعدہ کرتا کہ
ہر کجام شخصی ہی و قی بڑا منی سرا ایر کن آرار ہیں ای بیمار گ
احتاد و ہا منی دست پا و اں کپت۔ حاتم گشت کہ آرا کہ تو
سوال کرتا کہ یک بار ویدم بار بر ندیدم ای چہ وخت
چہ روچ آواز کے۔ جمع اے شیا گشتی ای آواز و رکیت۔
آدگرانی جت ع نکرت حاتم گشت کہ آدگہ چاریں سوالاں
بدے گوں ایشاں اجازت گپت شتاں۔ بچک ع را اجازت
دات کہ تو برو بہند من رہیں سوالاں کاریں پدا تراش دیں تو برو
بی بی ع را بدے شی اوشت و قی گسا حاتم وشت پری سوالاں۔
آحت یک جاگہ تاں قبرستانیا مزین آواز ع بی کہ نہ کہ داتوں نہ کہ
دارتوں۔ حاتم آحت ہی قبرستانا آحت قبرے کراتہ قبرنگیں
حاتم جت کرت کہ تو کار کنے کہ نہ کہ دارتوں نہ کہ داتوں نہ کہ
دارتوں نہ کہ داتوں۔ ہی مرد ع را ڈیڈار ع شیرگ گری اے گوشت
ای مردار و یکایاں۔ گشتی کہ ای چپاں تی و میا پاں گشتی کہ من پردی
اند اچی نکرتا۔ تو امروز ع مرد مئے منا سے جنک بو تا من و قی بالاناں
جنکاناں پیش نداشتگان۔ یک در ایچ تو دے منی نشانی ایں گے کہ
کپی اسپتیں کپی صحریں۔ سحر میں نیمگا منی دولت کنڈیں، ہی دولت
دار کن دو بہر ع ای خیرات کن سے می حصہ منی جنکانی عرا ہر کن

ایشی گپدوپ جتاں حاتم گشت کہ تئی نام گشی بہرم ستریں جتکے
 کپوت چائی اکر شودارہ گپت قبرے سنگ بند بوت۔ شب
 روج بوت حاتم چارت تاں یک گر کی آسکئے رندا کپت ء
 آسک ء و ترا حاتم ء کترار سینت حاتم گشت کہ تو ایشرا پرج
 تاچینگائے گشی صاحب منی روزیں حاتم گشت کہ تئی لاپ ء
 کہ من سیر بکنیں تو ایشرا نورے آئی گشت کہ تو چشی فی بکنے من
 جوں ایشرا دریں۔ حاتم انچو چا تو گشت اودتی پاو ء ران ء برت
 اوگر کے دیما دوری وات گشی تو سیر کرت یا دو منی بریں بدیں
 گشی بسیں منا سیر کرت گرک گشت وتی راہ ء آسک گشت
 وتی راہ ء ای لنگ بوت ہمد اکپت مغربیں تا تو لگی حاتم ء
 نیمگا پیدا میں۔ تو لگ ء گشت سلام تو لگ ء گو بکش گشی کہ
 تو بکش تو لگ ء گشت کہ من ادا زات منی ہنچ اوشش زہگاں
 منی آکر ایک گر کیا زات ء ہی گرک کے منی چونکیاں دارت
 او ادا یک اژدہا ء سالے واہا میں ایشی بکش پہ ٹپا بالکل زبریں
 ایشی بلاہیں بکشاں من رہیں کارنش خدا یا کہ تئی جان وش کرت
 چشی پد گڑا ہی گرکے چینی سرا دور بکن۔ تو لگ ء شت اژدہا ء
 بکش آرتاں پہ حاتم ایشی پاوانائی بر کرتاں اللہ نظر نیکت ایشی پاومہا
 پیشے پاو لگا۔ اسی گوں تو لگ ء ہمراہ بو تو لگ ء جاگہ تو لگ ء برت
 گر کے جاگہ حاتم گرک ء راتوار کرت گرک دراحت شوقی کونڈا
 ایشی گپت گرک ء گردن ء کہ تو پر ای بے وس ء زیگاں درے
 ہرکس راوتی زہگ دو ستیں گرک ء گشت کہ من زات ء منی

روز میں حاتم گشت کہ تولگے پر من نیکیں کارے کرتا نوں آئی
 زہنگاں مورایشی گومنی دریں حاتم گپت گر کے درہیں دستانی
 در کرتاں۔ نامن نانائی گڈتاں۔ تولگے وراگشی کہ نوں تراواریت
 ہکاں گشی ناصاحب منانوں کجاواریت شانی من وت گسیشوں۔
 شہ تولگے و اجازت و کپت آحت جاگہ وپت۔ رورچ بو آحت
 یک جاگہ بازار و مزین ہمد اہمی مردے جت و کرت کہ وت
 ویت تو دے کہ کپی اسپتیں کپی صحریں مرد میاراجت و کرت
 کہ اہی گس کے ایں گشی کہ کپوت چاہیں۔ حاتم ہمی تو دے
 بناشت تہ جنکے آحت حاتم جت کرت کہ تھی پے نام
 بہر مانت آحتگوں من شپیا قبرستانیا تا آواز و بی چاریں
 تاتھی پسی قبرے تہا گریں، اہی ویمار اور گانت۔ ایشی گشت
 کہ شہ سے گہاروشے پسا منا گوشت و کہ ہمد امنی دولت کندیں
 منانہ وار تانہ وات و تو او اپٹ جنک و چارت بلاہیں کمب و
 کہ شہ زر صحرا پرانت جنک و در کرت آرت یک کونٹی تالانی
 کرت زر صحری ایر کرتاں۔ درستاناں سے جاگہ و اہی کرتاں گشی
 بروتی دو میں گہاراں بیار۔ دو میں گہاراش آحتاں۔ گشی شہ
 پے کلہاں حالان شہراش دیں منا گشتگی کہ دو بہر و خیرات بکن
 یک بہر و منی زہنگاں بدے۔ ایشاناں گپت دو حصہ خیرات
 کرت او یک حصہ اہی جنکانی سرا بہر کرت شہی کاراں پدراہ
 گپت شت پہ جنکل و یک جنکلے تہاتاں در ہا مارانت زومنت
 کڑک در ہا مچ ایں۔ اہی لکت دیاں گوزاں ریاں سری کپت

ریچھانی جاگہ ء گت یک ریچھو ء آرتش بادشاہ ء گا۔ ریچھانی
 بادشاہ ء جت کرت کہ تو یک آدم زاد اے منایک جنک ء
 استیں تو انچو کاں آراں سانگ کن۔ حاتم گشت کہ تو یک ریچھ
 اے من بندہ ء اوں منی اور تئی سانگندی کجا بیت ریچھا گشت
 کہ تانکہ تئی عمر بکئی من ترایلہ نہ دیں تاکہ منی جنک ء نگرے
 حاتم گشت کہ منی عمر کئی شر نکئی شر گشی بری آچاہے تہا دور ء
 دئی۔ ایشاں حاتم ء برت چاہے تہا ایر کرت چاہے وپش
 بست۔ یک شپی روچی امی چاہ ء تہایت ایشاں ایدیکہ روچ ء
 در کرت آرتش بادشاہ ء گا بادشاہ ء جت کرت کہ ہاں
 چونیں منی جنک ء نگرے نگرے۔ در ہا ہیں روچ ء تو مناسزا
 بدے من تئی جنک ء نگریں۔ گشی بری پدا چاہ ء تہا کرت بلا ہیں
 سنگی و پادات۔ شب روچ چاہے تہایت پدا درش کرت۔
 بادشاہ ء جت کرت ہاں چونکے گشی من تئی زہکا نگریں تو
 رتچھے من بنیادیوں۔ پدا گشی بری دوری دیں۔ ایشاں پدا
 دور دات شب تہا قدر تا حکم بوت کہ اے حاتم ای جبر ء
 سرا یہی ای منی ایشی جنک ء بگر حاتم شہ وتی اللہ راضی بوت
 سے ہی روچ ء ایشاں اور کرت ڈن جت کرت چونیں منی جنک ء
 گرے نگرے گشی تئی جنک ء من گریں بلے من ادانشت کنیں
 ایشی وڑچی انت گشی آجنک اے دستائیں ترا اگن اولی روچ ء
 گشی برد تو برد حاتم ء سور ء بند و بست بو جنک ء رانی گپت۔
 پدا اللہ حکم آحت کہ تو کہ جنک ء گرے پر تو فاندگیں آرا کہ ای

دل و شہادت آ باز دوش بوت حاتم کلہا پترت گوں بھیء کیجا
 بوت۔ پدا بی بی عراگشی کہ من ترا سانگ کہ کرتا تو مہر بانی کن
 مناصب یلہ بدے جنکء گشت کہ سے شب گومن منند
 کہ وزیرے بادشاہء جنک بیایاں۔ سے شے تہا بادشاہ
 وزیرے۔ درستانی جنک آحتاں مبارکئی اش دات۔ سہی روج
 بوت جنکء یک مہرگی دات حاتمء کہ ایشرا نگہ چیرا بکن
 ترا گن دریا ہا دور بدیاں دریا کارنکاں۔ ترا آچے تہا دور بدیاں
 آچ کارنکاں۔ شاہ ماراں کہ مارانی بادشاہ ایس ترا بوارت
 تو آئی دپء آپ نے ہی ترا کارنکاں۔ بل ایشرا بگر آرا
 کشرانت کشرانت داو شکر مہسرانت

چلے برف چلے چلتی ہیں منا چلے ہین مین
 جل جلا بکری چو درپ چار شہدیک شہدیک
 المبیکیء نماں وتی بد نیکء کڈ کی سہلی
 ریکء جنکء کو پگ لرزنت سر و سہرت
 بلکء کرزنت چار چاکاں تیج چاکاں یک
 چاکی بی چاکا چھی گل قندی انار لیب کنت
 بے چارگیں پچار ماک منگو تنکار انگ پدا ملک
 بمبئی درا چار مجولاں چک اش کنے پشت
 باں پشت اش کنے چک باں جاں جاں
 گلنداں دست پادانی بنداں انارء دارانی
 بدرنجاں آپچینڈی ما بننداں۔ حاتم شہ وتی

بی بی ع اجازت گیت بی بی ع اجازت دات۔ آحت
 ریچھ بادشاہ ع گا آئی دست گیتاں کہ منا بی بی ع اجازت
 دات آئی گوشت من بالکل وشوں۔ حاتم موکل گیت
 راہ گیت شتاں دیم پہ روح در آحت۔ کہ یک بر
 دیدم باربر ندیدم۔ آحت یک پٹ میدانیات ایک کردکی
 کردے چیرا مردھی و پتا مردک ع ایشی پاد در شپ
 اشکتاں پاد آحت۔ مردکارا جستی کرت کہ تو ادا چیا
 دپنگے گشی منی سو جا مکن منادیریں آدختی منی بردت ہم
 در نیاحتگاں کہ من ادا کیتگوں۔ اتا در ہتگاں پہ کاروانیا من
 کتر بوتگوں منادیش داتا پہ گیشتر و پنگا من ای ملک ع کہ آہتوں
 مغرب بو۔ من وتی گیشترانا ہمدایر کرت اودت شتوں پہ لانک
 بوجیا۔ لانک بوج ع پد من کہ وتی آنجاگ بست رہا دگ بوتوں تہ
 منی دیما یک پرنی ظاہر بوت صحر صحر میں اسپیت سبز سبز میں ایشی
 گشت کہ یکا بار دیدم باربر ندیدم نزدیک و دور نیا من شتوں کہ
 چارینی اودا شتوں خاک پہ کاسگ ع بھی نیست۔ نون من ہمیں
 کہ گنوگوں من نزائیں منی راہ رودا حیتیں روا پہ شتیں زرباریں گوریچا میں
 من ایچ نزائیں من ہمدایستگوں۔ من بلوچیوں من چی زانیں کہ گجا
 دید کے چہ یک دید ع در کیت انچو گشیت مناد ہوش مکن۔ حاتم
 گشت شمر منا حساب گوئیں تو منا ہما جاگہ مبرگشی من جاگہ ع ای نول
 نزائیں بے خیر تناندا زہ ع ترا بریں۔ آحتاں ہی جاگہ حاتم چادرارا
 دور دات تہار مغرب کہ بوت پر ہی ع دانست طلسمی آپا زرد صحرا

سپت جوڑ بوت پری اے جند شدا سری در کرت گشی یک بار
 دیدم بار بر ندیدم حاتم انجو در کرت۔ گیتی دست و پری و انجو گول
 حاتم یکجا وارت آپ و تہا بڈی آپ و تہا اسی دو میں شتاں
 شتاں تا پریا ایشرا برت یک بلا ہیں بنکله کہ چنکھ ہزار ایشی
 ناڑی در ہا صحرے کر سی گالی پر چی کہ بکشتے مجیس۔ پری و حاتم و وتی
 کر یئے سزا نادینی او پری شت گول وتی پریاں او او پریاں
 سردار گشت کہ بوئی بوئی آدمی ایشاں گشت پچی ایشی پدا انجو گشت
 پر چ آرا بو بوت۔ نو پریاں با دشاہ و اسی در ستیں پریاں
 سوچن کرت او جندا نائی جلنے شووگ پر مات۔ پری پدا آحتاں
 وتی بنکھیا آگشی مینیس آگشی مینیس پدا حاتم گشت کہ من کٹی سوں۔
 من ہمانی اول کہ آئی کر یئے سرانشت گول۔ حاتم ہمد اہمی پریاں
 سانگ و کرت تاں شمش ماہ ہمدانشت شمش ماہ و پدا حاتم
 یک طاییت و دات پریاں کہ منی زہگ بچکی بوت پر من دیگی
 دے جنک و بوت دیگی مدے۔ نشتاں تا جمع روج بی کہ پری
 پہ طلسم حاتم و شدا در کنت۔ آحت جمع و روج حاتم و ڈن در و
 کرت اطلسم و دانٹی و دریا و جوڑ کرت حاتم و شہ دریا کے تہا
 ڈن در کرت جندی پدی آحت۔ حاتم شت پہ بلوچکے نیمگا
 بلوچک و توار کرت۔ حاتم گشت بزواہی مرچی یک شنبی اسی پنج
 سنگاں ہی ڈولا روج و یک سنگے دور دے ادا ادا نبند
 منی اے تا جمع و روج سنگ کہ آحت مغرب و ادا نبند کہ
 سر و در کنت تو انجو دست و بگر آترا زوریت روت تووت جواند

بے ہاں اگر نہ تو ہمیشے۔ حاتم نون سرگپت پروتی ملک و
 آحت ملک و سر بورت حسن بانویانشت ہما مروک و راور و
 گپت لوٹت اورتی حاتم و رہی سوالناں گشتان مروک و
 شت حسن بانورا درہی سوالناں جواب و اتان بل ایشرا بکر آرا

چلے چلے برف چلے چلے چلتی ہیں منا چلے ہین ہین
 جل جلا بکر ہی چو درپ چار کشر انت کشر
 انت و او شکر ہمسر انت۔ چار چاکاں پنج چاکاں
 یک چاکاں بی بی چاکاں چھی گل قندی انار لیب
 کنت بے چار گیس پچا پار ماک نگو تگار لنگ پدا
 ملک بمبئی ورا چار مجولاں چک اش کنے پشت
 ہاں پشت اش کنے چک ہاں۔

ٹھلانی

ہر جہ توڑوے من گونا
ارماں ڈے ٹھلو منار بھینے

روحکا نامتت بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ
جذانت اسی یک بجازیں بادشاہت ایشی عبید اللہ
ات ایشراوزیر و استت نام ہر اللہات ایشی ملک تھا یک
اشراف نامی مردمی استت۔ اشراف مطلب ہمیش انت کہ
مردم میفرمی فی۔ اسی ملک و تھا یک غریبی مرد و استت ایشرا
یک خوبصورت این جنیں استت۔ اشراف اسی غریبہ جنینا
راٹنگا پیتا او پروت برتا غریبہ نام ٹھلانی اشراف ایشی جنینارا
پر مات کہ تو چو بکن بروتی مردار و بکش اشتراکشی پدا اشترے
ڈوڑرے تھا پتر بنند ہر ج گو توئی کلاگی کیت آتش گیت پدا
آرا بکش کہ یک بوجیئی کراہ بکن گمی مرغاں او بروتی مرد کہ
رو پدا من تو چٹاں او پہ آسانی وتی روچاں گوازیںاں۔ شپ
کہ بوت مرد آحت جنینا گشت کہ تو چو بکن بردصوب دریائے
دیماوتی اشتر و بگڑ گوشت و اسی دور و ایر کن او تو ڈوڑرے
تہائی پتر اسی کلاگ کر گز گو تو کہ کایاں درستتاں بگر جنینا نش
بنند۔ اسی مرد و صحب و اپجو کرت شت کورے دیماگڈتی
او ڈوڑرے تہائی نشت ہزار دانہ کلاگ و گت او ہزار دانہ

گو تو ہر کس ء کہ دیت گشتی ڈے شوم ای حرامیاں ایشاں
 کے کشتی ای بہا باں کہ تو وقتی اشتری بلاہیں گرت۔ گشتی بس
 بوت دوست ء آگشت شر و شمنیا من کرت ہرچی کہ
 قمت ء کٹتا۔ آحت گسا جنیا آئی کراہ مرغانی کراہ بوجیئے
 کراہ خرچ و رہا ء داتاں۔ شپا آحت ہی اشترع سرادپت۔
 صعب بوت بوجی آحت مرد ء وقتی مالانا لڈت برتنٹی پہ
 دبیئی مرد آحت دبیئی سر بوت بوجی والا بارا گشتی تو انچکا
 ادا منی مالانی سرا بنید من رہیں گرا کی درگیجیں۔ بازار ء کہ
 آحت یک بلک ء گوں ٹھلانی ڈک لگت۔ ای یک اشراہیں
 بلک ء بلک ء جت کرت کہ تو ادا چپا چرے تو ادی مردمی
 نیئے۔ ایشی گشت کہ منا کلاگ کر گز گوں کشتی اوشوم ادا کلاگ
 کر گز ء حراہی چیزیں ایشرا کے زوری من زاینس گڈاری
 کار تنی جنیا دم ء ترا کٹنا ئینا۔ تنی جنیا دم ء را یک
 باز کئی است ہما چو گشتا۔ تنی کلاگ کر گزاں من بہا کٹا ئینیں
 ایشانی سیک ء منا بدے دوپہر تو سیک من پدا تو برو
 بوجی والا یارا بکش کہ تا سے روچ تو صبر یکن تاکہ منی ماں
 بہا بیت۔ پدا آحت بلک ء جاگہ کشتی کہ آرا من گشتا آشتا
 ٹھلانی را کشتی آچا ہا گندے کہ سے جنکاں مشک پر کناں
 آمنیاں سترینے برو آترا ہرچی کہ کشتی ہمانی پر مانا ہو۔
 آحت چاہے سرا ایشاں گشت واجہ آپ درے کشتی نہ
 آپ نوویں من ء آ بلک ء دیم دات ء کہ ہرچی کہ ترا ستریں

جنگ گشی ہما ڈول بکن ٹھلاں وتی ورہیں گپ گیشی جتاں
 جنگ و جت کرت کہ جبرء بگش ای ترا کے پر مات و
 گشی منامنی جنیندا۔ بل ایشرانگر آرا۔

چلے چلے برپ چلے چلے پچیس متا چلے ہین مین
 جل جلا ر بکری چو ورپ چار کشرانت کشرانت
 وادشکر ہسرا انت چار چاکاں پنچ چماکاں یک
 چاکی بی چما کاچی گل قندی انار لیب کنت
 بے چار گیس پچار ماک مگو تگار لنگ پدا ملک
 بمبئی ورا جان جان گلنداں ورت پاوانی
 بنداں انار وارانئی بدرنجاں آ بچنڈی ما بجنڈاں
 چار مجولاں چک اش کئے پشت باں پشت
 اش کئے چک باں بچا شہبیک و شہبیک او
 المببیک و نماں وتی بدنیاک و کڈک و بستلی
 ریک و جنکے کوپک لرزنت سر و سہرت بلک و
 کرزنت۔ جنکاں وتی مشک کوزگ زرتاں ختاں
 گسا ٹھالانی را اش زرت گوں۔ ای گس مگر وے
 پیشی اشت۔ گشی ای گسے پستا سنگ پہ نشانی و
 ایر کن برو بازار و بچر بچر مغرب کہ بیت تو بیا
 انجو پتر چراں چراں مغرب کہ بوت مرد آحت
 بی بی اے کڈکے تہا پترت ہمدامائے کانبا و
 استت ٹوہینی گشی ای کانبا و تہا بو ٹھلو کانبا و

تہانت جنگ و دپار و بست جنگ و مرد و رزی گری
 کنت کار و خلاص کرت دیم پہ گسا پیدائیں نان نارشتی
 کرت دیم و دات مرد و نان دات نان و پدشت
 پہ بازار و سیلا۔ آ کہ شت ایشرا و ر و کرت شدہ کا نباء و تہا
 نان دیم دات ایشی نان دات آپ و دات گشی بروس
 گو بکن کہ پدا ترا و ر تہی مرد کے شب بوت جنگ و تپا و
 دور داتاں دت ٹہلانی و پتاں گشی منی مرد کہ کلی اودتی دکان و
 مرد! ترا سو جھو کن کہ بیا ٹہلانی بیا ٹہلانی دوشی کجا بوتگے
 بکش کہ من بھی گسے پیرا پدے بگو تھی گسا بوتگوں۔ آ گشی کجا
 بوتگے۔ بگو کا پرے سرا کا نباء و تہا و پتگوں۔ جنینا گپت
 پاتے تہا کرت دپ و بست و ابانی وقت بوت مرواحت
 آ وپساں مرد جنیں۔ صعب بو پا و آختاں مرد و چاہ ماہ
 دات اوشت و تی کار و نوں ٹہلانی راوری ٹہلانی جان
 شت چاہ و دات پدا گشی برو آ د کا سینتی آ گشی کجا بوتگے
 بگو بھی گسا بوتگوں کا نباء و تہا۔ ٹہلوشت و رزی اے دکان و
 گشی بیا ٹہلانی بیا ٹہلانی بنبد باریں دوشی کجا بوتگے۔ گشی
 آ گسا کجام۔۔۔۔۔ آ۔۔۔۔۔ اوہ آ منی گیس گڈا ماسیا تر
 کجا نا دینتا منا ماہیں کا نباء و اے تہا اوہ شپی گڈا کجا دے۔
 گشی منی جاگہ و ہمیشیں من کجا رہیں۔ شت بلکے گا بلکے و
 گشت کہ تو د لجم بو برو و تی ماہ فی سرا منند گو توانی دو نیم
 کلاگ پہ شش گیر و قیمتنتش من رہیں بادشاہ و گاتھی مالی دت

بہا باں۔ ٹھلوشت پر دتی مالان اد بلک شت بادشاہ
 بادشاہ سلامت من دوشی داب ء دستا کہ یک بیاریے
 کلاگ ء ادٹھی لے کپیت گڈا ہی تیاب دیما ء بچری کہ بلکنا
 حرامیں مرگ ء ڈک بلگی غیب پر دتا کی کی امیر پر دتا
 دو دو چار چار بگراں بادشاہ ء خارجت کہ چشیں بیماری کچی
 شما پری تیاب ء دیما بچی باریں کلاگ او کر گڈے گندی
 ننگندی پر من پنچی ششی بگری او ہر کس پر دت ء بگت۔
 درہیں مخلوق معلوم بوت۔ بزاں یکیا پر دتا شش گبر میں
 کلاگ ء گپتا او دستا سینتی۔ آحتاں درہا آیک گرگ بوچار
 دانہ پہ بادشاہ ء اش برت بس تنابیکاہ ء ای مرد ء
 درہیں مال خلاص بوتان۔ نون مرد ء بوجی والا یارا اجازت
 وات او آحت بلکے جاگہ ء زرانہ حساب داو کرت دوہرت
 زرت سیک ء بلک ء راوت۔ وتی زری ہمدابلکے جاگہ ء
 ایر کرتان۔ نون مغرب تہا بلوت ٹھلو سیدھا آحت پہ جنک ء
 گسا۔ جنک ء ٹھلورا گپت او گڈ کے تگر ء چیرائی وات۔ مرد
 کہ شودا آحت وزیر ء یت سیدھا کہ پترت کانبا یار ء سزینتی
 گشی او اپچی نیست پدا انگوا نگو چارتی ندیستی گشی ایشی ڈے
 دوگاں۔ جنینا ہما میں نان فات آپ وات مرد ء ارانان ء
 پد مردشت پہ بازار ء جنک ء در کرت ٹھلانی رانان آپ
 داب وات پدا یکجا دپتاں نون ٹھلانی راگشی کہ بہ تئی جنیں
 انچیں کارے مردے اگن ء ای بادشاہ ء ترا پہ بکے لٹجت۔

دپت داب و کہ خلاص ہوتاں۔ جنک و یک گوانگی استت
 کہ در ہادری اے پچی ہانتاں جنک و ٹہلورا چیرا داپیت او
 کداناں سر برائی دات مرو آحت و ابانی وخت و مرو جنیں
 و پتاں صوب بوت سرو چاہ و نان و وارث سر گپت پروتی
 کار و شت۔ جنک و ٹہلورا در کرت ٹہلورا آحت ویم و ششت
 و شت سیدھا پہ وکانا جنک و پدا ہی گپ سورج و اتاں
 وری و گشت بیا ٹہلانی بیا ٹہلانی بارہیں دوشی کجا گشتی من کجا
 بوٹوں آکڈ کے تہا گشتی چون تو او دا بوٹے گشتی اپجو شر تو کجا بوٹے
 ہا گندے یک کانبا نی کہ شہ و ہتگیس او نڈہاگیس گدا پریں من
 چیرا بوٹوں او گد سر برا وری با گشت کہ بیگی کجا رے زوراک من
 چاریں منی گس ہمیشیں بل ایشرا یاد کن آرا۔

چار چاکاں پنج چہا کاں یک چاکی بی چہا کاچی
 گل قندی انار لیب کنت بے چارگیں بچا پار ماک
 تگو تگا تگار لنگ پدا ملک بھبھی دراجان جان گلداں
 دست پادانی بنداں تانی میٹی تانی گا میٹی قسمت و
 جتا گیشی پچا شہبیک و شہبیک المبیک و نزاں دتی
 بدینک و کڈنگ بستگی ریک جنک و کو یک لرزنت
 سرو صحت بدک و کرزنت چار مجولاں چک اش
 کنے پشت باں پشتش کنے چک باں چلے چلے
 برپ چلے چلتی ہیں متا چلے بین من جل جلا بگری
 چو درپ چار۔

درزی و گشت شرتو بیگی بیا ٹہلو اور گردی وتی سیلا کنت
 مغرب بوت آحت جنگ و زرت بیڑے تہا واپینت اور تی
 اردو سرا پیری ایر و کرت سرا بر الہتیں بالشتی دات تہا مغرب
 بوت مرد آحت پہ نان و ورگ و مرد لگت گول انگو آنکو پہ
 پٹکا جنیں گشتی خیریں جی پٹے ناترا گو من کار نیست ای مرد و پٹ
 دل ایکیم بوت۔ نشت نان ورگ و لگت۔ پدا مرد پادا آحت
 شت پہ بازارے سیلا جنگ و ٹہلانی رادر کرت اونان و
 دات جنینا گشت کہ برو مس و گوٹی بکن کہ من ترا ڈپس شت
 لانک بوجھ کرت آحت انچکا و پتاں او پدا جنگ و بیڑے
 تہا پیڑات اور دو و سرا ایر یگرت ہتیں باشتی سردات۔
 دابانی وخت مرد آحت مرد جنیں بوت و پتاں صحب کہ
 بوت مرد و نان و چاہ و دارت شت پہ وکان و جنگ
 ایشرا در کرت کہ برو چماں پشود وتی گیا پی بجن۔ ٹہلو شت
 پہ وکان و گشتی بیا ٹہلو کجا بوتگے آکڈ کے تہا ڈے تو چئے تہا
 بوتگے۔ ٹہلو گشتی بابا من اردو و تہا نپاوانی تہا۔ درزی و وتی
 دپے تہا گشتی ایٹ ڈے من دوہیں جا گہاناں چارت بلے یکیں
 نپا ویشکپتاں ڈے تو بیگی کجارے۔ گشتی اوہ تو من کجا ریں
 منی جاگہ ہمیشیں روچ و شت وتی گردگ و جت نوں مغرب و
 آحت جنینا گپت آپ و دات او بلاہیں پیٹی ای استت
 ہمانی تہا بندی کرت۔ نان ورگ و مرد آحت مرد و کجا پت
 پرس و چادت ادا و روات نپاواناں جت ادا جنیں گشتی

تو گنو کے سارے گشتی بس کن چوشی فلانی من گنو کوں مردو
 چارت ہچی زسی ندیست نون مردو زرت باکس ورا کڈ کے
 دپاجت و باکس و تیوگیس کڈک و گشتی شریا ہر گجائے
 جینا جت کو کار ہتیا کہ من نبوتوں منی گس سہت منی اٹھیا
 پیتیا پہ اللہ و نام و در کنی کہ منی تیوگیں دولت ہمانی تہا میں۔
 ای پار پنچ مرد گپ آچ و تہا پترت ای بلا ہیں پیتی کہ ایشی
 تہا بلا ہیں مرد و ایشان گپ گیا گنمب گنمبا دور دیان پہ
 زوری سری کشت اش بلا ہیں گس کہ شہ مالا پرات سوا و
 دو سے نپاؤ او یکیں گوالگا و گہ ہچی سر نیاست۔ مرد و گشتی
 مرتگے کہ منی ای پیتیا و ت بڈا بکن او منی ملے گن و سر کن۔
 مرد و پیتیا را بڑا کرت او بر تھی ماسے گسا جنک لگت گوں
 گریوگ و نون آخر شپیا جنک و پیتیا را پنچ کرت اووری
 کرت گشتی آچاہ و سرا بوسپ صحب و چہاں پشو و برودکان و
 وتی در ہیں مالانی بدے بگو ووشی چوش چو بونگوں۔ مرد وشت
 چاہ و سرا و پت صحب بوت ٹھلوشتت دکان و آئی جت
 کرت ڈے شوم تو کجا بونگے گشتی اوہ تو من پیتھے تہا تہوں۔
 تو گسا بہت پدا منا بڑا یت کرت بلکے گے ویا ایت کرت۔
 نون ٹھلو وتی زرانی حساب و لگت بلک و آئی د ٹھلو زرانی
 نیم زرت کہ انک شپ تو گو منی جنک و و پتگے۔ اسی منی سیکس
 ای منی نیس تو و تیاں بز و جہل رے شربال رے شر و رزی
 بیگاہ و آحت وتی جینے طلاق و داتاں۔ بل ایشرا بکر آرا

چلے چلے برت چلے چلتے ہیں متا چلے ہین ہین
 جن جلا ر بکری چو دو بر پ چار۔ کشدر انت
 کشدر انت داو شکر ہسرا انت چار چاکاں
 پنج چاکاں یک جا کی بی چما کا چھی گل قندی
 اناریب بے چار گیس پچار ماگ تگو تنگار لنگ
 پدا ملک بمبئی ورا جان جان گنداں دست
 پاوانی انار و ار و ار بدر نجاں آپچنڈی مانجنداں
 بیجا شہدیک و شہدیک البیک و نزاں و قی
 بد نیک کڈ کی بستگی ریکا جنکے کو پگ لرننت
 سرو سہت شہلانی راکرننت۔ شہلانی و ہمد
 نشت او بلکہ جنک و راسانگ و کرت
 من شمو واکپت آحتوں

بہرم

روچکانا ہستت بادشاہ و بادشاہ خداوند تعالیٰ اے
 جنت اسی بجا زمین بادشاہ و بادشاہ نام بہرم ات
 زہنگ کے نام بہرم ات وزیرے نام ناظم علی ات جنہی
 دانای ات۔ دیوان و نوشتت جارجت کہ داری دارا مرد کاہی
 کا ہا مرد و ہا ہمد بادشاہ و دیوان و بیای امی۔ ایسی گشت
 کہ ہر کجام مرد و وقتی مالارا جنینے دست و دات آمد و نی۔
 نیم مردی یک روچی کہ آرا کار پچی زرے جنیں گشتی چون کنے
 اگر دغی بہندی خداوند تعالیٰ اے گرفت گرائیں جنیں بازیا
 جستی کنت کہ بلکنا زر مالان او وقتی براس گہاریا ر بداں
 منا و آیانی دیگ و رگ بدکیت۔ اگر ہی زر مال مرد و جنہی
 دست و بنت گڈا مرد و دت زوریت او جنینار و دنت
 براس گہارا بنان ہر ترح کاری کچی وقتی مرضی اے سر مرد
 کنت۔ جنینے کہ دستا بنت جنیں مغرور بیت جنیں اہل
 شطان۔ گڈا اگن آرا و جنک زہنگیں جنکی ہی گڈا اگر سچی دیم
 بداں گڈا ہما جنکی بنان جبت کنت ادا پنچ دنتی بلے جنینی
 جبت کنت نوں وزیر کہ پاد آحت شہ کر سے کرا کہ
 مرد ماں منی اسی تقریر شمر دوسر بیت بنیت۔ چاپ
 اش جت اونشتاں مخلوق و منظور کرت وزیر پدا پاد آحت

گشتی کہ ماسٹر عزیز اللہ جنک ساک گر بیت ساک دشنام
دنت۔ ایشرا لگام بکنی ایشی در ہیں بدیں خصلت رینت
باندا تیں روج ء بادشاہ ء زہگ ء گشت کہ من ریں دیم
پہ شکار ء۔ نوں مخلوق پاد آحت ہر کس ہر کہ بوت۔ پیشے
بادشاہاں پر وتی غریباں باز نیکیں کرتا نوین سنہ بادشاہ
غریبے حال بو سٹی نیس کہ چچی واپچی کنت۔ پیشے بادشاہاں وتی
غریبارا جت کرت کہ شے حالت چچی انت۔ نوین سنہ بادشاہ
ایسج وتی غریبے حال اسٹی نیس۔ باندا تیں روج بوت بادشاہ
نگہ سر گیت پہ شکار ء بادشاہ ء زہگ یک شچی شکیا نشت۔
شکاری کرت واپس آحت دیم پہ وتی ملک ء تاں یک حلقی
آحت ہی حلقا وتی آدگہ ہمراہانا اجازت ء دات وت
ہمدانشت۔ ہی حلقی یک زہگے مرت ء بلے ادا ہمنکیں
مردی نیست کہ ایشرا برو کڈھ بکاں سوائے جنینا بادشاہ ء
زہگ ء یک جنینیا راسوج کرت کہ اوے مردیں زہگ کی شتگان۔
گشتی مردیں زہگ آنگو شتگان پوڑا گوں پوڑا یکجا کناں۔ خاکا گوں
خاکا۔ ای جنک حلقے کما شے جنکیں بلے باز خوبصورتیں جنکی
انچو کہ بادشاہ ء بول پر ہی جنک ء ماں بو۔ جنک ء شت
پزوری شکی آدرت کہ واجہ تکلیفیا معاف کن۔ ای شتک ء
بکش کہ ادا مردیں زہگ ای نیت ماہر تونان کناں بچک ء
پس ء راکشت نوں جنکا یک لائقیں جنینی توار کرت کہ برو
ایشی سلابجن۔ جنینا شت پسے سل جت کوٹت تیار کرت

جنکارا تواری کرت - جنکارا لوی ہنگ و اتاں - آ اودا گوشتے
 گرا دیگیاں بچک و جنکارا گشت کہ تو یک کا نڈیلیں جنکیارا
 بگش کہ کیت - جنینی آہت - ایو کا برتی او جنکارا گوشا ہوتی
 کرت کہ اسی جنکارا بگش کہ منی دل پر تو سانگ کشتی - جنینا آہت
 گشت جنکارا جنکا جواب دات کہ منی واسطاباز مردم آہتا او
 سانگ لوٹا - خدا بر فضل اینی کر اماں دولت زر ہرچی مچیں بلے منی
 ماس و گشتا کہ من ہمانی کر اسور کنیں کہ منی گسے چلے پراں
 برو پی - بچک و گشت من و شہزادہ گنوں ای پر من میاریں -
 جنک و گشت کہ شر تو شپی بند ماس پس بیگی کایاں تو آ یا نا
 بگند گمایاں گپ رپ بجاں - اگر گوں تو چو ہنٹاں کہ نامے کار
 ہمیشیں گدا تو منا باندا پونشی شپ بیا بند او برو ای گپا را کہ
 ایشی جت بزاں آ گند یا شومی شبانگی بیماریں گپتا بلے ہی
 گپ و اشکتاں او گوشدار گامیں شپ کہ بوت مردیں زہگ
 زالبوں شہ پورے چنگا شہ پر سے سرا آہتاں - شہزادہ و
 سلام دات جت و کرت کہ شاپہ پنخیری انگوشتگو ایشاں
 گشت کہ اے کماشیں مرد و بیراں بوتانا شتاکفن دفن
 کرتا ورگ چرگ کرتا مخلوق و راد اتانوں ما احتکاں - نون تو
 باریں وتی حالاں بدے کہ تو شکیج کاے شہزادہ و گشت
 من شتگوں شکار و ماتنگ بوتکاں چم کپتا پر نئی خلق و اما
 احتکاں پہ آپے ورگ من وتی آدگہ مردم دیم داںکاں - نون
 من نشتگوں کہ شاپہ سلامتی شادا آہتو منی دل مان انت منا زاماس

بکنی ہرچ مالی لوٹ من شراو میں۔ ایشان گوشت کہ اتا مال
 حال نلوٹاں ائے گئے دیما او چلے پراں بروپی منی جنکس ہما میں
 شہزادہ ء گشت ای دشمرے گپی تو منا پیشیں وہ جنک بدے
 من اش پنجاریں شہزادہ ء دگر ء کپ نجت۔ شپ کہ بوت
 شہزادہ ء ہمدانشت نان بروارت نریانا سوار بوت اوشت
 آحت وتی جاگہ ء سر بوت۔ دومی شپا بچک ء وتی توج ء بدل
 کرتاں شپے دو بہر بوت آحت۔ جنک ء گشت من ہی چوڈ گاو
 پتگوں منا پسریں۔ بچک آہت کڈ کے پتتا یکیا جنگی جت بچک ء
 وتی پادگ داشتاں ای جلوک ہی شبا نکیس امر خدائی شہزادہ ء
 ہمداد اب کپت۔ شبا نگ پاد آحت شت شہزادہ اسپ ء
 تچ کرت چو دور شت بستی۔ جند ء آہت ہی گدانے چیرا
 جنکارا دستارا گونی ء جت شبا نگ ء و ترا لینز بند کرت۔
 شبا نگ ء جنکارا اسپ ء سوار بوت برو بچہ پہ ویم۔ بچک ء
 دریا کرت تا پتھی نیست منی ہسپ گاریں۔ چور بتی ای کونتی
 چور بتیا جنائیں او اسپ ء دمب گپتار یانیں۔ بل ایشریا و
 کن جنک ای شبا نگ ء جنک رازرت شت پہ کوہ ء چھٹ
 شتاں جنک ء گشت ای اگن منی دوست بوتیں ای تہار
 گور بامیں گومن گپی جتی۔ جنک ء سو جھ کرت کہ جاگہ پر چیا
 زبریں شبا نگ ء جواب ندات نون جنکے دل کپت۔ آہت
 دیما تا یک برز گلی ہمداد جنک ء گشت ای جاگہ پر چیا زبریں
 شبا نگ ء جواب دات کہ پہ شیوان ء جنک ء وتی ولے تہا

گشت کہ من پورا کرتا ہا م ع صافیاوات جنک ع گشت
 تو منی آروم بنوتے بلے خیر منی قسمت ہرچی کرتا بل ایشرا
 یاد کن بچک ع بچک غم ووا ہی پد انائی گپتا پیدا کیس۔ بچکا بل
 جنک ع ماس میں اودا سمجھتا کہ اتے جنک گاریں۔ ای ہسپ
 اے پداں۔ شبانگ گاریں گڈا شبانگ ہمیشیں کہ زندانی
 کہتا اتا نریاں شبانگ ع دت کاری بل ایشرا یاد کن آرا
 چار چاکاں بیچ چاکاں یک چاکاں بی چماچی گل قندی
 انار لیب کنت بے چار گیس پچار ماگ تگو تگار لنگ
 پدا ملک بھٹی دراجار مجولاں چک اش کئے پشت باں
 پشت اش کئے چک باں جان جان گلنداں دست
 پاوانی بندیاں گوں انار سے دارائی بدرنجاں آبچندی
 ما بخنداں۔ پچا شہبیک ع شہبیک المہیک ع کڈی بتا
 ریک نزاں وتی بد نیک ع جنک اے کو پک لرنت
 سر سہت بلکا کرنت۔ تانی ییشی تانی کائیشی تھی قسمت ع
 جتا گیشی۔ چلے برف چلے چلے پچھتیں متا چلے ہن میں
 جل جلا بکری چورپ چار کشر انت کشر انت
 واو شکر ہمسر۔

نوں بچا کہ جنک او بچک آحتاں یک بلا ہیں ملک
 جاگہ بازار نئے تہا۔ ایشیاں چودور کوسے دیبا داشت
 جنک ع گشت من اوانشتگوں تو برو بازار ع پر من دنگیں
 بیچ شلوار جاگ بگر بیار کہ ادا من ترا نکاح کینس چو منا او ترا

وزیر بادشاہ کچا پر تو کلاں شبانگ شت دیم بازاری ادا
 جنگا وتی پوشاک بدل کرتاں مردینی پوشاک و برکت
 اود ترا شہزادہ کرتی پدا دیم پرتا کوہیو کوہ و رشت
 بلوچک و شودا ملا او جنیا دم زرت آدرت ادا خاک پہ
 کاسگ و ہچی نیست اودا شہزادہ سیدھا آحت ہمد
 دست کہ شبانگ و جنگا راندا رینت و شبانگ جنگے
 رندا کپتا گوں اسپا بچک پدا ای دو ٹینانی رندا کپت
 بل ایشرا یاد کن آرا جنگ آحت و گہ جاگہ یک کلگے تھا۔
 ادا نداشتی شت دیا آبت یک بادشاہ ملک آتہ
 بادشاہ دیوانہ نشتا جنگا انچوشہ اسپا و سرا ایر
 آبت شت دیم پہ دیوانے تھا۔ وزیر اگشت رنگ پھنگ
 انٹی بھلی ہر دو چینی جنگی بادشاہ و گشت کہ تو گہہ دارتا
 جنگ زربان و چو پادگشت ای و گہ نوجوانی در ہا دیوانی در احتاں
 زربانارا آنگو بستش۔ نانش آرت۔ بادشاہ و وزیر ایلوت کرتھ کہ
 نان و دو وڑھ کن یک و شکر شردی۔ یکی گلہ ہے چٹھی ادرینج گوشت۔
 و رگ آرتاں جنگا تاناں تچ کرت تا شردو آل جنگ و گشت
 کہ ایشاں برو دو عسی بادشاہ و رابدے دوس من چہ جنگوں۔
 ایشی و گہ نوکیں و رگ آرت بادشاہ و وزیر اہتیس ناشائیں
 گشت کہ تو امرا ملکی نوجوان و شکر کرت۔ ایشی ایدیکہ
 و رگ چرگ دارتاں پدا باقیاناں برتا پدا آحتا دیوان و نشتا۔
 وزیر اگشت بادشاہ سلامت تو نیزہ بازی بکن وت درس بی۔

ایشان در مہمان ڈنن نیزہ بازی اش جنگ و باری کہ بوت جنگ
 شنگینت مشقت بادشاہ و گا۔ وزیر اگشت نامی ہر چوں
 نیزہ بازی بڑاں ہر چہ بڑاں بلے منا تراں گشی اسی ہر دین جنگی
 منی سراسرات کن بادشاہ و گشت ناگشتا نامی جنگی بادشاہ و
 گشت شہر دین بچکی بوت من تر ہرات کینیں ہر دین جنگی
 بوت ترادہ ہزار کلدار زربخشیش دہیں جنگ و آپ و لوٹا نینت کہ غسل و
 کینیں وزیر آپ لوٹا نینت غسل خانہ تہا جنگ تہا پترت وزیر
 دو واژگ و چاریتی جنگ و شہ تہا گشت کہ من وزانیں کہ تو گوں
 بادشاہ و ٹڈنگے جہ تھی ایں من جنگوں بلے تو بادشاہا را بکش واجہ
 جہ تھی انت اسی و بچکی آترا اسی شپاء و نکشی نتا صوب و باریں
 من چہ کار جوڑ کناں۔ جنگا گشت ترا مہری روکیں است وزیرا
 گواہوا پچیں تچو کی کہ چہ بگشے جنگا گشت اچہ دتی مہر یا بیار او شہ
 یک گوا لگی شہ مالا پر کن او سرا بہتیں جوانی کیسں قسمتیں گالی اسی
 سر برابرے منی اسپ و قی گسا بند او من تو شدا مہر یا پاکد و
 سواریاں ریاں و گہ ملکیا ہمانگو من ترا سور کینیں و گہ او ابادشاہ
 کجا مناتھی دیک و کئی وزیرا آحت بادشاہ را گشت کہ اسی واجہ
 گپ تھی انت اسی بچکی منا ہرات قبول ایں۔ من ایشرا غسل دینتتا
 بادشاہ و گشت صحت تھی حیاتیں۔ وزیرا گوا لگی شہ زر صحر اگد بلوب
 گالی اسی مہر یا را لڑتی شپے کیسں آحت جنگ و کرا جنگ و گشت
 کہ تو برو اسپا بنہ مہری بنہد وزیرا اسپ و را برت پہ بندگ
 جنگ شہ غسل خانہ و راحت مہر یا و سوار بوت چو لوڑے

در کشت بل ایشرا بگر آرا۔

چار چاکاں تچ چھا کاں یک چاکی بی چھا کاچی گل قندی
 اناریب کنت بے چارگیں پچار ماگ تگو تگار لنگ و پدا
 ملک بمبئی درا جان جان گلنداں دست پاوانی بنداں انارے
 وارائی بد نجاں۔ پچا شہبیک و شہبیک المبیک کڈ کی بستار یک
 نزاں وئی بد نیک و۔ چلے برف چلے چلے چلے پتھیں متا چلے
 ہین ہین جل جلا بکرمی چو درپ چار۔ کشر انت کشر انت
 داد شکر ہمسرا انت نزاں بد نیک و چلے کو پگ لرننت
 سرو سہت بلک و کر زنت۔ چار مجولاں چک اش کئے
 پشت باں پشت اش کئے چک باں۔ جنک اشترا
 سواریں آحت دریا بارا بل ایشرا بگر آرا آ شہزادہ او
 شبانگ و سر کیت کلکے تہا ڈک لگتاں شہزادہ و گشت
 ڈمے شوم شوت گوازیں شمنت شہزادہ او شبانگ ہر دو
 آہتاں ہی بادشاہ او وزیرے جاگے و بادشاہ دیوان ات
 ایشاں سلام بادشاہ گوشت کہ بیائی باریں پہ خیر می شہزادہ
 گشت بیا کہ چوش چومنا دوستی بوتنا اسی شری می شبانگ و شمن او
 شوتے ووتا گوازیں پد رندا نانی اما گپتا سندا آہتگا دیماں نزا ناں
 کہ کچاشت بادشاہ و گوشت کہ آجستا چیا کئے جنک اے
 اسپ ہمدیں بلے جندارا گوں وزیرے ماں او زر نیاداں
 در ہا لنگی او شتا۔ شہزادہ و گشت کہ شریں اسپ و
 بیارسی اسپش آرت نان مانس داتاں وار قش سوار بوتماں

وت او شبا ننگ شتاں - بل ایشرا یاد کن جنگ و دریاٹے
 کنارہ وچو والا یارادشت دات کہ انگو ہیا چو والا آحت -
 چو والا یار گشتی من ایران و زاماسوں منا بر مہودا
 من تئی کرآہ و دیس - اشتر و تیوگیس تا پاکڈہ درہا چو و سرانی
 داتاں اشتر اراجتی لٹی اشتر ماں جنگے تہاشت چو و سوار
 بوتان دیار اداتی پہ دریا با برد چو کہ نرے - جنگا چم دوچم
 ہر جینی تیج کرت صحرے کوشش ہر جینے تہا گتی دات
 ہر جینے دینی بست گشتی اے چو و بدار چو و ساداشتی جنگا
 گشت کہ منی صحرے کوشش ہمودا کپتا - اپنو چو و من داریں
 تو برو ہمودا بیاری اسی شہزادہ پوشاک ات چو والا ترست
 چو والا یا اپنو داری زرت چول جناں شت پہ کوشے نیمگار -
 ایکہ شہ جنگے دیما کمودور بو جنگا ادا چو آرا آچار دات برو کہ
 نرے شہزادہ گوں بوجیا آحت دگر ملکیا سر بوت - درہیں
 مخلوق آہت رچ بوت حمالاں ساماناں ڈن و در کرت - گشتی
 ادا بادشاہ است نیست مخلوق و گشت کہ ادے بادشاہ بیراں
 بوتادیر انتی وزیر استیں شریں منی مالان بہری وزیرے گا - ایشاں
 ساماناں برتاں وزیرے گا - وزیر و گشت کہ بیادر ناشہ کجا
 کائے گشتی بیامن فلاں بادشاہ و زنگوں قسمت چرینتا آرتا ہاریں
 وزیر و گشت بالکل شریں ادے بادشاہ مرتا من تراوت
 بادشاہ کینس تی قسمتی زہیریں - بل ایشرا یاد کن چو والا یا کہ ڈن
 دراحتا پچی نیست درہچے نباشت او فکرے جنگ و لگت

کہ من شد اٹھکیا بریں یا پداشته آپ بریں چون کہنی مجھ آرا
 گواہ نسی بل ایشرا بگر آرا شہزادہ شبانگ آحتاں تہ وزیریں
 وپتا گشتی تو ادا چیا کتنگے گشتی منی جتے ء من جنینیا من ہنچو
 رودات کہ منی درہیں زہ زات بر باد کرت۔ شہزادہ ء گشت
 تر خدا بگی تو چواتے ڈولا وتر ابر باد کرت۔ اسی ہر سے آہتاں
 دریائے دیما تا مجھ والا میں مجھ والا یا گشت کہ اسی باریں چونیناں
 ایشاں گشت ہاں تو ادا چیا کتنگے گشتی منی جسا من منا یک شہزادہ
 رودات منی مجھ اسی برت من نزا میں نون چون کنیں۔ ایشاں
 گواچی بیانی کہ ریاں بل اسی چاریناں اودا جنک بلاہیں بادشاہ
 تخت سرانشتا وزیرا گشت کہ اسی ہفتیں جنیں مرتگیں بادشاہ
 جنیں بوتگاں نون تو اش نکاح کن ہر ہفتینا بادشاہ ء گشت
 کہ شریا نوزہ روج ء پد من گیشاں سانگ کہیں بادشاہ ء آرڈر
 دات کہ ہرچ در آمدی مردم ہر مدے کہ آحت پر من بیارتی
 شہزادہ، شبانگ، وزیر، مجھ والا وراہ آحت ہمداسر بوتناں
 ہر چاریناں گپت برتاں بادشاہ ء گار بادشاہ ء اول اسپ
 والا پارا سوچو کرت لوچیا انگور اسپ ء والا یا گشت کہ من چوش
 چو جنک داستا کہ نکاح اسی کنی شمن اسی شومی شبانگا ورتا
 برنگی من بام ء دات رندائی کپتوں۔ بلوچارا جت ء کرت بلوچ ء
 گشت کہ من شبانگنوں من جنکارا کوہ ء دیما ایر کرت پہ ملایا شتوں
 پداکامیں ہیچی نیست۔ وزیرے باری بو وزیرا گشت من گشتارنگ
 پھنگ انتی بچکی چمنتی جنکی شمایک دروغ بست ناں وزیرا گشت

من آراد رس کرت آئی منا گشت کہ مال بیار اشتر سرا من آرت
 جنکا مہر یارا دزت اوشت۔ مجو والا یارا گشتی تو گپ بجن من آحتوں
 تا شہزادہ اشارہ دات گشتی من ایران سور عریس من برت
 راہ نیمگا گشتی منی صحبرے چیلے تاکیتا برو بیاری من کہ اشت شتوں
 آئی مجو عرازرت کس نزاں کجا شت سپا ہیاناں گشتی کہ شبا نگہ
 اوزیرار اسپرے و مہا بند ٹکر ٹکر اش بکنی۔ آرا گشتی تو نیکیں کاری
 کرتا آئی مجو میں بزوا برو وزیرار گشتی کہ ایشرا بدتان آپ بدے
 شپ عریس نزاہا من لوٹا نیس ایشرا شپا لوٹ آرتی ہجام
 لوٹ آرتی بک سرگوپی لوٹ۔ شہزادہ اوتی صفائی کرت
 پنجاہ کلدار ای ہجام عراز دات پنجاہ کلدار دینو آرادات روج
 وزیرار لوٹ آرتی دیوان بوت دت شت غسل عریس آرا ہم غسل
 دات۔ نوں بچک عراز گشتی ترا معلوم ہی من تھی دوستوں۔ من پر تو
 وگر ہفت جنیں تیار کرتا۔ نوں آحتاں دیوان عریس نوں وزیرار
 گشتی من کہ ہستوں کہ جنکوں آدرتیں کہ گندے من ٹکر ٹکر کرتاں
 آپر من وزگ عریس تہنگاں۔ من دست ندا تا ادا می مرد منی
 دوستیں بادشاہ عریس زاہگی من وتی درہیں چیز گوں شہا ظاہر کرت
 دوست بیت بادشاہ کنی من وجینا دہوں وزیرار منظور
 کرت۔ اول نکاح عریس کرت اوتی دوستارائی گپت۔ ادا دگہ
 ہفتیں جنیا دماناں وخت وخت عریس نکاح عریس کرت۔ نوں ای
 دو میں مرد جنیں بادشاہ بوتان ادا ہفتیں جنیں ہم مرد
 جنیں بوتان من شمو دا آحتوں ۛ

سے زہگ سے یہی

روچکانا ہمت بادشاہ اسی ایشی نام ات عجب خان
 ایشراہمت سے زہگ یک اے نام ات لیٹ خان
 دومی نام ات گمشاد او سے ہی اے سبز ل سے ہی زہگ
 شہ ہر دوکان کسرات قدرت خدا ہی اسی ہر سے میں زہگ
 دست لائق بوتان بزاں وزیرارء یک جنگی ہمت بلے باز
 شریں جنگی اسی ہر سے زہگی کہ گنداں ایشانی دل مان بیت
 اسی ہر سے کایاں پسارگٹ کناں کہ امرا کیشی سانگ بدے
 بادشاہء گشت ابا ای ویک جنگی شہا سے مردموں من کہ رانی
 بد آئیں شہا انچو بکنی برئی ہریگی وئی نزیاناں سوار بی دور دوریں
 ملکان برئی پرانی یک یک ٹیکلی بیاری ہر کسی کہ ٹیکلی آرا دوست
 بوت آگمائی سورکان وزیرا ہم ہی منت کہ شریں۔ اسی ہر سے
 میں براساں پسارارخصت کرت اور ہادگ بوتان ریگ ریگء
 دیماشتاں کہ قدرتا کشک سے بوتان نوی ہر سے ہمد اوشتاں
 چرت اشس جت مستریں براسء گشت کہ ہریگی کشکی بگرت
 بریاں بل آئی بگرا ایشی مستریں براس کیت دیما تا یک دکانی
 ایشی تہا دور ہیں بہا کنت، بچکء دوکان والا یار اسوجھ کرت
 کہ دور ہیں چون دیئے دوکان وارء جواب وات کہ برو بابائی

نکل اور دور بین بچکاء گشت کہ تو گش باریں قیمتی چنکس
 دوکان دار و گشت کہ ایشی قیمت دو ہزار کلدار انت بچک
 گشت کہ سن ایشی تہا پوشیں شری گندیں کہ ایشی کلدار بگری
 دوکاندار و گشت کہ ایشی خوبی ہمیش انت کہ تو ایشی
 تہا تو ہر چیز گندے بچکاء و وقتی دے تہا گشت کہ چی شری شری
 ٹیکسی زسی بچکاء و پنجو و ہزار کلدار ی دات اور بینی زرت بل ایشی
 بگر آئی نیا ستا کتیس براس و کہ آچراں چراں آئی سر پہ یک انجیں
 دوکانیا کپی کہ او اور ی بہا کنت بچک دوکاندار و جست کرت
 کہ ایشی وری و قیمت چنکس انت دوکاندار و گشت کہ برو بابا
 ایشی پگی نئی بچکاء گشت تو گش باریں دوکاندار و گشت کہ ایشی بہا
 چار ہزار کلدار انت بچکاء گشت کہ ایشی شری چی عمت کہ بہاری
 چار ہزار کلدار انت دوکاندار و گشت کہ ایشی شری ہمیش انت کہ
 ایشی سرا بند ہر جا کہ بگو برو ترا بارت بچکاء گشت ڈے
 چی شری شری ٹیکسی و نیت ایشی چار ہزار دات ایشی زرتی (دو ہزار)
 بل ایشی بگر آئی اکثریں براس چراں چراں سر می پت پہ دوکانیا
 کہ او آبت بہا کنت ایشی دوکاندار و اسوجھ کرت کہ بت چنان
 ویے دوکاندار و گشت کہ بابا برو برو تھی گئی بت او انیت بچکاء
 گشت کہ تو گش باریں دوکاندار و گشت کہ ایشی بہا ترا کار نیت
 بچک ایشی چم کپی پہ خاکے سو پیا دوکاندار و بہا اے سو جھانی گشت
 دوکاندار گشت کہ ایشی یک ہزاریں کلدار بچکاء گشت کہ ایشی
 خاکے گڑ ایشی شری چی انت دوکاندار و گشت کہ ایشی شری

ہمیش انت کہ ایشرا اگر تو یک بیماریار کہ باہ کندن ء انت ہدر
 انشاء اللہ آجوڑ بیت بچک چارت کہ چی شنی شتر ترین نیست
 ایشی ہزار کلد ر دات اد سو پارا زرقی۔ بل ایشی بگر آئی چار چاکار
 پنج چاکاں یک چاکی بی جیا کاچی گل قندی انار لیب گنت
 بے چارگیں پچار ماک تلو تگار لنگ بد ملک بمبئی درا
 چار مجلاں چک ہش کنے پشت بان پشتش کنے چک بان
 بچا شہبیک ء شہبیک المبیگ گڈ کی بستگی ریک ء نزاں
 وقتی بد نیک جنگ گوپک لر زنت سر بہت آئی بلیا کر زنت
 گذر انت گذر انت دادو شکر مہسرا انت۔

مسترین چارت ہارین ای دور بین اے من وقتی نیامتا کی
 براس ء گندی ایشی چارت تا پلانہ ملک ء انت ای شمو دا
 سٹت آحت اد ابر اس اے گار کشی من دور بین خور تا آئی
 گشت کہ من کو نیڑا زرتا۔ نوں مسترین براس ء گشت کہ ہارین
 اما کسترین براس ء گنداں ایشی در بین جت تا براس پلانہ
 ملک ء انت ای ہر دو آحتاں ای براسے گا پدا ای ہر سے یکجا
 بوتان۔ نوں مسترین براس ء گشت ہارین دور بین ء چارن پس
 چی کنگائیں ایشاں دور بین جت چارت تاں پس نشتا وقتی
 تخت سرا بادشاہی کنگائیں۔ نیامتا کیں براس ء گشت
 ہارین جنگ ء بچار کہ چی کنگا انت دور بین ء جنگ ء چارنت
 تہ جنگ مر کیں چڑا ختمیں نوں کسترین براس ء گشت کہ دخت
 نیست بیا کہ سنی نیامتا کیا گشت ناوے بیا ای من شمر اہراز ء

سوار کنیں ای ہر سے کونٹے سرانشتاں کونٹے عبال کرت
 تیجک جنک اے گے دیما ایرا ہتاں کونٹارا پیرا بت کستر
 برانس عا چلیس سوپ سندت جنک عرادات جنک
 ہما جنک بوت۔ نوں ہر سے شستاں بادشاہ اے گا شکی
 اش پیش کرتاں بادشاہ عہر سے منظور کرتا گشتی کہ اگر دور بین
 مہوتیں شتا جنکا را چون ویست پدا گشتی کہ اگر کونٹ مہوتیں شتا
 شودا چون آہستی پدا گشتی اگر کہ ای سوپ مہوتیں جنک چون شہ
 بیماری عہر بچت نوں شہ ہر سے نانی ٹیکی زبیریاں بیانی وگہ
 شرط ایرکناں۔ تیر بجنی ہر کسی قیر و در ترشت جنک ہمالی انت
 ہر سے تیری تیری جننت کستر نیے تیر بنزاں شہ در ستا لیا
 دور تراوت بے بنزاں پس کہ ہتیں جنک عہر مستریں زہرگار عہر سور
 دنت

سببببببببببب

ماتو پو حکو

روح کا نام ہستت باوشاہ ای باوشاہ خداوند تعالیٰ اے
عزت باوشاہ برو ملک و یک جنیا دم و ات کہ آرام و نعت
یک جنگ ای استت ایشی نام جنی انت ہمد ایک مرد
استت آرا زال نعت یک جنگ برو استتی نام موتی ات۔
ای مردے بچارگ پیرت او باز خوارات مرد و نعت
بے چارگ برو چاکار کرت آہست ہرج کہ مرزا ای رستی
آہست پس وز ہرگاں کرت و ارت۔ یک روحی بوت ہی
مرد و ملک وان شہ لین و گپت آورد کہ آبا ایشاں برو
بدرو شایش جنگ و گشت کہ ابا گو من کے اش در شیت
تودت برد ای نزدیک و ماسی و را اش بدے کہ ڈولی و نعتش
پس و ہی دانماناں زرت اوشت پہ ہسایگ اے گس و
ماسی گشت ہاں مرچی پرچہ و تی زہگ کار نندے مرد و
گشت بلابی منی زہگ کہ ہتیں جنگ زہگی او تننگی چشیں کار
نزاں تو ہز بانہ کن ایشاں ڈولین او بدے خدا ترا تو ابی و نت
جنیا گشت کہ تو گڈا پرچہ پروتا جنینی نگرے گشتا بلابی کول
گریباں کے سورگنت او منی ڈولیں گریباں کے گپت جنیا
گشت پرچہ زانہ ہر کہ کہ گریب انت آرا زانہ نگران۔ مرد و

گشت کہ انج منی ڈولیناں کے گپت ای جنینا زانہ دور چارت
 پروت اعز ایشی گشت کہ شریں مرحی شپ عو ملا ای بیار من
 گوں تو ساگ کنہیں مروے دل و ش بوت ایشی آرتاناں
 زرت شت و تی کسمس عو و تی جنکارا گشتی کہ ماسی من پر تو
 نوکیں ماسی او یک گہاری دور کہتا خدا اش پر تو نیک بکنت
 کہ تھی کو پتی اتنا سبیت۔ شپ بوت مروے شت یک ملا
 ای در گشت آوزت ای دوینانی سور بوت ہتیں روج
 ایشانی پہ و شگی گوست موتی او چنبیلی گہارا منت آمد عو پیری
 ات روج عو شت کاری کرت شپ عو دی برت انجو و تی
 کڈ کے تہا کپت۔ سال ماہ دیر گوزنت دپ اے جرزوت
 بیت۔ ای ماسی عو موتی ماتوات ایشی بزاں موتی راسک
 تنگ داشت بیچارگ عو را و تی کس اے مولد عو جوڑ کرت۔
 چنبیلی را آئی بی بی بزاں ای بیچارگ عو راسک بدیں چم عو
 گوں چارتی ای جنکارا ات۔ نہ پس عو جنک عو راسوج کرت
 کہ اباتھی روج پہ چونی گوز گایاں نہ جنک عو و تی ماتو اے
 سختیاناں گوں پس عو گشت۔ پس پیرت۔ یک دہد زمانہ
 ای گوست بل ایشی بگر آئی۔

چار چاکاں پنج چاکاں یک چاکاں بی چما کا چمی
 گل قندی انار لیب کنت بے چارگیں پچار باک تلونکار
 لنگ پدا ملک مہی در اچار مجولاں چک اش پشت ہاں
 پشت اش کنے چک ہاں جان جان گلنداں دست

پاوانی بندیاں تائی میشی تائی گامیشی ایشی قسمت و عجبت و
گمیشی۔

نوں ای ماتوات ایشرا ایشی درگ ڈوش نیاحت۔
موتی بیچارگ اے روز چک ات۔ ای ماسیاری اسرا دیگی
ات ایشی چون کرت یک روچ ای صحب و ما حل و موتی را
پاوی کرت موسم سردات گس ای رو پائنت نان ای
پچائنت نوں موتی را یک سندک ای واتی کہ ایشرا بزور برود
کجا کہ بیت پر من سہر سہر میں ہمب بیار۔ موتی گشت کہ اماں
ای سرد و ہمب کجنت تو گشتے کہ برو ہمب بیار ماسا ای گشت
کہ نانا من و گہ نزائیں برو پر من ہمب بیار جنک و گشت کہ
اما تو پر چہ گو من چوش کنے نزا نا کہ خدا ترا یک روچ ای اجبت
کنت تو گڈا آراچی جواب دیئے ماتو آگشت کہ نامن جبت
پرس نزائیں برو پر من ہمب بیار ای جنک و مسکین و
یگی این نانا عزت پادشیا دیہ گر یوگی چم ای راحت
موسم سردات در ہا مرغ دورینگ و تی کونڈانتاں بلے ای
بیچارگ ہی بر پانی تہا جہاں پر دشاں روگائیں پاوی در ہا
حشک ترنگاں بلے روگائنت۔ شت شت دورتاں
قدرتاں الہی اے تاں دور و یک آج ای ووی بیت چم
کپت پری آج و موتی شرت پری آچے اے نیمگا۔
تاں قدرت و یک بان و ای بان اے تہا کہ ہستیں
سے دیہاں۔ موتی کہ شت بان اے و پ و رست زمزیلا

راکت جنگ و لگت یک دیہی شہ تہا دراحت موتی
 کشت کہ منارہ وئی من کائیں دیہا تہا برت سندریت
 موتی دترا باب دات لہتیس منٹ و پد کہ گرم گپت چوتی
 سند کہ تہا ہما پگیس نان و در کرت و رگ و لگت دیہاں
 کشت کہ گڈا امرا چندی بدے گوں موتی نان و رازرت
 چار جاگہ کرت یک چار کی وئی دارت او سٹے آواناں دات
 نوں یک دیہیا جبت کرت کہ تو انگوپہ چونی ای سردیا سٹکے
 موتی کشت کہ بیا کہ منی ماس و مناویم دات کہ بر ویر من سہریں
 ہمب بیار دیہاں کشت کہ بیابی ای سردی و ہمب کجنت
 گڈا آماس ای نی ماتو ای کہ ترا ای سردی و چو تکلیفی کرت و
 یک دیہی پا و آحت سند کی زرت او تہا پترت شوتی کا پے
 چیرا سٹک و راشہ سہریں ہمب و پری کرت او آورتی
 جنگ و سندک و رازرت او پر دتی گسے نیمکار ہا و آبوت
 لہتیس قدم و کہ شت چو دور ای دیہاں دتل و کشت کہ
 ڈے ای باز شریں جنگی ات گندے نان ای دیک و نوارت
 چار جاگہ کرت دومی و کشت کہ بیا ای پریشی نیکیس دعا کنن
 اولی و کشت کہ منی دعا ہمیش انت کہ وختی کہ وئی گس و روت
 گپ کہ جنت چیشی دپ و پل بر چیت۔ دومی و کشت کہ
 منی دعا ہمیش انت کہ ایشی قسمت گوں شہزادہ آبیت ادای
 شہزادی بہیت۔ سے می آگشت کہ ایشی شکل انچو خوبورت
 بہیت کہ پریشی چارگ و دنیا سیر کنت۔ موتی بیچارگ

جنان پر وشاں آحت گس ء ماتو اے گا سر بوت۔ بیزار کہ
 ماتو اے دل و شہیت آئی جت یکسا چانپٹی ادہ تو بزاں
 تو پر من شت ء بنی موسیٰ ہمب آورتا جا دو گرانہ ہمب
 آورتا گپ جن ناں نوں۔ موتی گشت کہ اماں بیا کہ من شدا
 شتگون من ولیت ء یکسا بان ای بانے تھا سے مردم
 بوتکاں ای ہمب مناہمایاں دانگاں۔ وختی کہ موتی گپ
 جت سبحان اللہ چی شی دپ ء در ہا ہنور جواہر کلاب لے
 پل چوہورے پیامیلہ انت او ایشی شکل اپنوبراہ دنت کہ
 تیوگیں کر گورے مردیں جنیں پریشی چارگ ء گنوکاں پریشی
 دپ اے حور جواہر پلانی چارگ ء گنوکاں۔ نوں بزاں
 ماتو کہ ایشاناں ولیت نوں انچکا وتی دیم ای روژنا کرت۔
 بل ایشی بگر آئی چلے چلے بر پ چلے چلتی چیں متا چلے
 ہین مین جل جلال بگری چو در پ چار۔

ای ماتو گنوک بوت ایشی وتی دے تھا گشت کہ اے
 موتی کہ منی جنک اے مولدیں ای شتا چوشیں باندا
 من وتی جنک ء دیم دیم چنبیلی را آء چی شی ختر تربیت
 کے ات گڈا من شریا سیر کنیں صحب ء چنبیلی ماس ء پہ
 چنبیلی نوکیں بوٹ سرویے بچ او یک زیبا میں پراٹے
 نان بہت سند کسی دات ء راہ ء دات چنبیلی شہ گسس ء
 وراحت آہت سیدھا ہی دیہانی گسے تھا بی جبت بی
 پرس ء پترت تھا تچک ء چل اے سرانشت ساہتیا

پدشہ سندک غ و قی نمان غ در کرت درگ ء لگت یک
 دیہیا گشت کہ امرا ہم چند ہی بد سے گوں چنبیلی گشت
 دورانی آنگو من و گنگوں من شمار و میں۔ دیہیا جست کرت۔
 کہ تو چیا آختگے گشتی من آحتگوں ہمب اے رندازی
 کہ یک جنک ای آحتا آ منی مولد بوتنا شنا آرا ہمب و ات
 مرچی منا ہم بد میں گوں دیہیا گشت کہ بزاں آتھی مولد بوتنا مولد
 تو سے جنک ء گشت من نزا میں دگہ گپ منابس دی بدنی ندنی
 من ریس دیہیا گشت پر مے گی زمی شتگے جنک اپجو دراحت
 پر زہر کنی دیہیا ناں دشمنان ویاں شت نول ای دیہیا دت
 گشت ڈے ای چو میں گندگیں ماسی ات کہ پو بی جست پرسا
 اتے گس ء پرت امرا انکس بدیں جری گشت دومی ء گشت
 ڈے بیا ای پریشی بد دعا ای کناں اولی ء گشت منی دعا
 ہمیش انت کہ وختی کہ ای گپ جنت چی شتی دیپ ء ہو رکیں
 مار زوم کڈک بری پچیت دومی ء گشت کہ ایشی شکل اچھینی ہی
 کہ انسان و انسانیں درہا حیوان چی شتی بجھاں سے می ء گشت
 کہ ای وتی موت ء وتا بندیت۔ چنبیلی آہت وتی گس ء
 سر بوت ماسی ویا در آحت ماس ء کہ جنک ء ویت ماس
 ای جست کہ ابو ابو منی زہکارا چی بوت ماس ء گشت کہ اچہ
 اتہ تو خالی اے جنک ء گشت کہ اماں بل ایشاناں ایشی کہ
 ای گپ ء راجت چی شتی دیپ ء درہا مار زوم کڈک وڑ
 وڑیں رچگا ہاں مخلوق ء مخلوق درہا مرغ پس ایشاں گندت

تچکا ہاں۔ بل آئی بگرا ایشی نوں ماس ء ای زانت کہ در ہا ہی شو میں
 موتی کاراں ایشی شت موتی را گپت شر ریا رپینت سیاہیں
 کوٹھے تہا بندی کرت۔ سال ماہ دیر گوزنت دپ اے جرنوت
 بیت۔ یک روچ ای چنبیلی ماس ء اشکت کہ پلانہ دریا ہا مزنیں
 گاندوے (مگر مچھ) آہتا کہ ای پہ انسانی خون ء گنو کاں ای ماتوی
 ات ایشی پارت تا ابید شتہ ہی وڑا دگہ راہ تیت ایدگہ روچ
 ایشی جنک ء را پا د کرت بی نان بی آپ ء ایشی جنک ء راٹینی دات
 کہ مرتگے زندگے برو پر من آکور ء ماہی بگر بیار جنک ء گشت
 کہ تو منی ماس اے پر چہ گو من چوش کنے ای ماسیا گپت ایشی
 مٹاں جتی زمینا کہ برو من گشیں اگر تو بی ماہیا آتکے من تئی
 جندا پچیں وریں ای بیچارگ پہ گر یوی چھی دراہت شت دیم
 پہ وریا ہا دیما یک گاڑی اے سڑکت ایشی دور چارت تا یک
 گاڑی ای پیدا کیں ای تنگ تنگ ہی گاڑی اے دیما شت گاڑی
 آہت بزاں ای گاڑی دگہ ملکئے بادشاہ گیں بادشاہ اے زہگ
 شتا شکار ء نوں پدی دیم پروتی گس روگائیں۔ بادشاہ اے
 زہگ گاڑی ء ایر کپت چارنی حیراں بو کہ ماشاء اللہ چوشیں جنیں
 شہزادہ ء جت کرت کہ اے جنک تئی نام کے انت جنک ء جواب
 دات کہ منی نام موتی انت ایشی گشت کہ واقعی تو موتی اے تو
 اداچیا آہتگے شہزادہ ء گشت جنک ء گشت کہ بیا کہ منی ماتوا
 منا دیم داتا کہ برو پر من ماہی بگر بیار شہزادہ ء گشت کہ اچہ تو
 گو من نیائے گوں۔ جنک وتی دل ء چارت تاں شی ماتوا اے

شت لگتانی پشت اے کیگ ء ہنگہ گیشی بریں۔ جنک ء
 کشت کہ من کائیں گوں شہزادہ ء گاڑی سوار کرت رہا وگ
 بوتناں جی پہ شہر ولایت۔ بل ایشی بگر آئی ادا شہزادہ ء گوں
 جنک ء مزینیں ڈھل ڈھبیا گوں سور کرت۔ یار کن آرا کہ
 ماتو اے دل و شیں کہ آمرتا۔ خدا ہا شہزادہ ذراوات
 یک بیج ای۔ نون موتی نشتا من ہفتی ماڑی اے سرا بی بی
 انت تیو گیں جاگہ اے سرا۔ یک روچی مرو یار اہتیں مرگ
 گوں پہ بہا یا گرو گائیں بی بی موتی یک طوطی ای زرت پہ بہاوتی
 گسے نیا مجیا جتی کہ وش و شیں توار کنت۔ یک دخت زمانہ
 گوست بزناں ہما شو میں ماتوار ء معلوم بوت ء کہ موتی۔
 ماں نشت ء اودا بادشاہی کنت آرا شمو دا شیطان ء رد
 وات وتی جنکی زرت تچک ء موتی ملک ء سر بوت شپا
 جاگہ وپت روچ بوت آحت ہی بنگہ ہا قدرت خدا بزناں
 ای روچا شہزادہ شتا شکار ء بی بی یکیں گوں وتی زیہگ
 ای ماتو سپدھا شت جنک گس ء موتی دیست موتی درس
 کرتنت پاؤتیا پاوی گپتاں ہر دکانی نادینتی چاہ نان درہا
 بادشاہی آرت دیما داتاں۔ نون اپتیں کہ ای دویناناں
 مکٹگ تو گتے برہتیاں دیروزیرا ماتو کشت کہ بی بی اچہ بریاں
 تیاب اے نیمگا سیل ای کناں جنک دلار ء چوشیں ماں نی
 بی بی پاؤ آحت ای ہر سے شتاں پہ سیلا سیل کناں
 سیل کناں ای شو میں ماتو اپچو بی بی موتی ء ایتلا کی وات

موتی اپنچو دریا ہے تہا کپت ۔ بلہ قدرت خدا ہی موتی را
 اپنچو یک بٹیا کپت وتی بٹے سراجتی (سناں خدا ہا جنکارا
 شہ دریا ہا چڈات او آ بچت ماں بٹے تاج جوڑ کرت)
 زوں ای ماس اوز ہنگانی دل ایکیم بوت ہر دو آہتاں بی بی
 اے کس ماتوا چوں کرت چنبیلی راوا پیتی پلنگ اے سرا
 او جندی دروازگے دپء ادشمتا ہر کہ آہت ای
 گشی بی بی بیماریں بے سک بیماریں کسرا چارگء نیلیت
 واکتر کہ کانیت اپنچو چھٹی وارو درماں دینت رونت ۔
 ہتا سے روچی شہزادہ ڈن چرا حیران کسا شہزای بچہ وڑی
 مرگ تہا کو کو امیں زہگ ماں گوانزگء کانترگامیں بادشاہ
 چرا پریشانیں کہ ای چہ وڑی ہما بٹ کیت جنت گانا یا
 گشی کہ اے گرہیں طوطی تسی قستاراچی انت کہ ترا چارو چیں
 چو گڈنگے بی بی اے زہگء راجا روہیا اودا کلاں ترگا
 انت بی بی منی سرے تاج انت ۔ ای بادشاہ حیران
 انت ای بٹا چاریت او طوطی ہم اپنچو جواب دنت ۔ یک
 ررچی بادشاہ سوار بوت بوجیاشت دریا ہے نیسا کہ من
 ای بٹا کریں ۔ قدرت خدا بٹ آہت بادشاہء مدام
 مداما بٹء را کپت اپنچو تاج را گواہتی تاں قدرت خدا
 ہما بی بی انت موتی اپنچو بادشاہ اے بوجے تہانشت
 بادشاہء اپنچو کپت بغل کرت ہر دو دراہتاں آہتاں
 کسء بی بیء ہنگہ وتی واجہء گشت کہ ایثا ناں چوسرا بک

تا نکه ای و ت مگشاں - گس و نشتاں نوں بادشاہ و
 جبت کرت چنبیلی ماس و کہ ماسی اگر یکی گوں دو مٹی و
 بدی بکننت تو آئی سزاچی انت - چنبیلی ماس و گشت کہ
 ہر کہ چوش بکن آئی دوا کوک و اے بند کنگ کو ہے سرا
 دور دیگ انت - بادشاہ و شت بلا ہیں کوکا فی جوڑ کنائیں
 آئی تہا استرگ مت ای ماس زہگان تہا کرت برتاں
 ماں بلا ہیں کو ہے سرا شمو دا یلہ داتاں تنا و ختی کہ ای کوکا
 زمین و آہست ٹکر ٹکر بوت ختم بوت نوں بادشاہ و آہست
 خیرات حسنت کرت - بی بی موقی او شہزادہ نوں پہ
 وشی و پت نشتاں ۶

—————

منہج گیدی قصصی کتاب

—:0:—

گیدی قصہ (اول) لانگ ورتھ ڈیمز محمد پناہ ۲۰۵۰ کلدار

گیدی قصہ (دومی) محمود خان مری ۲۰۵۰ کلدار

گیدی قصہ (سومی) امان اللہ غازی ۲۰۰۰ کلدار

گیدی قصہ (چارمی) گلزار خان مری ۲۰۰۰ کلدار

گیدی قصہ (پنجمی) حاجی مومن بزدار ۲۰۰۰ کلدار

گیدی قصہ (ششمی) محمود مری ۲۰۵۰ کلدار

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ